

Innehåll

Förord	5
--------------	---

Gemensamma författningar

Förordning (1994:224) om återbetalning av mervärdesskatt och vissa punktskatter till hjälpporganisationer, utländska beskickningar m.fl.....	6
Förordning (2011:443) om Europeiska gemenskapens punktskatteområde	9
Förordning (2005:393) om administrativt samarbete inom EU i fråga om punktskatter.....	11
Lag (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.....	12
Förordning (1998:518) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.....	32

Energiskatt m.m.

Lag (1994:1776) om skatt på energi.....	35
Beslutade lagändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi med ikraftträdandedatum 2015-01-01.....	93
Förordning (2010:178) om skatt på energi	100
Förordning (2013:859) om fastställande av omräknade belopp för energiskatt och koldioxidskatt för år 2014.....	107
Lag (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer	109

Alkoholskatt, tobaksskatt m.m.

Alkohollag (2010:1622).....	111
Alkoholförordning (2010:1636)	133
Lag (1994:1564) om alkoholskatt.....	136
Förordning (2010:173) om alkoholskatt.....	163
Lag (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror.....	168
Förordning (2004:236) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror...	172
Lag (1994:1563) om tobaksskatt	173
Förordning (2010:177) om tobaksskatt	201
Förordning (2013:858) om fastställande av omräknade belopp för tobaksskatt för år 2014.....	206
Lag (1999:445) om exportbutiker.....	207
Lag (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg	209
Förordning (1999:454) om proviantering av fartyg och luftfartyg	213

4 Innehåll

Skatt på bekämpningsmedel, naturgrus och avfall

Lag (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel	214
Lag (1995:1667) om skatt på naturgrus.....	217
Lag (1999:673) om skatt på avfall.....	219
Förordning (1999:1218) om skatt på avfall.....	223

Reklamskatt, spelskatt, lotteriskatt m.m.

Lag (1972:266) om skatt på annonser och reklam	224
Lag (1972:820) om skatt på spel.....	233
Förordning (1984:249) om spelskatt	236
Lotterilag (1994:1000)	237
Lotteriförordning (1994:1451).....	252
Lag (1991:1482) om lotteriskatt	258
Lag (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.	261

Premieskatt m.m.

Lag (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.	262
Lag (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.....	265
Lag (1993:931) om individuellt pensionssparande	275
Lag (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.	284

Gemenskapsrätt

Rådets direktiv 2008/118/EG.....	287
Sakregister	319

Förord

Denna författningssamling har sammanställts av Skatteverket. Förutom punkt-skatteförfattningarna innehåller samlingen ett antal författningar som har anknytning till dessa. Författningarna återges i deras lydelse den 1 januari 2014.

Efter skatte- eller avgiftsförfattningarna finns uppgifter om Skatteverkets utfärdade föreskrifter intagna.

Författningssamlingen är närmast avsedd att användas av Skatteverket i samband med beskattning och utbildning.

Solna i februari 2014

Inga-Lill Askersjö

Förordning (1994:224) om återbetalning av mervärdesskatt och vissa punktskatter till hjälporganisationer, utländska beskickningar m.fl.

30 mars 1994

Ändringar införda t.o.m. SFS 2011:1448

Regeringen föreskriver följande.

1 § Denna förordning gäller vid återbetalning av skatt enligt

1. 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
2. 31 d § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
3. 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi,
4. 10 kap. 5–8 §§ mervärdesskattelagen (1994:200), och
5. 64 kap. 6 § skatteförordningen (2011:1244).

Förordning (2011:1448).

2 § Ansökan om återbetalning av skatt skall, om inte annat följer av 3 §, göras skriftligen av chefen för beskickningen eller konsulatet eller av den som i Sverige får företräda den internationella organisationen eller den som i övrigt är berättigad till återbetalning.

En särskild ansökan skall ges in för beskickningen, konsulatet, organisationen eller den som i övrigt är berättigad till återbetalning. En särskild ansökan skall även ges in för varje fysisk person som är berättigad till återbetalning.

Ansökan skall ges in till Utrikesdepartementet och omfatta inköpen under ett kalenderkvartal. Ansökan skall vara åtföljd av en faktura. Fakturan får inte vara betald tidigare än ett år före den dag då ansökan gavs in, om inte sökanden har hanteringsmässiga eller andra liknande särskilda skäl för att återberopa en faktura som är betald tidigare. Fakturan skall för mervärdesskatt vara en sådan faktura som avses i 1 kap. 17 § mervärdesskattelagen (1994:200). För övriga skatter skall fakturan innehålla uppgift om säljarens och köparens namn och adress, dagen för leveransen eller tillhandahållandet, priset, i förekommande fall varans volym eller vikt samt, om inköpet avser bensin eller motorbrännolja, fordonets registreringsnummer.

Utrikesdepartementet skall överlämna ansökan till Skatteverket med uppgift om huruvida förvärvet har gjorts av någon som har rätt till återbetalning enligt någon av de i 1 § angivna bestämmelserna. *Förordning (2004:1159).*

3 § Ansökan om återbetalning av skatt enligt 10 kap. 5 § mervärdesskattelagen (1994:200) skall göras skriftligen av den som är berättigad till återbetalningen.

Ansökan skall vara åtföljd av en sådan faktura som avses i 1 kap. 17 § mervärdesskattelagen. *Förordning (2003:1139).*

3 a § Om den rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt som avses i 64 kap. 6 § första meningen skatteförordningen (2011:1244) förutsätter att förvärvet uppgår till ett betydande belopp eller om det

finns ett motsvarande sådant krav utan någon beloppsmässig precisering, får återbetalning ske endast om den sammanlagda ersättningen enligt varje faktura uppgår till minst 1 500 kronor. *Förordning (2011:1448)*.

4 § Beslut om sådan återbetalning av skatt som avses i 2 § meddelas för kalenderkvartal.

4 a § Regeringskansliet (Utrikesdepartementet) ska på begäran av en sådan utländsk beskickning m.m. som avses i de i 1 § angivna bestämmelserna, och som avser att förvärva varor eller tjänster i ett annat EU-land, utfärda intyg om befrielse från mervärdesskatt och punktskatt. Av intyget ska det framgå om organet eller personen skulle haft rätt till återbetalning av skatt, om de varor eller tjänster som begäran avser hade förvärvats i Sverige. Om det behövs för bedömningen av rätten till återbetalning, ska Regeringskansliet (Utrikesdepartementet) hämta in uppgifter från Skatteverket.

Ett sådant intyg som avses i första stycket ska på begäran utfärdas även för den som avser att förvärva ett motorfordon från ett annat EU-land, om motsvarande förvärv i Sverige skulle kunna ske genom en omsättning som undantas från skatteplikt enligt 3 kap. 26 a § mervärdesskattelagen (1994:200).

Formulär för intyg enligt första och andra styckena ska motsvara det formulär som har fastställts genom kommissionens förordning (EG) nr 31/96 av den 10 januari 1996 om ett intyg om befrielse från punktskatt och som även antagits av EU:s mervärdesskattekommitté. *Förordning (2011:386)*.

5 § Skatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning. *Förordning (2003:1139)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1994:224

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1994, då förordningen (1972:833) om återbetalning av mervärdesskatt i vissa fall, förordningen (1985:93) om återbetalning i vissa fall av skatt på bensin, m.m. och förordningen (1986:77) om återbetalning av mervärdesskatt för varor avsedda för bistånd och hjälp utomlands skall upphöra att gälla.

De upphävda förordningarna gäller dock fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1994:1783

Denna förordning träder i kraft samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1995:623

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1995 och tillämpas från och med den 1 januari 1995.

8 *Förordning om återbetalning av mervärdesskatt och vissa punktskatter ...*

Till SFS 1999:1217

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 2000:510

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000.

Till SFS 2003:1139

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.
2. För ansökningar om återbetalning av skatt som avser förvärv som gjorts före ikraftträdandet gäller 2 och 3 §§ i sin äldre lydelse.

Till SFS 2004:1159

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2011:386

Denna förordning träder i kraft den 15 maj 2011.

Till SFS 2011:1448

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2012.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för ansökningar om återbetalning av skatt som avser förvärv som gjorts före ikraftträdandet.

Förordning (2011:443) om Europeiska gemenskapens punktskatteområde

28 april 2011

Regeringen föreskriver följande.

1 § Vid tillämpningen av lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi ska Europeiska unionens punktskatteområde avse unionens territorium, som detta definieras i artikel 52 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 355 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2 § Följande territorier, som ingår i unionens tullområde, ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde:

1. Kanarieöarna,
2. de franska utomeuropeiska departementen,
3. Åland,
4. Kanalöarna.

3 § De territorier som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 355.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde.

4 § Följande territorier, som inte ingår i unionens tullområde, ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde:

1. ön Helgoland,
2. territoriet Büsingen,
3. Ceuta,
4. Melilla,
5. Livigno,
6. Campione d'Italia,
7. de italienska delarna av Luganosjön.

5 § Monaco, San Marino, Isle of Man och Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia ska anses ingå i Europeiska unionens punktskatteområde.

Flyttningar av punktskattepliktiga varor som utgår från eller är avsedda för

1. Monaco behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Frankrike,
2. San Marino behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Italien,
3. Isle of Man behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Förenade kungariket,
4. Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Cypern,

10 *Förordning om Europeiska gemenskapens punktskatteområde*

5. Jungholz och Mittelberg (Kleines Walsertal) behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Tyskland.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2011:443

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2011.
2. Genom förordningen upphävs förordningen (1994:1785) om Europeiska gemenskapens punktskatteområde.
3. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förordning (2005:393) om administrativt samarbete inom EU i fråga om punktskatter

19 maj 2005

Ändringar införda t.o.m. SFS 2007:788

Regeringen föreskriver följande.

1 § Vid tillämpning av rådets förordning (EG) nr 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter är Skatteverket behörig myndighet.

2 § Skatteverkets huvudkontor enligt 8 § förordningen (2007:780) med instruktion för Skatteverket, är det centrala kontaktkontor som avses i artikel 3.2 i rådets förordning (EG) nr 2073/2004. *Förordning (2007:788)*.

3 § Skatteverket skall upprätthålla de databaser som avses i artikel 22 och de system som avses i artikel 23 och 25 i rådets förordning (EG) nr 2073/2004. Verket skall också till kommissionen lämna den information som avses i artikel 26.2 och 26.3 i rådets förordning (EG) nr 2073/2004.

4 § Tullverket skall till Skatteverket överlämna de uppgifter som Tullverket förfogar över och som behövs för att Skatteverket skall kunna fullgöra sina uppgifter enligt 3 § och enligt artikel 17 i rådets förordning (EG) nr 2073/2004.

Skatteverket och Tullverket skall även i övrigt genom utbyte av information och annan samverkan se till att det administrativa samarbetet med andra medlemsstaters myndigheter enligt rådets förordning bedrivs på ett effektivt sätt.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2005:393

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2005.

Till SFS 2007:788

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Lag (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

11 juni 1998

Ändringar införda t.o.m. SFS 2013:1077

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § /Upphör att gälla 2014-04-01/ I denna lag finns bestämmelser om flyttning av punktskattepliktiga varor samt om kontroll avseende punktskattepliktiga varor vid vägtransporter och vid försändelser med post. Bestämmelserna har sin grund i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. *Lag (2009:1507)*.

1 § /Träder i kraft 2014-04-01/ I denna lag finns bestämmelser om flyttning av punktskattepliktiga varor samt om kontroll avseende punktskattepliktiga varor vid vägtransporter och vid försändelser med post. I denna lag finns även bestämmelser om kontroll av upplagshavare inom uppskovsförfarandet. Bestämmelserna har sin grund i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. *Lag (2013:1077)*.

2 § Med punktskattepliktig vara avses tobaksvara, alkoholvara och energiprodukt.

Med tobaksvara förstås vara som avses i 1 § andra stycket lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

Med alkoholvara förstås vara som avses i 2–6 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Med energiprodukt förstås bränsle som avses i 1 kap. 3 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi. *Lag (2006:1510)*.

3 § Med handling avses framställning i skrift eller bild samt upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel.

Med transportmedel avses varje slag av fordon som används för transport på väg.

4 § Med skattskyldig avses den som är skattskyldig enligt

1. 9 § första stycket 1–6, 27 § eller 28 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
2. 8 § första stycket 1–6, 26 § eller 27 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt och,
3. 4 kap. 1 § första stycket 1–6 eller 8, 2 § eller 2 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi. *Lag (2009:1507)*.

4 a § /Träder i kraft 2014-04-01/ Med uppskovsförfarande förstås sådant uppskovsförfarande som avses i 8 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 7 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt och 3 a kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi. *Lag (2013:1077)*.

5 § Ett beslut om åtgärd enligt denna lag får fattas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den enskilde.

Kontroller enligt denna lag får inte utformas på sådant sätt att urvalet av vad och vem som kontrolleras sker slumpmässigt. *Lag (2002:883)*.

5 a § I fall då de regler om elektroniska administrativa dokument, administrativa referensskoder, ersättningsdokument, förenklade ledsagardokument och säkerhet som föreskrivs i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi inte är tillämpliga gäller i stället andra stycket för flyttningar av punktskattepliktiga varor.

Varorna ska under flyttning omfattas och åtföljas av dokument i den utsträckning som följer av artikel 21, 24 eller 34 i det direktiv som anges i 1 §. När varorna omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument enligt artikel 21 i samma direktiv, ska de åtföljas av en sådan administrativ referenskod som avses i artikel 21.6 i direktivet. Varorna ska även omfattas av säkerhet för betalning av skatt i den utsträckning som följer av artikel 18, 34 eller 36 i direktivet. *Lag (2012:679)*.

6 § En punktskattepliktig vara får flyttas endast om de krav i fråga om elektroniskt administrativt dokument, administrativ referenskod, ersättningsdokument, förenklat ledsagardokument, säkerhet och anmälningsskyldighet är uppfyllda som följer av de lagar som anges i 2 § eller av bestämmelser som avses i 5 a §.

En flyttning av punktskattepliktiga varor anses inte ha skett i strid med första stycket om det elektroniska administrativa dokument avseende flyttningen, det ersättningsdokument eller förenklade ledsagardokument som åtföljer varorna, innehåller endast smärre brister.

Första stycket gäller inte punktskattepliktiga varor som återutförs enligt 3 kap. 1 § femte stycket eller 17 a § andra stycket lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen. *Lag (2013:1076)*.

2 kap. Kontroll av vägtransporter

Transportkontroll

1 § Tullverket får i fråga om punktskattepliktiga varor i vägtransporter som är eller kan antas vara omfattade av 1 kap. 6 § kontrollera att varorna transporteras i enlighet med den bestämmelsen (*transportkontroll*).

Transportkontroll får ske under pågående transport och då varor på-, av- eller omlastas i direkt anslutning till transport. Transportkontroll får genomföras även på områden som inte är tillgängliga för allmänheten.

14 Lag om punktskattekontroll av transporter m.m. ...

Om det kan antas att punktskattepliktiga varor förvaras i en lokal för på-, av- eller omlastning under en pågående flyttning, får transportkontroll genomföras också i lokalen. *Lag (2012:679)*.

1 a § Vid transportkontroll av transport som medför bränsle som ska beskattas till följd av bestämmelsen i 4 kap. 1 a § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi gäller inte bestämmelserna i 9–15 och 17–23 §§. *Lag (2008:1321)*.

1 b § Transportkontroll enligt 1 § tredje stycket får inte genomföras i bostäder. *Lag (2012:679)*

2 § Vid transportkontroll får Tullverket undersöka transportmedel, lådor, behållare eller andra utrymmen i transportmedel, containrar eller tankar där punktskattepliktiga varor kan förvaras under transport. Vid transportkontroll i lokal får även utrymmen i lokalen där punktskattepliktiga varor förvaras eller kan antas förvaras undersökas. Verket får också undersöka och ta prov på varor som påträffas.

Tullverket får vidare eftersöka och granska administrativa referens-koder, ersättningsdokument, förenklade ledsagardokument och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen. Vid transportkontroll i lokal får dock inte utrymmen i lokalen undersökas i syfte att söka efter handlingar av angivet slag.

Tullverket får även härleda den administrativa referens-koden till ett elektroniskt administrativt dokument och granska det dokumentet. Verket får vid granskningen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet eller lokalen. *Lag (2012:679)*.

3 § Vid genomförande av transportkontroll får Tullverket

1. öppna transportmedel, containrar och andra utrymmen som är låsta eller har tillslutits på annat sätt,
2. bereda sig tillträde till områden som inte är tillgängliga för allmänheten, och
3. försegla transportmedel, containrar och andra utrymmen samt spärra av områden som inte är tillgängliga för allmänheten.

Polisen ska lämna den handräckning som behövs för kontrollen.

Vid transportkontroll av sådan transport som avses i 1 a § gäller inte bestämmelserna i första stycket 2 och 3.

Vid transportkontroll i lokal enligt 1 § tredje stycket gäller första stycket 1 och 3 inte Tullverkets tillträde till lokalen eller utrymmen i lokalen. *Lag (2012:679)*.

4 § Förare är skyldiga att stanna på anmaning av tjänsteman vid Tullverket. *Lag (1999:438)*.

5 § Förare är skyldiga att på Tullverkets begäran legitimera sig eller på annat godtagbart sätt styrka sin identitet. *Lag (1999:438)*.

6 § Förare är skyldiga att se till att administrativ referens-kod, ersättnings-dokument och förenklat ledsagardokument följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 §. Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla Tullverket

tillgängliga administrativa referenskoder, ersättningsdokument och förenklade ledsagardokument.

Om punktskattepliktiga varor under pågående flyttning förvaras i en lokal för på-, av- eller omlastning, är den som äger lokalen eller, om lokalen är upplåten till någon annan, den som innehar nyttjanderätt till lokalen skyldig att se till att de handlingar som anges i första stycket följer med varorna samt att dessa vid transportkontroll tillhandahålls Tullverket. *Lag (2012:679)*.

7 § Förare eller ägare till varor som ska kontrolleras ska vid transportkontroll

1. ge Tullverket möjlighet att undersöka varorna och transportmedlen och utan kostnad tillhandahålla varuprov, och

2. svara för den transport som behövs för kontrollen samt ansvara för uppäckning och återinpackning av varorna.

Vid transportkontroll enligt 1 § tredje stycket ska den som äger lokalen eller, om lokalen är upplåten till någon annan, den som innehar nyttjanderätt till lokalen se till att Tullverket får tillträde till lokalen samt svara för att de i första stycket angivna skyldigheterna uppfylls beträffande sådana varor som avses i 6 § andra stycket.

Skyldighet enligt första stycket 1 gäller endast i den utsträckning som enskilda förfogar över det som ska undersökas.

Den som åsidosätter sin skyldighet enligt första eller andra stycket ska ersätta staten för dess kostnader på grund av detta. Ersättningsskyldigheten ska efterges helt eller delvis om det framstår som oskäligt att ta ut ersättning. *Lag (2012:679)*.

8 § En transportkontroll får inte pågå längre än sex timmar eller, i fall som avses i 1 a §, längre än fyra timmar. Om den som har skyldigheter enligt 6 eller 7 § inte fullgör dem, får kontrollen pågå under längre tid, dock högst tolv timmar eller, i fall som avses i 1 a §, högst åtta timmar. *Lag (2012:679)*.

Omhändertagande

9 § Om en punktskattepliktig vara påträffas vid transportkontroll och det finns anledning anta att transporten inte sker i enlighet med 1 kap. 6 § får de varor, handlingar, lådor, behållare, containrar eller tankar som medförs vid transporten tas om hand

1. för kontroll av om punktskatt skall betalas i Sverige och för fastställande av vem som i så fall är skattskyldig,

2. för kontroll av om de i 1 kap. 6 § angivna kraven för förflyttning är uppfyllda, och

3. i de fall då skattskyldighet i Sverige föreligger, i avvaktan på att skatten betalas.

Annan egendom än punktskattepliktiga varor som kan antas transporteras i strid med 1 kap. 6 § och handlingar får tas om hand med stöd av första stycket endast om

16 *Lag om punktskattekontroll av transporter m.m. ...*

1. det behövs för sådan kontroll som avses i första stycket, eller
2. när det gäller egendom, det finns anledning att anta att egendomen döljer punktskattepliktiga varor.

Har ett beslut om omhändertagande fattats gäller 2 och 3 §§ i tillämpliga delar.

Ett beslut om omhändertagande får verkställas omedelbart. *Lag (2002:883)*.

9 a § Punktskattepliktiga varor får tas om hand även sedan de varit föremål för beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling eller 27 kap. rättegångsbalken, om varorna har påträffats vid transportkontroll och det fortfarande finns grund för ett omhändertagande enligt 9 § första stycket. Därvid gäller 9 § tredje och fjärde styckena. *Lag (2002:883)*.

10 § När en vara omhändertas får även emballage och annat förvaringsmaterial tas om hand.

11 § Föraren eller ägaren till vara som har tagits om hand skall vid omhändertagandet

1. utan kostnad tillhandahålla varuprov, och
2. svara för transport av den omhändertagna varan i enlighet med Tullverkets anvisningar.

Skyldigheten enligt första stycket 2 gäller endast transport som sker i direkt anslutning till omhändertagande av en punktskattepliktig vara.

Den som åsidosätter sin skyldighet enligt första stycket skall ersätta staten för dess kostnader på grund av detta. Ersättningsskyldigheten skall efterges helt eller delvis om det är oskäligt att ta ut ersättning. *Lag (1999:438)*.

12 § Egendom som är omhändertagen skall förvaras av Tullverket eller den som fått i uppdrag av verket att sköta förvaringen.

Tullverket ansvarar för att omhändertagen egendom vårdas väl och står under noggrann tillsyn. *Lag (1999:438)*.

13 § Om skattskyldighet föreligger för omhändertagen punktskattepliktig vara enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi ska Tullverket besluta om skatten på varan om

1. skattskyldighet har inträtt, och
2. varan har transporterats i strid med 1 kap. 6 §.

Skatt enligt första stycket ska tas ut enligt de skattesatser som anges i lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) som fattades innan varorna omhändertogs.

Första stycket gäller inte i sådana fall som avses i 3 kap. 4 § tullagen (2000:1281). *Lag (2011:1255)*.

13 a § Skatten på varan ska efterges om Tullverket har beslutat om skatt på

1. en sådan beskattad alkoholvara som avses i 7 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt och den som kan antas göra anspråk på varan om omhänder-

tagandet skulle upphävas enligt 15 § saknar rätt enligt 4 kap. 4 § eller 6 kap. 1 § alkohollagen (2010:1622) att föra in varan,

2. en sådan beskattad tobaksvara som avses i 8 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § är under 18 år, eller

3. en sådan beskattad tobaksvara som avses i 8 a § lagen om tobaksskatt och det är sannolikt att varan är avsedd att bjudas ut till försäljning i Sverige och en sådan försäljning uppenbart skulle strida mot 11 § tobakslagen (1993:581) eller 4 § lagen om tobaksskatt. *Lag (2013:1076).*

14 § Ett omhändertagande av annan egendom än punktskattepliktiga varor eller handlingar skall upphävas om

1. det inte längre finns grund för omhändertagandet, eller

2. ett beslut om beslag enligt 27 kap. rättegångsbalken eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling meddelas för egendomen eller handlingen.

Den som gör anspråk på egendom som har varit omhändertagen svarar för att egendomen hämtas. *Lag (2000:1233).*

15 § Ett omhändertagande av en punktskattepliktig vara skall upphävas om

1. det inte längre finns grund för omhändertagandet,

2. ett beslut om beslag enligt 27 kap. rättegångsbalken eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling meddelas för varan, eller

3. det är oskäligt att låta omhändertagandet bestå.

Omhändertagandet skall också upphävas om Tullverket inte inom tre månader från den dag då beslut fattades om omhändertagandet har fattat något beslut enligt 13 § om skatt.

Om omhändertagandet av en vara har upphävts enligt första stycket 1 eller 3 eller andra stycket, svarar den som gör anspråk på varan för att den hämtas. *Lag (2002:883).*

16 § Om omhändertagandet av en alkoholvara upphävs men den som gör anspråk på varan saknar rätt enligt 4 kap. 4 § eller 6 kap. 1 § alkohollagen (2010:1622) att föra in varan, ska beslut fattas om att varan inte ska lämnas ut till denne.

Om omhändertagandet av en tobaksvara upphävs men den som gör anspråk på varan är under 18 år, ska beslut fattas om att varan inte ska lämnas ut till denne. *Lag (2013:1076).*

16 a § Om omhändertagandet av en tobaksvara upphävs men det är sannolikt att varan är avsedd att bjudas ut till försäljning i Sverige och en sådan försäljning uppenbart skulle strida mot 11 § tobakslagen (1993:581) eller 4 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, ska beslut fattas om att varan inte ska lämnas ut.

Lag (2013:1076).

18 *Lag om punktskattekontroll av transporter m.m. ...*

Förverkande

17 § En punktskattepliktig vara får förverkas om,

1. ett beslut om skatt enligt 13 § har vunnit laga kraft och skatten inte har betalats inom en månad från den dag då beslutet vann laga kraft, eller
2. ett beslut enligt 16 eller 16 a § att varan inte får lämnas ut har vunnit laga kraft.

Ett beslut om förverkande enligt första stycket 1 får inte fattas om det är oskäligt. *Lag (2013:1076)*.

18 § Egendom som har varit omhändertagen får förverkas om,

1. ägaren eller någon annan rättsinnehavare inte har gjort anspråk på den, eller
2. den som har gjort anspråk på egendomen inte har hämtat egendomen.

Ett beslut om förverkande enligt första stycket får inte fattas förrän tre månader förflutit från den dag vad avser 1 då omhändertagandet upphävdes och vad avser 2 då anspråket framställdes.

19 § Om omhändertagen egendom förklaras förverkad får förverkandet även omfatta emballage och annat förvaringsmaterial.

20 § Skyldighet att betala skatt som påförts med stöd av 13 § består även efter det att varorna förverkats om skatten inte eftergetts enligt 13 a §. *Lag (2013:1076)*.

21 § Särskild rätt till egendom som förklarats förverkad består om inte även den särskilda rätten förklaras förverkad. Sådan rätt som vunnits genom utmätning eller betalningssäkring upphör dock, såvida det inte av särskild anledning förordnas att rätten skall bestå. I beslut om förverkande skall anteckning om bestående särskild rätt göras.

22 § När ett beslut om förverkande av egendom har vunnit laga kraft, skall egendomen säljas genom Tullverkets försorg eller i den ordning som i allmänhet gäller för försäljning av förverkad lös egendom. Egendomen får i stället förstöras om

1. den inte kan säljas,
2. den kan befaras komma till brottslig användning, eller
3. den annars är olämplig för försäljning.

Vad som anges i första stycket gäller endast om inget annat är föreskrivet i lag eller annan författning.

Vid försäljning skall Tullverket göra förbehåll för sådan känd rätt som gäller enligt 21 §. *Lag (2002:883)*.

23 § Har ett förverkande skett med stöd av 17 § första stycket 1 skall intäkterna från försäljning enligt 22 § användas till att betala punktskatt för varan. Om det därefter finns ett överskott skall detta ges ut till den vars vara förverkats om denne är känd. Annars skall överskottet tillfalla staten.

I andra fall än som avses i första stycket skall försäljningsintäkten ges ut till den vars egendom förverkats om denne är känd. Annars skall överskottet tillfalla staten. *Lag (2002:883)*.

24–27 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2002:883)*.

3 kap. Kontroll av postförsändelser

1 § Tullverket får undersöka postförsändelser, såsom paket och brev, för att kontrollera om de innehåller alkohol- eller tobaksvaror.

Sådana försändelser får öppnas om det finns anledning att anta att de innehåller sådana varor som nämns i första stycket samt om de finns hos Tullverket eller på utväxlingspostkontoret.

Om en försändelse innehåller ett förtroligt meddelande skall detta omedelbart tillslutas och vidarebefordras till mottagaren.

Har en försändelse öppnats skall mottagaren och, om det är möjligt, avsändaren underrättas så snart som möjligt.

Om mottagaren av en alkoholvara som påträffas i en postförsändelse saknar rätt att föra in varan enligt bestämmelserna i 4 kap. 4 § eller 6 kap. 1 § alkohollagen (2010:1622) ska varan tas om hand. Detsamma gäller om försändelsen innehåller en tobaksvara och mottagaren är under 18 år. Avsändaren ska ges möjlighet att återutföra varan på villkor som Tullverket bestämmer. *Lag (2010:1629)*.

2 § Beslut om att öppna brev och andra sådana försändelser som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. *Lag (2004:209)*.

3 § Protokoll skall föras över den undersökning som görs i samband med att en postförsändelse öppnas enligt 1 §. Av protokollet skall framgå ändamålet med undersökningen och vad som har kommit fram vid denna.

4 § Om en alkohol- eller tobaksvara påträffas i en postförsändelse och det finns anledning anta att försändelsen av varan inte sker i enlighet med 1 kap. 6 §, får varan tas om hand

1. för kontroll av om punktskatt skall betalas i Sverige och för fastställande av vem som i så fall är skattskyldig, eller

2. för kontroll av om de i 1 kap. 6 § angivna kraven för förflyttning är uppfyllda, och

3. i de fall då skattskyldighet i Sverige föreligger, i avvaktan på att skatten betalas.

Ett beslut om omhändertagande får verkställas omedelbart.

När det gäller handhavandet av omhändertagna varor tillämpas bestämmelserna i 2 kap. 12 §. *Lag (2002:883)*.

4 a § Alkohol- och tobaksvaror får tas om hand även sedan de varit föremål för beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling eller 27 kap. rättegångsbalken, om varorna har påträffats vid en kontroll enligt 1 § och det fortfarande finns grund för ett omhändertagande enligt 4 § första stycket. Därvid gäller 4 § andra stycket. *Lag (2002:883)*.

5 § Om skattskyldighet har inträtt enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1563) om tobaksskatt för en enligt 4 § omhändertagen

20 *Lag om punktskattekontroll av transporter m.m. ...*

alkohol- eller tobaksvara, ska Tullverket besluta om skatten på varan. Skatt ska tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) som fattades innan varorna omhändertogs.

Är den skattskyldige inte känd, eller har han inte betalat skatten trots anmaning därom, ska mottagaren ges tillfälle att lösa ut en vara som omhändertagits enligt 4 § genom att betala ett belopp som motsvarar skatten. *Lag (2011:1255)*.

5 a § Saknas tillräckliga uppgifter för att fastställa skatten enligt 5 § första stycket får denna tas ut med

- 198 kronor/liter för spritdryck,
- 48 kronor/liter för starkvin,
- 24 kronor/liter för vin,
- 9 kronor/liter för starköl,
- 1 krona/styck för cigarett,
- 64 öre/styck för cigariller och cigarrer och
- 709 kronor/kg för röktobak.

I denna bestämmelse förstås med

spritdryck: alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 22 volymprocent,

starkvin: alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 15 men inte

22 volymprocent,

vin: annat vin än starkvin samt annan alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 3,5 men inte 15 volymprocent och som inte är starköl,

starköl: öl med en alkoholhalt som överstiger 3,5 volymprocent och

cigarill: cigarrer med en högsta vikt av 3 gram per styck. *Lag (2013:959)*.

6 § Ett omhändertagande av en alkohol- eller tobaksvara skall upphävas, om

1. det inte längre finns grund för omhändertagandet,
2. varan löses ut enligt 5 § tredje stycket,
3. ett beslut om beslag enligt 27 kap. rättegångsbalken eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling meddelas för varan,
4. varan återutförs enligt 1 § femte stycket, eller
5. det är oskäligt att låta omhändertagandet bestå.

Omhändertagande enligt 4 § skall också upphävas om Tullverket inte inom tre månader från den dag då beslut fattades om omhändertagandet har fattat något beslut enligt 5 § om skatt.

Om omhändertagandet av en vara har upphävts enligt första stycket 1, 2 eller 5 eller andra stycket, skall varan översändas till mottagaren. *Lag (2005:460)*.

7 § Omhändertagen alkohol- eller tobaksvara får förverkas, om

1. ett beslut om skatt enligt 5 § har vunnit laga kraft och skatten inte har betalats inom två månader från den dag då beslutet vann laga kraft, eller
2. det av annan anledning fortfarande finns grund för ett omhändertagande.

En vara får inte förverkas med stöd av första stycket 2 förrän tre månader efter den dag då beslutet att omhänderta varan fattades.

Ett beslut om förverkande får inte fattas om det är oskäligt.

8 § Skyldighet att betala skatt som påförts med stöd av 5 § består även efter det att varorna förverkats.

9 § När ett beslut om förverkande enligt 7 § vunnit laga kraft skall varorna förstöras genom Tullverkets försorg. *Lag (1999:438)*.

4 kap. Gemensamma bestämmelser vid kontroll av vägtransporter och kontroll av postförsändelser

Transporttillägg

1 § En särskild avgift (*transporttillägg*) ska påföras en avsändande upplagshavare eller registrerad avsändare om

1. administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte följer med transporten i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller
2. säkerhet inte ställts för transporten i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §.

Transporttillägg ska påföras en

1. skattskyldig om anmälningsskyldighet eller skyldighet att ställa säkerhet som följer av 17 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 16 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 11 § lagen (1994:1776) om skatt på energi inte iakttagits, eller

2. säljare som vid distansförsäljning enligt 16 eller 16 b § lagen om tobaksskatt, 15 eller 15 b § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 eller 9 b § lagen om skatt på energi inte ställt säkerhet på föreskrivet sätt.

Transporttillägg ska påföras en förare som inte har med sig föreskrivet förenklat ledsagardokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land.

Transporttillägg ska påföras den som äger eller, om en sådan lokal är upplåten till någon annan, den som innehar nyttjanderätt till lokal där punktskattepliktiga varor förvaras för på-, av- eller omlastning under en pågående flyttning, om föreskrivet förenklat ledsagardokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land inte tillhandahålls vid transportkontrollen.

Transporttillägget är tjugo procent av de punktskatter som belöper på eller kan antas belöpa på de varor för vilka bestämmelserna i första, andra, tredje eller fjärde stycket inte iakttagits. *Lag (2012:679)*.

2 § Ett transporttillägg som beslutats enligt 1 § första stycket 1, tredje eller fjärde stycket ska undanröjas, om den som beslutet gäller kommer in med föreskrivna dokument inom en månad från dagen för beslutet.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av 1 § andra stycket ska undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig. *Lag (2012:679)*.

22 *Lag om punktskattekontroll av transporter m.m. ...*

3 § Den som påförts transporttillägg ska befrias från tillägget om det är uppenbart oskäligt att ta ut det. *Lag (2008:1321)*.

4 § Bestämmelserna om undanröjande av och befrielse från transporttillägg skall beaktas även om det inte har framställts något yrkande om detta.

Betalning av skatt m.m.

5 § I ärenden och mål om skatt eller transporttillägg enligt denna lag gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) om

1. ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §, samt

2. betalningssäkring i 46 kap., 68 kap. 1 §, 69 kap. 13–18 §§ och 71 kap. 1 §.

När Tullverket tillämpar bestämmelserna i första stycket ska vad som sägs i skatteförfarandelagen om Skatteverket i stället gälla Tullverket. *Lag (2011:1255)*.

5 a § Frågor om betalningssäkring prövas av den förvaltningsrätt som är behörig enligt 46 kap. 19 § skatteförfarandelagen (2011:1244) eller den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av ett beslut om skatt eller det transporttillägg som betalningssäkringen gäller. *Lag (2011:1255)*.

6 § Skatt och transporttillägg som beslutats med stöd av denna lag ska betalas till Tullverket inom den tid som verket bestämmer.

Om skatt eller transporttillägg inte betalas i rätt tid, gäller bestämmelserna om kostnadsränta i 65 kap. 13 och 15 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

I 9 a § andra stycket finns särskilda bestämmelser om betalning av transporttillägg som Skatteverket beslutat om. *Lag (2011:1255)*.

7 § En skattskyldig kan av Tullverket få anstånd med att betala skatten eller transporttillägget om

1. ett beslut om skatt eller transporttillägg överklagats,

2. det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor, eller

3. det i andra fall kan antas att skatten eller transporttillägget kommer att sättas ned.

Om anstånd medges, gäller bestämmelserna om kostnadsränta i 65 kap. 4 § första stycket och 7 § skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag (2011:1255)*.

8 § Om skatt eller transporttillägg som beslutats med stöd av denna lag ska återbetalas, ska ränta beräknas efter den räntesats som anges i 65 kap. 4 § tredje stycket skatteförfarandelagen (2011:1244). Ränta beräknas från den dag då skattebeloppet eller transporttillägget har betalats till och med den dag då det återbetalas. *Lag (2011:1255)*.

8 a § I fråga om skatt och transporttillägg tillämpas bestämmelserna om ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. 13, 14, 16, 17, 21, 26 och 27 §§, verkställighet i 68 kap. 1 § samt indrivning i 70 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag (2011:1255)*.

8 b § Tullverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende skatt och transporttillägg enligt denna lag.

Om beslut enligt första stycket har fattats skall vad som sägs om skattskyldig och den som är skyldig att betala transporttillägg gälla ansvarig delägare och vad som sägs om skatt och transporttillägg gälla för belopp som delägare är betalningsskyldig för. *Lag (2002:426).*

Beslut m.m.

9 § Beslut om förverkande fattas av allmän förvaltningsdomstol på ansökan av Tullverket.

En ansökan enligt första stycket skall prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets omhändertagandet av egendomen verkställdes. *Lag (2009:829).*

9 a § Skatteverket beslutar om transporttillägg avseende den som är skattskyldig för bränsle till följd av bestämmelsen i 4 kap. 1 a § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Om Skatteverket beslutar om transporttillägg, gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) om

1. betalning och återbetalning av avgift i 61–65 kap.,
2. omprövning och överklagande av beslut om skattetillägg i 66 och 67 kap.,
3. verkställighet i 68 kap. 1 §, och
4. indrivning i 70 kap.

Vid tillämpningen av andra stycket 2 avses med beskattningsår det kalenderår då den omständighet som utgör grund för att ta ut transporttillägg inträffade. *Lag (2011:1255).*

10 § /Upphör att gälla 2014-01-04/ Övriga beslut enligt denna lag fattas av Tullverket. *Lag (1999:438).*

10 § /Träder i kraft 2014-04-01/ Övriga beslut enligt 1–4 kap. fattas av Tullverket. *Lag (2013:1077).*

11 § När ett beslut om transportkontroll och omhändertagande har verkställts skall ett bevis över verkställigheten utfärdas. Vid transportkontroll behöver dock ett bevis utfärdas endast om en punktskattepliktig vara påträffas eller någon berörd person annars begär det.

Ett bevis över verkställighet skall lämnas över till den som berörs av åtgärden och innehålla uppgifter om

1. var beslutet verkställdes,
2. när det gäller transportkontroll, vilka som var närvarande vid kontrollen, när kontrollen påbörjades och avslutades, vad som genomförts samt annat av betydelse som förekommit vid kontrollen, och
3. vad som omhändertagits samt annat av betydelse som förekommit vid omhändertagandet.

24 *Lag om punktskattekontroll av transporter m.m. ...*

12 § /Upphör att gälla 2014-01-04/ Polisen är skyldig att medverka i kontrollverksamhet enligt denna lag. Vad som sägs i 2 kap. 1–8 §§ gäller vid sådan medverkan också polismyndighet och polisman.

12 § /Träder i kraft 2014-04-01/ Polisen är skyldig att medverka i kontrollverksamhet enligt 2 och 3 kap. Vad som sägs i 2 kap. 1–8 §§ gäller vid sådan medverkan också polismyndighet och polisman. *Lag (2013:1077)*.

Utlämnande av uppgifter

13 § Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för punktskattekontroll enligt denna lag ska på Tullverkets begäran lämnas till verket.

Uppgiftsskyldighet enligt första stycket föreligger dock inte i fråga om uppgifter för vilka sekretess gäller till följd av 15 kap. 1 eller 2 § eller 16 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) eller en bestämmelse till vilken hänvisas i någon av de nämnda paragraferna.

Om sekretess gäller för uppgift enligt någon annan bestämmelse i offentlighets- och sekretesslagen och ett utlämnande skulle medföra synnerligt men för något enskilt eller allmänt intresse, föreligger uppgiftsskyldighet endast om regeringen på ansökan av Tullverket beslutar att uppgiften ska lämnas ut. *Lag (2009:470)*.

Överklagande

14 § /Upphör att gälla 2014-01-04/ Beslut enligt 2 kap. 1–6 §§ och 12 § får inte överklagas. Övriga beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Talan mot beslut enligt 3 kap. 5 § första stycket får föras även av mottagaren av varan.

Skatteverket får överklaga beslut enligt denna lag som fattats av Tullverket. *Lag (2008:1321)*.

14 § /Träder i kraft 2014-04-01/ Beslut enligt 2 kap. 1–6 §§ och 12 § får inte överklagas. Övriga beslut enligt 1–4 kap. får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Talan mot beslut enligt 3 kap. 5 § första stycket får föras även av mottagaren av varan.

Skatteverket får överklaga beslut enligt denna lag som fattats av Tullverket. *Lag (2013:1077)*.

15 § Skatteverket får från Tullverket ta över uppgiften att i allmän förvaltningsdomstol föra det allmännas talan i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden. *Lag (2003:722)*.

16 § Skatteverket för det allmännas talan i Högsta förvaltningsdomstolen. *Lag (2010:1487)*.

Handläggningen i domstol

17 § Mål om omhändertagande och förverkande skall handläggas skyndsamt.

18 § I mål om förverkande av egendom skall, om ägaren till egendomen inte är känd eller saknar känt hemvist, den som senast innehade varorna anses vara motpart vid handläggningen i domstol i stället för ägaren till egendomen.

Ägare till egendom får överta talan som förs av den som anses vara motpart enligt första stycket.

19 § I mål om förverkande av egendom skall förvaltningsrätten, om ägaren är okänd eller saknar känt hemvist, utfärda ett föreläggande i Post och Inrikes Tidningar och andra lämpliga tidningar att ägaren skall ge sig till känna senast två månader efter föreläggandet, vid påföljd att frågan annars kan avgöras. Föreläggandet skall innehålla uppgifter om egendomen och om de förhållanden under vilka den omhändertagits samt övriga omständigheter som kan vara av betydelse för att identifiera egendomen.

Ett föreläggande som avses i första stycket skall även utfärdas, om det finns anledning att anta att någon innehar särskild rätt till egendomen men denne är okänd eller saknar känt hemvist. *Lag (2009:829).*

20 § Vid handläggning av frågor om omhändertagande, förverkande samt transporttillägg i förvaltningsrätt eller kammarrätt skall muntlig förhandling hållas, om enskild part begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas om det är uppenbart obehövligt. En enskild part skall upplysas om rätten till muntlig förhandling. *Lag (2009:829).*

5 kap. Straff

1 § Den som uppsåtligen i strid med 1 kap. 6 §

1. förflyttar punktskattepliktiga varor inom Sverige,
2. för in punktskattepliktiga varor till Sverige från ett område som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde, eller
3. för ut punktskattepliktiga varor från Sverige

och därigenom ger upphov till fara för att en myndighets kontrollverksamhet med avseende på varuförflyttningen allvarligt försvåras döms, om inte gärningen är belagd med straff i lagen (2000:1225) om straff för smuggling, för *olovlig förflyttning av punktskattepliktiga varor* till fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år. Om brottet är att anse som ringa döms till böter.

Den som till Tullverket frivilligt anmäler varor som förflyttas i strid med 1 kap. 6 § för kontroll enligt 2 kap. eller 3 kap. ska inte dömas till ansvar enligt första stycket. *Lag (2011:290).*

1 a § Den som uppsåtligen emballerar, transporterar, förvarar, döljer, bearbetar, förvärvar eller överlåter punktskattepliktiga varor som varit föremål för brott som avses i 2–4 §§ skattebrottslagen (1971:69) döms, om brottet rör skatt enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen

(1994:1776) om skatt på energi, för *olovlig befattning med punktskattepliktiga varor* till böter eller fängelse i högst två år. Detta gäller dock inte om ansvar kan utdömas enligt 1 § eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Om gärningsmannen inte inser men har skälig anledning att anta att de punktskattepliktiga varorna varit föremål för brott, döms till böter.

Om gärningen är ringa, skall den inte medföra ansvar enligt första eller andra stycket. *Lag (2005:460)*.

1 b § Om brott som avses i 1 a § första stycket är att anse som grovt, döms för *grovt olovlig befattning med punktskattepliktiga varor* till fängelse, lägst sex månader och högst fyra år.

Vid bedömningen av om brottet är grovt skall det särskilt beaktas om gärningen ingått som ett led i en brottslighet som utövats systematiskt eller i större omfattning, om gärningen avsett befattning med varor som varit föremål för brott varigenom skatt eller avgift till mycket betydande belopp har undandragits det allmänna eller felaktigt återbetalats eller tillgodoräknats någon. *Lag (2005:460)*.

1 c § För förberedelse till olovlig förflyttning av punktskattepliktiga varor som är att anse som grovt brott samt för försök, förberedelse och stämpling till grovt olovlig befattning med punktskattepliktiga varor döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken. *Lag (2011:515)*.

2 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot skyldigheten att stanna på anmaning enligt 2 kap. 4 §, döms till penningböter. *Lag (2002:883)*.

3 § Den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten att legitimera sig eller på annat godtagbart sätt styrka sin identitet enligt 2 kap. 5 §, döms till penningböter. Ansvar skall dock inte dömas ut om den tillfrågades identitet genast kunnat fastställas. *Lag (2002:883)*.

4 § Den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten enligt 2 kap. 6 § andra meningen, att tillhandahålla den administrativa referenskode eller andra handlingar, döms till penningböter. *Lag (2009:1507)*.

5 § Utöver vad som följer av 1 § andra och tredje styckena lagen (2000:1225) om straff för smuggling skall vid brott enligt 1–1 c §§ följande bestämmelser i nämnda lag tillämpas:

bestämmelserna om förverkande i 16–18 §§,

bestämmelserna om förundersökning och tvångsmedel i 19–26 §§, 27 § första och tredje styckena, såvitt avser kroppsvisitation, och i 29 och 30 §§, samt

bestämmelserna om talan i 32 och 33 §§. *Lag (2005:460)*.

6 § Olovlig förflyttning av punktskattepliktiga varor får åtalas av åklagare endast om åtal är påkallat från allmän synpunkt.

Vad som sägs i första stycket gäller även talan om förverkande enligt 5 §. *Lag (2002:883)*.

6 kap. Kontroll av upplagshavare inom uppskovsförfarandet*

* Kapitlet träder i kraft 2014-04-01

Punktskattebesök

1 § Skatteverket får besluta om punktskattebesök för att kontrollera att den som är godkänd upplagshavare enligt 10 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi

1. har ställt säkerhet enligt 11 § tredje stycket lagen om tobaksskatt, 10 § tredje stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 4 § tredje stycket lagen om skatt på energi,

2. hanterar mottagna varor som flyttas under uppskovsförfarandet enligt 10 b § lagen om tobaksskatt, 9 b § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 3 b § lagen om skatt på energi,

3. avsänder varor under uppskovsförfarandet enligt vad som angetts i elektroniska administrativa dokument eller ersättningsdokument, och

4. för varje skatteupplag löpande bokför affärshändelser och varurörelser som rör skattepliktiga varor (lagerbokföring) enligt 10 a § lagen om tobaksskatt, 9 a § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 3 a § lagen om skatt på energi. *Lag (2013:1077).*

2 § Punktskattebesök får genomföras i skatteupplag. Om en upplagshavares lagerbokföring kan antas förvaras i en annan verksamhetslokal än upplagshavarens skatteupplag, får punktskattebesök genomföras även där. *Lag (2013:1077).*

Punktskattebesök i skatteupplag

3 § Skatteverket får vid punktskattebesök i skatteupplag

1. granska och ta prov på varor som befinner sig i skatteupplaget och inventera lagret,

2. kontrollera att det finns lagerbokföring enligt 1 § 5 och granska dess innehåll, och

3. undersöka lådor, behållare, containrar och andra liknande utrymmen där punktskattepliktiga varor kan antas förvaras.

Om Skatteverket vid besöket påträffar lagerbokföring för något annat av upplagshavarens skatteupplag, får även denna granskas. *Lag (2013:1077).*

4 § Upplagshavaren ska skyndsamt

1. lämna Skatteverket tillträde till skatteupplaget,

2. ge Skatteverket möjlighet att granska och ta prov på varorna och inventera lagret, och

3. på begäran tillhandahålla lagerbokföringen. *Lag (2013:1077).*

5 § Upplagshavaren ska på begäran ge Skatteverket tillfälle att använda tekniska hjälpmedel för att granska lagerbokföring, om lagerbokföringen kan uppfattas endast med sådana hjälpmedel.

Första stycket gäller inte, om

1. upplagshavaren tillhandahåller en kopia av lagerbokföringen, och
2. lagerbokföringen utan svårighet kan granskas med tekniska hjälpmedel som Skatteverket har tillgång till.

I det fall som avses i andra stycket ska upplagshavaren ge Skatteverket möjlighet att kontrollera att kopian stämmer överens med den upptagning som finns hos upplagshavaren.

Vid granskning enligt första stycket eller kontroll enligt tredje stycket får bara de tekniska hjälpmedel och sökbegrepp användas som behövs för att tillgodose syftet med kontrollen. Granskningen får inte verkställas via telenät. *Lag (2013:1077).*

Punktskattebesök i andra verksamhetslokaler där lagerbokföring kan antas förvaras

6 § Skatteverket får vid punktskattebesök i någon annan verksamhetslokal än upplagshavarens skatteupplag där dennes lagerbokföring kan antas förvaras endast kontrollera att det finns lagerbokföring enligt 1 § 5 och granska dess innehåll. *Lag (2013:1077).*

7 § Upplagshavaren ska skyndsamt lämna Skatteverket tillträde till verksamhetslokalen och ge Skatteverket möjlighet att granska lagerbokföringen.

Vad som sägs i 5 § ska gälla även vid granskning av lagerbokföring enligt 6 §. *Lag (2013:1077).*

Gemensamma bestämmelser

8 § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 4, 5 eller 7 § att fullgöra dem. Föreläggandet får förenas med vite.

Ett föreläggande får dock inte förenas med vite, om

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, och
2. föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller andra stycket även ställföreträdare för den juridiska personen.

Frågor om utdömande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av den som föreläggandet gäller när ansökan om utdömande görs. *Lag (2013:1077).*

9 § Ett beslut om punktskattebesök ska innehålla

1. uppgift om vilken upplagshavare som ska kontrolleras,
2. uppgift om var punktskattebesök ska göras, och
3. uppgift om möjligheten att undanta handlingar från kontroll. *Lag (2013:1077).*

10 § Den som enligt ett beslut om punktskattebesök ska kontrolleras ska underrättas om beslutet innan besöket verkställs. Underrättelsen får ske i sam-

band med besöket, om kontrollen skulle förlora sin betydelse om den som ska kontrolleras underrättades i förväg. *Lag (2013:1077)*.

11 § Punktskattebesök ska genomföras på ett sådant sätt att verksamheten inte hindras i onödan.

Punktskattebesök får inte genomföras i bostäder. *Lag (2013:1077)*.

12 § Bestämmelserna i 47 kap. 2 och 3 §§, 4 § andra stycket och 5–7 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid kontroll enligt detta kapitel.

Beslut om undantag av handling från kontroll fattas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av den som begär undantag när begäran görs. *Lag (2013:1077)*.

13 § Beslut enligt detta kapitel fattas av Skatteverket.

Beslut om punktskattebesök och föreläggande utan vite får inte överklagas. Övriga beslut enligt detta kapitel får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. *Lag (2013:1077)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1998:506

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998 då lagen (1996:598) om kontroll av yrkesmässiga vägtransporter av mineraloljeprodukter, alkohol och tobak upphör att gälla. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Det som sägs i den upphävda lagen om Skattemyndigheten i Kopparbergs län skall intill utgången av år 1998 gälla Skattemyndigheten i Dalarnas län och för tid därefter Skattemyndigheten i Gävle.

Till SFS 1999:438

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 1999:1010

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1331

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 2000:489

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

Till SFS 2000:1233

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2000:1303

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2001:334

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

30 *Lag om punktskattekontroll av transporter m.m. ...*

Till SFS 2002:426

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2002:883

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Till SFS 2003:722

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2003:812

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2004:209

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

Till SFS 2004:234

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2004.

Till SFS 2005:460

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

Till SFS 2006:1510

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:1321

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:470

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2009.

Till SFS 2009:829

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Till SFS 2009:1507

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1487

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:1629

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2011:290

Denna lag träder i kraft den 15 april 2011.

Till SFS 2011:515

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

Till SFS 2011:1255

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.
3. De nya bestämmelserna om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning i 4 kap. 5 § tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011.
4. Bestämmelserna om ränta i 4 kap. 6 § andra stycket, 7 § andra stycket och 8 § tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med den 1 januari 2013. För ränta som hänför sig till tid dessförinnan gäller bestämmelserna om ränta i 19 kap. skattebetalningslagen (1997:483).

Till SFS 2011:1292

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2012:679

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för sådana transportkontroller som har beslutats före ikraftträdandet.

Till SFS 2013:959

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2013:1076

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på varor som har förts in i Sverige från och med den 1 januari 2014.

Till SFS 2013:1077

Denna lag träder i kraft den 1 april 2014. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet..

Förordning (1998:518) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

11 juni 1998

Ändringar införda t.o.m. 2012:165

Regeringen föreskriver följande.

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.

Termer och uttryck som används i denna förordning har samma innebörd som i lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter. Termerna upplagshavare, varumottagare och skatterepresentant har samma innebörd som i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi. *Förordning (2007:359)*.

2 § Om en punktskattepliktig vara påträffas vid transportkontroll skall protokoll föras över kontrollen.

Av protokollet skall det framgå

1. var kontrollen verkställdts,
2. vilka som var närvarande vid kontrollen, när kontrollen påbörjades och avslutades samt vad som genomsökts,
3. om beslut om omhändertagande fattats, samt
4. annat av betydelse som förekommit vid kontrollen.

3 § I samband med att ägare och andra rättsinnehavare underrättas om innehållet i ett beslut om upphävande av ett omhändertagande enligt 2 kap. lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter skall upplysning lämnas om innehållet i 2 kap. 18 § nämnda lag. *Förordning (2007:359)*.

3 a § I ärenden och mål om skatt eller transporttillägg enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter gäller bestämmelserna om betalningssäkring i 11 kap. 1, 2 och 4–7 §§, 17 kap. 8 §, 18 kap. 6 § och 19 kap. 3 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261).

När Tullverket tillämpar bestämmelserna i första stycket ska det som sägs i skatteförfarandeförordningen om Skatteverket i stället gälla Tullverket. *Förordning (2012:165)*.

4 § Om det krävs säkerhet för anstånd enligt 4 kap. 7 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter skall den skattskyldige underrättas om den tid inom vilken

säkerheten skall lämnas för att anståndet skall gälla. Tullverket bevakar den ställda säkerheten. *Förordning (2007:359)*.

5 § Paragrafen upphävd. *Förordning (2002:822)*.

6 § Tullverket skall underrätta Skatteverket om

1. kontroller och beslut enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, och

2. vem som hämtat ut punktskattepliktiga varor för vilka skatt inte påförts. *Förordning (2007:359)*.

7 § Allmän förvaltningsdomstol skall enligt de föreskrifter Skatteverket och Tullverket meddelar lämna uppgifter till verken om sina beslut enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter. *Förordning (2007:359)*.

8 § Tullverket får meddela

1. föreskrifter om hur avsändaren av en postförsändelse ska underrättas om att en vara har tagits om hand enligt 3 kap. 1 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter,

2. föreskrifter om betalningssäkring enligt 4 kap. 5 § lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter som gäller

a) sådan säkerhet som avses i 46 kap. 17 § skatteförfarandelagen (2011:1244), och

b) sådan säkerhet som avses i 69 kap. 16 § skatteförfarandelagen,

3. ytterligare föreskrifter om verkställighet av lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, och

4. föreskrifter om verkställighet av denna förordning inom verkets verksamhetsområde.

Innan Tullverket meddelar föreskrifter med stöd av första stycket 2–4 ska verket höra Skatteverket. *Förordning (2012:165)*.

9 § Skatteverket får meddela föreskrifter om verkställighet av denna förordning inom verkets verksamhetsområde.

Innan Skatteverket meddelar sådana föreskrifter ska verket höra Tullverket. *Förordning (2012:165)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1998:518

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1998. Det som sägs i 5 § om Skattemyndigheten i Gävle skall dock intill utgången av år 1998 gälla Skattemyndigheten i Dalarnas län.

Till SFS 1999:555

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1999.

34 *Förordning om punktskattekontroll av transporter m.m. ...*

Till SFS 2000:509

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000.

Till SFS 2003:164

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2003.

Till SFS 2003:996

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2007:359

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2007.

Till SFS 2012:165

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2012.

Lag (1994:1776) om skatt på energi

20 december 1994

Ändringar införda t.o.m. SFS 2013:1075

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 kap. Lagens tillämpningsområde m.m.

Lagens tillämpningsområde

1 § Skatt skall betalas till staten enligt denna lag för bränslen och elektrisk kraft.

2 § Energiskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 1 a, 3 och 4 §§. Koldioxidskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 3 och 4 §§. Svavelskatt ska betalas på svavelinnehållet i bränslen som anges i 3 kap. 1 §. Bestämmelser om dessa skatter finns i 2–10 kap.

Bestämmelser om skatt på elektrisk kraft finns i 11 kap. *Lag (2009:1494)*.

Innebörden av vissa uttryck

2 a § Med KN-nr förstås nummer i Kombinerade nomenklaturen enligt kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om gemensamma tulltaxan. *Lag (2006:1508)*.

3 § Med energiprodukter förstås produkter enligt

1. KN-nr 1507–1518, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle,
2. KN-nr 2701, 2702 samt 2704–2715,
3. KN-nr 2901 och 2902,
4. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle,
5. KN-nr 3403,
6. KN-nr 3811,
7. KN-nr 3817,
8. KN-nr 3824 90 99, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle. *Lag (2006:1508)*.

3 a § I enlighet med vad som särskilt anges i denna lag tillämpas vissa förfaranderegler för energiprodukter enligt följande KN-nr

1. KN-nr 1507–1518, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle,
2. KN-nr 2707 10, 2707 20, 2707 30 och 2707 50,
3. KN-nr 2710 11–2710 19 69,
4. KN-nr 2711, dock inte KN-nr 2711 11, 2711 21 och 2711 29,
5. KN-nr 2901 10,

36 *Lag om skatt på energi, 1 kap.*

6. KN-nr 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 och 2902 44,
7. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle,
8. KN-nr 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 och 3811 90 00, samt
9. KN-nr 3824 90 99, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle.

I fråga om produkter enligt KN-nr 2710 11 21, 2710 11 25 och 2710 19 29 gäller första stycket endast vid yrkesmässiga bulktransporter. *Lag (2012:836)*.

4 § En verksamhet är yrkesmässig, om den

1. utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), eller
2. bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kronor. *Lag (1999:1289)*.

5 § Fordonsbegreppen i denna lag har samma betydelse som i lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner. *Lag (2001:569)*.

6 § Med skepp förstås fartyg vars skrov har en största längd av minst tolv meter och en största bredd av minst fyra meter. Med båtar avses andra fartyg.

7 § Med införsel förstås att en produkt förs in till Sverige eller tas emot här i landet.

Med import avses att en produkt förs in till Sverige från tredje land under förutsättning att produkten inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att produkten frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en produkt förs ut till tredje land från Sverige eller via ett annat EU-land.

Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde. Med tredje land förstås länder och områden utanför detta skatteområde. *Lag (2011:287)*.

8 § /Upphör att gälla 2015-01-01 genom SFS 2009:1497/ Vid tillämpning av bestämmelserna i 9 kap. 9 och 9 b §§ avses med

företag: ett företag i sin helhet eller en del av ett företag som utgör en egen verksamhet eller verksamhetsgren,

energiintensivt företag: ett företag i vars verksamhet det under en basperiod förbrukats bränsle för uppvärmning eller för drift av stationära motorer eller förbrukats värme, som framställts från bränsle av någon annan, i sådan omfattning att den kvarstående energi- och koldioxidskatten på bränslena, sedan möjligheterna till skattebefrielse enligt 6 a kap. och återbetalning av skatt enligt 9 kap. 5 § har utnyttjats, uppgår till minst 0,5 procent av förädlingsvärdet,

bränsle: alla bränslen utom bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b,

basperiod: det räkenskapsår som slutar under det kalenderår som ansökan om nedsättning av skatt enligt 9 kap. 9 § avser eller den sammanlagda period som utgörs av detta räkenskapsår och det närmast föregående räkenskapsåret,

förädlingsvärde: skillnaden mellan företagets sammanlagda omsättning och sammanlagda inköp,

sammanlagd omsättning: intäkter från försålda varor och utförda tjänster, inräknat egna uttag, som ingår i företagets normala verksamhet (nettoomsättningen), förändring av varulager, aktiverat arbete för egen räkning och övriga rörelseintäkter samt ränteintäkter,

sammanlagda inköp: alla rörelsekostnader, inräknat avskrivningar och nedskrivningar på tillgångar, samt räntekostnader.

Personalkostnader, inräknat arbetsgivaravgifter och kostnader för inhyrd personal, skall inte utgöra rörelsekostnader. Nedsättning av skatt som medges enligt 9 kap. 9 § skall inte minska rörelsekostnaderna. *Lag (2006:1508)*.

9 § Med biomassa förstås den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri, samt den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.

Med biogas förstås ett vätskeformigt eller gasformigt bränsle som framställts av biomassa och vars energiinnehåll till övervägande del härrör från metan. *Lag (2010:1089)*.

10 § Med kraftvärmeproduktion förstås samtidig produktion av värme och skattepliktig elektrisk kraft i en och samma process, om

1. den värme som uppkommer nyttiggörs, och
2. elverkningsgraden uppgår till minst 15 procent. *Lag (2009:1495)*.

2 kap. Energiskatt och koldioxidskatt på bränslen

Skattepliktens omfattning och skattebelopp m.m.

1 § Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1. 2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för			
	a) miljöklass 1			
	- motorbensin	3 kr 13 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	5 kr 63 öre per liter
	- alkylatbensin	1 kr 40 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	3 kr 90 öre per liter
	b) miljöklass 2	3 kr 16 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	5 kr 66 öre per liter

38 Lag om skatt på energi, 2 kap.

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
2. 2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1 eller 7	3 kr 91 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	6 kr 41 öre per liter
3. 2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
	a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C,	817 kr per m ³	3 093 kr per m ³	3 910 kr per m ³
	b) inte har försetts med märk- och färg- ämnen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig			
	miljöklass 1	1 762 kr per m ³	3 093 kr per m ³	4 855 kr per m ³
	miljöklass 2	2 031 kr per m ³	3 093 kr per m ³	5 124 kr per m ³
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	2 172 kr per m ³	3 093 kr per m ³	5 265 kr per m ³
4. 2711 12 11– 2711 19 00	Gasol m.m. som används för			
	a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	2 603 kr per 1 000 kg	2 603 kr per 1 000 kg
	b) annat ändamål än som avses under a	1 050 kr per 1 000 kg	3 254 kr per 1 000 kg	4 304 kr per 1 000 kg
5. 2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
	a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	1 853 kr per 1 000 m ³	1 853 kr per 1 000 m ³
	b) annat ändamål än som avses under a	903 kr per 1 000 m ³	2 316 kr per 1 000 m ³	3 219 kr per 1 000 m ³
6. 2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	621 kr per 1 000 kg	2 691 kr per 1 000 kg	3 312 kr per 1 000 kg
7. 2710 11 31	Flygbensin med en blyhalt om högst 0,005 gram per liter	3 kr 16 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	5 kr 66 öre per liter

I fall som avses i 4 kap. 1 § 7 och 8 och 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt. *Lag (2013:1004)*.

1 a § Energiskatt skall även betalas för råttallolja (KN-nr 3803 00 10) med en skattesats som motsvarar den sammanlagda skatt som tas ut på bränsle enligt 1 § första stycket 3 a. *Lag (1998:1699)*.

1 b § /Upphör att gälla 2015-01-01/ För kalenderåret 2014 och efterföljande kalenderår ska energiskatt och koldioxidskatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i 1 § angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2012. Beloppen avrundas till hela kronor och ören. Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår. *Lag (2009:1496)*.

2 § För bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 1–3 eller enligt 1 a § gäller angivna skattebelopp bränslets volym vid en temperatur av 15°C. Om en skattskyldig visar att bränslet när skattskyldigheten inträder har en annan temperatur får volymen räknas om till 15°C. Om skattskyldighet inträder vid leverans till en köpare som inte är registrerad som skattskyldig för bränslen, får dock omräkning göras endast om detta särskilt avtalats mellan säljaren och köparen.

För bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 5 skall de angivna skattebeloppen beräknas på volymen vid en temperatur av 0°C och ett tryck av 101,325 kilopascal. *Lag (2006:1508)*.

2 a § Om både biogas och andra skattepliktiga gasformiga bränslen levereras via rörledning, ska skatt beräknas särskilt för vart och ett av bränslena.

Den skattskyldige får utifrån avtal eller vid egenförbrukning fördela vart och ett av bränslena mellan olika användningsområden.

Bränslen som inte har fördelats enligt andra stycket ska av den skattskyldige fördelas mellan olika användningsområden i förhållande till den andel av de bränslen som tillförts rörledningen av den skattskyldige eller för hans räkning. *Lag (2010:1089)*.

3 § Energiskatt och koldioxidskatt ska betalas även för andra energiprodukter än sådana som avses i 1 §, om en sådan produkt är avsedd att förbrukas, säljs eller förbrukas som

1. bränsle för uppvärmning,
2. motorbränsle,
3. tillsats till motorbränsle, eller
4. medel för att öka motorbränslets volym.

Skatt ska i fall som avses i första stycket betalas med de skattebelopp som gäller för likvärdigt bränsle enligt 1 §. *Lag (2012:836)*.

40 *Lag om skatt på energi, 2 kap.*

4 § Energiskatt och koldioxidskatt skall betalas även för andra produkter än som avses i 1, 1 a och 3 §§, om en sådan produkt

1. är avsedd att förbrukas, säljs eller förbrukas som motorbränsle eller som tillsats till motorbränsle eller som medel för att öka motorbränslets volym, eller

2. innehåller annat kolväte än torv och är avsedd att förbrukas, säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning.

Skatt skall i fall som avses i första stycket betalas med de skattebelopp som gäller för likvärdigt bränsle enligt 1 §. Skatt enligt första stycket 2 skall dock betalas endast för den del av produkten som består av kolväten. *Lag (2006:1508).*

4 a § Paragrafen upphävd. *Lag (2009:1494).*

Indelning av oljeprodukter i miljöklasser

5 § Kraven för miljöklass 1 och 2 för bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 1 anges i 4–6 och 12 §§ drivmedelslagen (2011:319).

Kraven för miljöklass 1, 2 och 3 för bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 3 b anges i 8–10 och 13–15 §§ drivmedelslagen. *Lag (2011:321).*

6 § Paragrafen upphävd. *Lag (1999:1323).*

7 § Miljöklass för bränsleblandningar enligt 3 eller 4 § som innehåller oljor som erhållits ur petroleum eller ur bituminösa mineral och som beskattas enligt 1 § första stycket 1 eller 3 b, bestäms med ledning av hela bränsleblandningens egenskaper.

Märk- och färgämnen

8 § Skatt enligt 1 § första stycket 3 b skall inte tas ut om oljeprodukten har försetts med märk- och färgämnen som avses i 1 § första stycket 3 a

1. vid import av den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § första stycket 1 eller 2 senast när produkten deklarerats för övergång till fri omsättning, eller

2. i annat fall än som avses under 1 senast när skattskyldighet för produkten inträder enligt 5 kap.

Märkning och färgning enligt första stycket får i Sverige göras endast på en depå som är godkänd för detta ändamål av Tullverket i fall som avses i 1 och på ett skatteupplag som är godkänt av beskattningsmyndigheten för märkning och färgning i fall som avses i 2. *Lag (2007:779).*

Förbud mot användning av märkta oljeprodukter m.m.

9 § Bränsletank som förser motor på motordrivet fordon eller båt med bränsle får inte innehålla oljeprodukt som är försedd med märkämnem eller från vilken märkämnem har avlägsnats. Detta gäller dock inte båtar för vilka fartygstillstånd har meddelats enligt fiskelagen (1993:787).

Första stycket gäller inte om oljeprodukten har förts in till Sverige i bränsletanken och har fyllts på i ett land där bränsletanken får innehålla en sådan produkt.

Beskattningsmyndigheten kan medge att bränsletank på båt som disponeras av Försvarmakten, Försvarets materielverk, Kustbevakningen eller annan statlig myndighet får innehålla oljeprodukt som är försedd med märkämne. Om det finns särskilda skäl kan sådant medgivande också lämnas för annan båt.

Beslut om ett medgivande enligt tredje stycket får återkallas, om förutsättningarna för det inte längre finns. Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2007:779)*.

9 a § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om märkämne som avses i 1 § första stycket 3 a och 9 § samt färgämne som avses i 1 § första stycket 3 a. *Lag (2007:779)*.

10 § Paragrafen upphävd. *Lag (2009:1492)*.

Undantag från skatteplikt

11 § Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för

1. bränslen enligt KN-nr 4401 och 4402,
2. bränslen enligt KN-nr 2705, som uppkommit vid en process som avses i 6 a kap. 1 § 1 eller i 11 kap. 9 § 2, när dessa är avsedda att förbrukas, säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning,
3. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter,
4. bränsle enligt 1 kap. 3 a § som under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen gått förlorat och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle på grund av
 - a) bränslets beskaffenhet,
 - b) oförutsedda händelser eller force majeure.

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat, ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 4 och andra stycket gäller även beskattat bränsle under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 5 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 4 kap. 11 § eller i 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244) eller

2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 4 kap. 9 eller 9 b § eller mottagare som avses i 4 kap. 10 § fullgjort deklARATIONSSKYLDIGHETEN enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen. *Lag (2012:678)*.

Befrielse från skatt i vissa fall

12 § Regeringen får i särskilda fall helt eller delvis medge befrielse från energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som förbrukas inom pilotprojekt för teknisk utveckling av mer miljövänliga produkter.

42 *Lag om skatt på energi, 3–3 a kap.*

Första stycket gäller även om bränslet ingår som en beståndsdel i ett annat bränsle. *Lag (2012:798).*

3 kap. Svavelskatt

1 § Svavelskatt skall betalas för svavelinnehållet i

1. torvbränsle ur KN-nr 2703,
2. bränsle som avses i 2 kap. 1, 3 och 4 §§.

2 § För fasta eller gasformiga bränslen tas svavelskatt ut med 30 kronor per kilogram svavel i bränslet.

För flytande bränslen tas svavelskatt ut med 27 kronor per kubikmeter för varje tiondels viktprocent svavel i bränslet. Vid bestämning av skatten på grund av svavelinnehållet, mätt som viktprocent svavel i bränslet, skall avrundning göras uppåt till närmaste tiondels viktprocent. Om svavelinnehållet överstiger 0,05 viktprocent men inte 0,2 viktprocent skall dock avrundning göras till 0,2 viktprocent.

Svavelskatt tas inte ut för ett flytande eller gasformigt bränsle om dess svavelinnehåll är högst 0,05 viktprocent. *Lag (2006:1508).*

3 § För flytande bränslen gäller beloppet enligt 2 § andra stycket bränslet vid en temperatur av 15°C. Om en skattskyldig visar att bränslet när skattskyldigheten inträder har en annan temperatur, får volymen räknas om till 15°C. Om skattskyldighet inträder vid leverans till en köpare som inte är registrerad som skattskyldig för bränslen, får dock omräkning göras endast om detta särskilt avtalats mellan säljaren och köparen.

4 § Svavelskatt skall inte betalas för svavelinnehållet i bränsle som avses i 2 kap. 11 §.

3 a kap. Uppskovsförfarandet

1 § I denna lag avses med

uppskovsförfarande: att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring eller flyttning inom EU av bränsle,

släpps för konsumtion: att bränsle

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. innehas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande, eller

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänföras till ett uppskovsförfarande,

beskattat bränsle: bränsle som släppts för konsumtion i ett EU-land och för vilket skattskyldighet för punktskatt därigenom inträtt i det landet. *Lag (2011:287).*

2 § Under uppskovsförfarande får bränsle som avses i 1 kap. 3 a § flyttas endast

1. från ett skatteupplag till

a) ett annat skatteupplag,

b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,

- c) en plats där det skattepliktiga bränslet lämnar EU, eller
- d) antingen

- en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, eller
- en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om bränslet avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet.

Bränsle får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren. *Lag (2011:287)*.

3 § /Upphör att gälla 2014-04-01/ För flyttning under uppskovsförfarande krävs att det bränsle som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 6 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 6 kap. 9 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 4 kap. 4 § första och andra styckena eller 4 kap. 8 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där bränslets slutdestination är belägen på svenskt territorium. *Lag (2009:1493)*.

3 § /Träder i kraft 2014-04-01/ För flyttning under uppskovsförfarande krävs att det bränsle som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 6 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 6 kap. 9 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 4 kap. 4 § första och andra styckena eller 4 kap. 8 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där bränslets slutdestination är belägen på svenskt territorium om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare. *Lag (2013:1075)*.

4 § En flyttning under uppskovsförfarande avslutas när mottagaren tagit emot bränslet på en sådan destination som avses i 2 §. Vid export avslutas flyttningen när varorna lämnat EU. *Lag (2011:287)*.

5 § Bränsle som flyttas enligt artiklarna 17–28 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarande i denna lag när bränslet befinner sig på svenskt territorium. *Lag (2009:1493)*.

4 kap. Skattskyldighet m.m.

Bränslen som avses i 1 kap. 3 a §

Vem som är skattskyldig

1 § Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt (skattskyldig) för bränslen som avses i 1 kap. 3 a § är den som

1. i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 3 § hanterar bränsle enligt uppskovsförfarandet,

2. i egenskap av godkänd varumottagare enligt 6 eller 7 § tar emot bränsle som flyttats enligt uppskovsförfarandet,

3. säljer bränsle till Sverige genom distansförsäljning enligt 9 eller 9 b §,

4. tar emot beskattat bränsle enligt 10 §,

5. för in eller tar emot beskattat bränsle från ett annat EU-land till Sverige enligt 11 §,

6. i Sverige yrkesmässigt tillverkar eller bearbetar bränsle utanför ett skatteupplag,

7. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp,

8. förvärvat bränsle som ger mindre destillat än 85 volymprocent vid 350°C och som använder bränslet för drift av motordrivna fordon,

9. i annat fall än som avses i 1–8, innehar skattepliktigt bränsle utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för bränslet har redovisats här. *Lag (2012:678).*

1 a § Från skattskyldighet enligt 1 § 5 och 9 undantas

1. bränsle som förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 §,

2. motorbränsle som förs in till Sverige i normal bränsletank på motordrivet fordon eller till fordonet kopplad släpvagn, fartyg eller luftfartyg som används yrkesmässigt om bränslet är avsett att användas i motor på fordonet, släpvagnen, fartyget eller luftfartyget under transporten,

3. bränsle som förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat bränslet i ett annat EU-land och som själv transporterar bränslet hit, om bränslet är avsett för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket 3 gäller inte

1. motorbränsle som förs in till Sverige på annat sätt än i fordonstank, bränsletank på fartyg eller luftfartyg eller i reservdunk som rymmer högst 10 liter,

2. flytande bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3, och som

a) är avsett att förbrukas för uppvärmning här i landet, och

b) förs in hit på annat sätt än i tankfordon som används vid yrkesmässig handel med sådant bränsle. *Lag (2012:678).*

1 b § Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslen som avses i 1 kap. 3 a § är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska förtullas i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt,

3. om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, i ett annat EU-land till följd av att ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tillagen (2000:1281) åberopas: innehavaren av tillståndet.

Med *tullskuld* förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. Med *unionsvara* förstås detsamma som med gemenskapsvara i den förordningen.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas bränsle som, vid bränslets övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 3 a kap. 2 och 3 §§. *Lag (2012:678)*.

Beskattning vid oegentligheter

2 § Om bränsle, som flyttas under ett uppskovsförfarande, inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att bränslet släpps för konsumtion, ska bränslet beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av

1. den eller dem som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller

2. varje annan person som medverkat i den otillåtna avvikelsen från uppskovsförfarandet och som varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelsen var otillåten.

Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då bränslet släpptes för konsumtion. *Lag (2009:1493)*.

2 a § Om beskattat bränsle som flyttas till eller via Sverige inte når angiven mottagare, ska bränslet beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten eller av varje annan person som medverkat i oegentligheten. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes. *Lag (2009:1493)*.

Upplagshavare och skatteupplag

3 § Som upplagshavare får godkännas den som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka eller bearbeta bränslen,
2. på flygplats lagra flygfotogen (KN-nr 2710 19 21), som flyttats under ett uppskovsförfarande, för försäljning till förbrukning i luftfartyg när luftfartyget inte används för privat ändamål, eller
3. i större omfattning hålla bränslen i lager.

För godkännande enligt första stycket krävs att den som ansöker om att bli upplagshavare

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och
2. disponerar över ett utrymme beläget i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Upplagshavares hantering av skattepliktigt bränsle ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, äga rum i godkänt skatteupplag.

Den som godkänns som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare. *Lag (2010:1820).*

3 a § En upplagshavare skall för varje skatteupplag löpande bokföra affärshändelser och varurörelser som rör skattepliktigt bränsle samt regelbundet inventera lagret av sådant bränsle. *Lag (2001:518).*

3 b § /Träder i kraft 2014-04-01/ En upplagshavare som tar emot bränsle som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på det skatteupplag eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet. Bränsle som flyttas till ett skatteupplag ska vid mottagande tas in i skatteupplaget. *Lag (2013:1075).*

4 § /Upphör att gälla 2014-04-01/ En upplagshavare som avser att flytta bränsle enligt 3 a kap. 2 § ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av bränslet.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal belöper på de bränslen som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av medeltalet ska hänsyn endast tas till de dygn under ett år då flyttningar av bränsle enligt 3 a kap. 2 § sker. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Upplagshavare ska även ställa säkerhet för betalning av skatt för sådana lagerbrister som avses i 5 kap. 1 § 1 c. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de bränslen som upplagshavaren i medeltal förvarar i skatteupplaget under ett år. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid.

Vid beräkning av säkerhetsbelopp enligt tredje stycket får bortses från bränslen som beredskapslagras enligt lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja. *Lag (2012:808)*.

4 § /Träder i kraft 2014-04-01/ En upplagshavare som avser att flytta bränsle enligt 3 a kap. 2 § ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av bränslet.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal belöper på de bränslen som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av medeltalet ska hänsyn endast tas till de dygn under ett år då flyttningar av bränsle enligt 3 a kap. 2 § sker. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Upplagshavare ska ställa säkerhet för betalning även av den skatt som kan påföras upplagshavaren enligt 5 kap. 1 § 1 eller 1 b §. Säkerheten ska lägst uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de bränslen som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Säkerheten ska dock inte understiga ett belopp som motsvarar 75 procent av det högsta belopp som en sådan beräkning medfört under de senaste tre kalendermånaderna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid.

Säkerheten enligt tredje stycket ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under minst sex månader från den dag beslutet om återställelse träder i kraft om godkännandet som upplagshavare återkallas.

Vid beräkning av säkerhetsbeloppet enligt tredje stycket får bortses från bränslen som beredskapslagras enligt lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja. *Lag (2013:1075)*.

5 § Godkännande av upplagshavare eller av skatteupplag får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. upplagshavaren begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2009:1493)*.

5 a § /Träder i kraft 2014-04-01/ Om en godkänd upplagshavare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för bränsle för vilket skattskyldighet enligt 5 kap. 1 § 1 eller 1 b § inträder efter konkursbeslutet

Om sådant bränsle som avses i första stycket ägs av någon annan än konkursgäldenären och bränslet inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för bränslet i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för upplagshavaren enligt 5 kap. 1 § 1 eller 1 b §.

Kravet i 4 § tredje stycket gäller inte konkursboet. *Lag (2013:1075)*.

Registrerad varumottagare

6 § /Upphör att gälla 2014-04-01/ Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot bränslen som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land, får godkännas som registrerad varumottagare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot bränslen som flyttas under uppskovsförfarande (ordinarie mottagningsplats).

En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de bränslen som tas emot. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på bränslena. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i 5 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på registrerad varumottagare. *Lag (2013:1075)*.

6 § /Träder i kraft 2014-04-01/ Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot bränslen som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land, får godkännas som registrerad varumottagare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot bränslen som flyttas under uppskovsförfarande (*ordinarie mottagningsplats*).

En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de bränslen som tas emot. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

En registrerad varumottagare som tar emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på sin ordinarie mottagningsplats eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Bestämmelserna i 5 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på registrerad varumottagare. *Lag (2013:1075)*.

6 a § /Träder i kraft 2014-04-01/ Säkerheten enligt 6 § ska lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal har beslutats för

1. de tolv senaste redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, eller

2. det lägre antal redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, om det ännu inte har fattats beslut om tolv redovisningsperioder.

Vid beräkning av medeltalet ska den sammanlagda skatt som beslutats för redovisningsperioderna delas med det antal av redovisningsperioderna för vilka skatt har beslutats till mer än noll kronor.

Om det belopp som säkerheten lägst ska uppgå till vid en sådan beräkning är noll kronor, ska säkerheten i stället lägst uppgå till ett belopp som vid varje

tidpunkt motsvarar skatten på de bränslen som vid denna tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Om den registrerade varumottagaren har en redovisningsperiod för energi- och koldioxidskatt på bränslen som avses 1 kap. 3 a § som är ett beskattningsår, ska säkerheten, i stället för vad som gäller enligt första–tredje styckena, lägst uppgå till ett belopp som motsvarar det högsta av

1. den skatt som beslutats för den senaste redovisningsperioden, och
2. skatten på de bränslen som vid varje tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Lag (2013:1075).

7 § Den som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot bränsle som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land ska godkännas som tillfälligt registrerad varumottagare. Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av bränsle vid denna särskilt angivna flyttning.

En tillfälligt registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot det bränsle som flyttas under uppskovsförfarandet.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på bränslet. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan bränslet flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i 5 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på tillfälligt registrerade varumottagare. *Lag (2013:1074).*

7 a § /Träder i kraft 2014-04-01/ Om en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för bränsle för vilket skattskyldighet enligt 5 kap. 2 § 1 inträder efter konkursbeslutet.

Om sådant bränsle som avses i första stycket ägs av någon annan än konkursgäldenären och bränslet inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för bränslet i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för varumottagaren enligt 5 kap. 2 § 1. *Lag (2013:1075).*

Registrerad avsändare

8 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända bränsle under ett uppskovsförfarande, vid bränslets övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, får godkännas som registrerad avsändare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om ställande av säkerhet för skatten i 4 § första och andra styckena och om återkallelse i 5 § första och tredje styckena tillämpas även på registrerad avsändare. *Lag (2009:1493).*

Jämkning av säkerhetsbelopp

8 a § Om leverans av bränsle enligt 4 § första stycket eller 8 § sker med fartyg eller via rörledning får Skatteverket medge att upplagshavaren eller den registrerade avsändaren inte behöver ställa säkerhet för betalning av skatten. Ett sådant medgivande får endast lämnas om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda medlemsstater

I fall som avses i 4 § tredje stycket och 6 § får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av nämnda bestämmelser, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter. *Lag (2011:101).*

Distansförsäljning

9 § Om någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet förvärvar beskattat bränsle och bränslet transporteras hit från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning (*distansförsäljning*), är säljaren skattskyldig.

Säljaren ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på det bränsle som sänds från det andra EU-landet. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på bränslet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i första och andra styckena samt i 9 b § omfattar även sådana överföringar av bränsle som sker utan vinstsyfte och som inte utgör gåvoförsändelser. *Lag (2011:287).*

9 a § Vid distansförsäljning enligt 9 § ska säljaren företrädas av en representant som är etablerad i Sverige. Representanten ska vara godkänd av Skatteverket. Sådant godkännande får ges när säljaren ställt säkerhet för skatten. Representanten ska enligt fullmakt av säljaren som ombud för denne svara för redovisningen av skatt och i övrigt företräda säljaren i frågor som gäller skatt enligt denna lag. Underlag för kontroll av skatteredovisningen ska finnas tillgängligt hos representanten.

Bestämmelserna om återkallelse i 5 § första stycket 1 och 3 och tredje stycket tillämpas även på representant som avses i första stycket. *Lag (2009:1493).*

9 b § Den som endast vid ett enstaka tillfälle säljer bränsle till någon i Sverige genom distansförsäljning ska, i stället för vad som anges i 9 och 9 a §§, innan bränslet avsänds från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket och ställa säkerhet för skatten på bränslet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. *Lag (2011:287).*

10 § Den som tar emot bränsle som avsänts till Sverige enligt 9 eller 9 b § ska vara skattskyldig i stället för säljaren, om säljaren inte ställt säkerhet för skatten i Sverige. *Lag (2009:1493).*

Övriga skattskyldiga

11 § Den som för in eller tar emot beskattat bränsle på annat sätt än genom distansförsäljning ska, innan bränslet flyttas från det andra EU-landet, anmäla bränslet till Skatteverket och ställa säkerhet för betalning av skatten på bränslet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Första stycket gäller inte de fall som är undantagna från skattskyldighet enligt 1 a §. *Lag (2011:287)*.

Övriga bränslen

12 § Skattskyldig för energiskatt för råttallolja samt för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen enligt 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6, andra bränslen enligt 3 § än sådana som avses i 1 kap. 3 a §, bränslen enligt 4 § samt vad gäller svavelskatt även bränslen enligt 3 kap. 1 § 1 är den som

1. godkänts som lagerhållare enligt 15 §,
2. i annat fall än som avses i 1 utvinnet, tillverkat eller bearbetat bränsle,
3. i annat fall än som avses i 1 och 2 för in bränsle till Sverige från ett annat EU-land eller tar emot en sådan leverans, och
4. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för visst ändamål men som använder bränslet för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp. *Lag (2011:287)*.

13 § Skattskyldig

1. för energiskatt för import av råttallolja,
2. för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslen enligt 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6, andra bränslen enligt 3 § än sådana som avses i 1 kap. 3 a § samt av bränslen enligt 4 §, och
3. för svavelskatt för import av bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är,
 - a) om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,
 - b) om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska förtullas i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt,
 - c) om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, i ett annat EU-land till följd av att ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) åberopas: innehavaren av tillståndet.

Med *tullskuld* förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. Med *unionsvara* förstås detsamma som med gemenskapsvara i den förordningen.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas bränsle som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, ägs av en godkänd lagerhållare enligt 15 §. *Lag (2012:678)*.

14 § Paragrafen upphävd. *Lag (2009:1494)*.

52 *Lag om skatt på energi, 4–5 kap.*

15 § Som lagerhållare får godkännas den som avser att

1. utvinna, tillverka eller bearbeta bränsle, eller
 2. i större omfattning
 - a) hålla bränsle i lager, eller
 - b) återförsälja eller förbruka gasformiga kolväten,
- om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande av lagerhållare skall återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2006:1508).*

16 § /Träder i kraft 2014-04-01/ Om en godkänd lagerhållare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för bränsle för vilket skattskyldighet enligt 5 kap. 3 § 3 inträder efter konkursbeslutet. *Lag (2013:1075).*

5 kap. Skattskyldighetens inträde

1 § Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 1 när
 - a) bränsle tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 3 a kap. 2 och 3 §§,
 - b) bränsle tas emot på en direkt leveransplats,
 - c) bränsle tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller
 - d) godkännandet av skatteupplaget återkallas, och
2. den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 9, när bränslet kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande. *Lag (2012:678).*

1 a § Skattskyldighet enligt 1 § 1 b inträder inte för bränsle som mottagaren för in i skatteupplag i Sverige. *Lag (2009:1493).*

1 b § /Träder i kraft 2014-04-01/ Skattskyldighet inträder för upplagshavare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 1 när bränsle som flyttats under uppskovsförfarande tas emot av upplagshavaren, om

1. bränslet tas emot på en plats i direkt anslutning till det skatteupplag som anges i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet, och,
2. mottagande av bränslet accepteras genom mottagningsrapport enligt 6 kap. 8 § eller genom pappersdokument enligt 6 kap. 10 §, men
3. bränslet inte tas in i skatteupplaget.

Lag (2013:1075).

2 § Skattskyldigheten inträder

1. för varumottagare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 2, vid mottagandet av bränslet,
2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 5 eller 12 § 3, när bränslet förs in till Sverige, och

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § eller 13 § vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om det funnits skyldighet att betala tull. I fall som avses i 4 kap. 1 b § första stycket 3 eller 13 § första stycket 3 c inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet. *Lag (2012:678).*

3 § Skattskyldigheten inträder

1. för säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 3 respektive 4, när bränslet förs in till Sverige,
2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 7 eller 8 eller enligt 4 kap. 12 § 4, när bränslet används för det ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp, och
3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 12 § 1 när
 - a) bränsle av honom levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller
 - b) han upphör att vara godkänd som lagerhållare, varvid han är skyldig att betala skatt för det bränsle som då ingår i hans lager. *Lag (2012:836).*

4 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 6 eller 12 § 2, när bränslet utvinns, tillverkas eller bearbetas. *Lag (2012:678).*

4 a § Skattskyldigheten för den som är skattskyldig enligt 4 kap. inträder inte när

1. biogas i gasform övergår i vätskeform, om biogasen då befinner sig i ett skatteupplag,
2. biogas i vätskeform övergår i gasform, om biogasen då hanteras av en lagerhållare, eller
3. biogas i gasform övergår i vätskeform eller biogas i vätskeform övergår i gasform, om skattskyldighet för bränslet tidigare har inträtt. *Lag (2010:1820).*

5 § Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 4 kap. 1 b och 13 §§ är skattskyldig vid import. Skatten ska betalas till Tullverket. *Lag (2012:678).*

6 kap. Förfarandet vid beskattningen och dokumenthantering vid bränsleflyttningar enligt uppskovsförfarandet

1 § /Upphör att gälla 2014-04-01/ I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i andra och femte styckena, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Skatteverket beslutar om skatt som avses i 4 kap. 2 och 2 a §§. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer. I övrigt ska bestämmelserna i 37 kap. 9 och 10 §§, 41 kap. 2 §, 47 kap., 57 kap. 1 § 60 kap., 62 kap. 2 §, 63 kap. 2 §, 4–6 §§, 8–10 §§, samt 15, 16, 22 och 23 §§, 65 kap. 2–4 §§, 7, 8, 11 och 13–15 §§, 66 kap., 67 kap., 68 kap., 70 kap. och 71 kap. 1–3 §§ skatteförfarandelagen gälla i tillämpliga delar.

54 Lag om skatt på energi, 6 kap.

Om den som är skattskyldig enligt 4 kap. 2 eller 2 a § har betalat in skatt och den inbetalda skatten överstiger vad som enligt beslut av Skatteverket eller domstol ska betalas, ska det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige.

Före utbetalning av ett överskjutande belopp enligt tredje stycket ska sådan skatt enligt denna lag för vilken den skattskyldige står i skuld räknas av. Skattebelopp som den skattskyldige har fått anstånd med att betala ska dock inte räknas av.

För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2000:1281).
Lag (2011:1370).

1 § /Träder i kraft 2014-04-01/ I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i andra stycket och 1 a §, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2000:1281).
Lag (2013:1075).

1 a § /Träder i kraft 2014-04-01/ Skatteverket beslutar om skatt som avses i 4 kap. 2 och 2 a §§. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer.

Bestämmelserna i 37 kap. 9 och 10 §§ och 41 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid inhämtande av uppgifter som är av betydelse för beslut om skatt enligt 4 kap. 2 eller 2 a § av någon annan än den som föreläggs eller revideras.

I övrigt ska bestämmelserna 43 kap., 45–47 kap., 57 kap. 1 §, 59 kap. 11 §, 13–21 §§, 26 och 27 §§, 60 kap., 62 kap. 2 §, 63 kap. 2 §, 4–6 §§, 8–10 §§ samt 15, 16, 22 och 23 §§, 65 kap. 2–4 §§, 7, 8 och 13–15 §§ och 66–71 kap. skatteförfarandelagen gälla i tillämpliga delar.

Om den som är skattskyldig enligt 4 kap. 2 eller 2 a § har betalat in skatt och den inbetalda skatten överstiger vad som enligt beslut av Skatteverket eller domstol ska betalas, ska det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige.

Före utbetalning av ett överskjutande belopp enligt fjärde stycket ska sådan skatt enligt denna lag för vilken den skattskyldige står i skuld räknas av. Skattebelopp som den skattskyldige har fått anstånd med att betala ska dock inte räknas av.
Lag (2013:1075).

Det datoriserade systemet

2 § /Upphör att gälla 2014-04-01/ I det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (*det datoriserade systemet*), ska följande dokument och uppgifter hanteras:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. administrativa referenskoder enligt 4 § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §,
4. mottagningsrapporter enligt 8 § första stycket, och
5. exportrapporter enligt 8 § andra stycket.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 9 och 10 §§.

Bestämmelserna i 4–7 och 9 §§ om avsändande av bränsle gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

När en flyttning under uppskovsförfarande sker enbart på svenskt territorium och bränslets slutdestination är belägen på svenskt territorium gäller inte bestämmelserna i 4–11 §§. *Lag (2009:1493)*.

2 § /Träder i kraft 2014-04-01/ I det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (*det datoriserade systemet*), ska följande dokument och uppgifter hanteras:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. administrativa referenskoder enligt 4 § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §,
4. mottagningsrapporter enligt 8 § första stycket, och
5. exportrapporter enligt 8 § andra stycket.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 9 och 10 §§.

Bestämmelserna i 4–7 och 9 §§ om avsändande av bränsle gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

När en flyttning under uppskovsförfarande sker enbart på svenskt territorium och bränslets slutdestination är belägen på svenskt territorium gäller inte bestämmelserna i 4–11 §§ om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare. *Lag (2013:1075)*.

3 § Den som upprättar elektroniskt administrativt dokument, mottagningsrapport eller exportrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen. *Lag (2009:1493)*.

4 § Innan en sådan flyttning av bränsle som avses i 3 a kap. 2 § påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet innan flyttningen av bränslet påbörjas.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av det elektroniska administrativa dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskod och meddela koden till avsändaren. Är upp-

56 *Lag om skatt på energi, 6 kap.*

gifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det. *Lag (2009:1493).*

5 § Avsändaren ska lämna den person som medför bränslet ett dokument som innehåller den administrativa referenskod som avses i 4 § andra stycket. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela bränsleflyttningen. *Lag (2009:1493).*

6 § Den som avsänt bränsle under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen måste vara en sådan destination som avses i 3 a kap. 2 § första stycket 1 a, b eller c, eller en direkt leveransplats. *Lag (2009:1493).*

7 § Vid flyttning av bränsle till mottagare som avses i 3 a kap. 2 § första stycket 1 d, ska bränslet åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för bränslet i det andra EU-landet. *Lag (2011:287).*

8 § Den som på en sådan destination som avses 3 a kap. 2 § tar emot bränsle som flyttats under ett uppskovsförfarande, ska utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (*mottagningsrapport*).

Vid flyttning enligt 3 a kap. 2 § första stycket 1 c ska Skatteverket, efter det att ett intyg har erhållits från Tullverket om att bränslet lämnat EU, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att bränslet har exporterats (*exportrapport*). *Lag (2011:287).*

8 a § Mottagningsrapport och exportrapport utgör bevis på att flyttningen avslutats på en sådan destination som avses i 3 a kap. 2 §.

Om det av andra skäl än de som anges i 10 § inte är möjligt för den som tar emot bränsle att lämna en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, får det på annat sätt visas för Skatteverket att bränslet nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*).

När Skatteverket erhållit ett tillfredsställande alternativt bevis, ska verket intyga att flyttningen avslutats. Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset och om att flyttningen avslutats.

Andra och tredje styckena gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I sådant fall ska Tullverket till Skatteverket lämna ett intyg enligt 8 § andra stycket.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett alternativt bevis som intygats på sådant sätt som avses i tredje stycket, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet. *Lag (2011:287).*

Reservsystemet

9 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får en bränsleflyttning under uppskovsförfarande påbörjas om

1. bränslet åtföljs av ett pappersdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och

2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. En kopia av ersättningsdokumentet ska därefter lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras. *Lag (2009:1493)*.

10 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 8 § för att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett pappersdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot bränslet, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt, inte fått ett elektroniskt administrativt dokument avseende den aktuella bränsleflyttningen.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när exportrapport inte kan lämnas. I sådant fall ska Skatteverket, efter det att ett intyg enligt 8 § andra stycket har erhållits från Tullverket, upprätta rapporten. *Lag (2011:101)*.

11 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt bränsle enligt 3 a kap. 2 § ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.

2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den som tagit emot bränsle som flyttats enligt 3 a kap. 2 § ska lämna en mottagningsrapport.

4. Skatteverket ska lämna en exportrapport.

Mottagnings- eller exportrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella bränsleflyttningen tagits emot via systemet.

Till dess det elektroniska administrativa dokumentet kontrollerats och tilldelats en administrativ referenskod enligt 4 § andra stycket anses flyttningen äga rum under ett uppskovsförfarande med stöd av ersättningsdokumentet. *Lag (2011:101)*.

Flyttning av beskattat bränsle

12 § Den som ansvarar för en flyttning av beskattat bränsle som avses i 1 kap. 3 a § ska upprätta ett förenklat ledsagardokument när bränslet flyttas till

1. ett annat EU-land under sådana förhållanden att skattskyldighet inträder i det andra landet, eller
2. en svensk ort via ett annat EU-land.

Förenklat ledsagardokument som avses i första stycket ska åtfölja bränslet under flyttningen i enlighet med vad regeringen föreskriver. Sådant ledsagardokument krävs dock inte vid distansförsäljning av beskattat bränsle som sänds från Sverige. *Lag (2011:287)*.

13–14 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2009:1505)*.

15 § Paragrafen upphävd. *Lag (2012:678)*.

6 a kap. Skattebefriade användningsområden m.m.

1 § /Upphör att gälla 2015-01-01/ Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fartygsstillstånd enligt fiskelagen (1993:787) meddelats, när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål				
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller i liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. -		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttalolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	70 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling	Bensin, råttalolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	70 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttalolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	70 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent

60 Lag om skatt på energi, 6 a kap.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	86 procent	70 procent	–
14. Förbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	–	–	–
15. -		–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råtallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

Lag (2013:1004).

2 § /Upphör att gälla 2015-01-01*/ Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 9 b–11 medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 70 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 9 a eller 17 a, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 100 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 17 b, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 20 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a. *Lag (2013:1004).*

2 a § /Upphör att gälla 2015-01-01/ Om bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b förbrukas i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och

* Beslutade lagändringar med ikraftträdande 2015-01-01 finns. Se s. 93–99.

bussar medges befrielse från koldioxidskatt med 1 700 kronor per kubikmeter. *Lag (2009:1496).*

3 § /Upphör att gälla 2015-01-01*/ Vid annan kraftvärmeproduktion än som avses i 1 § 17 a medges, för den del av bränslet som förbrukas för framställning av värme, befrielse från energiskatt med 70 procent och från koldioxidskatt med 70 procent.

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b medges inte någon skattebefrielse enligt denna paragraf. *Lag (2009:1495).*

3 a § Om råttalolja förbrukas för ändamål som avses i 3 §, medges befrielse från energiskatt med ett belopp som motsvarar den sammanlagda befrielse från energiskatt och koldioxidskatt som skulle ha medgetts för bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a. *Lag (2008:561).*

3 b § Vid samtidig produktion av värme och skattepliktig elektrisk kraft i en och samma process, när den värme som uppkommer nyttiggörs, ska fördelning av bränslet som förbrukas för framställning av värme, skattepliktig elektrisk kraft respektive sådan elektrisk kraft som inte är skattepliktig ske genom proportionering i förhållande till respektive energiproduktion. Om olika bränslen förbrukas, ska proportioneringen avse varje bränsle för sig.

Om det förutom sådan elproduktion som nämns i första stycket också sker samtidig kondenskraftproduktion från samma bränsle, ska bränslet fördelas också på kondenskraftproduktionen. *Lag (2008:561).*

3 c § För bränslen som förbrukas för framställning av ånga eller hetvatten som tappas av från ång- eller hetvattensystemet före ångturbinen eller annan utrustning för utvinning av mekanisk energi ur ånga eller hetvatten vid kraftvärmeproduktion medges inte någon skattebefrielse enligt 1 § 17 a eller 3 §. *Lag (2008:561)*

4 § Skattebefrielse enligt 1 § 7 gäller också för bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b vid framställning av skattepliktig elektrisk kraft i en gasturbinanläggning som har en sammanlagd installerad generatoreffekt av minst fem megawatt, under förutsättning att värme inte samtidigt nyttiggörs. *Lag (2008:561).*

5 § De begränsningar av skattebefrielsen i 1 § och 3 § andra stycket som gäller bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b ska även gälla för bränsle som avses i 2 kap. 3 och 4 §§ och som beskattas på samma sätt. *Lag (2009:1495).*

7 kap. Avdrag

1 § /Upphör att gälla 2015-01-01*/ Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle

1. som av den skattskyldige exporterats till tredje land eller förts till frizon eller frilager för annat ändamål än att förbrukas där,
2. som av den skattskyldige förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap.,

* Beslutade lagändringar med ikraftträdande 2015-01-01 finns. Se s. 93–99.

62 *Lag om skatt på energi, 7 kap.*

3. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande,

4. som har tagits emot för förbrukning i skepp eller luftfartyg med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i 6 a kap. 1 § 3 och 5,

5. som har tagits emot för förbrukning i båtar som avses i 6 a kap. 1 § 4 med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i denna punkt.

Om en skattebefriad förbrukare har meddelats ett beslut om preliminär skattesats enligt 9 kap. 9 b §, får avdrag enligt första stycket 3 göras enligt den lägre koldioxidskattesats eller, beträffande råttallolja, energiskattesats som följer av beslutet. *Lag (2012:836).*

1 a § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på bränsle för vilket skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag.

Den som godkänts som lagerhållare får göra avdrag för skatt på bränsle för vilket skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som

1. innehas av lagerhållaren vid tidpunkten för godkännandet, eller
2. har förvärvats från någon som inte är godkänd lagerhållare.

Lag (2012:836).

2 § En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som levererats till en sådan köpare som avses i 3 kap. 30 a § första stycket 3, 3 a eller 4 mervärdesskattelagen (1994:200), i den omfattning som frihet från bränsleskatt föreligger i det EU-landet. *Lag (2011:287).*

2 a § Bestämmelserna i 1 § första stycket 1 och 2 § gäller inte skatt på bränsle som flyttats enligt uppskovsförfarande till sådan destination som avses i 3 a kap. 2 § 1 c och d. *Lag (2012:836).*

3 § En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som bränsle för uppvärmning och som utgör en energiprodukt enligt

1. KN-nr 1507–1518,
2. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, eller
3. KN-nr 3824 90 99.

Första stycket gäller också om produkterna ingår som en beståndsdel i ett annat bränsle.

För produkt enligt KN-nr 3824 90 99 gäller första och andra styckena endast för skatt på den del av bränslet som framställts av biomassa.

Första–tredje styckena gäller endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. *Lag (2011:1197).*

3 a § /Upphör att gälla den dag regeringen bestämmer/ Om inte annat följer av 3 b–3 d §§ får en skattskyldig göra avdrag för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent på bränsle som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle, upp till belopp som motsvarar skatten på

den andel av motorbränslet som utgörs av beståndsdel som framställts av biomassa.

Första stycket gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelen omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Första stycket gäller dock inte för biogas eller för den beståndsdel av motorbränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 som utgörs av etanol. *Lag (2012:798).*

3 a § /Träder i kraft den dag regeringen bestämmer/ För annat bränsle än som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1, 2 eller 3 och som en skattskyldig förbrukat eller sålt som motorbränsle, får den skattskyldige göra avdrag för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent av skatten på den andel av motorbränslet som utgörs av beståndsdel som framställts av biomassa.

Första stycket gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelen omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Första stycket gäller dock inte för biogas. *Lag (2013:957).*

3 b § /Upphör att gälla den dag regeringen bestämmer/ Om ett bränsle som framställts av biomassa utgör ett bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1, 2 eller 3, får den skattskyldige under respektive redovisningsperiod endast göra avdrag enligt 3 a § för skatt som motsvarar skatten på den andel av motorbränsle som bränslet utgör och till den del som uppgår till högst 15 volymprocent av den totala mängd motorbränsle som detta bränsle ingår i och för vilket den skattskyldige ska redovisa skatt under redovisningsperioden.

Med redovisningsperiod förstås här redovisningsperiod enligt 26 kap. 10 eller 17 § eller en händelse enligt 26 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag (2012:798).*

3 b § /Träder i kraft den dag regeringen bestämmer/ För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1, 2 eller 3 och som en skattskyldig förbrukat eller sålt som motorbränsle, får den skattskyldige göra avdrag för koldioxidskatt med 100 procent av koldioxidskatten på den andel av motorbränslet som utgörs av beståndsdel som framställts av biomassa.

Första stycket gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelen omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. *Lag (2013:957).*

3 c § /Upphör att gälla den dag regeringen bestämmer/ För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 och som den skattskyldige förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige göra avdrag för energiskatt med 89 procent och för koldioxidskatt med 100 procent på den andel av bränslet som utgörs av annan beståndsdel som framställts av biomassa än sådan som avses i 3 b §. Avdrag får dock under respektive redovisningsperiod endast göras för skatt motsvarande skatten på beståndsdelens andel av motorbränslet till den del som uppgår till högst 5 volymprocent av den totala mängd motorbränsle

64 *Lag om skatt på energi, 7 kap.*

som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 och 2 och för vilket den skattskyldige ska redovisa skatt under redovisningsperioden.

Med redovisningsperiod förstås här period enligt 26 kap. 10 eller 17 § eller en händelse enligt 26 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Första stycket gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Om beståndsdelens utgörs av etanol medges skattebefrielse enligt denna paragraf endast om den skattskyldige har framställt eller anskaffat denna etanol eller motsvarande mängd etanol, vilken vid import eller framställning inom EU har hänförts till KN-nr 2207 10 00 (odenaturerad etanol). *Lag (2012:798)*.

3 c § /Träder i kraft den dag regeringen bestämmer/ För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 och som en skattskyldig förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige göra avdrag för energiskatt med viss procentuell andel av energiskatten på den andel av motorbränslet som utgörs av beståndsdel som framställts av biomassa.

Med procentuell andel i första stycket förstås 100 procent minskat med kvoten mellan energiinnehållet i beståndsdelens och 0,0326 GJ per liter.

Första stycket gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. *Lag (2013:957)*.

3 d § /Upphör att gälla den dag regeringen bestämmer/ För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och som en skattskyldig förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige göra avdrag för energiskatt med 84 procent och för koldioxidskatt med 100 procent på den andel av bränslet som utgörs av annan beståndsdel som framställts av biomassa än sådan som avses i 3 b §. Avdrag får dock under respektive redovisningsperiod endast göras för skatt motsvarande skatten på beståndsdelens andel av motorbränslet till den del som uppgår till högst 5 volymprocent av den totala mängd motorbränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och för vilket den skattskyldige ska redovisa skatt under redovisningsperioden.

Med redovisningsperiod förstås här period enligt 26 kap. 10 eller 17 § eller en händelse enligt 26 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Första stycket gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. *Lag (2012:798)*.

3 d § /Träder i kraft den dag regeringen bestämmer/ För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och som en skattskyldig förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige göra avdrag för energiskatt med viss procentuell andel av energiskatten på den andel av motorbränslet som utgörs av beståndsdel som framställts av biomassa.

Med procentuell andel i första stycket förstås 100 procent minskat med kvoten mellan energiinnehållet i beståndsdelens och 0,0359 GJ per liter.

Första stycket gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelarna omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. *Lag (2013:957)*.

4 § En skattskyldig får göra avdrag för skatt på biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning.

I fråga om biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle för transportändamål gäller första stycket endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. *Lag (2011:1197)*.

4 a § En skattskyldig som gör avdrag för skatt på bränsle enligt 3–4 §§ är skyldig att till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer på begäran lämna de uppgifter som regeringen behöver för sin årliga rapportering till Europeiska kommissionen när det gäller frågan om huruvida det statliga stöd som genom avdraget ges för bränslet medför överkompensation i strid med reglerna om statligt stöd i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas. *Lag (2012:798)*.

5 § Om en skattskyldig har begränsat utsläppet av svavel genom reningsåtgärd eller genom bindning i någon produkt eller i aska i samband med förbrukning av det skattepliktiga bränslet, får avdrag göras med 30 kronor per kilogram svavel som utsläppet har minskat. *Lag (2001:518)*.

5 a § En skattskyldig som har befriats från skatt på bränsle enligt 2 kap. 12 § får göra avdrag för denna skatt i den omfattning som följer av beslutet om skattebefrielse. *Lag (2010:1824)*.

5 b § En skattskyldig som fört ut annat bränsle än som avses i 1 kap. 3 a § från Sverige till ett annat EU-land får göra avdrag för skatten på bränslet. *Lag (2011:287)*.

6 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på bränsle som har beskattats i ett annat EU-land i sådana fall som avses i 4 kap. 2 § under förutsättning att det andra EU-landets skatteanspråk är befogat. *Lag (2011:287)*.

7 § Paragrafen upphävd. *Lag (2001:518)*.

8 kap. Skattebefriad förbrukare

1 § /Upphör att gälla 2015-01-01*/ Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som förbrukar bränsle för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 1–5, 10, 12 eller 16 om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

* Beslutade lagändringar med ikraftträdande 2015-01-01 finns. Se s. 93–99.

Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat obeskattat bränsle utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare får från en skattskyldig ta emot bränsle utan skatt, eller med nedsatt skatt, i den omfattning bränslet enligt 6 a kap. är befriat från skatt.

Om en skattebefriad förbrukare har meddelats ett beslut om preliminär skattesats enligt 9 kap. 9 b §, får bränsle tas emot enligt tredje stycket till den lägre koldioxidskattesats eller, beträffande råttallolja, energiskattesats som följer av beslutet. *Lag (2009:1493).*

2 § En skattebefriad förbrukare skall löpande bokföra inköp och förbrukning av bränsle helt eller delvis befriat från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att bränsle som köpts in helt eller delvis befriat från skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen. *Lag (2001:518).*

3 § Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. bränslet används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 2 §,
4. förbrukaren inte medverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), eller
5. förbrukaren begär det.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2011:1370).*

3 a–5 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2001:518).*

9 kap. Återbetalning av skatt m.m.

1 § Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har på ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta. *Lag (1996:1324).*

2 § /Upphör att gälla 2015-01-01*/ Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare har förbrukat bränsle på ett sådant sätt som ger rätt till

* Beslutade lagändringar med ikraftträdande 2015-01-01 finns. Se s. 93–99.

skattebefrielse enligt 6 a kap. medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten på bränslet.

Har beslut om preliminär skattesats meddelats enligt 9 kap. 9 b § får återbetalning enligt första stycket medges enligt den lägre koldioxidskattesats eller, beträffande råttallolja, energiskattesats som följer av beslutet. *Lag (2001:518)*.

3 § Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av skatten på bränsle om någon har

1. förbrukat bensin i skepp, när skeppet inte använts för privat ändamål,
2. förbrukat bensin i båt för vilken fartygstillstånd meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte använts för privat ändamål,
3. förbrukat annat bränsle än sådant som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a i båt utan fartygstillstånd, när båten inte använts för privat ändamål,
4. förbrukat annat bränsle än flygfoto-gen (KN-nr 2710 19 21), dock inte annan bensin än flygbensin (KN-nr 2710 11 31), i luftfartyg, när luftfartyget inte använts för privat ändamål. *Lag (2008:204)*.

4 § Om koldioxidskatt har tagits ut för annat bränsle än sådant som beskattas som bensin och har någon begränsat utsläpp av koldioxid i samband med förbrukning av bränslet, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av koldioxidskatten i förhållande till hur mycket utsläppet har minskat.

5 § /Upphör att gälla 2015-01-01*/ Beskattningsmyndigheten medger, i den omfattning som anges i andra–femte styckena, efter ansökan återbetalning av skatt på elektrisk kraft och bränsle som förbrukats för framställning av värme som levererats för ändamål som ger skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 1, 6, 9 a, 9 b, 10, 11 eller 16 eller enligt 11 kap. 9 § 2, 3 eller 5.

Återbetalning medges vid leverans för

1. tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, för
 - a) elektrisk kraft med den del av energiskatten som överstiger 0,5 öre per kilowattimme,
 - b) råttallolja med ett energiskattebelopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 70 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a,
 - c) andra bränslen än råttallolja med 70 procent av energiskatten och 70 procent av koldioxidskatten,

2. annat ändamål än som avses under 1, med hela energiskatten på elektrisk kraft och med hela energiskatten, koldioxidskatten och svavelskatten på bränsle.

Om leverans skett för tillverkningsprocessen i sådan industriell verksamhet som tillhör en verksamhetskategori som anges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG, medges dock återbetalning enligt

1. andra stycket 1 b med ett energiskattebelopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 100 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a, och

2. andra stycket 1 c med 70 procent av energiskatten och 100 procent av koldioxidskatten.

Om elektrisk kraft och ett eller flera bränslen förbrukas samtidigt för denna värmeframställning, ska energislagen vid beräkning av återbetalningen fördelas genom proportionering i förhållande till respektive energislag. Dock får fördelningen mellan bränslena väljas fritt. Motsvarande gäller för värme som har levererats från kraftvärmeproduktion.

För bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b medges inte någon återbetalning av skatt enligt denna paragraf.

Har beslut om preliminär skattesats meddelats enligt 9 kap. 9 b § medges återbetalning enligt den lägre koldioxidskattesats eller, beträffande råttallolja, energiskattesats som följer av beslutet. *Lag (2012:798)*.

6 § Om svavelskatt har tagits ut och någon som inte är skattskyldig har begränsat utsläppet av svavel enligt 7 kap. 5 §, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan kompensation för den svavelskatt som belastat bränslet med 30 kronor per kilogram som utsläppet har minskat. *Lag (2001:518)*.

7 § Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter periodens utgång. I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11 eller 2 a § ska dock återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns. *Lag (2009:1495)*.

8 § Rätt till återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ föreligger endast när ersättningen för ett kalenderkvartal uppgår till

a) minst 1 000 kronor i fall som avses i 2, 4, 5 eller 6 §, och

b) minst 500 kronor i fall som avses i 3 §.

Sådan återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11 eller 2 a § får dock göras när den sammanlagda ersättningen uppgår till minst 500 kronor per kalenderår. *Lag (2009:1495)*.

8 a § Om en oljeprodukt har försetts med märkämne som avses i 2 kap. 9 a § innan den har förts in till Sverige och oljeprodukten därefter har beskattats i Sverige enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av ett belopp som motsvarar skillnaden mellan det skattebelopp som betalats för oljeprodukten enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b och det skattebelopp som gäller enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a, om oljeprodukten har förbrukats i Sverige för uppvärmning eller för drift av stationära motorer.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket skall omfatta ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter kvartalets utgång. *Lag (2007:779)*.

9 § /Upphör att gälla 2015-01-01 genom SFS 2009:1447/ Utöver möjligheterna till skattebefrielse enligt 6 a kap. får skatten sättas ned för bränsle som förbrukats av ett energiintensivt företag för uppvärmning eller för drift av stationära motorer vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan nedsättning av koldioxidskatten eller, beträffande råttolja, energiskatten för den del av skatten som överstiger 1,2 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde. Nedsättning medges med sådant belopp att den överskjutande skattebelastningen inte överstiger 24 procent av det överskjutande skattebeloppet för bränslet.

Bestämmelserna i första stycket gäller även mottagare av värmeleveranser om värmen har använts vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. I sådana fall avses med bränsle det bränsle som förbrukats för framställning av värmen. Om olika bränslen förbrukas samtidigt för denna värmeframställning får fördelningen mellan bränslena väljas fritt vid beräkning av nedsättningen. Motsvarande gäller för mottagare av värmeleveranser från kraftvärmeproduktion.

Vid beräkning av nedsättning enligt första eller andra stycket får den koldioxidskatt som är hänförlig till följande bränslen dock inte sättas ned mer än att den motsvarar minst

- a) 21 euro per kubikmeter dieselbrännolja (KN-nr 2710 19 41–2710 19 49) eller fotogen (KN-nr 2710 19 21 eller 2710 19 25),
- b) 14,30 euro per kubikmeter eldningsolja (KN-nr 2710 19 61–2710 19 69),
- c) 41 euro per 1 000 kilogram gasol (KN-nr 2711 12 11–2711 19 00) som förbrukats för drift av stationära motorer,
- d) 5,40 euro per 1 000 kubikmeter naturgas (KN-nr 2711 11 00 eller 2711 21 00), och
- e) 4,10 euro per 1 000 kilogram kol och koks (KN-nr 2701, 2702 och 2704), varvid det nedsatta skattebeloppet i genomsnitt alltid minst ska motsvara minimiskattenivåerna för de förbrukade energislagen.

Omräkning av de belopp i euro som anges i tredje stycket görs för varje kalenderår enligt den kurs i svenska kronor för euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Begränsningarna av nedsättningen av skatt i tredje stycket gäller också för bränsle enligt 2 kap. 3 och 4 §§. *Lag (2009:1495)*.

9 a § /Upphör att gälla 2015-01-01 genom SFS 2009: 1497/ Om försäljningsvärdet, beräknat enligt 9 §, blir lägre till följd av att sökanden sålt produkter för ett pris som avviker från det pris som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende företag, skall försäljningsvärdet beräknas till det belopp som det

70 *Lag om skatt på energi, 9 kap.*

skulle ha uppgått till om sökanden sålt produkterna till ett oberoende företag. Detta gäller dock bara om

1. det finns sannolika skäl att anta att det finns en ekonomisk intressegemenskap mellan parterna, och
2. det inte av omständigheterna framgår att andra skäl än ekonomisk intressegemenskap varit avgörande för prissättningen. *Lag (1997:1130).*

9 b § /Upphör att gälla 2015-01-01 genom SFS 2009:1497/ Ansökan om nedsättning enligt 9 § skall omfatta en period om ett kalenderår och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter kalenderårets utgång. Ansökan skall innehålla uppgifter om hur mycket bränsle som förbrukats under kalenderåret och försäljningsvärdet på de produkter som framställts under året. Sökanden skall även lämna de uppgifter som enligt 1 kap. 8 § behövs för att beräkna energintensiteten hos det företag som ansökan avser.

Beskattningsmyndigheten får efter ansökan bestämma en preliminär koldioxidskattesats eller, beträffande råttoljor, en preliminär energiskattesats enligt vilken skatt skall tas ut under ett kalenderår. De uppgifter som enligt första stycket skall lämnas av sökanden skall i en ansökan om preliminär skattesats lämnas i form av en uppskattning. Har beslut om preliminär skattesats meddelats skall sökanden, när det kalenderår som beslutet avser gått ut, komplettera sin ansökan med de verkliga uppgifterna. Kompletteringen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast tre år efter utgången av det kalenderår som ansökan avser.

Beskattningsmyndigheten skall för varje sökande som meddelats beslut om preliminär skattesats fatta ett slutligt beslut om skattenedsättning för det bränsle som förbrukats under kalenderåret. Genom beslutet kan skatt påföras sökanden eller återbetalas till honom. Kan sökandens uppgifter inte läggas till grund för en tillförlitlig beräkning eller saknas uppgifter från honom, får beslut fattas efter skälig grund. *Lag (2006:1508).*

10 § Om skatt har betalats i Sverige för bränsle och bränslet därefter har flyttats till ett annat EU-land under sådana förhållanden att skatt ska betalas där eller flyttningen sker för förbrukning för ett i det andra EU-landet skattebefriat ändamål, medger Skatteverket efter ansökan återbetalning av skatten. *Lag (2011:287).*

10 a § Rätt till återbetalning enligt 10 § vid distansförsäljning föreligger endast om sökanden visar att den skatt som ansökan avser är betald samt att bränslet har beskattats i mottagarlandet eller är avsett att användas där för ett skattebefriat ändamål.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter kvartalets utgång. *Lag (2006:1508).*

10 b § Ansökan om återbetalning enligt 10 § i andra fall än som avses i 10 a § ska lämnas till Skatteverket. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige.

Skatteverket återbetalar skattebeloppet sedan sökanden visat att

1. skatt betalats i mottagarlandet, eller
2. bränslet är avsett att användas i mottagarlandet för ett där skattebefriat ändamål. *Lag (2009:1493).*

11 § Har bränsle beskattats enligt 4 kap. 2 eller 2 a §, och visar den skattskyldige inom tre år efter det att flyttningen påbörjades att bränslet beskattats i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige återbetalas, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat. *Lag (2011:287).*

12–15 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2002:422).*

10 kap. Sanktioner vid otillåten användning av märkta oljeprodukter, m.m.

Straffbestämmelser m.m.

1 § Den som från oljeprodukter avlägsnar märkämne som avses i 2 kap. 9 a § eller på annat sätt tar befattning med oljeprodukter för vilka energiskatt enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b inte betalats, i syfte att dessa produkter skall användas i strid mot 2 kap. 9 §, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Om brottet har rört betydande värden eller det i annat fall är att anse som grovt skall, om förfarandet inte utgör led i gärning som är belagd med strängare straff enligt skattebrottslagen (1971:69), dömas till fängelse i högst två år. *Lag (2007:779).*

2 § För försök eller förberedelse till brott enligt 1 § andra stycket skall dömas till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken. *Lag (2007:779).*

3 § Egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt denna lag får förklaras förverkad, om det behövs för att förebygga brott eller om det annars finns särskilda skäl. Detsamma gäller egendom som varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott enligt denna lag, om brottet har fullbordats eller om förfarandet har utgjort ett straffbart försök eller en straffbar förberedelse. I stället för egendomen får dess värde förklaras förverkat.

Angående beslag av egendom som kan antas bli förverkad gäller bestämmelserna om beslag i rättegångsbalken. *Lag (2005:308).*

4 § Om oljeprodukter där märkämne som avses i 2 kap. 9 a § har avlägsnats och för vilka skatt enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b inte betalats, anträffas i annat utrymme än bränsletank som förser motor på motordrivet fordon eller båt med bränsle och det är uppenbart att oljeprodukterna avsetts för tillförsel till sådan bränsletank i strid mot 2 kap. 9 §, påför beskattningsmyndigheten den som ansvarat för att de nämnda ämnena avlägsnats, skatt med belopp som motsvarar den skatt som skulle ha tagits ut för oljeprodukterna enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b. *Lag (2007:779).*

5 § En särskild avgift skall betalas för motordrivet fordon och båt, vars bränsletank innehåller oljeprodukter i strid mot 2 kap. 9 §.

Avgiften uppgår för personbil, lätt lastbil och lätt buss samt båt till 10 000 kronor. Avgiften beräknas för tunga lastbilar, tunga bussar, traktorer och tunga terrängvagnar som är registrerade i vägtrafikregistret på följande sätt.

Skattevikt, kilogram	Avgift, kronor
0 – 3 500	10 000
3 501 – 10 000	20 000
10 001 – 15 000	30 000
15 001 – 20 000	40 000
20 001 –	50 000

Med skattevikt avses den vikt efter vilken fordonsskatt beräknas enligt vägtrafikskattelagen (2006:227). Avgiften för annat motordrivet fordon än som avses i andra stycket uppgår till 10 000 kronor. Avgiften tas ut för varje tillfälle som bränsletank påträffas med oljeprodukter i strid mot 2 kap. 9 §.

Har avgift påförts någon och skall sådan avgift påföras honom för ytterligare tillfälle inom ett år från det tidigare tillfället, tas avgiften ut med en och en halv gånger det belopp som följer av andra eller tredje stycket. *Lag (2007:779)*.

6 § Avgift enligt 5 § påförs ägaren till fordonet eller båten.

Brukar någon annans fordon eller båt utan lov, påförs brukaren avgiften.

7 § I fråga om ett fordon eller en båt som har köpts på kredit med förbehåll om återtaganderätt anses vid tillämpningen av detta kapitel köparen som ägare. Som ägare anses också den som innehar ett fordon eller en båt med nyttjanderätt för bestämd tid om minst ett år. Innehas fordonet eller båten i annat fall med nyttjanderätt, anses nyttjanderättshavaren som ägare, om han har befogenhet att bestämma om förare eller anlitar annan förare än ägaren har utsett. *Lag (1995:912)*.

8 § Avgift enligt 5 § påförs genom beslut av beskattningsmyndigheten.

Om det finns särskilda skäl, kan beskattningsmyndigheten medge nedsättning av eller befrielse från avgiften.

Tillsyn och kontroll

9 § Tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel skall vad avser motordrivna fordon utövas av polismyndigheterna samt av Tullverket vad avser gränskontroll.

Kustbevakningen skall utöva tillsynen av båtar. Polismyndigheterna skall dock utöva sådan tillsyn inom områden som inte övervakas av Kustbevakningen. *Lag (1999:431)*.

10 § För kontroll av efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel har polismyndigheterna och andra tillsynsmyndigheter rätt att få tillträde till låsta utrymmen i fordon och båtar. Myndigheterna har rätt att få de upplysningar, handlingar och prov som behövs för tillsynen. För uttagna prov betalas inte ersättning.

Regler om förfarandet

11 § Bestämmelserna i 68 kap. 1 § och 70 kap. 1–3 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) skall tillämpas på avgift enligt detta kapitel. *Lag (2011:1370).*

12 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:422).*

13 § Har ett fordon eller en båt flera ägare, är de solidariskt ansvariga för den avgift som skall betalas enligt detta kapitel.

11 kap. Energiskatt på elektrisk kraft

Skattepliktig elektrisk kraft

1 § Elektrisk kraft som förbrukas i Sverige är skattepliktig, om inte annat följer av 2 §.

2 § Elektrisk kraft är inte skattepliktig om den

1. framställts i Sverige i ett vindkraftverk av en producent som inte yrkesmässigt levererar elektrisk kraft,
2. i annat fall framställts i Sverige av en producent som förfogar över en installerad generatoreffekt av mindre än 100 kilowatt och som inte yrkesmässigt levererar elektrisk kraft,
3. till lägre effekt än 50 kilowatt utan ersättning levererats av en producent eller en leverantör till en förbrukare som inte står i intressegemenskap med producenten eller leverantören,
4. framställts och förbrukats på fartyg eller annat transportmedel,
5. förbrukats för framställning av elektrisk kraft, eller
6. framställts i ett reservkraftsaggregat. *Lag (2005:960).*

Skattebelopp

3 § Energiskatten utgör

1. 0,5 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling,
2. 0,5 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i skepp som används för sjöfart och som har en bruttodräktighet om minst 400, när skeppet ligger i hamn och spänningen på den elektriska kraft som överförs till skeppet är minst 380 volt,
3. 18,5 öre per kilowattimme för annan elektrisk kraft än som avses under 1 och 2 och som förbrukas i kommuner som anges i 4 §, och
4. 28,0 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i övriga fall.

För kalenderåret 2011 och efterföljande kalenderår ska energiskatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i första stycket angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2009. Beloppen avrundas till hela tiondels ören.

74 *Lag om skatt på energi, 11 kap.*

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

Första stycket 2 gäller inte när skeppet används för privat ändamål eller när skeppet är upplagt eller på ett varaktigt sätt är taget ur trafik. *Lag (2010:1088).*

Förteckning över vissa kommuner

4 § Förteckning över kommuner som avses i 3 § första stycket.

<i>Norrbottnens län</i>	<i>Västerbottnens län</i>
Samtliga kommuner	Samtliga kommuner
<i>Jämtlands län</i>	<i>Västernorrlands län</i>
Samtliga kommuner	Sollefteå
	Ånge
	Örnsköldsvik
<i>Gävleborgs län</i>	<i>Dalarnas län</i>
Ljusdal	Malung-Sälen
	Mora
	Orsa
	Älvdalen
<i>Värmlands län</i>	
Torsby	
<i>Lag (2007:1387).</i>	

Vem som är skattskyldig

5 § Skyldig att betala energiskatt (skattskyldig) är den som i Sverige

1. yrkesmässigt framställer skattepliktig elektrisk kraft (producent),
2. yrkesmässigt levererar av honom framställd skattepliktig elektrisk kraft eller av annan framställd elektrisk kraft (leverantör),
3. för annat ändamål än som avses i 9 § 1–5 säljer eller förbrukar elektrisk kraft, som förvärvats utan skatt mot försäkran enligt 11 §,
4. för annat ändamål än det som var föremål för skattefriheten, säljer eller förbrukar elektrisk kraft för vilken avdrag för skatt har gjorts enligt 9 § 7.

Den som godkänts att delta i ett program för energieffektivisering enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering och som förbrukat elektrisk kraft för vilken avdrag för skatt har gjorts enligt 9 § 6–7 eller skatten återbetalats enligt 13 § är skyldig att betala energiskatt om tillsynsmyndigheten beslutar att,

1. åtagandena enligt 14 eller 15 § lagen om program för energieffektivisering inte är uppfyllda, eller
2. återkalla godkännanden enligt 12, 17 eller 18 § lagen om program för energieffektivisering.

Den för vars räkning elektrisk kraft förs in till Sverige och den som utan att betala ersättning tar emot skattepliktig elektrisk kraft anses ha framställt den elektriska kraften.

Med tillsynsmyndighet i andra stycket, 7 b § första stycket och 11 c § första stycket menas den myndighet som avses i 19 § lagen om program för energi-effektivisering. *Lag (2004:1197)*.

6 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:422)*.

Skattskyldighetens inträde m.m.

7 § Skyldigheten att betala energiskatt inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2, när elektrisk kraft

a) levereras till en förbrukare som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2, eller

b) tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, och

2. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, när elektrisk kraft levereras till en köpare eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning. *Lag (2002:422)*.

7 a § Skyldigheten att betala energiskatt för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 4 inträder när elektrisk kraft tas i anspråk för annat ändamål än sådan industriell verksamhet i tillverkningsprocessen som omfattas av ett godkännande att delta i programmet för energieffektivisering. *Lag (2004:1197)*.

7 b § Skyldigheten att betala energiskatt för den som är skattskyldig enligt 5 § andra stycket inträder vid tidpunkten för tillsynsmyndighetens beslut att

1. åtagandena enligt programmet inte uppfyllts, eller

2. återkalla godkännandet att delta i programmet.

Skatt enligt första stycket skall betalas för den elektriska kraft som förbrukats under den tid som den skattskyldige deltog i programmet. Skatten skall bestämmas till belopp som motsvarar vid varje tidpunkt gällande skattesats och med beaktande av vid tidpunkten gällande bestämmelser om befrielse från skatt.

Redovisningsperioden för skatt enligt andra stycket skall omfatta den tid som deltagandet pågått. *Lag (2004:1197)*.

Mätning av elektrisk kraft

8 § Energiskatt som skall betalas av den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2 skall bestämmas på grundval av mätning av den elektriska kraftens energiinnehåll.

När det finns särskilda skäl får beskattningsmyndigheten i visst fall medge att energiskatten får bestämmas på annan grund än mätning av den elektriska kraften.

Om den elektriska kraften inte kan bestämmas på en grund som anges i första eller andra stycket skall den i stället beräknas efter vad som är skäligt.

Avdrag

9 § Den som är skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft får göra avdrag för skatt på elektrisk kraft som

1. förbrukats eller sålts för förbrukning i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,

2. i huvudsak förbrukats eller sålts för förbrukning för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,

3. förbrukats eller sålts för förbrukning vid sådan framställning av produkter som avses 6 a kap. 1 § 6,

4. förbrukats eller sålts för förbrukning vid sådan överföring av elektrisk kraft på det elektriska nätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion,

5. förbrukats eller sålts för förbrukning i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den mån avdrag inte har gjorts enligt 2,

6. förbrukats i den industriella tillverkningsprocessen hos den skattskyldige, om denne deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering, i den mån avdrag inte har gjorts enligt 2, 3, eller 5,

7. tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande enligt 11 a §. *Lag (2004:1197).*

10 § Avdrag får göras även för energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 7 och 17 a och 3–4 §§.

Avdrag enligt första stycket får göras endast i den mån avdrag inte gjorts enligt 7 kap. 1 § första stycket 2 i fall som avses i 6 a kap. 1 § 7 eller 17 a eller 3, 3 a, 3 b, 3 c eller 4 §. *Lag (2012:836).*

Inköp mot försäkran

11 § Annan än den som är skattskyldig får köpa elektrisk kraft utan energiskatt mot att han lämnar en försäkran till leverantören att den elektriska kraften skall användas för ett sådant ändamål som avses i 9 § 1–5. *Lag (2004:1197).*

Skattebefriad förbrukare

11 a § Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som

1. deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering,

2. förbrukar elektrisk kraft i annan industriell tillverkningsprocess än sådan som avses i 9 § 2, 3 eller 5, och

3. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheter i övrigt är lämplig.

Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare har rätt att från en skattskyldig köpa elektrisk kraft utan skatt i det fall som omfattas av godkännandet. *Lag (2004:1197).*

11 b § En skattebefriad förbrukare skall löpande bokföra inköp och förbrukning av elektrisk kraft befriad från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontrollen av att kraften använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen. *Lag (2004:1197).*

11 c § Godkännande som skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. tillsynsmyndigheten enligt 12, 17 eller 18 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering har återkallat godkännandet att delta i programmet,

2. förutsättningarna för godkännandet som skattebefriad förbrukare i övrigt inte längre finns,

3. den elektriska kraften har använts för annat ändamål än som anges i godkännandet som skattebefriad förbrukare,

4. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 11 b §,

5. förbrukaren inte medverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), eller

6. förbrukaren begär det

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2011:1370).*

Återbetalning av energiskatt

12 § Om elektrisk kraft har förbrukats i annan yrkesmässig jordbruksverksamhet än vid växthusodling eller i yrkesmässig skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, beslutar beskattningsmyndigheten efter ansökan om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften.

Ansökan om återbetalning ska omfatta kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns. Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och ett belopp beräknat efter skattesatsen 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras när skillnaden uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet. *Lag (2007:1387).*

13 § Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering och har förbrukat elektrisk kraft i annan industriell tillverkningsprocess än sådan som avses i 9 § 2, 3 eller 5, beslutar beskattningsmyndigheten efter ansökan om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften.

Ansökan om återbetalning skall omfatta kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet. *Lag (2006:1508)*.

12 kap. Överklagande

1 § Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och sökanden.

Beslut som meddelas av regeringen får inte överklagas. *Lag (2010:1824)*.

2 § Paragrafen upphävd. *Lag (1996:1408)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1994:1776

1. Denna lag träder i kraft samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Genom lagen upphävs

a) lagen (1957:262) om allmän energiskatt,

b) lagen (1961:372) om bensinskatt,

c) lagen (1990:582) om koldioxidskatt,

d) lagen (1990:587) om svavelskatt,

e) lagen (1992:1438) om dieseloljeskatt och användning av vissa oljeprodukter.

2. De upphävda lagarna gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet av den nya lagen.

3. Med skatt enligt den nya lagen likställs i tillämpliga delar skatt enligt lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1990:582) om koldioxidskatt, lagen (1990:587) om svavelskatt och lagen (1992:1438) om dieseloljeskatt och användning av vissa oljeprodukter.

4. Med oljeprodukt i 2 kap. 9 § den nya lagen likställs oljeprodukt som har försetts med märkämnerna enligt bestämmelserna i lagen (1992:1438) om dieseloljeskatt och användning av vissa oljeprodukter.

5. Punkten upphävd. *Lag (1997:1130)*.

6. Punkten upphävd. *Lag (1997:1130)*.

7. Den som är registrerad som skattskyldig för skatt på bränslen enligt de äldre bestämmelserna skall avregistreras vid ikraftträdandet. Om denne registreras som upplagshavare eller som skattskyldig enligt 4 kap. 12 § första stycket 1 eller 2 den nya lagen vid ikraftträdandet, inträder dock inte skattskyldighet för lagret vid avregistreringen till den del det består av sådana bränsleslag som omfattas av den nya registreringen och under förutsättning att dessa bränslen befinner sig i ett godkänt skatteupplag eller i lagret hos den som registrerats enligt 4 kap. 12 § första stycket 1 eller 2.

8. Den som är registrerad som skattskyldig för skatt på elektrisk kraft enligt de äldre bestämmelserna skall utan särskild ansökan registreras som skattskyldig enligt den nya lagen vid ikraftträdandet.

9. Om den nya lagen inte har trätt i kraft den 1 januari 1995 skall följande gälla fram till den nya lagens ikraftträdande.

a) Bestämmelserna i 2 § lagen (1974:992) om nedsättning av allmän energiskatt och koldioxidskatt skall äga fortsatt tillämpning i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden fram till den nya lagens ikraftträdande.

b) Bestämmelserna i punkt 3 av övergångsbestämmelserna till lagen (1992:880) om ändring i lagen (1990:582) om koldioxidskatt skall äga fortsatt tillämpning på kolbränslen som förbrukats eller försålts för förbrukning fram till den nya lagens ikraftträdande.

10. Bestämmelserna i 2 kap. 9 § tillämpas dock i fråga om båtar först för tid från och med den 1 september 1995. *Lag (1995:611)*.

Till SFS 1995:611

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Den nya punkten 10 i övergångsbestämmelserna tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1995. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om övriga förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1995:912

1. Denna lag träder i kraft såvitt avser 2 kap. 10 § och 11 kap. 3 § den 1 januari 1996 och i övrigt den 1 juli 1995. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. De gamla skattebeloppen i 2 kap. 1 § första stycket skall dock tillämpas till utgången av år 1995.

3. Punkten upphävd. *Lag (1995:1526)*.

4. Bestämmelserna i 2 kap. 9 § tillämpas i fråga om andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar, bussar och trafiktraktorer, utom beträffande fordon som används vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, först från och med den 1 oktober 1996 om lagerskatt enligt lagen (1995:1132) om lagerskatt på dieselolja för förbrukning i vissa motordrivna fordon har betalats för oljan senast den 31 januari 1996 och den 1 februari 1996 i övriga fall. *Lag (1995:1133)*.

5. Bestämmelserna i 11 kap. 9 § i dess nya lydelse tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1995.

Till SFS 1995:1133

Denna lag träder i kraft dagen efter den dag då lagen enligt uppgift på den utkom från trycket i Svensk författningssamling och tillämpas för tid från och med den 1 oktober 1995. (*Lagen utkom från trycket den 31 oktober 1995*).

Till SFS 1995:1525

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996. Äldre föreskrifter gäller fortfarande ifråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1995:1533

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1996:687

1. Denna lag träder i kraft såvitt avser punkterna 5 och 6 av övergångsbestämmelserna den 1 juli 1996 och i övrigt den 1 september 1996. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. Till utgången av juni månad år 1997 skall dock följande energiskattebelopp tillämpas på bränsle som avses i

- a) 2 kap. 1 § första stycket 1 a: 3 kr 41 öre,
- b) 2 kap. 1 § första stycket 1 b: 3 kr 47 öre,
- c) 2 kap. 1 § första stycket 2: 4 kr 03 öre,
- d) 2 kap. 1 § första stycket 3 a: 654 kr per m³
- e) 2 kap. 1 § första stycket 3 b:
miljöklass 1 1 524 kr per m³
miljöklass 2 1 736 kr per m³
miljöklass 3 2 018 kr per m³
- f) 2 kap. 1 § första stycket 4 a: 95 öre per liter,
- g) 2 kap. 1 § första stycket 4 b: 127 kr per 1 000 kg,
- h) 2 kap. 1 § första stycket 5 a och 6 a: 1 584 kr per 1 000 m³
- i) 2 kap. 1 § första stycket 5 b och 6 b: 212 kr per 1 000 m³
- j) 2 kap. 1 § första stycket 7 och 8: 278 kr per 1 000 kg.

3. Till utgången av juni månad 1997 skall dock energiskatten på elektrisk kraft utgöra

- a) 0 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling,
- b) 5,8 öre per kilowattimme för annan elektrisk kraft än som avses under a och som förbrukas i kommuner som anges i 11 kap. 4 §,
- c) 9,1 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas för el-, gas-, värme- eller vattenförsörjning i andra kommuner än de som anges i 11 kap. 4 §, och
- d) 11,3 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i övriga fall.

4. Vare sig de nya energiskattebeloppen i 2 kap. 1 § första stycket eller de energiskattebelopp som tillämpas enligt punkten 2 av övergångsbestämmelserna skall för åren 1997 och 1998 räknas om enligt 2 kap. 1 § tredje stycket och 10 §.

5. Såvitt avser växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling tillämpas bestämmelserna i 7 kap. 4 § den nya lagen först från och med den 1 januari 1996 och 9 kap. 5, 7 och 8 §§ den nya lagen först från och med den 1 januari 1997. Bestämmelserna i 9 kap. 2 § den nya lagen tillämpas inte i fråga om växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling. *Lag (1996:1220).*

6. För bränsle, som förbrukas för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling av någon som inte är skattskyldig, skall ingen energiskatt tas ut och koldioxidskatt tas ut efter en skattesats som svarar mot en fjärdedel av den skattesats som enligt den nya lagen gäller för ifrågavarande bränsle. I fråga om

gasol för drift av stationära motorer skall dock koldioxidskatt tas ut med 350 kronor per 1 000 kilogram. *Lag (1996:1220)*.

Till SFS 1996:967

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1996:1220

1. Denna lag träder i kraft såvitt avser punkterna 5 och 6 av övergångsbestämmelserna den 1 januari 1997 och i övrigt den 1 juli 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. De nya energiskattebeloppen i 2 kap. 1 § första stycket skall för åren 1997 och 1998 inte räknas om enligt 2 kap. 1 § tredje stycket och 10 §.

3. Till utgången av år 1997 skall dock energiskatten på elektrisk kraft utgöra

a) 0 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling,

b) 8,2 öre per kilowattimme för annan elektrisk kraft än som avses under a och som förbrukas i kommuner som anges i 11 kap. 4 §,

c) 11,5 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas för el-, gas-, värme- eller vattenförsörjning i andra kommuner än de som anges i 11 kap. 4 §, och

d) 13,8 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i övriga fall. *Lag (1997:450)*.

Till SFS 1996:1324

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1996:1408

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997. Den nya lydelsen av 9 kap. 5 §, såvitt avser återbetalning av energiskatten på elektrisk kraft som förbrukats vid framställning av värme som har levererats för tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, tillämpas dock för tid från och med den 1 september 1996. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om övriga förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1997:359

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1997:449

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1997:479

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. För tid fram till den 1 januari 2007 medger beskattningsmyndigheten efter ansökan, utöver vad som framgår av den nya lydelsen av 9 kap. 9 §, att vid industriell framställning av produkter av andra mineraliska ämnen än metaller koldioxidskatten på annat bränsle än sådant som beskattas som mineral-

82 Lag om skatt på energi

olja och oljeprodukt och som förbrukats för annat ändamål än drift av motordrivna fordon tas ut med sådant belopp att skatten för den som bedriver framställningen inte överstiger 1,2 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde.

Vid beräkning av nedsättningen enligt första stycket får koldioxidskatten dock inte sättas ned mer än att den motsvarar minst

a) 50 kronor per 1 000 kubikmeter naturgas (KN-nr 2711 11 00 eller 2711 21 00) och

b) 40 kronor per 1 000 kilogram kolbränslen (KN-nr 2701, 2702 eller 2704) och petroleumkoks (KN-nr 2713 11 00–2713 12 00).

Ansökan om nedsättning enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderår och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten senast inom ett år efter kalenderårets utgång.

Bestämmelserna i 9 kap. 9 a och 9 b §§ tillämpas även på sådan nedsättning som avses i första stycket. *Lag (2006:1508)*.

Till SFS 1997:592

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997. Den nya lydelsen tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1996.

Till SFS 1997:1130

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

2. I fråga om bränsle som förvärvats före den 1 januari 1998 och efter denna tidpunkt förbrukats i båt med fartygsstillstånd enligt fiskelagen (1993:787), gäller 9 kap. 3 § i sin äldre lydelse.

Till SFS 1997:1131

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1998:289

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

2. Den nya lydelsen av 2 kap. 9 a § tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1996.

Till SFS 1998:849

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 1998:1680

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 1998:1699

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1999:431

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 1999:1006

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1063

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. (*Ändrades genom SFS 1999:1324 innan ikraftträdandet*).

Till SFS 1999:1070

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1109

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 1999. I fråga om den som är skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) skall 9 kap. 13 § även därefter tillämpas i sin äldre lydelse.

Till SFS 1999:1289

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1323

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdande.

Till SFS 1999:1324

(*Denna lag ändrade SFS 1999:1063 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2000*).

Till SFS 2000:484

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.
2. Om Skattemyndigheten i Gävle har meddelat ett beslut före ikraftträdande och beslutet har överklagats, skall Riksskatteverket föra det allmännas talan i allmän förvaltningsdomstol.
3. De äldre lydelseerna av 7 kap. 4 §, 9 kap. 2, 5 och 9 §§ gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2000:1155

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. (*Ändrades genom SFS 2000:1435 innan ikraftträdandet*).

Till SFS 2000:1426

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2000:1435

(*Denna lag ändrade SFS 2000:1155 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2001*).

Till SFS 2001:193

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.

84 *Lag om skatt på energi*

Till SFS 2001:518

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:523

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:569

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.

Till SFS 2001:901

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Till SFS 2001:962

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
2. De nya bestämmelserna i 6 a kap. 1 och 5 §§ skall tillämpas för tid från och med den 1 oktober 2001. Dock skall de nya procentsatserna i 6 a kap. 1 § tillämpas först från och med den 1 januari 2002.
3. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före den tidpunkt då de nya bestämmelserna skall börja tillämpas.

Till SFS 2001:1081

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2002:422

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.
3. Den som vid lagens ikraftträdande har registrerats enligt 6 kap. 10 § första stycket som skattskyldig enligt 4 kap. 12 § första stycket 1, i dess äldre lydelse, eller enligt 6 kap. 10 § andra stycket skall anses godkänd som lagerhållare enligt 4 kap. 12 b §. (*Ändrades genom SFS 2002:890 innan ikraftträdandet*).

Till SFS 2002:684

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. (*Enligt förordning (2002:757) träder lagen i kraft den 15 november 2002.*)

Till SFS 2002:757

(*Genom denna förordning föreskriver regeringen att SFS 2002:684 träder i kraft den 15 november 2002.*)

Till SFS 2002:884

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Till SFS 2002:890

(*Denna lag ändrade SFS 2002:422 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2003.*)

Till SFS 2002:1141

Denna lag ändrade SFS 2002:422 innan den lagen trädde i kraft.

Till SFS 2002:1142

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2003:810

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004 i fråga om de ändrade bestämmelserna om återbetalning av energiskatt på elektrisk kraft i 9 kap. 5 § första stycket och i fråga om 11 kap. 3 § första stycket 1 och 12 § och i övrigt den 1 januari 2004.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2004:121

Denna lag träder i kraft den 1 april 2004.

Till SFS 2004:223

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2004.

2. Den nya procentsatsen för nedsättning av koldioxidskatt och av den del av energiskatten på råttolja som motsvarar koldioxidskatten skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

3. Bestämmelsen om återbetalning av energiskatt på elektrisk kraft i 9 kap. 5 § första stycket träder i kraft den 1 juli 2004.

Till SFS 2004:628

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2004:1038

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. Den nya lydelsen av 11 kap. 12 § tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 2006 varvid årsperioden den 1 juli 2005–den 30 juni 2006 avkortas till perioden den 1 juli–den 31 december 2005. För den avkortade perioden skall skillnadsbeloppet 1 000 kronor enligt 11 kap. 12 § andra stycket i stället utgöra 500 kronor. Ansökan om återbetalning av energiskatt skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom ett år efter utgången av perioden.

Till SFS 2004:1153

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005

Till SFS 2004:1197

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. Den som omfattas av punkten 2 i övergångsbestämmelsen till lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering har, efter ansökan, rätt till återbetalning av påfordrad energiskatt på elektrisk kraft som förbrukats i annan

86 Lag om skatt på energi

industriell tillverkningsprocess än sådan som avses i 11 kap. 9 § 2, 3 eller 5 lagen om skatt på energi, för tiden den 1 juli–den 31 december 2004. Ansökan om återbetalning av skatt skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast den 31 december 2005.

Till SFS 2005:308

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

Till SFS 2005:960

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2005:1189

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. De nya bestämmelserna i 6 a kap. 1 § 15 skall dock tillämpas för tid från och med den 8 januari 2005.

Till SFS 2006:234

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:592

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.
2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:925

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2006.

Till SFS 2006:1394

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:1508

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer i fråga om 1 kap. 8 § och 9 kap. 9 och 9 b §§ och i övrigt den 1 januari 2007. (*Enligt förordning (2006:1512) träder lagen i kraft den 1 januari 2006*).
2. Bestämmelserna i 6 a kap. 1 § 1 och 8 tillämpas dock i äldre lydelse till och med utgången av år 2007. Detsamma gäller bestämmelserna i 6 a kap. 1 § 12, såvitt avser förbrukning i metallurgiska processer. För dessa ändamål tillämpas under år 2007 bestämmelserna om skattebefriad förbrukare i 8 kap. 1 § och om återbetalning av skatt enligt 9 kap. 5 §.
3. Vid tillämpningen av 2 kap. 11 § första stycket 3 skall hänvisningen till 6 a kap. 1 § 1 till och med utgången av år 2007 avse 6 a kap. 1 § 1 och 8 i äldre lydelse.
4. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:1512

(*Genom denna förordning föreskriver regeringen att SFS 2006:1508 träder i kraft den 1 januari 2006*).

Till SFS 2007:778

Denna lag träder i kraft den 1 december 2007 och tillämpas för förhållande som hänför sig till tiden från och med den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2007.

Till SFS 2007:779

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. (*Ändrades genom SFS 2007:1393 innan ikraftträdandet*).

Till SFS 2007:1168

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:1387

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:1393

(Denna lag ändrade SFS 2007:779 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2008).

Till SFS 2008:204

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. (*Ändrades genom SFS 2008:562 innan ikraftträdandet*).

Till SFS 2008:561

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:562

(Denna lag ändrade SFS 2008:204 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2009).

Till SFS 2008:1219

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:1319

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1492

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. Bestämmelsen i 2 kap. 1 § andra stycket tillämpas för tid från och med den 1 april 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 april 2010.

88 *Lag om skatt på energi*

Till SFS 2009:1493

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas för tid från och med den 1 april 2010.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 april 2010.

3. Den som är godkänd som upplagshavare den 1 april 2010 ska godkännas som registrerad avsändare.

4. En registrering som varumottagare enligt 4 kap. 6 § i sin äldre lydelse ska från och med den 1 april 2010 anses vara ett godkännande som registrerad varumottagare enligt den nya lydelsen av paragrafen.

5. Bestämmelserna i 4 kap. 8 § tillämpas från och med ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1494

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1495

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. (*Ikraft- och övergångsbestämmelser ändrades genom SFS 2010:600 innan ikraftträdandet*). (*Ändrades genom SFS 2010:1090 innan ikraftträdandet*). (*Ändrades genom SFS 2010:1821 innan ikraftträdandet*).

Till SFS 2009:1496

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. (*Ändrades genom SFS 2010:1822 innan ikraftträdandet*)

Till SFS 2009:1497

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. (*Ändrades genom SFS 2010:1823 innan ikraftträdandet*).

Till SFS 2009:1505

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. De upphävda paragraferna gäller dock fortfarande för bränsleflyttningar som har påbörjats före den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:107

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

Till SFS 2010:181

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

Till SFS 2010:600

(*Denna lag ändrade ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till SFS 2009:1495 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2011.*)

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. Bestämmelserna i 7 kap. 3 § fjärde stycket och 7 kap. 4 § andra stycket tillämpas dock från och med den 1 januari 2012).

Till SFS 2010:1088

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. (Se SFS 2011:1094.)

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1089

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1090

(Denna lag ändrade SFS 2009:1495 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2011).

Till SFS 2010:1820

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Äldre bestämmelser i 4 kap. 3 § gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1821

(Denna lag ändrade SFS 2009:1495 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2011).

Till SFS 2010:1822

(Denna lag ändrade SFS 2009:1496 innan lagen träder kraft den 1 januari 2013).

Till SFS 2010:1823

(Denna lag ändrade SFS 2009:1497 innan lagen träder i kraft den 1 januari 2015).

Till SFS 2010:1824

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1896

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2011:101

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2011. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:287

Denna lag träder i kraft den 15 april 2011.

Till SFS 2011:321

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2011.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

90 *Lag om skatt på energi*

Till SFS 2011:1094

Regeringen föreskriver att lagen (2010:1088) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi ska träda i kraft den 1 november 2011.

Till SFS 2011:1197

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012. Villkoren i 7 kap. 3 § fjärde stycket och 7 kap. 4 § andra stycket tillämpas inte när skattskyldigheten inträder före den 1 februari 2012.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:1370

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. Bestämmelserna om ränta i 6 kap. 1 § andra stycket tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med den 1 januari 2013. För ränta som hänför sig till tid dessförinnan gäller i stället bestämmelserna om ränta i 19 kap. skattebetalningslagen (1997:483).

Till SFS 2012:678

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2012:680

(Denna lag ändrade SFS 2010:1822 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2013).

Till SFS 2012:681

(Denna lag ändrade SFS 2010:1823 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2015).

Till SFS 2012:796

(Denna lag ändrade SFS 2009:1496 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2013).

Till SFS 2012:797

(Denna lag ändrade SFS 2009:1497 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2015.)

Till SFS 2012:798

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer i fråga om 2 kap. 12 §, 7 kap. 3 a–3d §§ och 4 a § samt i övrigt den 1 januari 2013.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. För avdrag för energi- och koldioxidskatt enligt 7 kap.3 c § på bränsle motsvarande beståndsdel framställd av biomassa medges befrielsen upp till fem volymprocent per redovisningsperiod beräknad utifrån beståndsdelar i bränsle för vilka skattskyldighet och redovisningsskyldighet inträtt efter den dag då 7 kap. 3 c § har trätt i kraft.

Till SFS 2012:808

Denna lag träder i kraft den 30 december 2012.

Till SFS 2012:836

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. (Ändrades genom SFS 2013:371 innan ikraftträdandet).

Till SFS 2012:837

(Denna lag ändrade SFS 2009:1497 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2015).

Till SFS 2013:19

Regeringen föreskriver att 2 kap. 12 §, 7 kap. 3 a–3d §§ och 4 a § lagen (2012:798) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi ska träda i kraft den 1 februari 2013.

Till SFS 2013:371

(Denna lag ändrade ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till SFS 2012:836).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013 vad gäller 5 kap. 3 § och i övrigt den 1 januari 2013. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2013:957

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2013:969

(Denna lag ändrade SFS 2012:797 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2015).

Till SFS 2013:970

(Denna lag ändrade SFS 2012:681 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2015).

Till SFS 2013:1004

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2013:1074

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

Till SFS 2013:1075

Denna lag träder i kraft den 1 april 2014. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Riksskatteverkets författningssamling:

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1996:8) om märkning av vissa oljeprodukter enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1996:14) om inbetalning av särskild avgift enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi.

92 Lag om skatt på energi

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1997:5) om säkerhet enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2003:45) om upplagshavares lagerbokföring och lagerinventering enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatteverkets författningssamling:

Skatteverkets föreskrifter (SKVS 2005:15) om skattebefriade förbrukares lagerbokföring och lagerinventering enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatteverkets föreskrifter (SKVFS 2012:13) om hantering av förenklade ledsagardokument enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt och lagen om skatt på energi.

Skatteverkets föreskrifter (SKVFS 2013:12) om godkännande av skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Riksskatteverkets meddelande:

Riksskatteverkets information (RSV M 2002:10) om beskattning av bränslen enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatteverkets meddelande:

Skatteverkets information (SKV M 2005:24) om skattebefriade förbrukares lagerbokföring och lagerinventering enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Riksskatteverkets allmänna råd:

Riksskatteverkets rekommendationer m.m. (RSV Sp 1999:1) om energiskatt på elektrisk kraft.

Riksskatteverkets allmänna råd (RSV 2002:18) om beskattning av bränslen enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Beslutade lagändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi med ikraftträdandedatum 2015-01-01

2 kap. Energiskatt och koldioxidskatt på bränslen

Skattepliktens omfattning och skattebelopp m.m.

1 § /Träder i kraft 2015-01-01/ Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1. 2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för			
	a) miljöklass 1			
	- motorbensin	3 kr 25 öre per liter	2 kr 60 öre per liter	5 kr 85 öre per liter
	- alkylatbensin	1 kr 46 öre per liter	2 kr 60 öre per liter	4 kr 6 öre per liter
	b) miljöklass 2	3 kr 28 öre per liter	2 kr 60 öre per liter	5 kr 88 öre per liter
2. 2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1 eller 7	4 kr 7 öre per liter	2 kr 60 öre per liter	6 kr 67 öre per liter
3. 2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
	a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C,	850 kr per m ³	3 218 kr per m ³	4 068 kr per m ³
	b) inte har försetts med märk- och färgämnen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig			
	miljöklass 1	1 833 kr per m ³	3 218 kr per m ³	5 051 kr per m ³
	miljöklass 2	2 113 kr per m ³	3 218 kr per m ³	5 331 kr per m ³

94 *Beslutade lagändringar i lagen om skatt på energi ...*

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	2 259 kr per m ³	3 218 kr per m ³	5 477 kr per m ³
4. 2711 12 11– 2711 19 00	Gasol m.m. som används för			
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	3 385 kr per 1 000 kg	3 385 kr per 1 000 kg
	b) annat ändamål än som avses under a	1 092 kr per 1 000 kg	3 385 kr per 1 000 kg	4 477 kr per 1 000 kg
5. 2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	2 409 kr per 1 000 m ³	2 409 kr per 1 000 m ³
	b) annat ändamål än som avses under a	939 kr per 1 000 m ³	2 409 kr per 1 000 m ³	3 348 kr per 1 000 m ³
6. 2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	646 kr per 1 000 kg	2 800 kr per 1 000 kg	3 446 kr per 1 000 kg
7. 2710 11 31	Flygbensin med en blyhalt om högst 0,005 gram per liter	3 kr 28 öre per liter	2 kr 60 öre per liter	5 kr 88 öre per liter

I fall som avses i 4 kap. 1 § 7 och 8 och 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt. *Lag (2013:970)*.

1 b § /Träder i kraft 2015-01-01/ För kalenderåret 2016 och efterföljande kalenderår ska energiskatt och koldioxidskatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i 1 § angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2014. Beloppen avrundas till hela kronor och ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår. *Lag (2009:1497)*.

6 a kap. Skattebefriade användningsområden m.m.

1 § /Träder i kraft 2015-01-01/ Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
1. Förbrukning a) för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fartygstillsänd enligt fiskelagen (1993:787) med- delats, när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i prov- bädd eller i liknande anord- ning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställ- ning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för till- verkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för fram- ställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–

96 Beslutade lagändringar i lagen om skatt på energi ...

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttalolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	40 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling	Bensin, råttalolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	40 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttalolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	40 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	86 procent	40 procent	–
14. Förbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	–	–	–
15. -		–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råtallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

Lag (2013:969).

2 § /Träder i kraft 2015-01-01/ Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 9 b–11 medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 40 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 9 a eller 17 a, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 100 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 17 b, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 20 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a. *Lag (2012:797).*

2 a § /Träder i kraft 2015-01-01/ Om bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b förbrukas i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar medges befrielse från koldioxidskatt med 900 kronor per kubikmeter. *Lag (2009:1497).*

3 § /Träder i kraft 2015-01-01/ Vid annan kraftvärmeproduktion än som avses i 1 § 17 a medges, för den del av bränslet som förbrukas för framställning av värme, befrielse från energiskatt med 70 procent och från koldioxidskatt med 40 procent.

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b medges inte någon skattbefrielse enligt denna paragraf. *Lag (2009:1497).*

7 kap. Avdrag

1 § /Träder i kraft 2015-01-01/ Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle

1. som av den skattskyldige exporterats till tredje land eller förts till frizon eller frilager för annat ändamål än att förbrukas där,
2. som av den skattskyldige förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap.,
3. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande,

4. som har tagits emot för förbrukning i skepp eller luftfartyg med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i 6 a kap. 1 § 3 och 5,

5. som har tagits emot för förbrukning i båtar som avses i 6 a kap. 1 § 4 med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i denna punkt. *Lag (2012:837)*.

8 kap. Skattebefriad förbrukare

1 § /Träder i kraft 2015-01-01/ Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som förbrukar bränsle för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 1–5, 10, 12 eller 16 om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat obeskattat bränsle utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare får från en skattskyldig ta emot bränsle utan skatt, eller med nedsatt skatt, i den omfattning bränslet enligt 6 a kap. är befriat från skatt. *Lag (2009:1497)*.

9 kap. Återbetalning av skatt m.m.

2 § /Träder i kraft 2015-01-01/ Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare har förbrukat bränsle på ett sådant sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap. medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten på bränslet. *Lag (2009:1497)*.

5 § /Träder i kraft 2015-01-01/ Beskattningsmyndigheten medger, i den omfattning som anges i andra–femte styckena, efter ansökan återbetalning av skatt på elektrisk kraft och bränsle som förbrukats för framställning av värme som levererats för ändamål som ger skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 1, 6, 9 a, 9 b, 10, 11 eller 16 eller enligt 11 kap. 9 § 2, 3 eller 5.

Återbetalning medges vid leverans för

1. tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, för

a) elektrisk kraft med den del av energiskatten som överstiger 0,5 öre per kilowattimme,

b) råttallolja med ett energiskattebelopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 40 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a,

c) andra bränslen än råttallolja med 70 procent av energiskatten och 40 procent av koldioxidskatten,

2. annat ändamål än som avses under 1, med hela energiskatten på elektrisk kraft och med hela energiskatten, koldioxidskatten och svavelskatten på bränsle.

Om leverans skett för tillverkningsprocessen i sådan industriell verksamhet som tillhör en verksamhetskategori som anges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring

av rådets direktiv 96/61/EG, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG, medges dock återbetalning enligt

1. andra stycket 1 b med ett energiskattebelopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 100 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a, och

2. andra stycket 1 c med 70 procent av energiskatten och 100 procent av koldioxidskatten.

Om elektrisk kraft och ett eller flera bränslen förbrukas samtidigt för denna värmeframställning, ska energislagen vid beräkning av återbetalningen fördelas genom proportionering i förhållande till respektive energislag. Dock får fördelningen mellan bränslena väljas fritt. Motsvarande gäller för värme som har levererats från kraftvärmeproduktion.

För bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b medges inte någon återbetalning av skatt enligt denna paragraf. *Lag (2012:797).*

Förordning (2010:178) om skatt på energi

11 mars 2010

Ändringar införda t.o.m. SFS 2013:239

Regeringen föreskriver följande.

Termer och uttryck

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i lagen om skatt på energi.

Föreskrifter och underrättelse

2 § Skatteverket får meddela föreskrifter om

1. förfarandet vid märkning och färgning enligt 14 §,
2. godkännande av skatteupplag,
3. säkerhet enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi,
4. inbetalning av särskild avgift enligt 10 kap. 5 § lagen om skatt på energi,
5. det tekniska förfarandet för uppgiftslämnande i det datoriserade systemet,
6. hantering och dokumentation av alternativa bevis enligt 6 kap. 8 a § lagen om skatt på energi, dokument i reservsystemet och ledsagardokument,
7. inköp av bränsle befriat från skatt enligt 8 kap. 1 § tredje stycket lagen om skatt på energi,
8. inköp av elektrisk kraft befriad från skatt enligt 11 kap. 11 a § tredje stycket lagen om skatt på energi,
9. avdrag för skatt på bränsle enligt 7 kap. 1 § första stycket 5–7 lagen om skatt på energi,
10. avdrag för skatt på elektrisk kraft enligt 11 kap. 9 § 6 och 7 lagen om skatt på energi,
11. upplagshavares och skattebefriade förbrukares bokföring enligt 4 kap. 3 a §, 8 kap. 2 § och 11 kap. 11 b § lagen om skatt på energi, och
12. hantering av mottagningsrapporter, när bränsle tas emot av mottagare som avses i 3 a kap. 2 § första stycket 1 d lagen om skatt på energi.

Skatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen om skatt på energi.

3 § Om Skatteverket tar ut skatt enligt 4 kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, ska verket underrätta den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten.

Undantag från personuppgiftslagen (1998:204)*

*Rubriken upphävd. *Förordning (2011:1477)*.

4 § Paragrafen upphävd. *Förordning (2011:1477)*.

Godkännanden och anmälningar

5 § Frågor om upplagshavare, skatteupplag, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, representant vid distansförsäljning, lagerhållare och skattebefriade förbrukare prövas av Skatteverket.

Beslut om godkännande av upplagshavare, skatteupplag, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, representant vid distansförsäljning, lagerhållare och skattebefriade förbrukare meddelas efter särskild ansökan.

6 § Den som avser att sälja bränsle till Sverige genom distansförsäljning enligt 4 kap. 9 § lagen (1994:1776) om skatt på energi ska anmäla detta till Skatteverket.

7 § I en ansökan om godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare eller registrerad avsändare eller av skatteupplag, ska anges vilket eller vilka bränslen sökanden avser att godkännandet ska omfatta.

I ett beslut om godkännande ska anges för vilket eller vilka bränslen godkännandet gäller.

Bränslet ska anges enligt de koder som finns i bilaga II i kommissionens förordning (EG) 684/2009 av den 24 juli 2009 om genomförande av rådets direktiv 2008/118/EG vad gäller datoriserade förfaranden för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov.

8 § Upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, lagerhållare och skattebefriade förbrukare ska anmäla till Skatteverket om

1. det sker betydande ändringar av ägarförhållandena,
2. firmatecknare, revisor eller styrelse ändras, eller
3. det i övrigt sker ändringar av de uppgifter som
 - a) har lämnats eller skulle ha lämnats i samband med ansökan om godkännande, eller
 - b) efter godkännandet har anmälts till Skatteverket.

Upplagshavare, registrerade varumottagare och registrerade avsändare ska även anmäla till Skatteverket om grunderna för beräkningen av ställd säkerhet ändras. Detsamma gäller den som säljer bränsle till Sverige genom distansförsäljning enligt 4 kap. 9 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Upplagshavare ska även anmäla till Skatteverket om det sker ändringar av de uppgifter som lämnats i ansökan om godkännande av skatteupplag eller av sådana uppgifter avseende det godkända skatteupplaget som senare lämnats till Skatteverket. *Förordning (2013:239)*.

9 § Upplagshavare och registrerade varumottagare som avser att ta emot bränsle på en direkt leveransplats, ska anmäla den direkta leveransplatsen till Skatteverket. Anmälan ska ha kommit in till Skatteverket innan flyttningen av bränslet till den direkta leveransplatsen påbörjas.

Skatteverket får tilldela en direkt leveransplats en kod för identifiering. Identifikationskoden får ersätta uppgift om adressen till den direkta leveransplatsen i dokument som upprättas i samband med flyttning till Sverige enligt uppskovsförfarandet.

Upplagshavare och registrerade avsändare som avsänder bränsle enligt uppskovsförfarandet får i dokument som upprättas i samband med flyttningen ersätta uppgift om adressen till den direkta leveransplatsen i destinationsmedlemsstaten med den identifikationskod som tilldelats platsen av den behöriga myndigheten i den medlemsstaten.

Former för ansökan och anmälan

10 § Anmälningar som avses i 4 kap. 9 b och 11 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi samt i 6 och 9 §§ denna förordning samt ansökningar som avses i 5 § ska göras skriftligt på blankett enligt formulär som fastställs av Skatteverket.

Punktskattenummer

11 § Skatteverket tilldelar godkända skatteupplag och den som godkänns som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare eller registrerad avsändare ett sådant punktskattenummer som avses i artikel 19.2 a i rådets förordning (EU) nr 389/2012 av den 2 maj 2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004. *Förordning (2012:330)*.

Krav på viss lagerkapacitet

12 § Vid prövning av en ansökan om godkännande som upplagshavare ska kravet på lagerhållning enligt 4 kap. 3 § första stycket 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi anses uppfyllt om den sökande disponerar över en lagerkapacitet för bränslen som avses i 1 kap. 3 a § lagen om skatt på energi på minst 500 kubikmeter. *Förordning (2010:1819)*.

13 § Vid prövning av en ansökan om godkännande som lagerhållare enligt 4 kap. 15 § första stycket 2 a lagen (1994:1776) om skatt på energi ska kravet på lagerhållning anses uppfyllt om den sökande disponerar över en lagerkapacitet för andra skattepliktiga bränslen än dem som avses i 1 kap. 3 a § samma lag på minst 500 kubikmeter flytande bränsle eller minst 750 ton fast bränsle. Om den sökande har kapacitet att lagra både fasta och flytande skattepliktiga bränslen, ska varje kubikmeter flytande bränsle räknas om till 1,5 ton fast bränsle.

Vid prövning av en ansökan om godkännande som lagerhållare enligt 4 kap. 15 § första stycket 2 b lagen om skatt på energi ska kravet på återförsäljning eller förbrukning anses uppfyllt om den sökande beräknas ha en årlig omsättning på minst 3 miljoner kubikmeter gasformigt bränsle.

Märk- och färgämnen

14 § En oljeprodukt ska enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och 9 § lagen (1994:1776) om skatt på energi anses vara försedd med

1. märkämnade om den innehåller minst 6 och högst 9 milligram N-etyl-N-[2-(1-isobutoxi)etoxi]etyl]-4-(fenylazo)anilin per liter olja, och
2. färgämne om den innehåller ett stabilt blått färgämne som är ett derivat av 1,4-diaminoantrakinon av sådan halt att oljan får en klar grön färg.

Återbetalning av skatt

15 § Skatteverket får medge att en ansökan om återbetalning av skatt enligt 9 kap. 7 § och 11 kap. 12 § andra stycket och 13 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi får göras per kalenderkvartal om årsförbrukningen för vilken återbetalning kan medges beräknas uppgå till

1. minst 15 kubikmeter för eldningsolja och dieselbränslen,
2. minst 15 ton för gasol och kolbränslen,
3. minst 15 000 kubikmeter för metan och naturgas, samt
4. minst 150 000 kilowattimmar för elektrisk kraft.

Beslut om skattebefriad förbrukare

16 § I ett beslut om godkännande av skattebefriad förbrukare ska Skatteverket ange

1. för vilka ändamål förbrukaren har rätt att ta emot bränsle befriat från skatt,
2. för vilka ändamål förbrukaren har rätt till inköp av elektrisk kraft befriad från skatt,
3. vilka bränslen som får tas emot med skattebefrielse,
4. skattebefrielsens storlek, och
5. vilka villkor som gäller för godkännandet.

Dokumenthantering i det datoriserade systemet

Hantering av elektroniska administrativa dokument, mottagningsrapporter och exportrapporter

17 § I kommissionens förordning (EG) 684/2009 finns bestämmelser om dokument och om hanteringen av dokument i det datoriserade systemet samt om formen för pappersdokument i reservsystemet.

18 § När Skatteverket har tilldelat ett elektroniskt administrativt dokument en administrativ referenskod, ska verket utan dröjsmål via det datoriserade systemet vidarebefordra dokumentet till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten eller, vid export, till de behöriga myndigheterna i det land där en exportdeklaration för bränslet inlämnats i enlighet med artikel 161.5 i förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättande av en tullkodex för gemenskapen.

19 § Skatteverket ska vidarebefordra mottagningsrapporter avseende bränsle som tagits emot i Sverige till den behöriga myndigheten i respektive avsändar-medlemsstat via det datoriserade systemet. Om uppgifterna i en mottagningsrapport inte är giltiga, ska Skatteverket i stället utan dröjsmål underrätta den som upprättat mottagningsrapporten om detta.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska Skatteverket i stället skicka en kopia av den rapport om att varor tagits emot som avses i 6 kap. 10 § lagen (1994:1776) om skatt på energi till den behöriga myndigheten i avsändar-medlemsstaten.

20 § Skatteverket ska vidarebefordra elektroniska administrativa dokument ställda till upplagshavare, registrerade varumottagare eller tillfälligt registrerade varumottagare i Sverige till mottagaren via det datoriserade systemet. Detsamma gäller mottagningsrapporter och exportrapporter ställda till upplagshavare eller registrerade avsändare i Sverige.

21 § När Skatteverket från en annan medlemsstat får en sådan rapport om att bränsle tagits emot som avses i artikel 27 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, ska verket lämna en kopia av dokumentet till den som avsänt bränslet eller på annat sätt hålla dokumentet tillgängligt för denne.

22 § En exportrapport ska grundas på det intyg om att det punktskattepliktiga bränslet har lämnat unionens territorium som upprättas av utfartstullkontoret enligt artikel 793.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 eller av det kontor där formaliteterna enligt artikel 3.2 i rådets direktiv 2008/118/EG fullgjorts.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna i intyget. Om bränslet har avsänts från ett annat EU-land, ska exportrapporten därefter snarast sändas till den behöriga myndigheten i det landet via det datoriserade systemet. Har bränslet avsänts från Sverige, ska exportrapporten i stället vidarebefordras via det datoriserade systemet till den som avsänt bränslet. *Förordning (2011:391)*.

Flyttning till mottagare som inte är slutligt känd

23 § Om mottagaren inte är slutligt känd när upplagshavaren eller den registrerade avsändaren lämnar in det elektroniska administrativa dokumentet enligt 6 kap. 4 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, får uppgifter om mottagaren och leveransplatsen utelämnas. Detta gäller endast när bränslet flyttas med fartyg.

Så snart uppgifterna om mottagaren och leveransplatsen är kända för avsändaren eller senast när flyttningen avslutats, ska uppgifterna lämnas till Skatteverket via det datoriserade systemet enligt bestämmelserna om ändrad destinationsort i artikel 21.8 i rådets direktiv 2008/118/EG.

Närmare bestämmelser om upprättande och hantering av dokument finns i artikel 5 i kommissionens förordning (EG) 684/2009.

Uppdelning av en flyttning under uppskovsförfarande*

* Rubriken införd genom förordning SFS 2012:467.

23 a § Sådan uppdelning av en flyttning av bränsle under uppskovsförfarande som avses i artikel 23 i rådets direktiv 2008/118/EG där flyttningen påbörjats i en annan medlemsstat får ske på svenskt territorium. *Förordning (2012:467)*.

23 b § För sådan uppdelning av en flyttning av bränsle under uppskovsförfarande som avses i artikel 23 i rådets direktiv 2008/118/EG där flyttningen påbörjats i Sverige krävs att

1. uppdelningen sker på svenskt territorium eller på territoriet hos en annan medlemsstat som tillåter sådan uppdelning,
2. den totala kvantiteten skattepliktigt bränsle inte ändras, och
3. avsändaren via det datoriserade systemet informerar Skatteverket om i vilken medlemsstat uppdelningen sker.

Första stycket 3 gäller inte flyttning av bränsle som sker enbart på svenskt territorium.

Närmare bestämmelser om meddelanden som ska utbytas genom det datoriserade systemet vid uppdelning av flyttning finns i artikel 6 i kommissionens förordning (EG) 684/2009. *Förordning (2012:467)*.

Flyttning av beskattat bränsle

24 § Ledsagardokument som avses i 6 kap. 12 § lagen (1994:1776) om skatt på energi ska upprättas i tre exemplar. Två exemplar av dokumentet ska åtfölja bränslet under flyttningen.

Den som ansvarar för en flyttning enligt 6 kap. 12 § första stycket 2 lagen om skatt på energi ska anmäla bränslet till Skatteverket innan flyttningen påbörjas.

Den som tar emot bränsle som flyttats enligt 6 kap. 12 § första stycket 2 lagen om skatt på energi ska senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken bränslet tagits emot lämna en bekräftelse på detta till Skatteverket.

Ledsagardokument i pappersform*

*Rubriken upphävd. *Förordning (2011:391)*.

25–27 §§ Paragraferna upphävda. *Förordning (2011:391)*.

Överenskommelse om säkerhet

Förordning (2011:103).

28 § Skatteverket får ingå sådana överenskommelser med andra medlemsstater inom EU om att göra undantag från krav på säkerhet som avses i artikel 18.4 b i rådets direktiv 2008/118/EG. *Förordning (2011:103)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2010:178

1. Denna förordning träder i kraft den 1 april 2010.
2. Genom förordningen upphävs förordningen (1994:1784) om skatt på energi.
3. Den upphävda förordningen gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1819

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:103

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2011.

Till SFS 2011:391

1. Denna förordning träder i kraft den 15 maj 2011.
2. De upphävda paragraferna gäller fortfarande för bränsleförflyttningar som har påbörjats före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:1477

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2012.

Till SFS 2012:330

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2012.

Till SFS 2012:467

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2012.

Till SFS 2013:239

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2013.

Förordning (2013:859) om fastställande av omräknade belopp för energiskatt och koldioxidskatt för år 2014

14 november 2013

Regeringen föreskriver följande.

1 § Regeringen fastställer enligt 2 kap. 1 b § lagen (1994:1776) om skatt på energi att energiskatten och koldioxidskatten på bränslen ska tas ut med följande belopp för kalenderåret 2014.

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1. 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för			
	a) miljöklass 1			
	- motorbensin	3 kr 13 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	5 kr 63 öre per liter
	- alkylatbensin	1 kr 40 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	3 kr 90 öre per liter
	b) miljöklass 2	3 kr 16 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	5 kr 66 öre per liter
2. 2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1	3 kr 90 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	6 kr 40 öre per liter
3. 2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
	a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C,	816 kr per m ³	3 088 kr per m ³	3 904 kr per m ³
	b) inte har försetts med märk- och färgämnen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig			
	miljöklass 1	1 759 kr per m ³	3 088 kr per m ³	4 847 kr per m ³
	miljöklass 2	2 028 kr per m ³	3 088 kr per m ³	5 116 kr per m ³

108 Förordning om fastställande av omräknade belopp för energiskatt...

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	2 169 kr per m ³	3 088 kr per m ³	5 257 kr per m ³
4. 2711 12 11– 2711 19 00	Gasol m.m. som används för			
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	2 599 kr per 1 000 kg	2 599 kr per 1 000 kg
	b) annat ändamål än som avses under a	1 048 kr per 1 000 kg	3 249 per 1 000 kg	4 297 kr per 1 000 kg
5. 2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	1 850 kr per 1 000 m ³	1 850 kr per 1 000 m ³
	b) annat ändamål än som avses under a	902 kr per 1 000 m ³	2 313 kr per 1 000 m ³	3 215 kr per 1 000 m ³
6. 2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	620 kr per 1 000 kg	2 687 kr per 1 000 kg	3 307 kr per 1 000 kg

2 § Regeringen fastställer enligt 11 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi att energiskatten på elektrisk kraft för kalenderåret 2014 ska utgöra

1. 0,5 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling,

2. 0,5 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i skepp som används för sjöfart och som har en bruttodräktighet om minst 400, när skeppet ligger i hamn och spänningen på den elektriska kraft som överförs till skeppet är minst 380 volt,

3. 19,4 öre per kilowattimme för annan elektrisk kraft än som avses under 1 och 2 och som förbrukas i kommuner som anges i 11 kap. 4 § lagen om skatt på energi, och

4. 29,3 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i övriga fall

Första stycket 2 gäller inte när skeppet används för privat ändamål eller när skeppet är upplagt eller på ett varaktigt sätt är taget ur trafik.

3 § Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Lag (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer

8 juni 2000

Ändringar införda t.o.m. 2011:1403

Enligt riksdagens beslut föreskrives följande.

1 § Skatt skall betalas till staten enligt denna lag på den termiska effekten i en kärnkraftsreaktor. Med termisk effekt avses i denna lag kärnkraftsreaktorns värmeproduktionsförmåga.

2 § Skatt ska betalas för varje kalendermånad som tillstånd finns att inneha och driva en kärnkraftsreaktor. Om driftstillståndet har löpt ut eller återkallats före slutet på en kalendermånad, upphör skattskyldigheten vid denna tidpunkt.

Skatten utgör för varje kalendermånad 12 648 kronor per megawatt av den högsta tillåtna termiska effekten i kärnkraftsreaktor. Om den högsta tillåtna termiska effekten inte har fastställts, får beskattningsmyndigheten beräkna effekten efter jämförelse med reaktorer för vilka sådan effekt har fastställts. *Lag (2007:1389)*.

3 § Skattskyldig är den som har tillstånd att inneha och driva en kärnkraftsreaktor. *Lag (2002:430)*.

4 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag (2011:1403)*.

5 § Om en kärnkraftsreaktor har varit ur drift under en sammanhängande period av mer än 90 kalenderdygn, får avdrag med 415 kronor per megawatt av den termiska effekten göras för det antal kalenderdygn som överstiger 90. *Lag (2007:1389)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2000:466

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000. Genom lagen upphävs lagen (1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft från kärnkraftverk.

2. Den upphävda lagen gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet av den nya lagen.

Till SFS 2002:430

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2005:963

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

110 *Lag om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer*

Till SFS 2007:1389

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:1403

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

Alkohollag (2010:1622)

2 december 2010

Ändringar införda. t.o.m. SFS 2013:635

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller tillverkning, marknadsföring och införsel eller import av alkoholdrycker och handel med sådana varor. Lagen gäller också tillverkning av sprit samt införsel, import, utförsel, export och handel med sprit samt handel med alkoholhaltiga preparat.

2 § I denna lag finns bestämmelser om

- tillverkning m.m. (2 kap.),
- allmänna bestämmelser om försäljning (3 kap.)
- parthandel m.m. (4 kap.),
- detaljhandel (5 kap.),
- handel med teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat (6 kap.),
- marknadsföring av alkoholdrycker (7 kap.),
- servering av alkoholdrycker (8 kap.),
- tillsyn m.m. (9 kap.),
- överklagande (10 kap.),
- straffbestämmelser (11 kap.),
- förverkande (12 kap.), och
- register (13 kap.).

Definitioner

3 § Med *sprit* avses en vätska som framställts genom destillering eller annan kemisk process och som innehåller alkohol.

Med *alkohol* avses etylalkohol.

4 § Med *teknisk sprit* avses sådan sprit som är avsedd att användas för tekniskt, industriellt, medicinskt, vetenskapligt eller annat jämförligt ändamål och som är hänförligt till KN-nr 2207 eller 2208 enligt den lydelse av den Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juni 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 19 oktober 1992.

5 § Med *alkoholdryck* avses en dryck med en alkoholhalt som överstiger 2,25 volymprocent. Alkoholdrycker delas i denna lag in i spritdrycker, vin, öl och andra jästa alkoholdrycker.

Dryck som är alkoholfri eller som har en alkoholhalt om högst 2,25 volymprocent benämns *lättdryck*.

6 § Med *spritdryck* avses en alkoholdryck som innehåller sprit.

7 § Med *vin* avses en alkoholdryck som framställts genom jäsnings av druvor eller druvsaft. Till vin ska även räknas sådant vin som i framställningen har tillsatts sprit framställd av vinprodukter och som har en alkoholhalt som inte överstiger 22 volymprocent.

8 § Med *öl* avses en dryck som framställts genom jäsnings med torkat eller rostat malt som huvudsakligt extraktgivande ämne. Öl med en alkoholhalt som överstiger 2,25 men inte 3,5 volymprocent benämns *folköl* och öl med en alkoholhalt som överstiger 3,5 volymprocent benämns *starköl*.

9 § Med *annan jäst alkoholdryck* avses en alkoholdryck som framställts genom jäsnings av frukt, bär eller andra växtdelar och som inte är vin eller öl.

10 § Med *alkoholhaltigt preparat* avses en vara som färdigställts för slutlig användning, som innehåller mer än 2,25 volymprocent alkohol och inte är alkoholdryck eller teknisk sprit och inte heller är sådant läkemedel som omfattas av läkemedelslagen (1992:859).

11 § Med *tillverkare* avses den som yrkesmässigt tillverkar varor som avses i denna lag.

Försäljning till konsument benämns *detaljhandel* eller, beträffande alkoholdrycker, om det sker för förtäring på stället, *servering*. Annan försäljning benämns *partihandel*.

12 § Med *denaturering* avses ett förfarande varigenom ett eller flera ämnen sätts till sprit, eller en vara som innehåller sprit, för att göra spriten eller varan otjänlig för förtäring.

2 kap. Tillverkning m.m.

1 § Sprit och spritdrycker får tillverkas endast av den som har godkänts som upplagshavare för sådana varor enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller som skattebefriad förbrukare enligt 31 e § samma lag.

En apparat som uppenbarligen är ägnad för tillverkning av sprit (destillationsapparat) och del till en sådan apparat får endast tillverkas för, överlåtas till eller innehas av den som har rätt att tillverka sprit.

Folkhälsomyndigheten får medge undantag från andra stycket. Ett sådant medgivande får ges tills vidare eller för viss tid och får återkallas om förhållandena kräver det. *Lag (2013:635)*.

2 § Med *tillverkning av sprit* avses varje förfarande varigenom sprit framställs eller utvinns.

Med tillverkning av sprit likställs rening och återvinning av sprit. Med tillverkning av sprit likställs även borttagning eller försvagning av denaturering eller andra förfaranden med sprit eller alkoholhaltiga preparat i syfte att göra dem tjänliga för förtäring.

Kryddning av spritdryck för servering som snaps i egen serveringsrörelse enligt 8 kap. 3 § är inte att anse som tillverkning av sprit.

3 § Vin, folköl, starköl och andra jästa alkoholdrycker får tillverkas endast av den som har godkänts som upplagshavare för tillverkning eller bearbetning av sådana drycker enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller som skattebefriad förbrukare enligt 31 e § samma lag.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller inte tillverkning i hemmet för eget behov.

4 § En tillverkare av sprit får förfoga över den tillverkade spriten endast för användning i egen rörelse samt för försäljning enligt 6 kap. 5 §.

En tillverkare av alkoholdrycker får förfoga över den tillverkade drycken för försäljning endast enligt denna lag.

Bestämmelserna i första och andra styckena ska inte tillämpas i fråga om varor som har förbrukats på sätt som anges i 7 § första stycket 7 och 8 lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

3 kap. Allmänna bestämmelser om försäljning

1 § Alkoholdrycker får inte säljas om det inte föreligger rätt till det enligt denna lag.

2 § Alkoholdrycker som inte får säljas i en butikslokal får inte heller förvaras i sådan lokal eller tillhörande utrymmen.

Med butikslokal avses en lokal där konsumenter kan köpa varor eller tjänster eller hyra varor, dock inte restauranger och andra serveringsställen.

Sådan lokal där provsmakning enligt 8 kap. 7 § andra stycket bedrivs, omfattas inte av förbudet i första stycket.

3 § Utan hinder av bestämmelserna i denna lag får alkoholdrycker serveras till passagerare på järnvägståg i internationell trafik.

Genom vad som föreskrivs i denna lag inskränks inte den rätt till försäljning som följer av gällande bestämmelser om tullager som har inrättats för förvaring av proviant m.m. eller rätten till försäljning av obeskattade varor i exportbutik.

4 § I fråga om rätt att förfoga över alkoholdrycker som medförs som proviant på fartyg och luftfartyg i internationell trafik gäller särskilda bestämmelser i annan lag än denna.

5 § Försäljning av alkoholdrycker ska skötas på ett sådant sätt att skador i möjligaste mån förhindras.

Den som tar befattning med försäljning av alkoholdrycker ska se till att ordning och nykterhet råder på försäljningsstället.

6 § Den som inte har fyllt 20 år eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte bedriva näringsverksamhet som innefattar försäljning av alkoholdrycker.

7 § Alkoholdrycker får inte säljas eller annars lämnas ut till den som inte har fyllt 20 år. Beträffande folköl gäller motsvarande den som inte har fyllt 18 år.

Servering av alkoholdrycker får ske till den som fyllt 18 år.

8 § Alkoholdrycker får inte lämnas ut till den som är märkbart påverkad av alkohol eller andra berusningsmedel.

Alkoholdrycker får inte lämnas ut om det finns särskild anledning att anta att varan är avsedd att olovligen tillhandahållas någon.

Den som lämnar ut alkoholdrycker ska förvissa sig om att mottagaren har uppnått den ålder som anges i 7 §.

9 § Det är förbjudet att som ombud eller på därmed jämförbart sätt anskaffa alkoholdrycker till den som enligt 7 eller 8 § inte har rätt att få sådan vara utlämnad till sig. Det är också förbjudet att i annat fall än som avses i 4 kap. 4 § andra stycket 1, 2 och 4–7 i större omfattning tillhandagå annan med att anskaffa alkoholdrycker.

Alkoholdrycker får inte lämnas som gåva eller lån till eller bjudas den som inte har fyllt 20 år. I fråga om folköl gäller dock motsvarande den som inte har fyllt 18 år.

Det är dock tillåtet att bjuda den som inte har uppnått föreskriven ålder på en mindre mängd alkoholdryck under förutsättning att förtäring sker på platsen och under ordnade förhållanden samt det med hänsyn till den unges ålder och utveckling och omständigheterna i övrigt framstår som försvarligt. På serveringsställe gäller dock den åldersgräns som anges i 7 § andra stycket.

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får förbjuda eller inskränka försäljning av alkoholdrycker om det finns synnerliga skäl för det.

Kommunen får för visst tillfälle förbjuda eller inskränka försäljning av alkoholdrycker om det anses påkallat för att upprätthålla ordning.

11 § Överlåts rörelse där det ingår verksamhet som kräver godkännande som anges i 2 kap. 1 § första stycket eller 3 § första stycket (tillverkning), 4 kap. 1 § första stycket (partihandel), 6 kap. 2 § (handel med teknisk sprit), eller tillstånd enligt 8 kap. 1 § (serveringstillstånd) får överlåtaren sälja sitt lager av alkoholdrycker till efterträdaren, om denne är berättigad att bedriva sådan verksamhet.

Konkurs- eller dödsbo eller, i fråga om utmätt egendom, Kronofogdemyndigheten får trots bestämmelserna i denna lag sälja sprit eller alkoholdrycker till den som har rätt att tillverka eller bedriva partihandel med sådana varor. Alkoholdrycker får även säljas till detaljhandelsbolaget. Motsvarande gäller då en verksamhet måste avvecklas till följd av att tillstånd eller godkännande som avses i första stycket har återkallats eller då det finns andra tvingande skäl. *Lag (2012:205)*.

4 kap. Partihandel m.m.

1 § Partihandel med spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker får bedrivas endast av den som har godkänts som upplagshavare eller som registrerad varumottagare för sådana varor enligt 9 eller 12 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt. Av detta följer att rätten till partihandel endast avser den dryck som omfattas av godkännandet.

Med partihandlare avses den som har godkänts i enlighet med de föreskrifter som anges i första stycket.

Utöver vad som anges i första stycket får partihandel med spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker bedrivas av detaljhandelsbolaget i enlighet med vad som anges i 5 kap. 1 § tredje stycket.

Den som har serveringstillstånd får sälja enstaka varor som omfattas av tillståndet till partihandlare som har rätt att handla med motsvarande varor.

2 § En partihandlare får sälja varorna till

1. det i 5 kap.1 § angivna detaljhandelsbolaget,
2. annan partihandlare som har rätt att handla med motsvarande varor,
3. den som har meddelats tillstånd för servering till allmänheten eller stadigvarande tillstånd för servering i slutet sällskap i enlighet med reglerna i 8 kap., samt
4. den som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 31 e § lagen (1994:1564) om alkoholskatt för användning i teknisk, industriell, medicinsk, vetenskaplig eller liknande verksamhet.

En partihandlare får också föra ut eller exportera varorna. Försäljning får också ske till den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg.

Endast partihandlare får förpacka om eller buteljera alkoholdrycker. *Lag (2012:205).*

3 § Vid partihandel med spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker är säljaren skyldig att förvissa sig om att köparen har rätt att köpa in eller sälja varan vidare.

Införsel och import

4 § Spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker får föras in i landet endast av partihandlare samt av detaljhandelsbolaget för att bolaget ska kunna fullgöra den skyldighet som anges i 5 kap. 4 §.

Utöver vad som anges i första stycket får spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker föras in

1. av den som har rätt till tullfrihet enligt 4 § lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m.,
2. av en enskild person som har fyllt 20 år och som har förvärvat dryckerna och själv transporterar dem till Sverige, eller som utför arbete på transportmedel, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk eller som gåva till närstående för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
3. som proviant på fartyg eller luftfartyg enligt särskilda bestämmelser,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har fyllt 20 år och som flyttat till Sverige, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har fyllt 20 år och som har förvärvat dryckerna genom arv eller testamente, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

6. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat land till en enskild person i Sverige som har fyllt 20 år, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

7. av en enskild person som har fyllt 20 år genom yrkesmässig befordran eller annan oberoende mellanhand, om införseln sker från ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, och

8. av den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, om dryckerna är avsedda för användning i enlighet med tillståndet.

Spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker som medförs som proviant på järnvägståg i internationell trafik får föras in i den utsträckning som krävs för servering av passagerare under tågets färd inom landet. *Lag (2011:102).*

5 kap. Detaljhandel

Detaljhandel med spritdrycker m.m.

1 § För detaljhandel med spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker ska det finnas ett särskilt för ändamålet bildat aktiebolag (detaljhandelsbolaget). Bolaget ska ägas av staten.

Detaljhandelsbolaget får inte föra ut eller exportera eller tillverka sådana drycker som anges i första stycket. Bolaget får införa eller importera sådana drycker endast för att kunna fullgöra den skyldighet som anges i 4 §.

Detaljhandelsbolaget får inte bedriva annan partihandel än försäljning till den som har serveringstillstånd. Detta gäller dock inte försäljning av enstaka partier av varor till partihandlare.

Bestämmelser om detaljhandelsbolagets verksamhet och drift samt om särskild kontroll från statens sida ska finnas i ett avtal mellan staten och bolaget.

2 § Endast detaljhandelsbolaget får bedriva detaljhandel med spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker.

3 § Detaljhandelsbolaget beslutar om försäljningsställets förläggning enligt riktlinjer i avtalet mellan staten och bolaget.

Försäljning får ske för avhämtning eller genom rekvisition. Försäljning får även ske vid auktion av spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker för någon annans räkning enligt riktlinjer i avtalet mellan staten och bolaget.

4 § Spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker som inte hålls i lager av detaljhandelsbolaget ska anskaffas av bolaget på begäran av konsument.

Detaljhandel med folköl

5 § Detaljhandel med folköl är, med de inskränkningar som föreskrivs i denna lag, tillåten under villkor att verksamheten bedrivs i sådana lokaler eller andra utrymmen i byggnader eller transportmedel

1. som ingår i anläggningar som är godkända enligt föreskrifter meddelade med stöd av 7 § 1 livsmedelslagen (2006:804) eller registrerade enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien, och

2. som är avsedda för stadigvarande försäljning av livsmedel och där det också säljs mat.

Utan hinder av vad som föreskrivs i första stycket får detaljhandel med folköl bedrivs av detaljhandelsbolaget samt av tillverkare av sådan öl.

Den som bedriver detaljhandel med folköl ska anmäla verksamheten till den kommun där försäljningen sker. Försäljning får inte påbörjas förrän anmälan har gjorts.

Den som bedriver detaljhandel med folköl ska utöva särskild kontroll (egenkontroll) över försäljningen och svara för att personalen har erforderliga kunskaper om vad som gäller för försäljningen. För egenkontrollen ska det finnas ett särskilt program

6 kap. Handel med teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat

Handel med teknisk sprit

1 § Teknisk sprit får endast säljas, köpas, införas, importeras, föras ut eller exporteras om det föreligger rätt till det enligt denna lag.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller inte sprit som är fullständigt denaturerad i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 3199/93 av den 22 november 1993 om ömsesidigt erkännande av förfaranden för att fullständigt denaturera alkohol för att erhålla punktskattebefrielse.

2 § Försäljning av teknisk sprit får bedrivs endast av den som har godkänts som upplagshavare för sådan sprit enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

3 § Teknisk sprit som ska användas eller säljas inom landet och som inte är fullständigt denaturerad enligt 1 § andra stycket, ska vara denaturerad på ett sätt som så långt som möjligt hindrar förtäring av spriten utan att hindra den avsedda användningen.

4 § Vid försäljning av teknisk sprit är säljaren skyldig att förvissa sig om att köparen har rätt att köpa in eller sälja varan vidare.

Säljaren ska förvissa sig om att spriten inte kommer att användas på otillåtet sätt.

5 § Den som har rätt att sälja teknisk sprit får också köpa samt föra in eller importera, föra ut eller exportera sådan sprit.

Försäljning får ske till

1. den som har rätt att tillverka alkoholdrycker,
2. den som har godkänts som skattebefriad förbrukare för sådan vara enligt 31 e § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
3. apotek,
4. universitet eller högskola för vetenskapligt ändamål, eller
5. sjukhus för medicinskt ändamål.

Handel med alkoholhaltiga preparat

6 § Alkoholhaltiga preparat får, med de begränsningar som följer av denna lag, säljas inom landet under de villkor som gäller för handel i allmänhet.

Ytterligare begränsningar av handel med alkoholhaltiga preparat kan följa av annan lagstiftning.

7 § Alkoholhaltiga preparat får inte säljas eller lämnas ut om det finns särskild anledning att anta att varan är avsedd att användas i berusningssyfte.

8 § Alkoholhaltiga preparat som inte är avsedda att förtäras får inte genom smak- eller färgsättning, genom sin förpackning eller på annat liknande sätt utformas så att det finns risk för förväxling med alkoholdryck eller att det på annat sätt uppmuntrar till förtäring.

9 § Alkoholhaltiga preparat som inte är avsedda för förtäring och som ska användas eller säljas inom landet ska vara denaturerade på ett sätt som så långt möjligt hindrar att de förtärs.

Bemyndigande

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vem som utöver vad som anges i 5 § har rätt att köpa teknisk sprit och i så fall till vilket ändamål,
2. anlåtande av kontrollbolag vid handel med teknisk sprit,
3. denaturering av teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat och i vilka fall denaturering får underlåtas, samt
4. handel i övrigt med teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat som behövs till skydd för liv och hälsa.

7 kap. Marknadsföring av alkoholdrycker

1 § Vid marknadsföring av alkoholdrycker till konsumenter ska särskild måttfullhet iakttas. Reklam- eller annan marknadsföringsåtgärd får inte vara påträngande, uppsökande eller uppmana till bruk av alkohol.

Marknadsföring får inte rikta sig särskilt till eller skildra barn eller ungdomar som inte har fyllt 25 år.

2 § Den som tillverkar, säljer eller förmedlar försäljning av alkoholdrycker får i sin rörelse lämna sådana drycker som gåva endast i form av varuprov.

Vid marknadsföring av tjänster eller vid försäljning av andra varor än alkoholdrycker får sådana drycker inte lämnas som gåva.

3 § Vid marknadsföring av alkoholdrycker till konsumenter får inte kommersiella annonser i ljudradioprogram, tv-program eller beställ-tv användas. Det gäller även sådana tv-sändningar över satellit som omfattas av radio- och tv-lagen (2010:696).

4 § Vid marknadsföring av alkoholdrycker som innehåller mer än 15 volymprocent alkohol till konsumenter får inte kommersiella annonser användas i periodiska skrifter eller andra skrifter på vilka tryckfrihetsförordningen är tillämplig, och som med avseende på ordningen för utgivningen är jämförbara med periodiska skrifter. Detta gäller dock inte i fråga om skrifter som tillhandahålls endast på försäljningsstället för sådana drycker.

5 § Vid marknadsföring till konsumenter av alkoholdrycker genom kommersiella annonser får framställning i bild omfatta endast en återgivning av

1. varan eller råvaror som ingår i varan,
2. enstaka förpackningar, eller
3. varumärke eller därmed jämförligt kännetecken.

Kommersiella annonser i periodiska skrifter eller andra skrifter på vilka tryckfrihetsförordningen är tillämplig, och som med avseende på ordningen för utgivningen är jämförbara med periodiska skrifter, får inte vara större än 2 100 spaltmillimeter. Annonsen ska på ett tydligt sätt ange dryckens alkoholhalt men får inte framställa en hög alkoholhalt som en positiv egenskap.

En sådan annons som avses i första och andra styckena får inte strida mot god sed genom det sammanhang där den förekommer, använda sig av metoder som är opassande med tanke på konsumenten eller innehålla osanna eller vilseledande uppgifter om alkohol, alkoholkonsumtion, alkoholens verkningar eller andra egenskaper.

6 § Marknadsföring i en kommersiell annons av alkoholhaltiga lättdrycker till konsumenter ska utformas på ett sådant sätt att den inte kan förväxlas med marknadsföring av alkoholdrycker. Marknadsföring av alkoholdrycker som innehåller högst 15 volymprocent alkohol i kommersiell annons till konsumenter ska utformas på sådant sätt att den inte kan förväxlas med marknadsföring av alkoholdrycker som innehåller mer än 15 volymprocent alkohol.

Första stycket första meningen gäller inte då marknadsföring av alkoholdrycker som innehåller högst 15 volymprocent alkohol är tillåten.

Bestämmelserna om marknadsföring av alkoholhaltiga lättdrycker i första stycket tillämpas inte i de fall detta är oskäligt.

7 § Vid marknadsföring av alkoholdrycker till konsumenter genom kommersiella annonser i periodiska skrifter eller andra skrifter på vilka tryckfrihetsförordningen är tillämplig, och som med avseende på ordningen för utgivningen är jämförbara med periodiska skrifter, ska annonserna på ett tydligt sätt återge en text som informerar om alkoholens skadeverkningar (informationstext). Om det finns flera informationstexter ska minst en av dem återges. Vid upprepad

annonsering ska de olika informationstexterna användas omväxlande och om möjligt i lika stor omfattning.

Regeringen får meddela föreskrifter om vilka texter som ska återges och hur dessa ska utformas.

8 § Ett handlande som strider mot 1–6 §§ och 7 § första stycket eller föreskrifter som utformats med stöd av 7 § andra stycket ska vid tillämpningen av 5, 23 och 26 §§ marknadsföringslagen (2008:486) anses vara otillbörlig mot konsumenter och, i fall som avses i 2 §, även mot näringsidkare. Ett handlande som strider mot 3 § kan medföra marknadsstörningsavgift enligt bestämmelserna i 29–36 §§ marknadsföringslagen.

9 § Regeringen får med avseende på främmande stat bestämma att följande ska gälla.

Vid marknadsföring av alkoholdrycker är det förbjudet att använda oriktiga eller vilseledande ursprungsbeteckningar, genom vilka dryckerna direkt eller indirekt anges vara frambragta eller tillverkade i den främmande staten eller i en region eller ort i den främmande staten. Detta gäller även om det äkta ursprunget anges eller om beteckningen används bara i översättning eller åtföljs av uttryck som ”art”, ”sort”, ”typ”, ”kopia” eller liknande uttryck.

En handlande som strider mot andra stycket ska vid tillämpning av marknadsföringslagen (2008:486) anses vara otillbörlig mot konsumenter och näringsidkare.

8 kap. Servering av alkoholdrycker

1 § För servering av spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker krävs tillstånd av den kommun där serveringsstället är beläget (serveringstillstånd).

Serveringstillstånd som avser servering i inrikes trafik på fartyg, luftfartyg eller järnvägståg (trafikservering), meddelas dock av den kommun där det företag som vill bedriva serveringen har sitt säte, eller där den person som vill bedriva serveringen har sitt hemvist. Har företaget inte säte inom landet eller personen inte hemvist inom landet, meddelas tillstånd av Stockholms kommun.

Detaljhandelsbolaget får trots bestämmelserna i första stycket anordna provning av alkoholdrycker för allmänheten enligt riktlinjer i avtalet mellan staten och bolaget. *Lag (2012:205)*.

1 a § Serveringstillstånd krävs inte om serveringen

1. avser ett enstaka tillfälle för i förväg bestämda personer,
2. sker utan vinstintresse och utan annan kostnad för deltagarna än kostnaden för inköp av dryckerna, och
3. äger rum i lokaler där det inte bedrivs yrkesmässig försäljning av alkohol- eller lättdrycker. *Lag (2012:205)*.

1 b § Serveringstillstånd krävs inte för servering till en boende och besökare till denne på sådana särskilda boenden

1. som avses i 5 kap. 5 § andra stycket och 7 § tredje stycket socialtjänstlagen (2001:453) och 9 § 9 lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade, och

2. vid vilka måltidsservice tillhandahålls.

Den som bedriver alkoholservering enligt första stycket ska utöva särskild kontroll (egenkontroll) över serveringen. För egenkontrollen ska det finnas ett för verksamheten lämpligt program. *Lag (2012:205)*.

2 § Serveringstillstånd kan meddelas för servering till allmänheten eller i förening, företag eller annat slutet sällskap. Tillståndet kan avse servering året runt eller årligen under en viss tidsperiod (stadigvarande serveringstillstånd). Det kan även avse en enstaka tidsperiod eller ett enstaka tillfälle (tillfälligt serveringstillstånd).

Stadigvarande tillstånd gäller tills vidare. Kommunen får dock om det finns särskilda skäl begränsa tillståndets giltighet till viss tid.

Serveringstillstånd kan gälla spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker eller en eller flera av dessa drycker.

Tillstånd att anordna provsmakning av alkoholdrycker enligt 6 och 7 §§ kan meddelas stadigvarande eller för enstaka tidsperiod.

3 § Den som har ett stadigvarande tillstånd att servera spritdrycker har, efter anmälan till kommunen, rätt att krydda spritdryck för servering som snaps i den egna serveringsrörelsen.

4 § Den som bedriver cateringverksamhet för slutna sällskap kan meddelas stadigvarande serveringstillstånd under förutsättning att den lokal där serveringen äger rum för varje tillfälle anmäls till och godkänns av kommunen.

Den som bedriver cateringverksamhet ska ha ett eget kök för tillredning av mat för att få stadigvarande serveringstillstånd.

5 § På hotell som har restaurangverksamhet med serveringstillstånd i sina lokaler får servering av alkoholdrycker ske på hotellrummet (rumsservering). På sådant hotell får även servering från minibar på hotellrummet ske.

6 § Anordnande av provsmakning av spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker vid arrangemang riktade till allmänheten är tillåtet under förutsättning att

1. arrangören har ett stadigvarande serveringstillstånd som omfattar de drycker som provsmakningen avser samt den lokal där provsmakningen ska äga rum, eller

2. de partihandlare som deltar enskilt eller gemensamt ansöker om och erhåller ett tillfälligt tillstånd för provsmakning av de drycker som avses erbjudas.

Tillståndshavare som avses i första stycket 1 ska innan arrangemanget äger rum göra en anmälan till kommunen. *Lag (2012:205)*.

7 § Den som tillverkar alkoholdrycker från råvaror som produceras på den egna gården och som har ett stadigvarande serveringstillstånd har rätt att, efter

anmälan till kommunen, vid tillverkningsstället erbjuda provsmakning av de egenproducerade dryckerna.

Om sådant tillstånd saknas, får tillverkaren erbjuda provsmakning av egentillverkade alkoholdrycker vid tillverkningsstället efter särskilt tillstånd för provsmakning.

8 § Servering av folköl får, med de inskränkningar som föreskrivs i denna lag, ske om verksamheten bedrivs i sådana lokaler eller andra utrymmen i byggnader eller transportmedel som

1. ingår i anläggningar som är godkända enligt föreskrifter meddelade med stöd av 7 § 1 livsmedelslagen (2006:804) eller registrerade enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien, och

2. är avsedda för stadigvarande verksamhet med livsmedel och där mat serveras samtidigt.

Trots första stycket får folköl serveras i sådana fall som anges i 1 a §, 1 b § eller av den som innehar serveringstillstånd.

Den som avser att bedriva servering av folköl ska anmäla verksamheten hos den kommun där serveringen ska ske. Servering får inte påbörjas innan anmälan har gjorts. Vad nu sagts gäller inte i fall som avses i 1 a §, 1 b § eller den som har serveringstillstånd.

Den som är anmälningsskyldig enligt tredje stycket ska utöva särskild kontroll (egenkontroll) över serveringen. För egenkontrollen ska det finnas ett för verksamheten lämpligt program. *Lag (2012:205)*.

9 § Kommunen ska tillhandahålla information om vad som gäller enligt denna lag och anslutande föreskrifter samt riktlinjer för tillämpningen av föreskrifterna i kommunen.

10 § Ansökan om serveringstillstånd görs skriftligen.

Kommunen får ta ut avgift för prövningen enligt de grunder som beslutas av kommunfullmäktige.

Kommunen får även ta ut avgift för tillsyn enligt 9 kap. av den som har serveringstillstånd och av den som bedriver anmälningspliktig detaljhandel med eller servering av folköl.

Regeringen får meddela föreskrifter om den tid inom vilken kommunen ska fatta beslut om serveringstillstånd

11 § En ansökan om stadigvarande serveringstillstånd får inte bifallas utan att polismyndighetens yttrande har inhämtats. Detsamma gäller, om det inte rör sig om arrangemang av endast obetydlig omfattning, tillfälligt serveringstillstånd för servering till allmänheten.

Polismyndigheten ska i sitt yttrande redovisa samtliga omständigheter som ligger till grund för myndighetens bedömning i det enskilda fallet och särskilt yttra sig om sökandens allmänna lämplighet för verksamheten.

Om en ansökan avser servering inom eller invid ett militärt område ska yttrande dessutom inhämtas av vederbörande militära chef innan ansökan får bifallas.

12 § Serveringstillstånd får endast meddelas den som visar att han eller hon med hänsyn till sina personliga och ekonomiska förhållanden samt omständigheterna i övrigt är lämplig att utöva verksamheten samt att verksamheten kommer att drivas i enlighet med de krav som ställs upp i denna lag.

Sökanden ska genom att avlägga ett prov visa att han eller hon har de kunskaper om denna lag och anslutande föreskrifter som krävs för att på ett författningsenligt sätt utöva serveringsverksamheten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om prov som avses i andra stycket och om undantag i vissa fall från skyldigheten att avlägga prov. *Lag (2011:1110)*

13 § Den som har tillstånd för servering till allmänheten eller stadigvarande tillstånd för servering i slutet sällskap, får köpa de spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker som behövs för rörelsen endast av parthandlare eller av detaljhandelsbolaget. Den som har tillstånd för servering i slutet sällskap vid ett enstaka tillfälle eller under en enstaka tidsperiod, får köpa motsvarande drycker endast hos detaljhandelsbolaget.

Lokaler och utrustning

14 § Serveringstillstånd ska omfatta ett visst avgränsat utrymme som disponeras av tillståndshavaren.

Särskilt tillstånd kan dock meddelas för flera tillståndshavare att utnyttja ett gemensamt serveringsutrymme. Om så har skett ska varje tillståndshavare svara för ordning och nykterhet inom serveringsutrymmet samt för att vad som i övrigt gäller enligt denna lag iakttas under den tid han eller hon bedriver servering där.

15 § Stadigvarande tillstånd för servering till allmänheten får medges endast om serveringsstället har ett eget kök i anslutning till serveringslokalen samt tillhandahåller lagad eller på annat sätt tillredd mat. Gästerna ska kunna erbjudas ett varierat utbud av maträtter. Efter klockan 23.00 får matutbudet begränsas till ett fåtal enklare rätter.

Serveringsstället ska vara utrustat med ett i förhållande till lokalens storlek lämpligt antal sittplatser för matsservering. Om det finns en drinkbar får den ta i anspråk endast en mindre del av serveringsställets totala yta och vara belägen i nära anslutning till matsalen.

Tillfälligt tillstånd för servering till allmänheten får meddelas om serveringsstället tillhandahåller tillredd mat. Detsamma gäller tillstånd för servering i slutet sällskap.

Tillstånd för servering av starköl, vin och annan jäst alkoholdryck i foajéer till teater eller konsertlokal under paus i föreställning eller konsert får meddelas utan krav på matsservering. Det ställs inte heller krav på matsservering vid provsmakning enligt 6 eller 7 §. *Lag (2012:205)*.

16 § Lokaler som används för servering till allmänheten eller för servering till slutna sällskap av den som har stadigvarande serveringstillstånd ska vara lämpliga från brandsäkerhetssynpunkt.

17 § Om alkoholservering på grund av serveringsstället belägenhet eller av andra skäl kan befaras medföra olägenheter i fråga om ordning och nykterhet eller särskild risk för människors hälsa, får serveringstillstånd vägras även om övriga krav som uppställs i lagen är uppfyllda.

Personal

18 § Tillståndshavaren eller av denne utsedd serveringsansvarig person ska ha tillsyn över serveringen och vara närvarande på serveringsstället under hela serveringstiden. Det sista gäller dock inte vid rumsservering. Den som är serveringsansvarig ska ha fyllt 20 år och vara lämplig för uppgiften med hänsyn till sina personliga egenskaper och omständigheterna i övrigt.

Tillståndshavaren ska till kommunen anmäla den eller de personer som har utsetts att ansvara för serveringen av alkoholdrycker.

Endast den som är anställd av tillståndshavaren eller som är inhyrd av ett bemanningsföretag får anlitas som köks- eller serveringspersonal eller för uppgifter som är av betydelse för ordning och nykterhet. Detta gäller dock inte ordningsvakter som förordnats enligt 2 § 4 lagen (1980:578) om ordningsvakter. Restaurangskolor med serveringstillstånd samt, efter överenskommelse med skolan, även andra restauranger med sådant tillstånd får i utbildningssyfte anlita restaurangskolans elever.

Serveringstider m.m.

19 § Kommunen beslutar under vilka tider alkoholdrycker får serveras. Vid bestämmande av tiden för servering ska särskilt beaktas vad som sägs i 17 §.

Om inte kommunen beslutar annat, får servering av spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker inte påbörjas tidigare än klockan 11.00 och inte pågå längre än till klockan 01.00.

Serveringsstället ska vara utrymt senast 30 minuter efter serveringstidens utgång.

Bestämmelserna i första–tredje styckena gäller inte rumsservering på hotell eller minibar i hotellrum enligt 5 §.

20 § Vid servering av alkoholdrycker ska ansvarig personal se till att måttfullhet iakttas och att störningar på grund av oordning eller onykterhet undviks.

21 § Priset för en alkoholdryck får vid servering inte sättas lägre än inköpspriset för drycken jämte skäligt påslag. Prissättningen får inte ske på ett sådant sätt att försäljning av drycker med högre alkoholhalt främjas. Gästerna får inte uppmanas eller förmås att köpa alkoholdrycker.

22 § Vid servering av alkoholdrycker ska lättdrycker finnas att tillgå i tillfredsställande urval och omfattning.

23 § Från ett serveringsställe med serveringstillstånd får inte någon medföra spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker som har serverats i lokalen. Detta gäller inte hotellrum med minibar.

24 § På serveringsställe där serveringstillstånd gäller får inte någon dricka eller tillåtas dricka andra alkoholdrycker än sådana som har serverats i enlighet med tillståndet. Detta gäller dock inte på hotellrum.

Inte heller får någon dricka eller tillåtas dricka alkoholdrycker på ett serveringsställe där alkoholdrycker inte får serveras eller i en lokal som yrkesmässigt upplåts för anordnande av sammankomster i slutna sällskap vid vilka mat eller dryck tillhandahålls av innehavaren eller genom dennes försorg och där servering av alkoholdrycker inte är tillåten.

Alkoholdrycker som inte får serveras i en lokal som avses i denna paragraf får inte heller förvaras i lokalen eller tillhörande utrymmen.

Förbuden enligt denna paragraf gäller inte i fråga om folköl.

25 § Chefen för Utrikesdepartementet får medge undantag från 13 och 24 §§ på begäran av främmande stater och internationella organisationer som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall.

9 kap. Tillsyn m.m.

1 § Folkhälsomyndigheten har, med de begränsningar som anges i 3 och 4 §§, tillsyn över efterlevnaden av denna lag och anslutande föreskrifter.

Länsstyrelsen har tillsyn inom länet. Länsstyrelsen ska också biträda kommunerna med råd i deras verksamhet. *Lag (2013:635)*.

2 § Kommunen och polismyndigheten har tillsyn över efterlevnaden av de bestämmelser som gäller för servering av alkoholdrycker.

Kommunen och polismyndigheten har också tillsyn över detaljhandeln med folköl.

Kommunen ska upprätta en tillsynsplan som ska ges in till länsstyrelsen.

3 § För tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna om marknadsföring i 7 kap. finns det särskilda regler i marknadsföringslagen (2008:486). Tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna gentemot den som har serveringstillstånd får, i fråga om marknadsföring på serveringsstället, utövas också av kommunen. För kommunens tillsyn gäller inte 7 kap. 8 §.

4 § Skatteverket har tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna i 4 kap. 2 §.

5 § Kommunens uppgifter enligt denna lag ska fullgöras av den eller de nämnder som kommunfullmäktige bestämmer.

6 § En kommun får träffa avtal med en annan kommun om att uppgifter som kommunen har enligt denna lag ska ombesörjas helt eller delvis av den andra kommunen. Kommunen får dock inte överlåta befogenhet att avgöra ärenden som avser

1. åtgärd enligt 3 kap. 10 §,
2. meddelande om serveringstillstånd enligt 8 kap. 1 §,

3. meddelande om erinran eller varning enligt 9 kap. 17 §,
4. återkallelse av serveringstillstånd enligt 9 kap. 18 §, eller
5. meddelande av försäljningsförbud enligt 9 kap. 19 §.

7 § En kommun som har fattat ett beslut i ett ärende enligt denna lag ska sända en kopia av beslutet till Folkhälsomyndigheten samt den länsstyrelse och den polismyndighet som berörs av beslutet. Om beslutet avser de särskilda bestämmelserna om marknadsföring, ska en kopia av beslutet också sändas till Konsumentverket.

En kommun ska utfärda bevis om tillstånd som kommunen har meddelat.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter ett sådant bevis ska innehålla. *Lag (2013:635)*.

8 § På begäran av en annan tillsynsmyndighet ska kommunen lämna de uppgifter som myndigheten behöver för sin tillsyn. Kommunen ska även på begäran av Skatteverket eller Tullverket lämna de uppgifter som behövs för beskattning eller påförande av tull.

Polismyndigheten ska underrätta andra tillsynsmyndigheter om förhållanden som är av betydelse för dessa myndigheters tillsyn.

Kronofogdemyndigheten ska underrätta vederbörande tillståndsmyndighet om en tillståndshavare brister i sina skyldigheter att erlägga skatter eller socialavgifter. På begäran av länsstyrelsen ska sådan underrättelse ges till denna.

På begäran av en tillsynsmyndighet ska polismyndigheter samt Skatteverket och andra myndigheter som uppbär eller driver in skatter eller avgifter lämna uppgifter som tillsynsmyndigheten behöver för sin tillståndsprovning eller tillsyn.

9 § Polismyndighet ska på begäran lämna annan tillsynsmyndighet den hjälp som behövs vid tillämpningen av 13–15 §§.

En begäran enligt första stycket får göras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan vidtas utan att polisens särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller
2. det annars finns synnerliga skäl.

10 § Statliga och kommunala myndigheter ska underrätta den myndighet som regeringen bestämmer om de i sin verksamhet får kännedom om något som kan ha betydelse för tillämpningen av bestämmelserna i 6 kap. om försäljning av teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat.

11 § Den som har beviljats serveringstillstånd ska anmäla hos kommunen när han eller hon avser att påbörja verksamheten.

Anmälan ska också göras om verksamheten läggs ned eller om avbrott sker i den. Om verksamheten förändras till sin omfattning eller i något annat hänseende av betydelse för tillsynen ska detta också anmälas, liksom betydande förändringar av ägarförhållandena.

Anmälan ska göras i förväg, eller om det förhållande som föranlett anmälingsskyldighet inte har kunnat förutses, utan dröjsmål.

12 § Om den som fått serveringstillstånd enligt denna lag har avlidit, eller fått förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken med uppdrag som omfattar rörelsen och vill dödsboet eller förvaltaren fortsätta rörelsen, ska anmälan göras till kommunen. Anmälan ska ha kommit in senast två månader efter dödsfallet eller beslutet om förvaltare. Har anmälan inte kommit in inom denna tid, upphör tillståndet att gälla.

Har den som fått serveringstillstånd försatts i konkurs, upphör tillståndet att gälla omedelbart. Vill konkursboet fortsätta rörelsen ska ny ansökan göras hos kommunen. Kommunen ska behandla en sådan ansökan med förtur.

Beträffande den som bedriver tillverkning, partihandel eller handel med teknisk sprit enligt denna lag ska motsvarande anmälan som avses i första och andra styckena göras till Folkhälsomyndigheten. *Lag (2013:635)*.

13 § Om en tillsynsmyndighet begär det ska en tillståndshavare, eller den som bedriver verksamhet med stöd av denna lag, lämna tillträde till driftsställe med tillhörande lokaler och tillhandahålla handlingar som rör verksamheten samt utan ersättning hjälpa till vid tillsynen, lämna varuprover som behövs och redovisa uppgifter om verksamhetens omfattning och utveckling.

Vad som sägs i första stycket gäller även i förhållandet mellan en partihandlare och Skatteverket.

14 § Bokföringen i en rörelse som är tillståndspliktig eller som annars bedrivs med stöd av denna lag ska vara så utformad att kontroll av verksamheten är möjlig. Den som bedriver rörelsen är skyldig att på begäran av en tillsynsmyndighet visa upp bokföringshandlingarna.

Tillståndshavare, tillverkare, partihandlare och den som bedriver handel med teknisk sprit är skyldiga att till tillsynsmyndigheten lämna de uppgifter som är nödvändiga för att myndigheten ska kunna föra statistik över verksamhet enligt denna lag.

15 § På begäran av tillsynsmyndighet ska den som bedriver servering av eller detaljhandel med folköl lämna de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen. Tillsynsmyndigheten har rätt att få tillträde till rörelsens lokaler för att utöva tillsynen.

16 § Skatteverket ska underrätta Folkhälsomyndigheten om verket i sin kontrollverksamhet får anledning att anta att det har begåtts brott mot bestämmelserna i denna lag. *Lag (2013:635)*.

Återkallelse m.m.

17 § En kommun får meddela en innehavare av serveringstillstånd en erinran, eller i allvarigare fall eller vid upprepade överträdelser, en varning om denne inte

1. uppfyller de krav som gällde för tillståndets meddelande, eller
2. följer de bestämmelser som gäller för servering enligt denna lag eller de villkor eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

18 § En kommun ska återkalla ett serveringstillstånd om

1. tillståndet inte längre utnyttjas,
2. det med tillståndshavarens vetskap har förekommit brottslig verksamhet på serveringsstället eller i anslutning till detta utan att tillståndshavaren har ingripit, eller
3. tillståndshavaren har brutit mot denna lag eller vad som i övrigt gäller för tillståndet på ett sådant sätt att varning inte är en tillräckligt ingripande åtgärd, eller har tilldelats en eller flera varningar utan att de förhållanden som föranlett varningen har rättats till.

Om flera tillståndshavare har utnyttjat ett gemensamt serveringsutrymme enligt 8 kap. 14 § andra stycket får i stället tillståndet för gemensamt serveringsutrymme återkallas, om det inte kan utredas vilken tillståndshavare som är ansvarig för en händelse som ska föranleda återkallelse av serveringstillståndet.

Ingripande

19 § Föranleder detaljhandel med eller servering av folköl olägenheter i fråga om ordning och nykterhet eller om bestämmelserna i denna lag inte följs, får kommunen förbjuda den som bedriver försäljningen att fortsätta verksamheten eller, om förbud är en alltför ingripande åtgärd, meddela en varning.

Ett förbud enligt första stycket kan inskränkas till att gälla för vissa närmare angivna tider eller under vissa närmare angivna omständigheter. Förbud meddelas för en tid av sex månader eller, vid upprepad eller allvarlig försummelse, tolv månader räknat från det att den som bedriver försäljningen fått del av beslutet.

Den kommun där försäljningsstället är beläget beslutar om ingripande enligt denna paragraf. Saknas fast försäljningsställe beslutar den kommun där det företag som bedriver försäljningen har sitt säte eller där den person som bedriver försäljningen har sitt hemvist. Om personen inte har hemvist inom landet beslutar Stockholms kommun.

20 § Kommunen får förbjuda den som bedriver servering av alkoholdrycker på särskilda boenden enligt 8 kap. 1 b § att fortsätta med serveringen eller, om förbud är en alltför ingripande åtgärd, meddela en varning, om den som bedriver serveringen inte följer bestämmelserna om ordning och nykterhet i 3 kap. 5 § andra stycket, åldersgränser i 7 § eller utlämnande av alkoholdrycker i 8 §. Förbud meddelas för en tid av sex månader räknat från det att den som bedriver serveringen har fått del av beslutet.

Den kommun där serveringsstället är beläget beslutar om ingripande enligt första stycket. *Lag (2012:205).*

10 kap. Överklagande

1 § Folkhälsomyndighetens eller en kommuns beslut enligt denna lag eller anslutande föreskrifter får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beslut enligt denna lag gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2013:635)*.

11 kap. Straffbestämmelser

1 § Den som

1. tillverkar sprit eller spritdrycker utan att ha rätt till det enligt denna lag, eller

2. förvärvar, innehar, forslar, döljer eller förvarar sprit eller spritdrycker, som är olovligt tillverkade,

döms för *olovlig befattning med sprit* till böter eller fängelse i högst två år.

2 § Den som tillverkar, överlåter eller innehar en destillationsapparat eller apparatdel i strid med 2 kap. 1 § andra stycket döms till böter eller fängelse i högst ett år.

3 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. säljer sprit eller alkoholdrycker utan tillstånd eller annars i strid med denna lag,

2. serverar spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker som har anskaffats på annat sätt än som anges i 8 kap. 13 §, eller

3. säljer sprit i strid med bestämmelserna i 6 kap. 4 § första stycket eller 5 § andra stycket

döms för *olovlig försäljning av alkohol* till böter eller fängelse i högst två år.

4 § Om ett brott som anges i 1 eller 3 § har begåtts uppsåtligen och är grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om gärningen har utgjort ett led i en verksamhet som bedrivits yrkesmässigt eller i större omfattning, eller har varit inriktad mot ungdomar.

5 § Den som tillverkar folköl, starköl, vin eller andra jästa alkoholdrycker i strid med denna lag döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

6 § Den som innehar alkoholdrycker i syfte att olovligen sälja dem döms för olovligt innehav av alkoholdrycker till böter eller fängelse i högst två år.

7 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet anskaffar, överlämnar eller bjuder på alkoholdrycker i strid med 3 kap. 9 § döms för *olovligt anskaffande av alkoholdrycker* till böter eller fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, till fängelse i högst fyra år.

8 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet säljer teknisk sprit eller alkoholhaltiga preparat i strid med föreskrifter om denaturering meddelade med stöd av 6 kap. 10 § 3, döms till böter.

130 *Alkohollag*

Till samma påföljd döms den som uppsåtligen

1. säljer eller lämnar ut alkoholhaltiga preparat i strid med 6 kap. 7 §,
2. säljer teknisk sprit i strid med föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 10 § 1, eller
3. hanterar teknisk sprit eller alkoholhaltiga preparat i strid med föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 10 § 4.

9 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet säljer eller lämnar ut alkoholdrycker i strid med 3 kap. 7 eller 8 § till någon som inte har uppnått föreskriven ålder eller som är märkbart påverkad av alkohol eller annat berusningsmedel, eller vid partihandel underlåter att på sätt som föreskrivs i 4 kap. 3 § förvissa sig om att köparen har rätt att återförsälja eller köpa in varan, döms för *olovlig dryckeshantering* till böter eller fängelse i högst sex månader.

För olovlig dryckeshantering döms också den

1. förvarar alkoholdryck i strid med 3 kap. 2 § första stycket eller 8 kap. 24 § tredje stycket,
2. tillåter alkoholförtäring i strid med 8 kap. 24 § första eller andra stycket,
3. säljer folköl i strid med förbud som meddelats enligt 9 kap. 19 §, eller
4. serverar alkoholdrycker i strid med förbud som meddelats enligt 9 kap. 20 §.

Till ansvar ska inte dömas den som i strid med 3 kap. 2 § första stycket eller 8 kap. 24 § tredje stycket förvarar alkoholdryck, om det av omständigheterna framgår att drycken var avsedd för annat än försäljning eller förtäring på platsen. *Lag (2012:205)*.

10 § Är gärning som avses i 1, 3 eller 5–9 §§ att anse som ringa ska inte dömas till ansvar. *Lag (2011:1110)*

11 § För försök eller förberedelse till brott som avses i 1, 3 och 7 §§ döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken. Detta gäller dock inte gärning som avses i 1 § 2 och som endast gäller förvärv eller innehav för personligt bruk.

Den till vilken lagligen framställda alkoholdrycker har anskaffats för personligt bruk ska vara fri från ansvar för medverkan till brott som avses i detta kapitel.

12 § Bestämmelser om ansvar för olovlig införsel och utförsel av sprit och alkoholdrycker finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

12 kap. Förverkande

1 § Sprit, alkoholdrycker och alkoholhaltiga preparat som har varit föremål för brott enligt denna lag eller deras värde samt utbyte av sådant brott ska förklaras förverkade. Detsamma gäller vad någon har tagit emot som ersättning för kostnader i samband med ett sådant brott, eller värdet av det mottagna, om mottagande utgör brott enligt denna lag. Förverkande av alkoholdrycker kan ske även hos den som är fri från ansvar för brottet enligt 11 kap. 11 § andra stycket. *Lag (2012:205)*.

2 § Har sprit eller alkoholdrycker olovligen tillverkats ska även destillationsapparater, apparatdelar och redskap som har använts vid tillverkningen, råämnen som uppenbarligen har varit avsedda för tillverkningen och beredningen samt kärl och emballage som varorna har förvarats i, förklaras förverkade. Likaså ska förråd av renings- och filtreringsmedel vilka uppenbarligen avsetts för rening eller filtrering av olovligen tillverkad sprit förklaras förverkade.

Destillationsapparater och apparatdelar som har varit föremål för brott enligt 11 kap. 2 § eller värdet därav samt utbyte av sådant brott ska förklaras förverkade.

3 § Utöver vad som sägs i 2 § får egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt denna lag förklaras förverkad, om det behövs för att förebygga brott eller om det annars finns särskilda skäl. Detsamma gäller egendom som varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott enligt denna lag, om brottet har fullbordats eller om förfarandet har utgjort ett straffbart försök eller en straffbar förberedelse. I stället för egendomen får dess värde förklaras förverkat.

4 § Förordnande om förverkande enligt 1 eller 2 § ska inte meddelas, om det skulle vara uppenbart oskäligt.

5 § I fråga om sprit eller alkoholdrycker som kan antas bli förverkade gäller lagen (1958:205) om förverkande av alkoholhaltiga drycker m.m. i tillämpliga delar. Alkoholdrycker som har lagts upp på sådant tillfälligt lager som avses i 3 kap. 7 § tullagen (2000:1281) ska anses som förverkade om de inte har tagits ut från lagret inom 30 dagar från uppläggningsdagen. Vad som nu har sagts gäller även i fråga om sådana drycker som har omhändertagits av Tullverket för tillfällig förvaring utan att läggas upp på tillfälligt lager.

13 kap. Register

1 § Folkhälsomyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett centralt register för tillsyn, uppföljning och utvärdering av lagens tillämpning samt framställning av statistik. *Lag (2013:635).*

2 § Registret får innehålla uppgifter om dem som har tillstånd eller bedriver verksamhet enligt denna lag.

I registret får behandlas uppgifter om

1. namn eller firma, person-, samordnings-, registrerings- eller organisationsnummer, adress och telefonnummer, och
2. den verksamhet som tillståndet avser och om villkor som har meddelats för denna.

3 § Regeringen får föreskriva att uppgifter till registret får hämtas från register som förs av statlig eller kommunal myndighet.

4 § Skatteverket får för sin tillsyn enligt denna lag ha direktåtkomst till uppgifter om serveringstillstånd i registret.

5 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller även vid behandling av personuppgifter enligt denna lag.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 då alkohollagen (1994:1738) och lagen (1961:181) om försäljning av teknisk sprit m.m. upphör att gälla.

2. Anmälan om detaljhandel med och servering av öl enligt 5 kap. 6 § eller 6 kap. 1 a § av den äldre lagen gäller som anmälan av försäljning och servering av folköl enligt 5 kap. 5 § eller 8 kap. 8 § den nya lagen.

3. Serveringstillstånd som har meddelats före ikraftträdandet ska gälla som serveringstillstånd enligt den nya lagen.

Till SFS 2011:102

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2011.

Till SFS 2011:1110

Denna lag träder i kraft den 1 december 2011.

Till SFS 2012:205

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2012.

Till SFS 2013:635

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

Alkoholförordning (2010:1636)

2 december 2010

Ändringar införda t.o.m. SFS 2013:909

Regeringen föreskriver följande.

1 § Denna förordning innehåller föreskrifter som ansluter till alkohollagen (2010:1622).

De termer och uttryck som används i lagen har samma betydelse i denna förordning.

2 § En länsstyrelse ska på begäran av Folkhälsomyndigheten lämna det biträde som behövs vid handläggningen av ärenden och vid tillsyn enligt alkohollagen (2010:1622).

Länsstyrelsen ska underrätta Folkhälsomyndighetent om förhållanden som är av betydelse för Folkhälsomyndighetens tillsyn. *Förordning (2013:909)*.

Apoteks utlämnande eller försäljning av teknisk sprit*

*Rubriken upphävd. *Förordning (2011:237)*.

3 § Paragrafen upphävd. *Förordning (2011:237)*.

Bemyndiganden

4 § Folkhälsomyndigheten får meddela föreskrifter om

1. vilka uppgifter som ska finnas i en anmälan enligt 5 kap. 5 § samt 8 kap. 3, 4, 6 eller 7 § alkohollagen (2010:1622),

2. kunskapsprov för erhållande av serveringstillstånd samt om undantag från skyldigheten att avlägga sådant prov enligt 8 kap. 12 § alkohollagen,

3. vilka uppgifter som tillståndshavare och andra som bedriver verksamhet med stöd av alkohollagen ska lämna för att myndigheten ska kunna bedriva tillsyn enligt 9 kap. 1 § alkohollagen,

4. vilka uppgifter som ska finnas i ett bevis om tillstånd som en kommun har meddelat enligt 9 kap. 7 § alkohollagen,

5. vilka uppgifter som tillståndshavare och andra som bedriver verksamhet med stöd av alkohollagen är skyldiga att lämna för att myndigheten ska kunna föra statistik enligt 9 kap. 14 § alkohollagen,

6. anlitande av kontrollbolag vid handel med teknisk sprit (6 kap. 10 § 2 alkohollagen),

7. denaturering av teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat och i vilka fall denaturering får underlåtas (6 kap. 10 § 3 alkohollagen), och

8. handel i övrigt med teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat som behövs till skydd för liv och hälsa (6 kap. 10 § 4 alkohollagen).

Folkhälsomyndigheten får, i andra fall än de som anges i 9 kap. 1 och 3 §§ läkemedelsförordningen (2006:272), meddela föreskrifter om vem som utöver

vad som anges i 6 kap. 5 § alkohollagen har rätt att köpa teknisk sprit (6 kap. 10 § 1 alkohollagen). *Förordning (2013:909)*.

Bestämmelser om handläggning av ärenden om tillstånd m.m.

5 § Kommunen ska fatta beslut i ett ärende om serveringstillstånd inom fyra månader från det att en fullständig ansökan har kommit in till kommunen. Om det är nödvändigt på grund av utredningen av ärendet får handläggningstiden förlängas med högst fyra månader. Sökanden ska informeras om skälen för att handläggningstiden förlängs innan den ursprungliga tidsfristen har gått ut.

Ett beslut att förlänga handläggningstiden får inte överklagas.

I 8 § lagen (2009:1079) om tjänster på den inre marknaden finns bestämmelser om att mottagningsbevis ska skickas till sökanden när en fullständig ansökan har kommit och om innehållet i ett sådant bevis.

6 § Om kommunen i ett ärende om serveringstillstånd begär att sökanden ska ge in certifikat, intyg eller andra liknande dokument som visar att ett visst tillståndskrav är uppfyllt, ska kommunen godta motsvarande dokument från en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Kommunen får dock begära att dokumentet ges in i original eller i en bestyrkt kopia eller i form av en auktoriserad översättning till svenska.

Underrättelseskyldighet

7 § Folkhälsomyndigheten ska på lämpligt sätt underrätta berörda länsstyrelser, kommuner och polismyndigheter om beslut som Folkhälsomyndigheten har fattat i ärenden enligt alkohollagen (2010:1622). *Förordning (2013:909)*.

8 § Om en allmän domstol har funnit någon skyldig till brott mot 11 kap. 1, 4 eller 5 § alkohollagen (2010:1622) ska, när domen vunnit laga kraft, en kopia av domen snarast sändas till Skatteverket.

Allmän förvaltningsdomstols dom eller slutliga beslut i mål avseende alkohollagen ska, när domen eller beslutet vunnit laga kraft, sändas till Folkhälsomyndigheten. *Förordning (2013:909)*.

9 § Skatteverket ska underrätta Folkhälsomyndigheten om beslut om godkännande eller återkallelse av godkännande som avses i

1. 2 kap. 1 § första stycket eller 3 § första stycket alkohollagen (2010:1622),
2. 4 kap. 1 § första stycket alkohollagen, och
3. 6 kap. 2 § alkohollagen.

En underrättelse enligt första stycket ska innehålla uppgifter om vilken verksamhet som den som har ansökt om godkännande avser att bedriva. *Förordning (2013:909)*.

10 § Konsumentverket ska underrätta Folkhälsomyndigheten om beslut av större vikt som avser de särskilda bestämmelserna för marknadsföring av alkoholdrycker i 7 kap. alkohollagen (2010:1622). *Förordning (2013:909)*.

Avtal enligt 5 kap. 1 § alkohollagen

11 § Det avtal som avses i 5 kap. 1 § fjärde stycket alkohollagen (2010:1622) ska tillkännages genom att det kungörs i Svensk författningssamling (SFS).

Tillämpning av 7 kap. 9 § alkohollagen

12 § Bestämmelsen i 7 kap. 9 § alkohollagen (2010:1622) ska tillämpas på främmande stat som är ansluten till Madridöverenskommelsen den 14 april 1891 angående undertryckande av oriktiga eller vilseledande ursprungsbeteckningar på handelsvaror eller som är medlem i Världshandelsorganisationen (WTO).

Informationstexter

13 § Följande informationstexter ska användas i annonser i de fall som avses i 7 kap. 7 § alkohollagen (2010:1622).

1. Alkohol kan skada din hälsa.
2. Alkohol är beroendeframkallande.
3. Alkohol kan orsaka nerv- och hjärnskador.
4. Alkohol kan orsaka skador på lever och bukspottskörtel.
5. Alkohol kan orsaka hjärnblödning och cancer.
6. Varannan förare som omkommer i singelolyckor i trafiken är alkoholpåverkad.
7. Hälften av alla som drunknar har alkohol i blodet.
8. Alkohol i samband med arbete ökar risken för olyckor.
9. Alkoholkonsumtion under graviditeten kan skada barnet.
10. Barn som får alkohol hemma dricker sig berusade oftare än andra barn.
11. Att börja dricka i tidig ålder ökar risken för alkoholproblem.

14 § Informationstext som avses i 13 § ska

1. tryckas med typsnitt Helvetica i fet stil,
2. tryckas med en typsnittsstorlek som medför att texten täcker största möjliga andel av det område som reserverats för den,
3. återges i svart färg på vit botten,
4. centreras på den yta där den trycks,
5. omges av en svart ram som inte inkräktar på det område som reserverats för informationstexten,
6. täcka minst tjugo procent av annonsens yta, och
7. placeras horisontellt och på ett sätt som gör den lätt läsbar.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011 då alkoholförordningen (1994:2046) ska upphöra att gälla.

Till SFS 2011:237

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2011.

Till SFS 2013:909

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2014.

Lag (1994:1564) om alkoholskatt

15 december 1994

Ändringar införda t.o.m. SFS 2013:1073

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § För öl, vin och andra jästa drycker, mellanklassprodukter samt för etylalkohol ska alkoholskatt betalas till staten enligt denna lag.

I denna lag avser hänvisningar till KN-nr den lydelse av den Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 19 oktober 1992.

Med import avses att en alkoholvara förs in till Sverige från tredje land under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en alkoholvara förs ut till tredje land från Sverige eller via ett annat EU-land.

Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde. Med tredje land förstås länder och områden utanför detta skatteområde. *Lag (2011:286)*.

Skatt på öl

2 § Skatt ska betalas för öl som hänförs till KN-nr 2203 om alkoholhalten överstiger 0,5 volymprocent.

Skatt ska även betalas för produkter innehållande en blandning av öl och icke-alkoholhaltig dryck hänförlig till KN-nr 2206 om alkoholhalten i blandningen överstiger 0,5 volymprocent.

Skatt tas ut per liter med 1,78 kronor för varje volymprocent alkohol.

För öl med en alkoholhalt om högst 2,8 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor. *Lag (2013:956)*.

Skatt på vin

3 § Skatt ska betalas för vin som hänförs till KN-nr 2204 och 2205 om alkoholhalten uppkommit enbart genom jäsning och

1. alkoholhalten överstiger 1,2 volymprocent men uppgår till högst 15 volymprocent, eller

2. alkoholhalten överstiger 15 volymprocent men uppgår till högst 18 volymprocent och vinet producerats utan tillsatser.

Skatt tas ut per liter för
drycker med en alkoholhalt över 2,25 men inte över 4,5 volymprocent med 8,11 kronor,
drycker med en alkoholhalt över 4,5 men inte över 7 volymprocent med 11,98 kronor,
drycker med en alkoholhalt över 7 men inte över 8,5 volymprocent med 16,49 kronor,
drycker med en alkoholhalt över 8,5 men inte över 15 volymprocent med 23,09 kronor, och för
drycker med en alkoholhalt över 15 men inte över 18 volymprocent med 48,33 kronor.
För vin med en alkoholhalt om högst 2,25 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor. *Lag (2013:956)*.

Skatt på andra jästa drycker än vin eller öl

4 § Skatt ska betalas för andra jästa drycker än vin eller öl som hänförs till KN-nr 2206 samt sådana drycker som hänförs till KN-nr 2204 och 2205 men som inte omfattas av skatteplikt enligt 3 §, om alkoholhalten överstiger 1,2 men inte 10 volymprocent eller om alkoholhalten överstiger 10 men inte 15 volymprocent under förutsättning att alkoholhalten uteslutande har uppkommit genom jäsning.

Skatt tas ut per liter för
drycker med en alkoholhalt över 2,25 men inte över 4,5 volymprocent med 8,11 kronor,
drycker med en alkoholhalt över 4,5 men inte över 7 volymprocent med 11,98 kronor,
drycker med en alkoholhalt över 7 men inte över 8,5 volymprocent med 16,49 kronor, och för
drycker med en alkoholhalt över 8,5 men inte över 15 volymprocent med 23,09 kronor.

För andra jästa drycker med en alkoholhalt om högst 2,25 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor. *Lag (2013:956)*.

Skatt på mellanklassprodukter

5 § Skatt ska betalas för mellanklassprodukter med en alkoholhalt över 1,2 men inte över 22 volymprocent som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 men som inte beskattas enligt 2–4 §§.

Skatt tas ut per liter för
drycker med en alkoholhalt om högst 15 volymprocent med 29,10 kronor, och för
drycker med en alkoholhalt över 15 volymprocent med 48,33 kronor.
Lag (2013:956).

Skatt på etylalkohol

6 § Skatt ska betalas för varor hänförliga till KN-nr 2207 och 2208 med en alkoholhalt överstigande 1,2 volymprocent även om dessa ingår i en vara som hänförs till ett annat KN-kapitel. Skatt ska även betalas för drycker som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 om alkoholhalten överstiger 22 volymprocent.

Skatt tas ut med 506,42 kronor per liter ren alkohol. *Lag (2013:956)*.

Undantag från skatteplikten

7 § Alkoholskatt ska inte betalas för varor som

1. distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 3199/93 av den 22 november 1993 om ömsesidigt erkännande av förfaranden för att fullständigt denaturera alkohol för att erhålla punktskattebefrielse,

2. ingår i vinäger som hänförs till KN-nr 2209,

3. ingår i läkemedel,

4. ingår i smakämnen för tillverkning av livsmedel och drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 1,2 volymprocent,

5. ingår direkt i livsmedel eller som ingrediens i halvfabrikat för framställning av livsmedel, fyllda eller ej, förutsatt att alkoholhalten i varje enskilt fall inte överstiger 8,5 liter ren alkohol per 100 kilogram chokladprodukter och 5 liter ren alkohol per 100 kilogram av något annat livsmedel,

6. ingår i en vara som inte är avsedd att ätas eller drickas, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav,

7. under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av

a) varornas beskaffenhet,

b) oförutsedda händelser eller force majeure,

8. /Upphör att gälla 2014-04-01/ under ett uppskovsförfarande förstörts under tillsyn av Skatteverket, eller

8. /Träder i kraft 2014-04-01/ under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket, eller

9. är motorbränsle, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav.

Om varor som anges i första stycket 1 säljs till ett annat EU-land, ska de under transporten åtföljas av ett förenklat ledsagardokument som avsändaren har upprättat.

Den som gör gällande att alkoholvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, ska på ett tillfredsställande sätt kunna visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 7 och 8 och tredje stycket gäller även beskattade alkoholvaror under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 16 § eller i 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244), eller

2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 15 eller 15 b § eller mottagare som avses i 15 c § fullgjort deklARATIONSSKYLDIGHETEN enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen. *Lag (2013:1073).*

Uppskovsförfarandet

7 a § I denna lag avses med

uppskovsförfarande: att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring eller flyttning inom EU av skattepliktiga alkoholvaror,

släpps för konsumtion: att alkoholvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. innehåses utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande, eller
4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande,

beskattade alkoholvaror: alkoholvaror som släppts för konsumtion i ett EU-land och för vilka skattskyldighet för punktskatt därigenom inträtt i det landet. *Lag (2011:286).*

7 b § Under uppskovsförfarande får skattepliktiga alkoholvaror flyttas endast

1. från ett skatteupplag till
 - a) ett annat skatteupplag,
 - b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
 - c) en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU, eller
 - d) antingen
 - en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, eller
 - en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,
2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller

2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller ett luftfartyg i ett annat EU-land.

Fjärde stycket gäller endast om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller enligt nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget. *Lag (2011:286)*.

7 c § /Upphör att gälla 2014-04-01/ För flyttning under uppskovsförfarande krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 21 b § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 22 a §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 10 § första och andra styckena eller 14 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där varornas slutdestination är belägen på svenskt territorium. *Lag (2009:1503)*.

7 c § /Träder i kraft 2014-04-01/ För flyttning under uppskovsförfarande krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 21 b § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 22 a §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 10 § första och andra styckena eller 14 §.

Lag (2013:1073).

7 d § En flyttning under uppskovsförfarande avslutas när mottagaren tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 7 b §. Vid export avslutas flyttningen när varorna lämnat EU. *Lag (2011:286)*.

7 e § Alkoholvaror som flyttas enligt artiklarna 17–28 i rådets direktiv 2008/118/EG, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarande i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium. *Lag (2009:1503)*.

7 f § Alkoholvaror som avsänds av en vinproducent i ett annat EU-land omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarande i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium om

1. den avsändande vinproducenten enligt nationella bestämmelser med stöd av artikel 40 i rådets direktiv 2008/118/EG undantas från kraven i kapitel IV i direktivet,

2. varorna flyttas under uppskovsförfarande enligt de nationella kraven i avsändarmedlemsstaten, och

3. varorna flyttas till en sådan destination som anges i artikel 17 i direktivet. *Lag (2012:677)*.

Skattskyldighet m.m.

Skattskyldiga

8 § Skattskyldig är den som

1. i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 9 § hanterar alkoholvaror enligt uppskovsförfarandet,
2. i egenskap av godkänd varumottagare enligt 12 eller 13 § tar emot alkoholvaror som flyttats enligt uppskovsförfarandet,
3. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 15 eller 15 b §,
4. tar emot beskattade alkoholvaror enligt 15 c §,
5. för in eller tar emot beskattade alkoholvaror från ett annat EU-land till Sverige enligt 16 §,
6. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag eller som annars i Sverige tillverkar mellanklassprodukter eller etylalkohol,
7. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller
8. i annat fall än som avses i 1–7, innehar skattepliktiga alkoholvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för varorna har redovisats här.

Att varor används för annat än avsett ändamål ska i denna lag likställas med att de går förlorade.

Första stycket 5 och 8 gäller inte den som för yrkesmässig försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land förvarar alkoholvaror, för de varor som inte är till försäljning på svenskt territorium. *Lag (2012:677)*.

8 a § Från skattskyldighet enligt 8 § första stycket 5 och 8 undantas varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 31 d §,
2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. *Lag (2012:677)*.

8 b § /Upphör att gälla 2014-04-01/ Från skattskyldighet enligt 8 § första stycket 7 undantas varor som

1. förvärvats skattefritt enligt 31 h § och som förstörts genom oförutsedda händelser eller force majeure, eller
2. förvärvats skattefritt enligt 31 e § eller 32 § första stycket 5 och som förstörts under tillsyn av Skatteverket. *Lag (2012:677)*.

8 b § /Träder i kraft 2014-04-01/ Från skattskyldighet enligt 8 § första stycket 7 undantas varor som

1. förvärvats skattefritt enligt 31 h § och som blivit fullständigt förstörda genom oförutsedda händelser eller force majeure, eller
2. förvärvats skattefritt enligt 31 e § eller 32 § första stycket 5 och som blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket. *Lag (2013:1073)*.

8 c § Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,
2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska förtullas i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,
3. om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) åberopas: innehavaren av tillståndet.

Med *tullskuld* förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. Med *unionsvara* förstås detsamma som med gemenskapsvara i den förordningen.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 7 b och 7 c §§. *Lag (2012:677)*.

Upplagshavare och skatteupplag

9 § Som upplagshavare får godkännas den som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka, bearbeta eller i större omfattning lagra skattepliktiga varor,
2. för yrkesmässig försäljning till näringsidkare ta emot skattepliktiga varor som flyttats enligt uppskovsförfarande,
3. för försäljning till näringsidkare inom EU importera skattepliktiga varor från tredje land, eller
4. bedriva verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

För godkännande enligt första stycket krävs att den som ansöker om att bli upplagshavare

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och

2. disponerar över ett utrymme beläget i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Upplagshavares hantering av skattepliktiga alkoholvaror ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, äga rum i godkänt skatteupplag.

Den som godkänns som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare. *Lag (2011:286)*.

9 a § En upplagshavare skall för varje skatteupplag löpande bokföra affärshändelser och varurörelser som rör skattepliktiga alkoholvaror samt regelbundet inventera lagret av sådana varor. *Lag (2001:517)*.

9 b § /Träder i kraft 2014-04-01/ En upplagshavare som tar emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på det skatteupplag eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet. Varor som flyttas till ett skatteupplag ska vid mottagandet tas in i skatteupplaget. *Lag (2013:1073)*.

10 § /Upphör att gälla 2014-04-01/ En upplagshavare som avser att flytta varor enligt 7 b § ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av varorna.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal belöper på de varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av medeltalet ska hänsyn endast tas till de dygn under ett år då flyttningar av alkoholvaror sker enligt 7 b §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Upplagshavare ska även ställa säkerhet för betalning av skatt för sådana lagerbrister som avses i 19 § 1 c. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de varor som upplagshavaren i medeltal förvarar i skatteupplaget under ett år. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. *Lag (2011:286)*.

10 § /Träder i kraft 2014-04-01/ En upplagshavare som avser att flytta varor enligt 7 b § ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av varorna.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal belöper på de varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av medeltalet ska hänsyn endast tas till de dygn under ett år då flyttningar av alkoholvaror sker enligt 7 b §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Upplagshavare ska ställa säkerhet för betalning även av den skatt som kan påföras upplagshavaren enligt 19 § första stycket 1 eller 19 a §. Säkerheten ska lägst uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de varor som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Säkerheten ska

dock inte understiga ett belopp som motsvarar 75 procent av det högsta belopp som en sådan beräkning medfört under de senaste tre kalendermånaderna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid.

Säkerheten enligt tredje stycket ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse träder i kraft, om godkännandet som upplagshavare återkallas. *Lag (2013:1073)*.

10 a § Vid sådan förflyttning enligt 10 § första stycket av varor hänförliga till KN-nr 2207 som sker i bulk med fartyg eller via rörledning, ska säkerhet ställas med ett belopp som motsvarar tio procent av den skatt som belöper på dessa varor. Vid beräkningen av medeltalet enligt 10 § andra stycket ska i dessa fall tio procent av skatten på de varor som omfattas av en sådan flyttning ingå i beräkningsunderlaget. *Lag (2012:677)*.

11 § Godkännande av upplagshavare eller av skatteupplag får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. upplagshavaren begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2009:1503)*.

11 a § /Träder i kraft 2014-04-01/ Om en godkänd upplagshavare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 19 § första stycket 1 eller 19 a § inträder efter konkursbeslutet.

Om sådana varor som avses i första stycket ägs av någon annan än konkursgäldenären och varorna inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för varorna i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för upplagshavaren enligt 19 § första stycket 1 eller 19 a §.

Kravet i 10 § tredje stycket gäller inte konkursboet. *Lag (2013:1073)*.

Registrerad varumottagare

12 § /Upphör att gälla 2014-04-01/ Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land får godkännas som registrerad varumottagare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under uppskovsförfarande (*ordinarie mottagningsplats*).

En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som tas emot. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i 11 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på registrerad varumottagare. *Lag (2013:1072)*.

12 § /Träder i kraft 2014-04-01/ Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land får godkännas som registrerad varumottagare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under uppskovsförfarande (*ordinarie mottagningsplats*).

En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som tas emot. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

En registrerad varumottagare som tar emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på sin ordinarie mottagningsplats eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Bestämmelserna i 11 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på registrerad varumottagare. *Lag (2013:1073)*.

12 a § /Träder i kraft 2014-04-01/ Säkerheten enligt 12 § ska lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal har beslutats för

1. de tolv senaste redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, eller

2. det lägre antal redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, om det ännu inte har fattats beslut om tolv redovisningsperioder.

Vid beräkning av medeltalet ska den sammanlagda skatt som beslutats för redovisningsperioderna delas med det antal av redovisningsperioderna för vilka skatt har beslutats till mer än noll kronor.

Om det belopp som säkerheten lägst ska uppgå till vid en sådan beräkning är noll kronor, ska säkerheten i stället lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som vid denna tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Om den registrerade varumottagaren har en redovisningsperiod för alkoholskatt som är ett beskattningsår, ska säkerheten, i stället för vad som gäller enligt första–tredje styckena, lägst uppgå till ett belopp som motsvarar det högsta av

1. den skatt som beslutats för den senaste redovisningsperioden, och

2. skatten på de varor som vid varje tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Lag (2013:1073).

13 § Den som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land ska godkännas som tillfälligt registrerad varumottagare. Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av varor vid denna särskilt angivna flyttning.

En tillfälligt registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot de varor som flyttas under uppskovsförfarandet.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i 11 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på tillfälligt registrerade varumottagare. *Lag (2013:1072)*.

13 a § /Träder i kraft 2014-04-01/ Om en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 19 § första stycket 2 inträder efter konkursbeslutet.

Om sådana varor som avses i första stycket ägs av någon annan än konkursgäldenären och varorna inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för varorna i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för varumottagaren enligt 19 § första stycket 2. *Lag (2013:1073)*.

14 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor under ett uppskovsförfarande, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, får godkännas som registrerad avsändare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om ställande av säkerhet för skatten i 10 § första och andra styckena samt 10 a § och om återkallelse i 11 § första och tredje styckena tillämpas även på registrerad avsändare. *Lag (2012:677)*.

Jämkning av säkerhetsbelopp

14 a § I fall som avses i 10 § tredje stycket och 12 § får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av nämnda bestämmelser, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter. *Lag (2009:1503)*.

Distansförsäljning

15 § Om någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet förvärvar beskattade alkoholvaror och varorna transporteras hit från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning (*distansförsäljning*), är säljaren skattskyldig.

Säljaren ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som sänds från det andra EU-landet. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i första och andra styckena samt i 15 b § omfattar även sådana överföringar av alkoholvaror som sker utan vinstsyfte och som inte utgör gåvoförsändelser. *Lag (2011:286)*.

15 a § Vid distansförsäljning enligt 15 § ska säljaren företrädas av en representant som är etablerad i Sverige. Representanten ska vara godkänd av Skatteverket. Sådant godkännande får ges när säljaren ställt säkerhet för skatten. Representanten ska enligt fullmakt av säljaren som ombud för denne svara för redovisningen av alkoholskatt och i övrigt företräda säljaren i frågor som gäller skatt enligt denna lag. Underlag för kontroll av skatteredovisningen ska finnas tillgängligt hos representanten.

Bestämmelserna om återkallelse i 11 § första stycket 1 och 3 och tredje stycket tillämpas även på representant som avses i första stycket. *Lag (2009:1503)*.

15 b § Den som endast vid ett enstaka tillfälle säljer alkoholvaror till någon i Sverige genom distansförsäljning ska, i stället för vad som anges i 15 och 15 a §§, innan varorna avsänds från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket och ställa säkerhet för skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. *Lag (2011:286)*.

15 c § Den som tar emot alkoholvaror som avsänts till Sverige enligt 15 eller 15 b § ska vara skattskyldig i stället för säljaren, om säljaren inte ställt säkerhet för skatten i Sverige. *Lag (2009:1503)*.

Övriga skattskyldiga

16 § Den som för in eller tar emot beskattade varor på annat sätt än genom distansförsäljning ska, innan varorna flyttas från det andra EU-landet, anmäla varorna till Skatteverket och ställa säkerhet för betalning av skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Första stycket gäller inte de fall som är undantagna från skattskyldighet enligt 8 a §. *Lag (2011:286)*.

17 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:420)*.

Import från tredje land i vissa fall

18 § Tullverket beslutar om alkoholskatt för den som enligt 8 c § är skattskyldig vid import. Skatten ska betalas till Tullverket. *Lag (2012:677)*.

Skattskyldighetens inträde

19 § Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 1 när
 - a) skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 7 b och 7 c §§,
 - b) skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,
 - c) skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller

- d) godkännandet av skatteupplaget återkallas,
2. varumottagare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 2, vid mottagandet av skattepliktiga varor,
 3. säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 3 respektive 4, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,
 4. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,
 5. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6, när varorna tillverkas,
 6. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,
 7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande, och
 8. den som är skattskyldig enligt 8 c §, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om det funnits skyldighet att betala tull eller, i fall som avses i 8 c § första stycket 3, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet.

Om beskattade alkoholvaror för vilka skattskyldighet inträtt enligt första stycket har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § första stycket samma lag, ska Skatteverket efterge skatten på varorna.

Andra stycket gäller endast om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket. *Lag (2013:1072).*

19 a § /Träder i kraft 2014-04-01/ Skattskyldighet inträder för upplagshavare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 1 när varor som flyttats under uppskovsförfarande tas emot av upplagshavaren, om

1. varorna tas emot på en plats i direkt anslutning till det skatteupplag som anges i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet, och,
2. mottagande av varorna accepteras genom mottagningsrapport enligt 21 f § eller genom pappersdokument enligt 23 §, men
3. varorna inte tas in i skatteupplaget.

Lag (2013:1073).

20 § /Upphör att gälla 2014-04-01/ Från skattskyldighet för upplagshavare enligt 19 § 1 undantas varor som

1. har återanvänts vid tillverkning, eller
2. uteslutande använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

Lag (2009:1503).

20 § /Träder i kraft 2014-04-01/ Från skattskyldighet för upplagshavare enligt 19 § första stycket 1 undantas varor som

1. har återanvänts vid tillverkning, eller
2. uteslutande använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

Lag (2013:1073).

Dokumenthantering vid varuflyttningar enligt uppskovsförfarandet

Det datoriserade systemet

21 § /Upphör att gälla 2014-04-01/ I det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (*det datoriserade systemet*), ska följande dokument och uppgifter hanteras:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 21 b § första stycket,
2. administrativa referenskoder enligt 21 b § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 21 d §,
4. mottagningsrapporter enligt 21 f § första stycket, och
5. exportrapporter enligt 21 f § andra stycket och tredje styckena.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 22 a och 23 §§.

Bestämmelserna i 21 b–21 e och 22 a §§ om avsändande av varor gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

När en flyttning under uppskovsförfarande sker enbart på svenskt territorium och varornas slutdestination är belägen på svenskt territorium gäller inte bestämmelserna i 21 b–24 §§. *Lag (2011:100)*.

21 § /Träder i kraft 2014-04-01/ I det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (*det datoriserade systemet*), ska följande dokument och uppgifter hanteras:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 21 b § första stycket,
2. administrativa referenskoder enligt 21 b § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 21 d §,
4. mottagningsrapporter enligt 21 f § första stycket, och
5. exportrapporter enligt 21 f § andra stycket och tredje styckena.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 22 a och 23 §§.

Bestämmelserna i 21 b–21 e och 22 a §§ om avsändande av varor gäller upplagshavare och registrerade avsändare. *Lag (2013:1073)*.

21 a § Den som upprättar elektroniskt administrativt dokument, mottagningsrapport eller exportrapport via det datoriserade systemet ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen. *Lag (2009:1503)*.

21 b § Innan en sådan flyttning av varor som avses i 7 b § påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet innan flyttningen av varorna påbörjats.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av det elektroniska administrativa dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskod och meddela koden till avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det. *Lag (2009:1503)*.

21 c § Avsändaren ska lämna den person som medför varorna ett dokument som innehåller den administrativa referenskod som avses i 21 b § andra stycket. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen. *Lag (2009:1503)*.

21 d § Den som avsänt varor under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen måste vara en sådan destination som avses i 7 b § första stycket 1 a, b eller c, 7 b fjärde stycket eller en direkt leveransplats. *Lag (2011:100)*.

21 e § Vid flyttning av varor till mottagare som avses i 7 b § första stycket 1 d, ska varorna åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för varorna i det andra EU-landet. *Lag (2011:286)*.

21 f § Den som på en sådan destination som avses i 7 b § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande, ska utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

Vid flyttning enligt 7 b § första stycket 1 c ska Skatteverket, efter det att ett intyg har erhållits från Tullverket om att varorna har lämnat EU, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna har exporterats (*exportrapport*).

Vid flyttning enligt 7 b § fjärde stycket 2 ska Skatteverket, efter det att ett intyg erhållits från Tullverket om att varorna har tagits emot på fartyget eller luftfartyget, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att flyttningen har avslutats. En sådan rapport ska lämnas i form av en exportrapport. *Lag (2011:286)*.

22 § Mottagningsrapport och exportrapport utgör bevis på att flyttningen avslutats på en sådan destination som avses i 7 b §.

Om det av andra skäl än de som anges i 23 § inte är möjligt för den som tar emot varor att lämna en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, får det på annat sätt visas för Skatteverket att varorna nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*).

När Skatteverket erhållit ett tillfredsställande alternativt bevis, ska verket intyga att flyttningen avslutats. Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset och om att flyttningen avslutats.

Andra och tredje styckena gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I sådant fall ska Tullverket till Skatteverket lämna ett intyg enligt 21 f § andra eller tredje stycket.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett alternativt bevis som intygats på sådant sätt som avses i tredje stycket, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet. *Lag (2011:286)*.

Reservsystemet

22 a § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får en varuflyttning under uppskovsförfarande påbörjas om

1. varorna åtföljs av ett pappersdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och

2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. En kopia av ersättningsdokumentet ska därefter lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats. När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 21 d §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras. *Lag (2009:1503)*.

23 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 21 f § för att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett pappersdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt, inte fått ett elektroniskt administrativt dokument avseende den aktuella varuflyttningen.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när exportrapport inte kan lämnas. I sådant fall ska Skatteverket, efter det att ett intyg enligt 21 f § andra eller tredje stycket har erhållits från Tullverket, upprätta rapporten. *Lag (2011:100)*.

24 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt varor enligt 7 b § ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.

2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 21 d § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den som tagit emot varor som flyttats enligt 7 b § ska lämna en mottagningsrapport.

4. Skatteverket ska lämna en exportrapport.

Mottagnings- eller exportrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Till dess det elektroniska administrativa dokumentet kontrollerats och tilldelats en administrativ referenskod enligt 21 b § andra stycket anses flyttningen äga rum under ett uppskovsförfarande med stöd av ersättningsdokumentet. *Lag (2011:100)*.

Flyttning av beskattade alkoholvaror

25 § Den som ansvarar för en flyttning av beskattade alkoholvaror ska upprätta ett förenklat ledsagardokument när varorna flyttas till

1. ett annat EU-land under sådana förhållanden att skattskyldighet inträder i det andra landet, eller

2. en svensk ort via ett annat EU-land.

Förenklat ledsagardokument som avses i första stycket ska åtfölja varorna under flyttningen i enlighet med vad regeringen föreskriver. Sådant ledsagardokument krävs dock inte

1. vid distansförsäljning av beskattade alkoholvaror som sänds från Sverige, eller

2. för beskattade alkoholvaror som för yrkesmässig försäljning ombord förvaras på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, om varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium.

Förfarandet med ett förenklat ledsagardokument enligt första stycket 2 får ersättas av andra förenklade förfaranden. *Lag (2011:286)*.

25 a § Paragrafen upphävd. *Lag (1999:1328)*.

Beskattning vid oegentligheter

26 § Om varor, som flyttas under ett uppskovsförfarande, inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion, ska varorna beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av

1. den eller dem som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller

2. varje annan person som medverkat i den otillåtna avvikelser från uppskovsförfarandet och som varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelserna var otillåtna.

Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna släpptes för konsumtion. *Lag (2009:1503)*.

27 § Om beskattade alkoholvaror som flyttas till eller via Sverige inte når angiven mottagare, ska varorna beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts. Skatt enligt första stycket ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten eller av varje annan person som medverkat i oegentligheten. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes. *Lag (2009:1503)*.

27 a–27 b §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2009:1504)*.

27 c § Paragrafen upphävd. *Lag (2012:677)*.

Återbetalning av skatt

28 § För skatt som betalats i Sverige för skattepliktiga varor som därefter flyttas till ett annat EU-land under sådana förhållanden att skatt ska betalas där, kan återbetalning ske enligt denna paragraf efter skriftlig ansökan hos Skatteverket.

Ansökan om återbetalning av i Sverige betald skatt vid distansförsäljning av beskattade alkoholvaror från Sverige ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, samt att varorna beskattats i mottagarlandet.

I övriga fall ska den som begär återbetalning visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Återbetalning sker sedan sökanden till Skatteverket gett in ett dokument som visar att skatten betalats i det andra EU-landet.

Har en vara beskattats enligt 26 eller 27 §, och visar den skattskyldige inom tre år efter det att flyttningen påbörjades att varan beskattats i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige återbetalas, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat. *Lag (2011:286)*.

29 § Har skatt betalats i Sverige för varor som sedan exporterats till tredje land, medges efter ansökan återbetalning av skatten, om inte annat följer av andra stycket.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket görs skriftligen hos Skatteverket. Ansökan ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor. *Lag (2009:1503)*.

30 § Om skattepliktiga varor använts för ändamål som avses i 32 § första stycket 4 av någon som inte är upplagshavare eller skattebefriad förbrukare kan återbetalning av skatten ske efter skriftlig ansökan hos Skatteverket.

Ansökan enligt första stycket ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor. Ansökan ska åtföljas av dokumentation som styrker användningen. *Lag (2009:1503)*.

31 § Om skatt har betalats till Skatteverket för beskattade alkoholvaror och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § första stycket (lagen 1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, medges efter ansökan återbetalning av skatten. *Lag (2013:1072)*.

31 a–31 c §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2002:420)*.

31 d § Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

Medlemsstaters ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta. *Lag (1998:1679)*.

Skattebefriad förbrukare

31 e § Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som använder alkoholvaror för ändamål som anges i 32 § första stycket 4 om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat obeskattade alkoholvaror utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare får från en upplagshavare ta emot alkoholvaror utan skatt. *Lag (2009:1503)*.

31 f § En skattebefriad förbrukare skall löpande bokföra inköp och förbrukning av obeskattade varor och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att varor som köpts in utan skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattefriheten. *Lag (2001:517)*.

31 g § Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. alkoholvaror används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 31 f §,

4. förbrukaren inte medverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), eller

5. förbrukaren begär det.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2011:1367).*

31 h § Den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg får, i enlighet med vad som anges i tillståndet, ta emot alkoholvaror utan skatt

1. för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort, eller

2. för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredje land. Första stycket gäller endast om alkoholvarorna tas emot

1. från en upplagshavare i Sverige, eller

2. under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller en plats för import i ett annat EU-land.

Lag (2011:286).

Avdrag

32 § En upplagshavare som avses i 9 § får göra avdrag för skatt på varor

1. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag,

2. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg,

3. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredje land av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg,

4. som har använts

a) för framställning av sådana produkter som anges i 7 § första stycket 2–6 eller 9,

b) i en tillverkningsprocess förutsatt att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

c) för vetenskapligt ändamål,

5. som har levererats till

a) universitet eller högskola för vetenskapligt ändamål, eller

b) sjukhus eller apotek för medicinskt ändamål,

6. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande, eller

7. som har beskattats i ett annat EU-land i sådana fall som avses i 26 § under förutsättning att det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

Upplagshavare, som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, får utöver vad som anges i första stycket göra avdrag för skatt på varor som levererats till resande som kan uppvisa en

färdhandling för resa till tredje land. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 3 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande. *Lag (2013:860)*.

33 § En registrerad varumottagare, som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 31 e §, får göra avdrag för skatt på alkoholvaror som använts

1. för framställning av sådana produkter som anges i 7 § första stycket 2–6 eller 9,

2. i en tillverkningsprocess förutsatt att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

3. för vetenskapligt ändamål.

Lag (2013:860).

Förfaranderegler m.m.

34 § /Upphör att gälla 2014-04-01/ I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i andra och femte styckena, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Skatteverket beslutar om skatt som avses i 26 och 27 §§. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer. I övrigt ska bestämmelserna i 37 kap. 9 och 10 §§, 41 kap. 2 §, 47 kap., 57 kap. 1 §, 60 kap., 62 kap. 2 §, 63 kap. 2 §, 4–6 §§, 8–10 §§ samt 15, 16, 22 och 23 §§, 65 kap. 2–4 §§, 7, 8, 11 och 13–15 §§, 66 kap., 67 kap., 68 kap., 70 kap. och 71 kap. 1–3 §§ skatteförfarandelagen gälla i tillämpliga delar.

Om den som är skattskyldig enligt 26 eller 27 § har betalat in skatt och den inbetalda skatten överstiger vad som enligt beslut av Skatteverket eller domstol ska betalas, ska det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige.

Före utbetalning av ett överskjutande belopp enligt tredje stycket ska sådan skatt enligt denna lag för vilken den skattskyldige står i skuld räknas av. Skattebelopp som den skattskyldige har fått anstånd med att betala ska dock inte räknas av.

För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2000:1281). *Lag (2011:1367)*.

34 § /Träder i kraft 2014-04-01/ I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i andra stycket och 34 §, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2000:1281). *Lag (2013:1073)*.

34 a § /Träder i kraft 2014-04-01/ Skatteverket beslutar om skatt som avses i 26 och 27 §§. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer.

Bestämmelserna i 37 kap. 9 och 10 §§ och 41 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid inhämtande av uppgifter som är av betydelse för beslut om skatt enligt 26 eller 27 § av någon annan än den som föreläggs eller revideras.

I övrigt ska bestämmelserna i 43 kap., 45–47 kap., 57 kap. 1 §, 59 kap. 11 §, 13–21 §§, 26 och 27 §§, 60 kap., 62 kap. 2 §, 63 kap. 2 §, 4–6 §§, 8–10 §§ samt

15, 16, 22 och 23 §§, 65 kap. 2–4 §§, 7, 8 och 13–15 §§ och 66–71 kap. skatteförfarandelagen gälla i tillämpliga delar.

Om den som är skattskyldig enligt 26 eller 27 § har betalat in skatt och den inbetalda skatten överstiger vad som enligt beslut av Skatteverket eller domstol ska betalas, ska det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige.

Före utbetalning av ett överskjutande belopp enligt fjärde stycket ska sådan skatt enligt denna lag för vilken den skattskyldige står i skuld räknas av. Skattebelopp som den skattskyldige har fått anstånd med att betala ska dock inte räknas av. *Lag (2013:1073)*.

35 § Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och sökanden. *Lag (2002:420)*.

36 § Paragrafen upphävd. *Lag (2001:194)*.

37 § Paragrafen upphävd. *Lag (1998:595)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1994:1564

1. Denna lag träder i kraft samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Vid ikraftträdandet upphör lagen (1977:306) om dryckesskatt att gälla. Den upphävda lagen tillämpas dock fortfarande i de fall då skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet av den nya lagen.

2. Den som är registrerad som skattskyldig enligt de äldre bestämmelserna skall avregistreras vid ikraftträdandet. Om denne registreras som upplagshavare enligt den nya lagen vid ikraftträdandet, inträder dock inte skattskyldighet för lagret vid avregistreringen.

Till SFS 1995:613

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Bestämmelserna i 8 §, 20 § första stycket m och 31 a § tillämpas i fråga om leveranser som skett till eller från Sverige dock för tid från och med den 1 januari 1995. Bestämmelsen i 20 § första stycket k och 31 b § tillämpas dock för tid från och med den 1 juni 1995.

Till SFS 1995:917

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.
(*Ändrades genom SFS 1995:1529 innan ikraftträdandet.*)

Till SFS 1995:1528

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1995:1529

(*Denna lag ändrade lag 1995:917 innan den lagen trädde ikraft.*)

Till SFS 1996:600

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

158 *Lag om alkoholskatt*

Till SFS 1996:1223

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1996:1323

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1997:358

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1998:595

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1998.

Till SFS 1998:1679

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 1999:429

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 1999:448

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

2. I fråga om varor som har lagts upp på tullager som inrättats för förvaring av proviant eller levererats för försäljning i exportbutik före ikraftträdandet gäller 32 § första stycket e och f i sin äldre lydelse.

3. Den som har förvärvat varor utan skatt före ikraftträdandet är skyldig att betala skatt om varorna efter ikraftträdandet används för andra ändamål än som anges i 32 § första stycket e och f samt andra stycket. Därvid gäller 19 § första stycket 7 och 21 § fjärde stycket.

Till SFS 1999:1005

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1069

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1108

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 1999. I fråga om den som är skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) skall 31 a § även därefter tillämpas i sin äldre lydelse.

Till SFS 1999:1328

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 2000:481

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

2. Om Skattemyndigheten i Gävle har meddelat ett beslut före ikraftträdandet och beslutet har överklagats, skall Riksskatteverket föra det allmänna talan i allmän förvaltningsdomstol.

3. De nya bestämmelserna i 8 b § gäller inte för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2000:1298

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för varor som dessförinnan anmälts eller borde ha anmälts till tullförfarandet övergång till fri omsättning.

Till SFS 2000:1425

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:194

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.

Till SFS 2001:517

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.
2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.
3. Den som vid lagens ikraftträdande har sådant tillstånd från Läkemedelsverket som anges i den äldre lydelsen av 31 e § skall anses godkänd som skattebefriad förbrukare enligt den nya lydelsen av paragrafen. Godkännandet skall gälla för den tid och för det eller de ändamål som anges i Läkemedelsverkets tillstånd.

Till SFS 2001:522

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:822

Denna lag träder i kraft den 1 december 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för fall då skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:900

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Till SFS 2002:420

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. *(Ändrades genom SFS 2002:889 innan ikraftträdandet).*

Till SFS 2002:889

(Denna lag ändrade SFS 2002:420 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2003).

Till SFS 2003:808

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2004:120

Denna lag träder i kraft den 1 april 2004.

160 *Lag om alkoholskatt*

Till SFS 2004:232

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2004.

Till SFS 2006:1507

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:1386

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1503

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas för tid från och med den 1 april 2010.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 april 2010.

3. Den som är godkänd som upplagshavare den 1 april 2010 ska godkännas som registrerad avsändare.

4. En registrering som varumottagare enligt 12 § i sin äldre lydelse ska från och med den 1 april 2010 anses vara ett godkännande som registrerad varumottagare enligt den nya lydelsen av paragrafen.

5. Bestämmelserna i 14 § tillämpas från och med ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1504

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. De upphävda paragraferna gäller dock fortfarande för varuflyttningar som har påbörjats före den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:106

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

Till SFS 2010:180

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

Till SFS 2011:100

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2011. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:286

Denna lag träder i kraft den 15 april 2011.

Till SFS 2011:1367

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. Bestämmelserna om ränta i 34 § andra stycket tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med den 1 januari 2013. För ränta som hänför sig till tid dessförinnan gäller i stället bestämmelserna om ränta i 19 kap. skattebetalningslagen (1997:483).

Till SFS 2012:677

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2013:860

Denna lag träder i kraft den 1 december 2013 men tillämpas för tid från och med den 1 oktober 2013.

Till SFS 2013:956

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2013:1072

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.
2. De nya bestämmelserna om eftergift i 19 § och återbetalning i 31 § tillämpas på varor som har förts in i Sverige från och med den 1 januari 2014.

Till SFS 2013:1073

Denna lag träder i kraft den 1 april 2014.. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Riksskatteverkets författningssamling:

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1997:5) om säkerhet enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2000:12) om förenklat förfarande för vissa ofta och regelbundet förekommande förflyttningar av punktskattepliktiga alkohol- och tobaksvaror mellan Sverige och Danmark.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2002:20) om förenklat förfarande för vissa ofta och regelbundet förekommande förflyttningar av punktskattepliktiga alkohol- och tobaksvaror mellan Sverige och Finland.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2003:29) om beskattningsmyndighetens tillsyn över universitets, högskolors, sjukhus, apoteks och skattebefriade förbrukares förstöring av skattepliktiga alkoholvaror och upplagshavares förstöring av skattepliktiga tobaks- och alkoholvaror.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2003:45) om upplagshavares lagerbokföring och lagerinventering enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatteverkets författningssamling:

Skatteverkets föreskrifter (SKVFS 2005:15) om skattebefriade förbrukares lagerbokföring och lagerinventering enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1774) om skatt på energi.

162 *Lag om alkoholskatt*

Skatteverkets information (SKV M 2005:24) om skattebefriade förbrukares lagerbokföring och lagerinventering enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1774) om skatt på energi.

Skatteverkets föreskrifter (SKVFS 2012:13) om hantering av förenklade ledsagardokument enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt och lagen om skatt på energi.

Skatteverkets föreskrifter (SKVFS 2013:12) om godkännande av skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Förordning (2010:173) om alkoholskatt

11 mars 2010

Ändringar införda t.o.m. SFS 2013:512

Regeringen föreskriver följande.

Termer och uttryck

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i lagen om alkoholskatt.

Föreskrifter och underrättelse

2 § Skatteverket får meddela föreskrifter om

1. godkännande av skatteupplag,
2. säkerhet enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
3. tillsynen över att skattepliktiga varor förstörs enligt 7 § första stycket 8 och 8 b § 2 lagen om alkoholskatt,
4. det tekniska förfarandet för uppgiftslämnande i det datoriserade systemet,
5. hantering och dokumentation av alternativa bevis enligt 22 § lagen om alkoholskatt, dokument i reservsystemet och ledsagardokument,
6. upplagshavare som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker,
7. mottagande av varor utan skatt enligt 31 e § tredje stycket och 31 h § lagen om alkoholskatt,
8. avdrag för skatt på varor enligt 32 § första stycket 2, 3, 5 och 6 lagen om alkoholskatt,
9. upplagshavares och skattebefriade förbrukares bokföring enligt 9 a § och 31 f § lagen om alkoholskatt, och
10. hantering av mottagningsrapporter, när varor tas emot av mottagare som avses i 7 b § första stycket 1 d lagen om alkoholskatt.

Skatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen om alkoholskatt. *Förordning (2012:697)*.

3 § Om Skatteverket tar ut skatt enligt 26 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, ska verket underrätta den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten.

Undantag från personuppgiftslagen (1998:204)*

*Rubriken upphävd. *Förordning (2011:1475)*.

4 § Paragrafen upphävd. *Förordning (2011:1475)*.

Godkännanden och anmälningar

5 § Frågor om upplagshavare, skatteupplag, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, representant vid distansförsäljning och skattebefriade förbrukare prövas av Skatteverket. Beslut om godkännande av upplagshavare, skatteupplag, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, representant vid distansförsäljning och skattebefriade förbrukare meddelas efter särskild ansökan.

6 § Den som avser att sälja varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 15 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt ska anmäla detta till Skatteverket.

7 § I en ansökan om godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare eller registrerad avsändare eller av skatteupplag, ska anges vilket eller vilka varuslag sökanden avser att godkännandet ska omfatta.

I ett beslut om godkännande ska anges för vilket eller vilka varuslag godkännandet gäller.

Varuslag ska anges enligt de koder som finns i bilaga II i kommissionens förordning (EG) 684/2009 av den 24 juli 2009 om genomförande av rådets direktiv 2008/118/EG vad gäller datoriserade förfaranden för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov.

8 § Upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare och skattebefriade förbrukare ska anmäla till Skatteverket om

1. det sker betydande ändringar av ägarförhållandena,
2. firmatecknare, revisor eller styrelse ändras, eller
3. det i övrigt sker ändringar av de uppgifter som
 - a) har lämnats eller skulle ha lämnats i samband med ansökan om godkännande, eller
 - b) efter godkännande har anmälts till Skatteverket.

Upplagshavare, registrerade varumottagare och registrerade avsändare ska även anmäla till Skatteverket om grunderna för beräkningen av ställd säkerhet ändras. Detsamma gäller den som säljer varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 15 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Upplagshavare ska även anmäla till Skatteverket om det sker ändringar av de uppgifter som lämnats i ansökan om godkännande av skatteupplag eller av sådana uppgifter avseende det godkända skatteupplaget som senare lämnats till Skatteverket. *Förordning (2013:237)*.

9 § Upplagshavare och registrerade varumottagare som avser att ta emot varor på en direkt leveransplats, ska anmäla den direkta leveransplatsen till Skatteverket. Anmälan ska ha kommit in till Skatteverket innan flyttningen av varorna till den direkta leveransplatsen påbörjas.

Skatteverket får tilldela en direkt leveransplats en kod för identifiering. Identifikationskoden får ersätta uppgift om adressen till den direkta leverans-

platsen i dokument som upprättas i samband med flyttning till Sverige enligt uppskovsförfarandet.

Upplagshavare och registrerade avsändare som avsänder varor enligt uppskovsförfarandet får i dokument som upprättas i samband med flyttningen ersätta uppgift om adressen till den direkta leveransplatsen i destinationsmedlemsstaten med den identifikationskod som tilldelats platsen av den behöriga myndigheten i den medlemsstaten.

Former för ansökan och anmälan

10 § Anmälningar som avses i 15 b och 16 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt samt i 6 och 9 §§ denna förordning samt ansökningar som avses i 5 § ska göras skriftligt på blankett enligt formulär som fastställs av Skatteverket.

Punktskattenummer

11 § Skatteverket tilldelar godkända skatteupplag och den som godkänns som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare eller registrerad avsändare ett sådant punktskattenummer som avses i artikel 19.2 a i rådets förordning (EU) nr 389/2012 av den 2 maj 2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004. *Förordning (2012:328)*.

Krav på viss lagerkapacitet

12 § Vid prövning av en ansökan om godkännande som upplagshavare ska kravet på lagerhållning enligt 9 § första stycket 1 lagen (1994:1564) om alkoholskatt för den som avser att i större omfattning lagra alkoholvaror anses uppfyllt om den sökande disponerar över en lagerkapacitet för skattepliktiga varor på minst 5 000 liter.

Beslut om skattebefriad förbrukare

13 § I ett beslut om godkännande av skattebefriad förbrukare enligt 31 e § lagen (1994:1564) om alkoholskatt ska Skatteverket ange

1. för vilka ändamål förbrukaren har rätt att ta emot alkoholvaror utan skatt, och
2. vilka villkor som gäller för godkännandet.

Fullständigt denaturerad alkohol*

*Rubriken upphävd. *Förordning (2013:512)*.

14 § Paragrafen upphävd. *Förordning (2013:512)*.

Dokumenthantering i det datoriserade systemet

15 § I kommissionens förordning (EG) 684/2009 finns bestämmelser om dokument och om hanteringen av dokument i det datoriserade systemet samt om formen för pappersdokument i reservsystemet.

16 § När Skatteverket har tilldelat ett elektroniskt administrativt dokument en administrativ referenskod, ska verket utan dröjsmål via det datoriserade systemet vidarebefordra dokumentet till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten eller, vid export, till de behöriga myndigheterna i det land där en exportdeklaration för varorna har lämnats in i enlighet med artikel 161.5 i förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättande av en tullkodex för gemenskapen.

17 § Skatteverket ska vidarebefordra mottagningsrapporter avseende varor som tagits emot i Sverige till den behöriga myndigheten i respektive avsändar-medlemsstat via det datoriserade systemet. Om uppgifterna i en mottagningsrapport inte är giltiga, ska Skatteverket i stället utan dröjsmål underrätta den som upprättat mottagningsrapporten om detta.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska Skatteverket i stället skicka en kopia av den rapport om att varor tagits emot som avses i 23 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt till den behöriga myndigheten i avsändar-medlemsstaten.

18 § Skatteverket ska vidarebefordra elektroniska administrativa dokument ställda till upplagshavare, registrerade varumottagare eller tillfälligt registrerade varumottagare i Sverige till mottagaren via det datoriserade systemet.

Detsamma gäller mottagningsrapporter och exportrapporter ställda till upplagshavare eller registrerade avsändare i Sverige.

19 § När Skatteverket från en annan medlemsstat får en sådan rapport om att varor tagits emot som avses i artikel 27 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, ska verket lämna en kopia av dokumentet till den som avsänt varorna eller på annat sätt hålla dokumentet tillgängligt för denne.

20 § En exportrapport ska grundas på det intyg om att de punktskattepliktiga varorna har lämnat unionens territorium som upprättas av utfartstullkontoret enligt artikel 793.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 eller av det kontor där formaliteterna enligt artikel 3.2 i rådets direktiv 2008/118/EG fullgjorts.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna i intyget. Om varorna har avsänts från ett annat EU-land, ska exportrapporten därefter snarast sändas till den behöriga myndigheten i det landet via det datoriserade systemet. Har varorna avsänts från Sverige, ska exportrapporten i stället vidarebefordras via det datoriserade systemet till den som avsänt varorna. *Förordning (2011:390)*.

Flyttning av beskattade alkoholvaror

21 § Ledsagardokument som avses i 25 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt ska upprättas i tre exemplar. Två exemplar av dokumentet ska åtfölja varorna under flyttningen.

Den som ansvarar för en flyttning enligt 25 § första stycket 2 lagen om alkoholskatt ska anmäla varorna till Skatteverket innan flyttningen påbörjas.

Den som tar emot varor som flyttats enligt 25 § första stycket 2 lagen om alkoholskatt ska senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna tagits emot lämna en bekräftelse på detta till Skatteverket.

Ledsagardokument i pappersform*

*Rubriken upphävd. *Förordning (2011:390)*.

22–25 §§ Paragraferna upphävda. *Förordning(2011:390)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2010:173

1. Denna förordning träder i kraft den 1 april 2010.
2. Genom förordningen upphävs förordningen (1994:1614) om alkoholskatt.
3. Den upphävda förordningen gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:390

1. Denna förordning träder i kraft den 15 maj 2011.
2. De upphävda paragraferna gäller fortfarande för varuförflyttningar som har påbörjats före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:1475

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2012.

Till SFS 2012:328

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2012.

Till SFS 2012:697

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2012.

Till SFS 2013:237

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2013.

Till SFS 2013:512

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2013.

Lag (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror

29 april 2004

Ändringar införda t.o.m. SFS 2009:1500

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § En enskild person som har förvärvat och som själv för sitt eller sin familjs personliga bruk till Sverige transporterar

1. cigaretter från Bulgarien, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien eller Ungern,

2. cigaretter eller röktobak från Estland, eller

3. cigaretter, cigariller, cigarrer eller röktobak från Tjeckien ska, om inte annat följer av 2 §, betala skatt med

1 krona och 24 öre/styck för cigaretter,

1 krona och 12 öre/styck för cigariller och cigarrer och

1 560 kronor/kg för röktobak

I denna lag förstås med

cigarill: cigarrer med en högsta vikt av 3 gram per styck.

Skatt enligt första stycket ska tas ut under de övergångsperioder som anges i 2 §. *Lag (2007:1390)*.

2 § Skatt enligt 1 § ska inte tas ut till den del införseln uppgår till högst följande kvantiteter tobaksvaror, eller en proportionell blandning av dessa varor, från respektive medlemsstat i Europeiska unionen under de övergångsperioder som anges i följande uppställning.

Medlemsstat	Produkter	Övergångsperiodens slut
Tjeckien	200 cigaretter eller	31 december 2007
	100 cigariller eller	31 december 2006
	50 cigarrer eller	31 december 2006
	250 gram röktobak	31 december 2006
Slovenien	200 cigaretter	30 juni 2007
Polen	200 cigaretter	31 december 2008
Slovakien	200 cigaretter	31 december 2008
Ungern	200 cigaretter	31 december 2008
Bulgarien	200 cigaretter	31 december 2009
Estland	200 cigaretter eller	31 december 2009
	250 gram röktobak	31 december 2009
Lettland	200 cigaretter	31 december 2008
Litauen	200 cigaretter	31 december 2009
Rumänien	200 cigaretter	31 december 2009

En bestämmelse om förbud för den som inte fyllt 18 år att föra in tobaksvaror i landet finns i 13 § tobakslagen (2007:1390). *Lag (2009:1500)*.

3 § Vad som sägs i 1 och 2 §§ gäller inte sådan införsel som avses i 3 kap. 3 § tullagen (2000:1281) eller sådan införsel som sker under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatt enligt 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

4 § Den som för in en vara för vilken skatt skall betalas enligt denna lag skall vid införseln självant deklarerera detta. Deklarationen skall lämnas på heder och samvete. Om införseln görs på bemannad tullplats skall deklarationen lämnas till tulltjänsteman. I andra fall skall deklarationen lämnas till Skatteverket och ha kommit in senast fem dagar efter det att införseln gjordes.

Skatteverket beslutar om den skatt som skall betalas för varje skattepliktig införsel. Har deklaration lämnats till tulltjänsteman på bemannad tullplats eller påträffas en skattepliktig vara vid deklarationskontroll skall Tullverket för Skatteverkets räkning besluta om skatten och får i samband därmed uppbära skatten, samt vidta nödvändig skattekontroll.

5 § Skatt enligt denna lag skall betalas senast två veckor efter dagen då ett beslut enligt 4 § andra stycket meddelades. Skatten skall betalas genom insättning på ett särskilt konto. Betalning anses ha skett den dag då den har bokförts på det särskilda kontot.

6 § Dröjningsavgift skall tas ut om skatt inte betalas inom den tid som anges i 5 §. Därvid tillämpas bestämmelserna om dröjningsavgift i lagen (1997:484) om dröjningsavgift.

I fråga om skatt och avgift enligt denna lag tillämpas bestämmelserna om indrivning och verkställighet i 20 kap. samt 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen (1997:483). Det belopp som anges i 20 kap. 1 § första stycket 2 skattebetalningslagen skall dock vid tillämpning av denna lag i stället vara 100 kronor.

7 § Har en enskild person vid fullgörande av deklarationsskyldighet enligt 4 § första stycket lämnat uppgift som befinns oriktig, skall en särskild avgift påföras honom. Avgiften är femtio procent av det skattebelopp som inte skulle ha påförts honom om den oriktiga uppgiften hade godtagits.

Har en enskild person fört in vara för vilken skatt skall betalas enligt denna lag utan att deklarerera detta, skall en särskild avgift påföras honom. Avgiften är femtio procent av den skatt som påförts honom.

8 § Skatteverket skall påföra särskild avgift enligt 7 §. I fall där den oriktiga uppgiften lämnas i en deklaration direkt till Tullverket eller det vid kontroll som Tullverket företagit framkommit att deklaration inte lämnats skall Tullverket för Skatteverkets räkning påföra särskild avgift.

Bestämmelserna i 5 § och 6 § första stycket gäller även i fråga om särskild avgift.

9 § Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att lämna deklaration enligt 4 § första stycket eller i en sådan deklaration lämnar oriktig uppgift eller underlåter att lämna föreskriven uppgift och därigenom ger upphov

170 *Lag om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror*

till fara för att skatt enligt denna lag undandras det allmänna döms till böter. I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

10 § Den som frivilligt vidtar åtgärd som leder till att skatt som avses i 9 § kan påföras med rätt belopp, döms inte till ansvar enligt 9 §.

11 § Särskilda bestämmelser om förundersökning, tvångsmedel, åtal m.m. vid brott enligt 9 § finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

12 § Om en vara förs in för vilken skatt skall betalas enligt denna lag får Tullverket omhändertaga varan om det finns en påtaglig risk att den skattskyldige inte kommer att betala skatten.

En omhändertagen vara får inte lämnas ut förrän skatt och särskild avgift som påförts enligt denna lag har betalats. Omhändertagandet skall upphävas om skatten och avgiften betalas eller beslutet att påföra skatt upphävs.

13 § Tullverket får besluta att en vara som är omhändertagen enligt 12 § skall förverkas om beslut om skatt och särskild avgift enligt denna lag har vunnit laga kraft och skatten och avgiften inte har betalats inom en månad räknat från den dag då beslutet vann laga kraft.

14 § Skyldighet att betala skatt och särskild avgift som påförts enligt denna lag består även efter det att varorna förverkats.

15 § När beslut om förverkande enligt denna lag vunnit laga kraft skall varan förstöras genom Tullverkets försorg.

16 § Ändras ett beskattningsbeslut i en fråga som föranlett särskild avgift skall domstolen vidta den ändring av beslutet om särskild avgift som föranleds av beskattningsbeslutet.

17 § Särskild avgift tas inte ut vid rättelse av en uppenbar felräkning eller misskrivning eller vid frivillig rättelse av en oriktig uppgift.

Särskild avgift får efterges, om den oriktiga uppgiften eller den underlåtna anmälningsskyldigheten framstår som ursäktlig eller det med hänsyn till omständigheterna framstår som uppenbart oskäligt att ta ut avgiften.

18 § Bestämmelserna om eftergift av särskild avgift skall beaktas även om yrkande om detta inte framställts.

19 § Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Skatteverket för det allmänna talan i allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beslut som meddelas av Tullverket enligt denna lag får överklagas av Skatteverket.

20 § Vid handläggning av frågor om omhändertagande, förverkande samt särskild avgift i förvaltningsrätt eller kammarrätt skall muntlig förhandling hållas, om enskild part begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas om det är uppenbart obehövligt. Enskild part skall upplysas om rätten till muntlig förhandling. *Lag (2009:841)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2004:228

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2004.

Till SFS 2006:1391

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:349

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

Till SFS 2007:1390

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2008.
3. Äldre bestämmelser avseende Slovenien ska dock inte gälla för tid från och med den 1 juli 2007.

Till SFS 2009:841

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Till SFS 2009:1500

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
2. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas dock även för tid från och med den 1 januari 2009.

Förordning (2004:236) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror

29 april 2004

Regeringen föreskriver följande.

1 § Skatteverket och Tullverket, efter samråd med Skatteverket, får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror.

2 § Deklaration enligt 4 § lagen (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror skall lämnas enligt formulär som fastställs av Skatteverket.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2004:236

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2004.

Lag (1994:1563) om tobaksskatt

15 december 1994

Ändringar införda t.o.m. SFS 2013:1071

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Tobaksskatt ska betalas till staten enligt denna lag.

Skatt ska betalas för cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak. För beskattningen gäller 1 a–34 §§.

Skatt ska betalas även för snus och tuggtobak som hänförs till nr 2403 i Kombinerade nomenklaturen enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan. För beskattningen av snus och tuggtobak gäller 35–40 a §§.

Med import avses att en tobaksvara förs in till Sverige från tredje land under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en tobaksvara förs ut till tredje land från Sverige eller via ett annat EU-land.

Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde. Med tredje land förstås länder och områden utanför detta skatteområde. *Lag (2011:285)*.

1 a § Med cigaretter avses

1. tobaksrullar som går att röka som de är och som inte är cigarrer eller cigariller enligt definitionen i 1 b §,
2. tobaksrullar som genom enkel, icke-industriell hantering kan införas i cigarettpappersrör, eller
3. tobaksrullar som genom enkel, icke-industriell hantering kan rullas in i cigarettpapper. *Lag (2001:516)*.

1 b § Med cigarrer och cigariller avses, om de kan rökas som de är och med hänsyn till sina egenskaper uteslutande är avsedda att rökas som de är,

1. tobaksrullar med ett yttre täckblad av naturtobak,
2. tobaksrullar fyllda med en riven blandning och med ett yttre täckblad som har cigarrers normala färg, gjord av homogeniserad tobak, om
 - a) det yttre täckbladet täcker produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret men, i fråga om cigarrer med munstycke, inte munstycket,
 - b) styckevikten utan filter eller munstycke är minst 2,3 gram och högst 10 gram, och
 - c) omkretsen är minst 34 millimeter på minst en tredjedel av längden. *Lag (2010:1520)*.

1 c § Med röktobak avses

1. tobak som skurits eller på annat sätt strimlats, tvinnats eller pressats till kakor och som går att röka utan ytterligare industriell beredning,

2. tobaksavfall som går att röka, bjuds ut till detaljhandelsförsäljning och inte omfattas av 1 a eller 1 b §.

Med tobaksavfall i första stycket avses rester av tobaksblad och biprodukter från bearbetning av tobak eller framställning av tobaksprodukter. *Lag (2010:1520).*

1 d § Produkter som delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt uppfyller kriterierna i 1 b § behandlas som cigarrer och cigariller. *Lag (2010:1520).*

1 e § Produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt uppfyller kriterierna i 1 a eller 1 c § behandlas som cigaretter respektive röktobak.

Produkter som inte innehåller någon tobak och som uteslutande används för medicinska ändamål behandlas dock inte som tobaksvaror. *Lag (2001:516).*

Skatt på cigaretter

2 § Skatt på cigaretter tas ut med 1 krona och 40 öre per styck och 1 procent av detaljhandelspriset. Tillverkaren eller hans representant eller, i fråga om cigaretter som importeras från tredje land, importören ska senast den 31 januari varje år till Skatteverket lämna uppgifter om försäljningen av cigaretter i de olika priskategorierna för det föregående kalenderåret. Senast den 15 februari samma år som Skatteverket mottagit uppgifterna ska verket lämna dessa till Regeringskansliet (Finansdepartementet).

Cigaretter med en längd, exklusive filter eller munstycke, som överstiger 8 centimeter men inte 11 centimeter anses som två cigaretter. Är cigaretten längre anses varje påbörjad ytterligare längd av 3 centimeter som en cigarett.

För kalenderåret 2013 och efterföljande kalenderår ska den i första stycket angivna styckeskatten räknas om enligt 42 §. *Lag (2011:1290).*

3 § Med detaljhandelspris avses i denna lag varje cigarettprodukts högsta tillåtna detaljhandelspris, inklusive tobaksskatt och annan statlig skatt eller avgift. Detaljhandelspriset fastställs av tillverkaren eller hans representant eller i fråga om cigaretter som importeras från tredje land av importören.

Cigaretter får inte säljas till högre pris än detaljhandelspriset.

Om detaljhandelspris inte har fastställts får beskattningsmyndigheten uppskatta priset efter vad som kan anses skäligt.

Kontrollmärkning på cigarettförpackningar

4 § Cigaretter får inte tillhandahållas för försäljning annat än i originalförpackning försedd med särskild märkning med uppgift om detaljhandelspriset. Detta gäller dock inte cigaretter som upplagshavare tillhandahåller för försäljning i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker. *Lag (2000:480).*

5 § Den som säljer cigaretter till högre pris än detaljhandelspriset skall av beskattningsmyndigheten påföras belopp motsvarande den ytterligare skatt som skulle ha tagits ut enligt 2 § första stycket om detaljhandelspriset hade varit fastställt till det pris som varan sålts för.

Om det saknas erforderliga uppgifter eller om beloppet inte annars kan beräknas tillförlitligt, får beskattningsmyndigheten uppskatta beloppet efter vad som kan anses skäligt.

6 § Den som tillhandahåller cigaretter till försäljning på annat sätt än i originalförpackning försedd med särskild märkning med uppgift om detaljhandelspriset döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt första stycket.

7 § Cigaretter som varit föremål för brott enligt 6 §, eller värdet av cigaretterna om dessa inte finns kvar, skall förklaras förverkade om det inte är uppenbart oskäligt.

Skatt på cigarrer, cigariller och röktoak

8 § Skatt på cigarrer och cigariller tas ut med 1 krona och 24 öre per styck. Skatt på röktoak tas ut med 1 718 kronor per kilogram.

För kalenderåret 2013 och efterföljande kalenderår ska de i första stycket angivna skattebeloppen räknas om enligt 42 §. *Lag (2011:1290)*.

Uppskovsförfarandet

8 a § I denna lag avses med

uppskovsförfarande: att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring eller flyttning inom EU av skattepliktiga tobaksvaror,

släpps för konsumtion: att tobaksvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. innehas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande, eller
4. importeras utan att omedelbart efter importen hänföras till ett uppskovsförfarande,

beskattade tobaksvaror: tobaksvaror som släppts för konsumtion i ett EU-land och för vilka skattskyldighet för punktskatt därigenom inträtt i det landet. *Lag (2011:285)*.

8 b § Under uppskovsförfarande får skattepliktiga tobaksvaror flyttas endast

1. från ett skatteupplag till
 - a) ett annat skatteupplag,
 - b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
 - c) en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU, eller
 - d) antingen
 - en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, eller

- en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från tobaksskatt gäller i det andra EU-landet.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller ett luftfartyg i Sverige, eller

2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller ett luftfartyg i ett annat EU-land.

Fjärde stycket gäller endast om varorna enligt lagen (1994:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller enligt nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget. *Lag (2011:285)*.

8 c § /Upphör att gälla 2014-04-01/ För flyttning under uppskovsförfarande krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 22 b § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 23 a §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 11 § första och andra styckena eller 15 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där varornas slutdestination är belägen på svenskt territorium. *Lag (2009:1501)*.

8 c § /Träder i kraft 2014-04-01/ För flyttning under uppskovsförfarande krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 22 b § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 23 a §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 11 § första och andra styckena eller 15 §.

Lag (2013:1071).

8 d § En flyttning under uppskovsförfarande avslutas när mottagaren tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 8 b §. Vid export avslutas flyttningen när varorna lämnat EU. *Lag (2011:285)*.

8 e § Tobaksvaror som flyttas enligt artiklarna 17–28 i rådets direktiv 2008/118/EG, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarande i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium. *Lag (2009:1501)*.

Skattskyldighet m.m. för cigaretter, cigarrer, cigariller och röktaobak

Skattskyldiga

9 § Skattskyldig är den som

1. i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 10 § hanterar tobaksvaror enligt uppskovsförfarandet,
2. i egenskap av godkänd varumottagare enligt 13 eller 14 § tar emot tobaksvaror som flyttats enligt uppskovsförfarandet,
3. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 16 eller 16 b §,
4. tar emot beskattade tobaksvaror enligt 16 c §,
5. för in eller tar emot beskattade tobaksvaror från ett annat EU-land till Sverige enligt 17 §,
6. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag,
7. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller
8. i annat fall än som avses i 1–7, innehar skattepliktiga tobaksvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för varorna har redovisats här.

Att varor används för annat än avsett ändamål ska i denna lag likställas med att de går förlorade.

Första stycket 5 och 8 gäller inte den som för yrkesmässig försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land förvarar tobaksvaror, för de varor som inte är till försäljning på svenskt territorium. *Lag (2013:1070)*.

9 a § Från skattskyldighet enligt 9 § första stycket 5 och 8 undantas varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 31 d §,
2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Regler om beskattning i vissa fall av införsel enligt första stycket 2 finns i lagen (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror. *Lag (2012:676)*.

9 b § /Upphör att gälla 2014-04-01/ Från skattskyldighet enligt 9 § första stycket 7 undantas varor som förvärvats skattefritt enligt 31 e § och som förstörts genom oförutsedda händelser eller force majeure. *Lag (2012:676)*.

9 b § /Träder i kraft 2014-04-01/ Från skattskyldighet enligt 9 § första stycket 7 undantas varor som förvärvats skattefritt enligt 31 e § och som blivit fullständigt förstörda genom oförutsedda händelser eller force majeure. *Lag (2013:1071)*.

9 c § Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska förtullas i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) åberopas: innehavaren av tillståndet.

Med *tullskuld* förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. Med *unionsvara* förstås detsamma som med gemenskapsvara i den förordningen.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 8 b och 8 c §§. *Lag (2012:676)*.

Upplagshavare och skatteupplag

10 § Som upplagshavare får godkännas den som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka, bearbeta eller i större omfattning lagra skattepliktiga varor,
2. för yrkesmässig försäljning till näringsidkare ta emot skattepliktiga varor som flyttats enligt uppskovsförfarande,
3. för försäljning till näringsidkare inom EU importera skattepliktiga varor från tredje land, eller
4. bedriva verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

För godkännande enligt första stycket krävs att den som ansöker om att bli upplagshavare

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och
2. disponerar över ett utrymme beläget i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Upplagshavares hantering av skattepliktiga tobaksvaror ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, äga rum i godkänt skatteupplag.

Den som godkänns som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare. *Lag (2011:285)*.

10 a § En upplagshavare skall för varje skatteupplag löpande bokföra affärs- händelser och varurörelser som rör skattepliktiga tobaksvaror samt regelbundet inventera lagret av sådana varor. *Lag (2001:516)*.

10 b § /Träder i kraft 2014-04-01/ En upplagshavare som tar emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på det skatteupplag eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet. Varor som flyttas till ett skatteupplag ska vid mottagandet tas in i skatteupplaget. *Lag (2013:1071)*.

11 § /Upphör att gälla 2014-04-01/ En upplagshavare som avser att flytta varor enligt 8 b § ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av varorna.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal belöper på de varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av medeltalet ska hänsyn endast tas till de dygn under ett år då flyttningar av tobaksvaror sker enligt 8 b §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Upplagshavare ska även ställa säkerhet för betalning av skatt för sådana lagerbrister som avses i 20 § 1 c. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de varor som upplagshavaren i medeltal förvarar i skatteupplaget under ett år. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. *Lag (2011:285)*.

11 § /Träder i kraft 2014-04-01/ En upplagshavare som avser att flytta varor enligt 8 b § ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av varorna.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal belöper på de varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av medeltalet ska hänsyn endast tas till de dygn under ett år då flyttningar av tobaksvaror sker enligt 8 b §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Upplagshavare ska ställa säkerhet för betalning även av den skatt som kan påföras upplagshavaren enligt 20 § första stycket 1 eller 20 a §. Säkerheten ska lägst uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de varor som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Säkerheten ska dock inte understiga ett belopp som motsvarar 75 procent av det högsta belopp som en sådan beräkning medfört under de senaste tre kalendermånaderna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid.

Säkerheten enligt tredje stycket ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse träder i kraft, om godkännandet som upplagshavare återkallas. *Lag (2013:1071)*.

12 § Godkännande av upplagshavare eller av skatteupplag får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. upplagshavaren begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2009:1501)*.

12 a § /Träder i kraft 2014-04-01/ Om en godkänd upplagshavare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 20 § första stycket 1 eller 20 a § inträder efter konkursbeslutet

Om sådana varor som avses i första stycket ägs av någon annan än konkursgäldenären och varorna inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för varorna i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för upplagshavaren enligt 20 § första stycket 1 eller 20 a §.

Kravet i 11 § tredje stycket gäller inte konkursboet. *Lag (2013:1071)*.

Registrerad varumottagare

13 § /Upphör att gälla 2014-04-01/ Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land får godkännas som registrerad varumottagare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under uppskovsförfarande (*ordinarie mottagningsplats*).

En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som tas emot. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i 12 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på registrerad varumottagare. *Lag (2013:1070)*.

13 § /Träder i kraft 2014-04-01/ Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land får godkännas som registrerad varumottagare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under uppskovsförfarande (*ordinarie mottagningsplats*).

En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som tas emot. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

En registrerad varumottagare som tar emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på sin ordinarie mottagningsplats eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Bestämmelserna i 12 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på registrerad varumottagare. *Lag (2013:1071)*.

13 a § /Träder i kraft 2014-04-01/ Säkerheten enligt 13 § ska lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal har beslutats för

1. de tolv senaste redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, eller

2. det lägre antal redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, om det ännu inte har fattats beslut för tolv redovisningsperioder.

Vid beräkning av medeltalet ska den sammanlagda skatt som beslutats för redovisningsperioderna delas med det antal av redovisningsperioderna för vilka skatt har beslutats till mer än noll kronor.

Om det belopp som säkerheten lägst ska uppgå till vid en sådan beräkning är noll kronor, ska säkerheten i stället lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som vid denna tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Om den registrerade varumottagaren har en redovisningsperiod för tobaksskatt som är ett beskattningsår, ska säkerheten, i stället för vad som gäller enligt första–tredje styckena, lägst uppgå till ett belopp som motsvarar det högsta av

1. den skatt som beslutats för den senaste redovisningsperioden, och

2. skatten på de varor som vid varje tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Lag (2013:1071).

14 § Den som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land ska godkännas som tillfälligt registrerad varumottagare. Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av varor vid denna särskilt angivna flyttning.

En tillfälligt registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot de varor som flyttas under uppskovsförfarandet.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i 12 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på tillfälligt registrerade varumottagare. *Lag (2013:1070)*.

14 a § /Träder i kraft 2014-04-01/ Om en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 20 § första stycket 2 inträder efter konkursbeslutet.

Om sådana varor som avses i första stycket ägs av någon annan än konkursgäldenären och varorna inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för varorna i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för varumottagaren enligt 20 § första stycket 2. *Lag (2013:1071)*.

Registrerad avsändare

15 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor under ett uppskovsförfarande, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, får godkännas som registrerad avsändare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om ställande av säkerhet för skatten i 11 § första och andra styckena och om återkallelse i 12 § första och tredje styckena tillämpas även på registrerad avsändare. *Lag (2009:1501)*.

Jämkning av säkerhetsbelopp

15 a § I fall som avses i 11 § tredje stycket och 13 § får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av nämnda bestämmelser, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter. *Lag (2009:1501)*.

Distansförsäljning

16 § Om någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet förvärvar beskattade tobaksvaror och varorna transporterats hit från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning (*distansförsäljning*), är säljaren skattskyldig.

Säljaren ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som sänds från det andra EU-landet. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i första och andra styckena samt i 16 b § omfattar även sådana överföringar av tobaksvaror som sker utan vinstsyfte och som inte utgör gåvoförsändelser. *Lag (2011:285)*.

16 a § Vid distansförsäljning enligt 16 § ska säljaren företrädas av en representant som är etablerad i Sverige. Representanten ska vara godkänd av Skatteverket. Sådant godkännande får ges när säljaren ställt säkerhet för skatten. Representanten ska enligt fullmakt av säljaren som ombud för denne svara för redovisningen av tobaksskatt och i övrigt företräda säljaren i frågor som gäller

skatt enligt denna lag. Underlag för kontroll av skatteredovisningen ska finnas tillgängligt hos representanten.

Bestämmelserna om återkallelse i 12 § första stycket 1 och 3 och tredje stycket tillämpas även på representant som avses i första stycket. *Lag (2009:1501)*.

16 b § Den som endast vid ett enstaka tillfälle säljer tobaksvaror till någon i Sverige genom distansförsäljning ska, i stället för vad som anges i 16 och 16 a §§, innan varorna avsänds från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket och ställa säkerhet för skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. *Lag (2011:285)*.

16 c § Den som tar emot tobaksvaror som avsänts till Sverige enligt 16 eller 16 b § ska vara skattskyldig i stället för säljaren, om säljaren inte ställt säkerhet för skatten i Sverige. *Lag (2009:1501)*.

Övriga skattskyldiga

17 § Den som för in eller tar emot beskattade varor på annat sätt än genom distansförsäljning ska, innan varorna flyttas från det andra EU-landet, anmäla varorna till Skatteverket och ställa säkerhet för betalning av skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Första stycket gäller inte de fall som är undantagna från skattskyldighet enligt 9 a §. *Lag (2011:285)*.

Undantag från skatteplikt

18 § Tobaksskatt ska inte betalas för tobaksvaror som under ett uppskovsförfarande

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av

- a) varornas beskaffenhet,
- b) oförutsedda händelser eller force majeure, eller

2. /Upphör att gälla 2014-04-01/ förstörts under tillsyn av Skatteverket.

2. /Träder i kraft 2014-04-01/ blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

Den som gör gällande att tobaksvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första och andra styckena gäller även beskattade tobaksvaror under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 5 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 17 § eller i 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244), eller

2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 16 eller 16 b § eller mottagare som avses i 16 c § fullgjort

deklarationsskyldigheten enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244).
Lag (2013:1071).

19 § Tullverket beslutar om tobaksskatt för den som enligt 9 c § är skattskyldig vid import. Skatten ska betalas till Tullverket. *Lag (2012:676).*

Skattskyldighetens inträde

20 § Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 1 när
 - a) skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 8 b och 8 c §§,
 - b) skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,
 - c) skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller
 - d) godkännandet av skatteupplaget återkallas,
2. varumottagare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 2, vid mottagandet av skattepliktiga varor,
3. säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 3 respektive 4, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,
4. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,
5. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6, när varorna tillverkas,
6. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,
7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande, och
8. den som är skattskyldig enligt 9 c §, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om det funnits skyldighet att betala tull, eller i fall som avses i 9 c § första stycket 3, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet.

Om beskattade tobaksvaror för vilka skattskyldighet inträtt enligt första stycket har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § andra stycket eller 16 a § samma lag, ska Skatteverket efterge skatten på varorna.

Andra stycket gäller endast om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket. *Lag (2013:1070).*

20 a § /Träder i kraft 2014-04-01/ Skattskyldighet inträder för upplagshavare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 1 när varor som flyttats under uppskovsförfarande tas emot av upplagshavaren, om

1. varorna tas emot på en plats i direkt anslutning till det skatteupplag som anges i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet, och,

2. mottagande av varorna accepteras genom mottagningsrapport enligt 22 f § eller genom pappersdokument enligt 24 §, men
3. varorna inte tas in i skatteupplaget.

Lag (2013:1071).

21 § /Upphör att gälla 2014-04-01/ Från skattskyldighet för upplagshavare enligt 20 § 1 undantas varor som

1. har återanvänts vid tillverkning, eller
2. uteslutande använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

Lag (2009:1501).

21 § /Träder i kraft 2014-04-01/ Från skattskyldighet för upplagshavare enligt 20 § första stycket 1 undantas varor som

1. har återanvänts vid tillverkning, eller
2. uteslutande använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

Lag (2013:1071).

Dokumenthantering vid varuflyttningar enligt uppskovsförfarandet

Det datoriserade systemet

22 § /Upphör att gälla 2014-04-01/ I det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punkt-skattepliktiga varor (*det datoriserade systemet*), ska följande dokument och uppgifter hanteras:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 22 b § första stycket,
2. administrativa referensnummer enligt 22 b § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 22 d §,
4. mottagningsrapporter enligt 22 f § första stycket, och
5. exportrapporter enligt 22 f § andra och tredje styckena.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 23 a och 24 §§.

Bestämmelserna i 22 b–22 e och 23 a §§ om avsändande av varor gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

När en flyttning under uppskovsförfarande sker enbart på svenskt territorium och varornas slutdestination är belägen på svenskt territorium gäller inte bestämmelserna i 22 b–25 §§. Lag (2011:99).

22 § /Träder i kraft 2014-04-01/ I det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punkt-skattepliktiga varor (*det datoriserade systemet*), ska följande dokument och uppgifter hanteras:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 22 b § första stycket,
2. administrativa referensnummer enligt 22 b § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 22 d §,
4. mottagningsrapporter enligt 22 f § första stycket, och
5. exportrapporter enligt 22 f § andra och tredje styckena.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 23 a och 24 §§.

Bestämmelserna i 22 b–22 e och 23 a §§ om avsändande av varor gäller utplagshavare och registrerade avsändare. *Lag (2013:1071)*.

22 a § Den som upprättar elektroniskt administrativt dokument, mottagningsrapport eller exportrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen. *Lag (2009:1501)*.

22 b § Innan en sådan flyttning av varor som avses i 8 b § påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet innan flyttningen av varorna påbörjats.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av det elektroniska administrativa dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referensnummer och meddela koden till avsändaren.

Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det. *Lag (2009:1501)*.

22 c § Avsändaren ska lämna den person som medför varorna ett dokument som innehåller den administrativa referensnummer som avses i 22 b § andra stycket. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen. *Lag (2009:1501)*.

22 d § Den som avsänt varor under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen måste vara en sådan destination som avses i 8 b § första stycket 1 a, b eller c, 8 b § fjärde stycket eller en direkt leveransplats. *Lag (2011:99)*.

22 e § Vid flyttning av varor till mottagare som avses i 8 b § första stycket 1 d, ska varorna åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för varorna i det andra EU-landet. *Lag (2011:285)*.

22 f § Den som på en sådan destination som avses i 8 b § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande, ska utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

Vid flyttning enligt 8 b § första stycket 1 c ska Skatteverket, efter det att ett intyg har erhållits från Tullverket om att varorna har lämnat EU, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna har exporterats (*exportrapport*).

Vid flyttning enligt 8 b § fjärde stycket 2 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har erhållits från Tullverket om att varorna tagits emot på fartyget eller luftfartyget, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att flyttningen har avslutats. En sådan rapport ska lämnas i form av en exportrapport. *Lag (2011:285)*.

23 § Mottagningsrapport och exportrapport utgör bevis på att flyttningen avslutats på en sådan destination som avses i 8 b §.

Om det av andra skäl än de som anges i 24 § inte är möjligt för den som tar emot varor att lämna en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, får det på annat sätt visas för Skatteverket att varorna nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*).

När Skatteverket erhållit ett tillfredsställande alternativt bevis, ska verket intyga att flyttningen avslutats. Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset och om att flyttningen avslutats.

Andra och tredje styckena gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I sådant fall ska Tullverket till Skatteverket lämna ett intyg enligt 22 f § andra eller tredje stycket.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett alternativt bevis som intygats på sådant sätt som avses i tredje stycket, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet. *Lag (2012:676)*.

Reservsystemet

23 a § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får en varuflyttning under uppskovsförfarande påbörjas om

1. varorna åtföljs av ett pappersdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och

2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. En kopia av ersättningsdokumentet ska därefter lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 22 d §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras. *Lag (2009:1501)*.

24 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 22 f § för att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett pappers-

dokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt, inte fått ett elektroniskt administrativt dokument avseende den aktuella varuflyttningen.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när exportrapport inte kan lämnas. I sådant fall ska Skatteverket, efter det att ett intyg enligt 22 f § andra eller tredje stycket har erhållits från Tullverket, upprätta rapporten. *Lag (2011:99)*.

25 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt varor enligt 8 b § ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.
2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 22 d § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.
3. Den som tagit emot varor som flyttats enligt 8 b § ska lämna en mottagningsrapport.
4. Skatteverket ska lämna en exportrapport.

Mottagnings- eller exportrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Till dess det elektroniska administrativa dokumentet kontrollerats och tilldelats en administrativ referenskod enligt 22 b § andra stycket anses flyttningen äga rum under ett uppskovsförfarande med stöd av ersättningsdokumentet. *Lag (2011:99)*.

Flyttning av beskattade tobaksvaror

26 § Den som ansvarar för en flyttning av beskattade tobaksvaror ska upprätta ett förenklat ledsagardokument när varorna flyttas till

1. ett annat EU-land under sådana förhållanden att skattskyldighet inträder i det andra landet, eller
2. en svensk ort via ett annat EU-land.

Förenklat ledsagardokument som avses i första stycket ska åtfölja varorna under flyttningen i enlighet med vad regeringen föreskriver. Sådant ledsagardokument krävs dock inte

1. vid distansförsäljning av beskattade tobaksvaror som sänds från Sverige, eller
2. för beskattade tobaksvaror som för yrkesmässig försäljning ombord förvaras på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, om varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium.

Förfarandet med ett förenklat ledsagardokument enligt första stycket 2 får ersättas av andra förenklade förfaranden. *Lag (2011:285)*.

26 a § Paragrafen upphävd. *Lag (1999:1327)*.

Beskattning vid oegentligheter

27 § Om varor, som flyttas under ett uppskovsförfarande, inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion, ska varorna beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av

1. den eller dem som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller
2. varje annan person som medverkat i den otillåtna avvikelser från uppskovsförfarandet och som varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelserna var otillåtna.

Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna släpptes för konsumtion. *Lag (2009:1501)*.

28 § Om beskattade tobaksvaror som flyttas till eller via Sverige inte når angiven mottagare, ska varorna beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten eller av varje annan person som medverkat i oegentligheten. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes. *Lag (2009:1501)*.

28 a–28 b §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2009:1502)*.

28 c § Paragrafen upphävd. *Lag (2012:676)*.

Återbetalning av skatt

29 § För skatt som betalats i Sverige för skattepliktiga varor som därefter flyttas till ett annat EU-land under sådana förhållanden att skatt ska betalas där, kan återbetalning ske enligt denna paragraf efter skriftlig ansökan hos Skatteverket.

Ansökan om återbetalning av i Sverige betald skatt vid distansförsäljning av beskattade tobaksvaror från Sverige ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, samt att varorna beskattats i mottagarlandet.

I övriga fall ska den som begär återbetalning visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Återbetalning sker sedan sökanden till Skatteverket gett in ett dokument som visar att skatten betalats i det andra EU-landet.

Har en vara beskattats enligt 27 eller 28 §, och visar den skattskyldige inom tre år efter det att flyttningen påbörjades att varan beskattats i ett annat EU-land,

190 Lag om tobaksskatt

ska den skatt som betalats i Sverige återbetalas, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat. *Lag (2011:285)*.

30 § Har skatt betalats i Sverige för varor som sedan exporterats till tredje land, medges efter ansökan återbetalning av skatten, om inte annat följer av andra stycket.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket görs skriftligen hos Skatteverket. Ansökan ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

31 § Om skatt har betalats till Skatteverket för beskattade tobaksvaror och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § andra stycket eller 16 a § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, medges efter ansökan återbetalning av skatten. *Lag (2013:1070)*.

31a–31 c §§ Paragraferna upphävda. *Lag (2002:419)*.

31 d § Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,
2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

Medlemsstaters ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta. *Lag (1998:1678)*.

Inköp av varor utan skatt

31 e § Den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg får, i enlighet med vad som anges i tillståndet, ta emot tobaksvaror utan skatt

1. för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort, eller
2. för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredje land.

Första stycket gäller endast om tobaksvarorna tas emot

1. från en upplagshavare i Sverige, eller
2. under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller en plats för import i ett annat EU-land. *Lag (2011:285)*.

Avdrag

32 § En upplagshavare som avses i 10 § får göra avdrag för skatt på varor

1. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag,

2. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg,

3. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredje land av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg, eller

4. som har beskattats i ett annat EU-land i sådana fall som avses i 27 § under förutsättning att det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

Upplagshavare, som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, får utöver vad som anges i första stycket göra avdrag för skatt på varor som levererats till resande som kan uppvisa en färdhandling för resa till tredje land. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 3 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande. *Lag (2011:285).*

33 § Paragrafen upphävd. *Lag (2011:99).*

Förfaranderegler

34 § /Upphör att gälla 2014-04-01/ I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i andra och femte styckena, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Skatteverket beslutar om skatt som avses i 27 och 28 §§. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer. I övrigt ska bestämmelserna i 37 kap. 9 och 10 §§, 41 kap. 2 §, 47 kap., 57 kap. 1 §, 60 kap., 62 kap. 2 §, 63 kap. 2 §, 4–6 §§, 8–10 §§ samt 15, 16, 22 och 23 §§, 65 kap. 2–4 §§ 7, 8, 11 och 13–15 §§, 66 kap., 67 kap., 68 kap., 70 kap. och 71 kap. 1–3 §§ skatteförfarandelagen gälla i tillämpliga delar.

Om den som är skattskyldig enligt 27 eller 28 § har betalat in skatt och den inbetalda skatten överstiger vad som enligt beslut av Skatteverket eller domstol ska betalas, ska det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige.

Före utbetalning av ett överskjutande belopp enligt tredje stycket ska sådan skatt enligt denna lag för vilken den skattskyldige står i skuld räknas av. Skattebelopp som den skattskyldige har fått anstånd med att betala ska dock inte räknas av.

För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2000:1281). *Lag (2011:1366).*

34 § /Träder i kraft 2014-04-01/ I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i andra stycket och 34 a §, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2000:1281). *Lag (2013:1071)*

34 a § /Träder i kraft 2014-04-01/ Skatteverket beslutar om skatt som avses i 27 och 28 §§. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer.

Bestämmelserna i 37 kap. 9 och 10 §§ och 41 kap. skatteförordningen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid inhämtande av uppgifter som är av betydelse för beslut om skatt enligt 27 eller 28 § av någon annan än den som föreläggs eller revideras.

I övrigt ska bestämmelserna i 43 kap., 45–47 kap., 57 kap. 1 §, 59 kap. 11 §, 13–21 §§, 26 och 27 §§, 60 kap., 62 kap. 2 §, 63 kap. 2 §, 4–6 §§, 8–10 §§ samt 15, 16, 22 och 23 §§, 65 kap. 2–4 §§, 7, 8 och 13–15 §§ och 66–71 kap., skatteförordningen gälla i tillämpliga delar.

Om den som är skattskyldig enligt 27 eller 28 § har betalat in skatt och den inbetalda skatten överstiger vad som enligt beslut av Skatteverket eller domstol ska betalas, ska det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige.

Före utbetalning av ett överskjutande belopp enligt fjärde stycket ska sådan skatt enligt denna lag för vilken den skattskyldige står i skuld räknas av. Skattebelopp som den skattskyldige har fått anstånd med att betala ska dock inte räknas av. *Lag (2013:1071)*.

Skattskyldighet m.m. för snus och tuggtobak

35 § Skatt på snus tas ut med 382 kronor per kilogram och på tuggtobak med 444 kronor per kilogram.

För kalenderåret 2013 och efterföljande kalenderår ska de i första stycket angivna skattebeloppen räknas om enligt 42 §. *Lag (2011:1290)*.

36 § Skattskyldig är den som

1. har godkänts som lagerhållare enligt 38 §,
2. i annat fall än som avses i 1, yrkesmässigt tillverkar snus eller tuggtobak,
3. i annat fall än som avses i 1, från ett annat EU-land yrkesmässigt för in eller tar emot snus eller tuggtobak, eller
4. använder snus eller tuggtobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten. *Lag (2011:285)*.

37 § Skyldig att betala skatt (skattskyldig) för import av snus eller tuggtobak från tredje land är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,
2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska förtullas i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,
3. om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) åberopas: innehavaren av tillståndet.

Med *tullskuld* förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. Med *unionsvara* förstås detsamma som med gemenskapsvara i den förordningen.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, ägs av en godkänd lagerhållare enligt 38 §. *Lag (2012:676)*.

38 § Som lagerhållare får godkännas den som avser att

1. yrkesmässigt tillverka snus eller tuggtobak,
2. från ett annat EU-land yrkesmässigt föra in eller ta emot snus eller tuggtobak,
3. importera snus eller tuggtobak från tredje land, eller
4. sälja snus eller tuggtobak i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker,

om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande av lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2011:285)*.

38 a § /Träder i kraft 2014-04-01/ Om en godkänd lagerhållare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 39 § 1 inträder efter konkursbeslutet. *Lag (2013:1071)*.

39 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är godkänd lagerhållare när
 - a) snus eller tuggtobak levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,
 - b) snus eller tuggtobak tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,
 - c) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar snus eller tuggtobak som då ingår i hans lager,
2. den som är skattskyldig enligt 36 § 2, när snus eller tuggtobak tillverkas,
3. den som är skattskyldig enligt 36 § 3, när snus eller tuggtobak förs in till Sverige,
4. den som är skattskyldig enligt 36 § 4, när snus eller tuggtobak används för annat än avsett ändamål,
5. den som är skattskyldig enligt 37 § när skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat. I fall som avses i 37 § första stycket 3 inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet. *Lag (2012:676)*.

40 § Tullverket beslutar om tobaksskatt för den som enligt 37 § är skattskyldig vid import. Skatten ska betalas till Tullverket.

Bestämmelserna i 30–31 e §§, 32 § första stycket 2 och 3 och andra stycket och 34 § ska tillämpas även i fråga om snus och tuggtobak. Därvid ska vad som gäller om upplagshavare i stället gälla den som är godkänd lagerhållare.

En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på

1. tuggtobak som har levererats till en köpare i ett annat EU-land, och

2. tuggtobak och snus

a) för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som förvärvats från någon som inte är godkänd lagerhållare,

b) för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som innehas av lagerhållaren vid tidpunkten för godkännandet,

c) som har förstörts genom oförutsedda händelser eller force majeure,

d) som exporterats till tredje land eller förts till frizon eller frilager för annat ändamål än att förbrukas där, eller

e) som har levererats till en sådan köpare som avses i 3 kap. 30 a § första stycket 3, 3 a eller 4 mervärdesskattelagen (1994:200), i den omfattning som frihet från tobaksskatt gäller i det EU-landet. *Lag (2012:676)*.

40 a § Den som i Sverige betalat skatt för tuggtobak som sedan levererats till en köpare i ett annat EU-land ska efter ansökan medges återbetalning av skatt, om inte annat följer av andra stycket. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige samt att varorna förts ut ur landet.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket görs skriftligen hos beskattningsmyndigheten. Ansökan ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor. *Lag (2011:285)*.

Överklagande

41 § Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och säljare som avses i 5 §. *Lag (2002:419)*.

Skatteomräkning

42 § För kalenderåret 2013 och efterföljande kalenderår ska skatten för de tobaksvaror som anges i 2, 8 och 35 §§ tas ut med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i paragraferna angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2011. När det gäller skatt på cigaretter enligt 2 § ska omräkningen endast avse styckeskatten. Beloppen avrundas till hela kronor och ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår. *Lag (2011:1290)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1994:1563

1. Denna lag träder i kraft samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Vid ikraftträdandet upphör lagen (1961:394) om tobaksskatt att gälla. Den upphävda lagen tillämpas dock fortfarande i de fall då skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet av den nya lagen.

2. Den som är registrerad som skattskyldig enligt de äldre bestämmelserna skall avregistreras vid ikraftträdandet. Om denne registreras som upplagshavare eller enligt 39 § enligt den nya lagen vid ikraftträdandet, inträder dock inte skattskyldighet för lagret vid avregistreringen.

3. I stället för vad som föreskrivs i 2 § första stycket skall till och med den 31 december 1995 skatten på cigaretter tas ut med 75 öre per cigarett.

4. Föreskrifterna i 3 och 5 §§ den nya lagen tillämpas från och med den 1 januari 1996 och föreskrifterna i 4, 6 och 7 §§ tillämpas från och med den 1 juli 1996. *Lag (1995:1530).*

Till SFS 1995:612

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Bestämmelserna i 9, 21 och 31 a §§ tillämpas i fråga om leveranser som skett till eller från Sverige dock för tid från och med den 1 januari 1995.

Till SFS 1995:916

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

Till SFS 1995:1530

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

Till SFS 1996:836

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som avser tid före ikraftträdandet.

(Ändrades genom SFS 1996:1225 innan ikraftträdandet.)

Till SFS 1996:1225

(Denna lag ändrade SFS 1996:836 innan den lagen trädde i kraft den 1 januari 1997.)

Till SFS 1996:1322

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1997:357

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1997:443

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1998:512

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

Till SFS 1998:596

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1998.

2. Skattskyldig för tobaksskatt får dock i tobaksskatteredovisningen till beskattningsmyndigheten tillämpa de nya skattesatserna på cigaretter under tiden den 27–31 juli 1998 under förutsättning att dessa cigaretter inte bjuds ut

196 *Lag om tobaksskatt*

till försäljning före den 1 augusti 1998 och att en särredovisning lämnas för tiden den 27–31 juli 1998.

Till SFS 1998:1678

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 1999:428

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 1999:447

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

2. I fråga om varor som har lagts upp på tullager som inrättats för förvaring av proviant eller levererats för försäljning i exportbutik före ikraftträdandet gäller 32 § första stycket e och f i sin äldre lydelse.

3. Den som har förvärvat varor utan skatt före ikraftträdandet är skyldig att betala skatt om varorna efter ikraftträdandet används för andra ändamål än som anges i 32 § första stycket e och f samt andra stycket. Därvid gäller 20 § första stycket 7 och 22 § femte stycket.

Till SFS 1999:1004

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1068

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1107

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 1999. I fråga om den som är skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) skall 31 a § även därefter tillämpas i sin äldre lydelse.

Till SFS 1999:1327

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 2000:480

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

2. Om Skattemyndigheten i Gävle har meddelat ett beslut före ikraftträdandet och beslutet har överklagats, skall Riksskatteverket föra det allmänna talan i allmän förvaltningsdomstol.

3. De nya bestämmelserna i 9 b § gäller inte för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2000:1297

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för varor som dessförinnan anmälts eller borde ha anmälts till tullförfarandet övergång till fri omsättning.

Till SFS 2000:1424

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:195

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.

Till SFS 2001:516

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:521

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:899

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Till SFS 2002:419

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002 i fråga om 1 b § och i övrigt den 1 januari 2003.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. Den som vid lagens ikraftträdande har registrerats enligt tidigare 39 § skall anses godkänd som lagerhållare enligt nya 38 §.

(Ändrades genom 2002:888 innan ikraftträdandet.)

Till SFS 2002:888

(Denna lag ändrade SFS 2002:419 innan den lagen trädde i kraft.)

Till SFS 2002:1001

1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2003.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. Skatten enligt 2 § första stycket andra meningen skall från och med den 1 mars och till och med den 31 december 2003 vara 84 öre per cigarett.

Till SFS 2003:709

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2003:807

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2004:119

Denna lag träder i kraft den 1 april 2004.

Till SFS 2004:231

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2004.

Till SFS 2005:458

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

198 *Lag om tobaksskatt*

Till SFS 2005:959

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:1392

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:1506

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:348

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

Till SFS 2007:1385

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1501

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas för tid från och med den 1 april 2010.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 april 2010.

3. Den som är godkänd som upplagshavare den 1 april 2010 ska godkännas som registrerad avsändare.

4. En registrering som varumottagare enligt 13 § i sin äldre lydelse ska från och med den 1 april 2010 anses vara ett godkännande som registrerad varumottagare enligt den nya lydelsen av paragrafen.

5. Bestämmelserna i 15 § tillämpas från och med ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1502

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. De upphävda paragraferna gäller dock fortfarande för varuflyttningar som har påbörjats före den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:105

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

Till SFS 2010:179

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

Till SFS 2010:1520

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1895

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2011:99

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2011. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:285

Denna lag träder i kraft den 15 april 2011.

Till SFS 2011:1290

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:1366

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.
3. Bestämmelserna om ränta i 34 § andra stycket tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med den 1 januari 2013. För ränta som hänför sig till tid dessförinnan gäller i stället bestämmelserna om ränta i 19 kap. skattebetalningslagen (1997:483).

Till SFS 2012:676

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2013:1070

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.
2. De nya bestämmelserna om eftergift i 20 § och återbetalning i 31 § tillämpas på varor som har förts in i Sverige från och med den 1 januari 2014.

Till SFS 2013:1071

Denna lag träder i kraft den 1 april 2013. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Riksskatteverkets författningssamling:

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1996:10) om märkning av cigarettförpackningar enligt 4 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 1997:5) om säkerhet enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2000:12) om förenklat förfarande för vissa ofta och regelbundet förekommande förflyttningar av punktskattepliktiga alkohol- och tobaksvaror mellan Sverige och Danmark.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2002:20) om förenklat förfarande för vissa ofta och regelbundet förekommande förflyttningar av punktskattepliktiga alkohol- och tobaksvaror mellan Sverige och Finland.

200 *Lag om tobaksskatt*

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2003:27) om uppgiftslämnande avseende försäljning av cigaretter.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2003:29) om beskattningsmyndighetens tillsyn över universitets, högskolors, sjukhus, apoteks och skattebefriade förbrukares förstöring av skattepliktiga alkoholvaror och upplagshavares förstöring av skattepliktiga tobaks- och alkoholvaror.

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2003:45) om upplagshavares lagerbokföring och lagerinventering enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatteverkets författningssamling:

Skatteverkets föreskrifter (SKVFS 2012:13) om hantering av förenklade ledsagardokument enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt och lagen om skatt på energi.

Skatteverkets föreskrifter (SKVFS 2013:12) om godkännande av skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Förordning (2010:177) om tobaksskatt

11 mars 2010

Ändringar införda t.o.m. SFS 2013:238

Regeringen föreskriver följande.

Termer och uttryck

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i lagen om tobaksskatt.

Föreskrifter och underrättelse

2 § Skatteverket får meddela föreskrifter om

1. märkning av cigarettförpackningar enligt 4 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
2. godkännande av skatteupplag,
3. säkerhet enligt lagen om tobaksskatt,
4. tillsynen över att skattepliktiga varor förstörs enligt 18 § första stycket 2 lagen om tobaksskatt,
5. det tekniska förfarandet för uppgiftslämnande i det datoriserade systemet,
6. hantering och dokumentation av alternativa bevis enligt 23 § lagen om tobaksskatt, dokument i reservsystemet och ledsagardokument,
7. upplagshavare som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker,
8. mottagande av varor utan skatt enligt 31 e § lagen om tobaksskatt,
9. avdrag för skatt på varor enligt 32 § första stycket 2 och 3 lagen om tobaksskatt,
10. upplagshavares bokföring enligt 10 a § lagen om tobaksskatt, och
11. hantering av mottagningsrapporter, när varor tas emot av mottagare som avses i 8 b § första stycket 1 d lagen om tobaksskatt.

Skatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen om tobaksskatt. *Förordning (2012:698)*.

3 § Om Skatteverket tar ut skatt enligt 27 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, ska verket underrätta den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten.

Förverkade varor

4 § Om en tobaksvara har förklarats förverkad enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling, ska den förstöras genom Skatteverkets försorg eller under tullkontroll.

Undantag från personuppgiftslagen (1998:204)*

*Rubriken upphävd. *Förordning (2011:1476)*.

5 § Paragrafen upphävd. *Förordning (2011:1476)*.

Godkännanden och anmälningar

6 § Frågor om upplagshavare, skatteupplag, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, representant vid distansförsäljning och lagerhållare prövas av Skatteverket.

Beslut om godkännande av upplagshavare, skatteupplag, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, representant vid distansförsäljning och lagerhållare meddelas efter särskild ansökan.

7 § Den som avser att sälja varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 16 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt ska anmäla detta till Skatteverket.

8 § I en ansökan om godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare eller registrerad avsändare eller av skatteupplag, ska anges vilket eller vilka varuslag sökanden avser att godkännandet ska omfatta.

I ett beslut om godkännande ska anges för vilket eller vilka varuslag godkännandet gäller.

Varuslag ska anges enligt de koder som finns i bilaga II i kommissionens förordning (EG) 684/2009 av den 24 juli 2009 om genomförande av rådets direktiv 2008/118/EG vad gäller datoriserade förfaranden för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov.

9 § Upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare och lagerhållare ska anmäla till Skatteverket om

1. det sker betydande ändringar av ägarförhållandena,
2. firmatecknare, revisor eller styrelse ändras, eller
3. det i övrigt sker ändringar av de uppgifter som
 - a) har lämnats eller skulle ha lämnats i samband med ansökan om godkännande, eller
 - b) efter godkännandet har anmälts till Skatteverket.

Upplagshavare, registrerade varumottagare och registrerade avsändare ska även anmäla till Skatteverket om grunderna för beräkningen av ställd säkerhet ändras. Detsamma gäller den som säljer varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 16 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

Upplagshavare ska även anmäla till Skatteverket om det sker ändringar av de uppgifter som lämnats i ansökan om godkännande av skatteupplag eller av sådana uppgifter avseende det godkända skatteupplaget som senare lämnats till Skatteverket. *Förordning (2013:238)*.

10 § Upplagshavare och registrerade varumottagare som avser att ta emot varor på en direkt leveransplats, ska anmäla den direkta leveransplatsen till

Skatteverket. Anmälan ska ha kommit in till Skatteverket innan flyttningen av varorna till den direkta leveransplatsen påbörjas.

Skatteverket får tilldela en direkt leveransplats en kod för identifiering.

Identifikationskoden får ersätta uppgift om adressen till den direkta leveransplatsen i dokument som upprättas i samband med flyttning till Sverige enligt uppskovsförfarandet.

Upplagshavare och registrerade avsändare som avsänder varor enligt uppskovsförfarandet får i dokument som upprättas i samband med flyttningen ersätta uppgift om adressen till den direkta leveransplatsen i destinationsmedlemsstaten med den identifikationskod som tilldelats platsen av den behöriga myndigheten i den medlemsstaten.

Former för ansökan och anmälan

11 § Anmälningar som avses i 16 b och 17 §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt samt i 7 och 10 §§ denna förordning samt ansökningar som avses i 6 § ska göras skriftligt på blankett enligt formulär som fastställs av Skatteverket.

Punktskattenummer

12 § Skatteverket tilldelar godkända skatteupplag och den som godkänns som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare eller registrerad avsändare ett sådant punktskattenummer som avses i artikel 19.2a i rådets förordning (EU) nr 389/2012 av den 2 maj 2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) 2073/2004. *Förordning (2012:329)*.

Dokumenthantering i det datoriserade systemet

13 § I kommissionens förordning (EG) 684/2009 finns bestämmelser om dokument och om hanteringen av dokument i det datoriserade systemet samt om formen för pappersdokument i reservsystemet.

14 § När Skatteverket har tilldelat ett elektroniskt administrativt dokument en administrativ referenskod, ska verket utan dröjsmål via det datoriserade systemet vidarebefordra dokumentet till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten eller, vid export, till de behöriga myndigheterna i det land där en exportdeklaration för varorna har lämnats in i enlighet med artikel 161.5 i förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättande av en tullkodex för gemenskapen.

15 § Skatteverket ska vidarebefordra mottagningsrapporter avseende varor som tagits emot i Sverige till den behöriga myndigheten i respektive avsändarmedlemsstat via det datoriserade systemet. Om uppgifterna i en mottagningsrapport inte är giltiga, ska Skatteverket i stället utan dröjsmål underätta den som upprättat mottagningsrapporten om detta.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska Skatteverket i stället skicka en kopia av den rapport om att varor tagits emot som avses i 24 § lagen

(1994:1563) om tobaksskatt till den behöriga myndigheten i avsändar-medlemsstaten.

16 § Skatteverket ska vidarebefordra elektroniska administrativa dokument ställda till upplagshavare, registrerade varumottagare eller tillfälligt registrerade varumottagare i Sverige till mottagaren via det datoriserade systemet. Det samma gäller mottagningsrapporter och exportrapporter ställda till upplagshavare eller registrerade avsändare i Sverige.

17 § När Skatteverket från en annan medlemsstat får en sådan rapport om att varor tagits emot som avses i artikel 27 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, ska verket lämna en kopia av dokumentet till den som avsänt varorna eller på annat sätt hålla dokumentet tillgängligt för denne.

18 § En exportrapport ska grundas på det intyg om att de punktskattepliktiga varorna har lämnat unionens territorium som upprättas av utfartstullkontoret enligt artikel 793.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 eller av det kontor där formaliteterna enligt artikel 3.2 i rådets direktiv 2008/118/EG fullgjorts.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna i intyget. Om varorna har avsänts från ett annat EU-land, ska exportrapporten därefter snarast sändas till den behöriga myndigheten i det landet via det datoriserade systemet. Har varorna avsänts från Sverige, ska exportrapporten i stället vidarebefordras via det datoriserade systemet till den som avsänt varorna. *Förordning (2011:387)*.

Flyttning av beskattade tobaksvaror

19 § Ledsagardokument som avses i 26 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt ska upprättas i tre exemplar. Två exemplar av dokumentet ska åtfölja varorna under flyttningen.

Den som ansvarar för en flyttning enligt 26 § första stycket 2 lagen om tobaksskatt ska anmäla varorna till Skatteverket innan flyttningen påbörjas.

Den som tar emot varor som flyttats enligt 26 § första stycket 2 lagen om tobaksskatt ska senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken varorna tagits emot lämna en bekräftelse på detta till Skatteverket.

Ledsagardokument i pappersform*

*Rubriken upphävd. *Förordning (2011:387)*.

20–23 §§ Paragraferna upphävda. *Förordning (2011:387)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2010:177

1. Denna förordning träder i kraft den 1 april 2010.

Förordning om tobaksskatt 205

2. Genom förordningen upphävs förordningen (1994:1613) om tobaksskatt.
3. Den upphävda förordningen gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:387

1. Denna förordning träder i kraft den 15 maj 2011.
2. De upphävda paragraferna gäller fortfarande för varuförflyttningar som har påbörjats före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:1476

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2012.

Till SFS 2012:329

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2012.

Till SFS 2012:698

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2012.

Till SFS 2013:238

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2013.

Förordning (2013:858) om fastställande av omräknade belopp för tobaksskatt för år 2014

14 november 2013

Regeringen föreskriver följande.

1 § Regeringen fastställer enligt 42 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt att skatt på tobak ska tas ut med följande belopp för kalenderåret 2014:

1. skatt på cigaretter tas ut med 1 krona och 41 öre per styck,
2. skatt på cigarrer och cigariller tas ut med 1 krona och 25 öre per styck,
3. skatt på röktobak tas ut med 1 732 kronor per kilogram,
4. skatt på snus tas ut med 385 kronor per kilogram,
5. skatt på tuggtobak tas ut med 448 kronor per kilogram.

Lag (1999:445) om exportbutiker

f3 juni 1999

Ändringar införda t.o.m. SFS 2011:291

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Regeringen får bevilja flygplatshållare tillstånd att inrätta exportbutik på flygplats.

I en exportbutik får obeskattade unionsvaror, med de begränsningar som anges i 3 §, säljas till flygpassagerare som reser till en plats utanför EU:s skatteområde.

Om alkohol- och tobaksvaror ska säljas i en exportbutik ska verksamheten bedrivas av en godkänd upplagshavare enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt och lagen (1994:1564) om alkoholskatt. Exportbutiken ska i sådana fall vara ett godkänt skatteupplag enligt dessa lagar. *Lag (2011:291)*.

2 § I denna lag förstås med

obeskattade varor:

a) varor som inte har beskattats i Sverige, och

b) varor som har beskattats i Sverige men där varorna sedan blivit befriade från skatt,

unionsvaror: detsamma som med gemenskapsvaror i artikel 4.7 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen,

EU:s skatteområde: det område inom vilket unionens bestämmelser om en viss skatt är tillämpliga. *Lag (2011:291)*.

3 § Försäljning av obeskattade unionsvaror till flygpassagerare som reser till en plats utanför EU:s skatteområde får endast avse följande varor och i angivna fall följande kvantiteter av dessa varor till varje resande:

1. 200 cigaretter eller 100 cigariller eller 50 cigarrer eller 250 gram röktobak eller en proportionell blandning av dessa tobaksvaror,

2. en liter spritdryck eller två liter starkvin, två liter vin, två liter starköl, och

3. parfym, luktvatten och andra kosmetiska preparat samt choklad- och konfektyrvaror och andra tobaksvaror än sådana som anges ovan.

Till den som avreser med bestämmelseort i Norge får försäljning inte ske till större mängder än vad resande får införa tullfritt till det landet.

Vid tillämpning av första stycket förstås med

spritdryck: alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 22 volymprocent,

starkvin: alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 15 men inte 22 volymprocent, samt mousserande vin,

vin: annat vin än starkvin samt annan alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 3,5 men inte 15 volymprocent och som inte är starköl,

starköl: öl med en alkoholhalt som överstiger 3,5 volymprocent,

cigarill: cigarrer med en högsta vikt av 3 gram per styck. *Lag (2011:291)*.

208 *Lag om exportbutiker*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1999:445

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 2000:490

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

Till SFS 2011:291

Denna lag träder i kraft den 15 april 2011.

Riksskatteverkets författningssamling:

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2001:7) om den som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

Lag (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg

3 juni 1999

Ändringar införda t.o.m. SFS 2011:1395

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § I denna lag finns bestämmelser om proviantering med icke-unionsvaror och med obeskattade unionsvaror för förbrukning eller försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg vid resa till utländsk ort. *Lag (2011:292)*.

2 § I denna lag förstås med

obeskattade varor:

- a) varor som inte har beskattats i Sverige, och
- b) varor som har beskattats i Sverige men där varorna sedan blivit befriade från skatt,

unionsvaror: detsamma som med gemenskapsvaror i artikel 4.7 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen,

EU:s tullområde: de områden som anges i artikel 3 i förordning (EEG) nr 2913/92,

EU:s skatteområde: det område inom vilket unionens bestämmelser om en viss skatt är tillämpliga. *Lag (2011:292)*.

Proviaivering

3 § Proviaivering med obeskattade unionsvaror får ske för försäljning ombord vid resa till en plats utanför EU:s skatteområde och för förbrukning ombord vid resa till utländsk ort.

Proviaivering med icke-gemenskapsvaror får ske för förbrukning ombord vid resa till utländsk ort över det fria havet, om varorna består av animaliska livsmedel och proviaivering sker enligt gällande föreskrifter om kontroll av livsmedel som importeras från ett land utanför EU.

Såvitt avser mervärdesskatt får proviaivering ske i de fall som avses i 5 kap. 3 a § första stycket 4 och 4 a mervärdesskattelagen (1994:200). *Lag (2011:292)*.

4 § Vid resa till en plats utanför EU:s tullområde får proviaivering ske med obeskattade unionsvaror och icke-unionsvaror för försäljning och förbrukning ombord. *Lag (2011:292)*.

Särskilt om vissa fartygslinjer

5 § Proviaivering med obeskattade unionsvaror och med icke-unionsvaror för försäljning från kiosk eller liknande försäljningsställe ombord på fartyg på

210 Förordning om proviantering av fartyg och luftfartyg

linjer mellan Sverige och Norge eller Sverige och Åland får endast avse spritdrycker, vin, starköl, öl, tobaksvaror, parfym, kosmetiska preparat, toalettmiddel samt choklad- och konfektyrvaror. *Lag (2011:292)*.

6 § Proviantering med obeskattade unionsvaror och med icke-unionsvaror för försäljning ombord får inte avse spritdrycker, vin eller starköl på fartygslinje mellan svensk hamn från norska gränsen i norr till och med Lysekil i söder och norsk hamn från och med Risör i väster till svenska gränsen i öster.

På en sådan fartygslinje får obeskattad försäljning inte överstiga 20 cigaretter eller 10 cigariller eller cigarrer eller 50 gram andra tobaksvaror per passagerare.

Tullverket ska på ansökan besluta att bestämmelserna i första och andra styckena inte ska tillämpas om det är fråga om en fartygslinje mellan svensk hamn från och med Strömstad i norr till och med Lysekil i söder och norsk hamn från och med Risör i väster till och med Sandefjord i öster med året-runttrafik enligt regelbunden tidtabell och kapacitet att transportera gods och fordon i betydande omfattning. *Lag (2011:292)*.

Tillstånd

7 § Proviantering med obeskattade alkoholdrycker och tobaksvaror samt icke-unionsvaror får endast ske om tillstånd har beviljats. Tillstånd till proviantering ska beviljas den som bedriver verksamheten på fartyget eller luftfartyget om denne med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt bör beviljas sådant tillstånd.

Tillstånd enligt första stycket beviljas för viss tid eller för varje tillfälle som proviantering sker. Tillstånd för viss tid får beviljas den som bedriver reguljär trafik eller liknande verksamhet. *Lag (2011:292)*.

8 § Proviantering enligt 7 § får ske endast till

1. luftfartyg som har en högsta tillåtna startvikt som överstiger 5 700 kilogram och som är destinerat till en utländsk flygplats för att lämna eller hämta passagerare eller last,

2. fartyg som går i yrkesmässig trafik, dock inte fiskefartyg, och vars bruttodräktighet är minst 75 och som skall anlöpa utländsk hamn för att lämna eller hämta passagerare eller last eller som skall företa kryssning i mer avlägsna farvatten som turistfartyg, eller

3. statsfartyg och statsluftfartyg.

Om det finns särskilda skäl får Tullverket bevilja dispens från kraven på lägsta startvikt respektive bruttodräktighet i första stycket 1 och 2. *Lag (2001:903)*.

9 § Proviantering enligt 7 § får inte ske i större omfattning än vad som är skäligt med hänsyn till

1. resans art och varaktighet,
2. det antal personer som kan beräknas följa med transportmedlet,
3. de begränsningar för omsättningen på transportmedlet som kan finnas, och
4. det förråd av varor som redan finns ombord.

10 § Tillstånd till proviantering beviljas av Tullverket.

Tillsyn

11 § Tillsyn över att denna lag följs utövas av Tullverket.

12 § Bokföring för den som beviljats tillstånd skall vara utformad så att kontroll av verksamheten är möjlig.

13 § Om Tullverket begär det ska tillståndshavaren tillhandahålla bokföringshandlingar och övriga handlingar som rör verksamheten. Tillståndshavaren ska också lämna tillträde till utrymmen som används i verksamheten.

Bestämmelserna om undantag av handlingar från granskning i 47 kap. 2–7 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) gäller i tillämpliga delar i fråga om handlingar som ska tillhandahållas enligt denna lag. *Lag (2011:1395)*.

Återkallelse

14 § Tullverket får återkalla ett tillstånd till proviantering om

1. förutsättningarna för att bevilja tillstånd inte längre finns,
2. tillståndshavaren använder varorna för andra ändamål än som anges i tillståndet,
3. tillståndshavaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 12 eller 13 §, eller
4. tillståndshavaren inte samverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen (2011:1244).

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte annat beslutas.
Lag (2011:1395).

14 a § Tullverket får återkalla ett beslut enligt 6 § tredje stycket om förutsättningarna för att inte tillämpa paragrafens första och andra stycken inte längre föreligger. *Lag (2002:264)*.

Uppgiftsskyldighet

15 § Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för prövning och tillsyn enligt denna lag ska på Tullverkets begäran lämnas till verket.

Uppgiftsskyldighet enligt första stycket föreligger dock inte i fråga om uppgifter för vilka sekretess gäller till följd av 15 kap. 1 eller 2 § eller 16 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) eller en bestämmelse till vilken det hänvisas i någon av de nämnda paragraferna.

Om sekretess gäller för uppgift enligt någon annan bestämmelse i offentlighets- och sekretesslagen och ett utlämnande skulle medföra synnerligt men för något enskilt eller allmänt intresse, föreligger uppgiftsskyldighet endast om regeringen på ansökan av Tullverket beslutar att uppgiften ska lämnas ut. *Lag (2009:483)*.

16 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om uppgiftsskyldighet för tillståndshavare.

Överklagande

17 § Beslut enligt 13 § första stycket får inte överklagas. Övriga beslut enligt denna lag överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1999:446

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 1999:1332

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

2. Den nya lydelsen av 6 § första stycket skall dock tillämpas för tid från och med den 1 juli 1999.

3. Undantag som regeringen medger enligt 6 § tredje stycket får omfatta tid från och med den 1 juli 1999.

Till SFS 2001:903

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Till SFS 2002:264

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2002. Omfattas en fartygslinje vid lagens ikraftträdande av ett beslut om undantag från de begränsningar som avses i 6 § första och andra styckena skall beslutet anses ha meddelats enligt den nya lydelsen av 6 §.

Till SFS 2002:427

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:483

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2009.

Till SFS 2009:1339

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. (*Enligt förordning 2009:1340 träder lagen i kraft den 1 januari 2010*).

Till SFS 2009:1340

(*Genom denna förordning föreskriver regeringen att SFS 2009:1339 träder i kraft den 1 januari 2010*).

Till SFS 2011:292

Denna lag träder i kraft den 15 april 2011.

Till SFS 2011:1395

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

2. I fråga om revision enligt skattebetalningslagen (1997:483) gäller 14 § i sin äldre lydelse.

Förordning (1999:454) om proviantering av fartyg och luftfartyg

3 juni 1999

Ändringar införda t.o.m. SFS 2003:1006

Regeringen föreskriver följande.

1 § Tullverket får efter samråd med Skatteverket meddela föreskrifter om hur bokföring enligt 12 § lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg skall vara utformad.

Tullverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av bestämmelserna i 7–10 §§ lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg. *Förordning (2003:1006)*.

2 § Tullverket får meddela föreskrifter om uppgiftsskyldighet för den som har beviljats tillstånd enligt 7 § lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1999:454

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 2003:1006

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Lag (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel

7 juni 1984

Ändringar införda t.o.m SFS 2011:1318.

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Skatt (bekämpningsmedelsskatt) skall erläggas till staten enligt denna lag vid omsättning eller ianspråktagande inom landet av bekämpningsmedel.

Med bekämpningsmedel avses i denna lag ämnen eller beredningar som är avsedda att användas till skydd mot egendomsskada eller olägenhet för människors hälsa, förorsakad av växter, djur, bakterier eller virus. Som bekämpningsmedel enligt lagen skall dock inte anses

1. vara, avsedd att användas vid beredning av livsmedel, läkemedel eller annan jämförbar vara,
2. färger, fernissor, tjäror och andra varor som huvudsakligen begagnas för ett annat ändamål än som avses i första meningen, om inte varorna genom en särskild benämning eller på något annat sätt anges vara avsedda som bekämpningsmedel,
3. träskyddsmedel, och
4. ättika. *Lag (1998:1677).*

2 § Skatt skall erläggas med 30 kronor för varje helt kilogram verksam beståndsdel i bekämpningsmedlet. *Lag (2003:806).*

3 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförordelagen (2011:1244). *Lag (2011:1318).*

4 § Skyldig att betala skatt (skattskyldig) är den som

1. inom landet yrkesmässigt tillverkar bekämpningsmedel,
2. från ett annat land för in eller tar emot bekämpningsmedel för yrkesmässig återförsäljning eller för egen yrkesmässig användning inom landet.

Som tillverkning enligt första stycket 1 anses även blandning av olika bekämpningsmedel och sådan märkning eller dylikt av en vara som anges i 1 § andra stycket 2 som medför att varan anses utgöra bekämpningsmedel.

En verksamhet är yrkesmässig, om den utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), eller om den bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kronor. *Lag (2006:593).*

5 § Skyldighet att betala skatt inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 4 § första stycket 1 när
 - a) ett bekämpningsmedel levereras till en köpare,
 - b) ett bekämpningsmedel tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning,
 - c) den skattepliktiga verksamheten upphör, varvid skattskyldigheten omfattar bekämpningsmedel som då ingår i den skattskyldiges lager,

2. den som är skattskyldig enligt 4 § första stycket 2 när ett bekämpningsmedel förs in till Sverige. *Lag (2006:593)*.

6 § Paragrafen upphävd. *Lag (1994:1706)*.

7 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:408)*.

8 § En skattskyldig får göra avdrag för skatt på sådana bekämpningsmedel

1. som har förts ut ur landet,
2. för vilka skattskyldighet tidigare har inträtt,
3. som har tagits tillbaka i samband med återgång av köp. *Lag (2002:408)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1984:410

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984. Den första redovisningsperioden för den som är deklarationsskyldig skall vara juli–september 1984, om inte Riksskatteverket bestämmer något annat.

Till SFS 1988:638

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988.

Till SFS 1993:484

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Till SFS 1994:1706

Denna lag träder i kraft den 3 november 1994.

Till SFS 1995:617

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1998:824

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. *Lag (1998:1677)*.

Till SFS 1998:1677

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1999:673

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1252

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som avser tid före ikraftträdandet.

Till SFS 2002:408

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

216 *Lag om skatt på bekämpningsmedel*

Till SFS 2003:806

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:593

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:1318

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

Lag (1995:1667) om skatt på naturgrus

21 december 1995

Ändringar införda t.o.m. SFS 2011:1379

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Skatt (naturgrusskatt) skall betalas till staten enligt denna lag för brutet naturgrus om utvinningen av naturgruset sker för annat ändamål än markinnehavarens husbehov och

1. sker med stöd av tillstånd som har lämnats enligt 11 kap. miljöbalken eller vattenlagen (1983:291), eller
2. kräver tillstånd enligt 9 kap. miljöbalken. *Lag (2005:580).*

2 § Med naturgrus avses naturligt sorterade jordarter som till övervägande del består av fraktionerna sand, grus, sten och block.

3 § Skatten tas ut med 13 kronor per ton naturgrus. *Lag (2005:961).*

4 § Skattskyldig är den som exploaterar en naturgrustäkt.

Har föreskrifter om skyldighet att lämna uppgift om vem som är exploatör av täkten meddelats med stöd av 26 kap. 21 a § första stycket miljöbalken, är tillståndshavaren tillsammans med exploatören skattskyldig för tiden till dess sådan uppgift har lämnats. *Lag (2005:580).*

5 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:424).*

6 § Skattskyldighet inträder när

1. naturgrus levereras till en köpare,
2. naturgrus tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning, eller
3. den skattepliktiga verksamheten upphör, varvid skattskyldigheten omfattar det naturgrus som då ingår i den skattskyldiges lager. *Lag (2002:424).*

7 § Skattskyldighet inträder inte för

1. naturgrus som används enbart för ändamål som är nödvändiga för täktverksamhetens bedrivande, eller
2. naturgrus som används för efterbehandling av täkten.

8 § En skattskyldig får göra avdrag för skatt på sådant naturgrus

1. för vilket skattskyldighet tidigare har inträtt, eller
2. som har tagits tillbaka i samband med återgång av köp. *Lag (2002:424).*

9 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag (2011:1379).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1995:1667

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

Till SFS 1998:851

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.
2. Föreskrifter som har meddelats med stöd av 18 a § andra stycket naturvårdslagen (1964:822) skall vid tillämpningen av den nya lydelsen av 4 § andra stycket anses som föreskrifter som har meddelats med stöd av 12 kap. 5 § andra stycket miljöbalken.

Till SFS 2002:424

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2002:999

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2005:580

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2005.

Till SFS 2005:961

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:1379

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

Lag (1999:673) om skatt på avfall

23 juni 1999

Ändringar införda t.o.m. SFS 2011:1398

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Skatt (avfallsskatt) skall betalas till staten enligt denna lag för avfall som förs in till en avfallsanläggning där farligt avfall eller annat avfall till en mängd av mer än 50 ton per år slutligt förvaras (deponeras) eller förvaras under längre tid än tre år.

Avfallsskatt skall också betalas för avfall som uppkommer inom en anläggning där det huvudsakligen bedrivs annan verksamhet än avfallshantering, om farligt avfall eller annat avfall till en mängd av mer än 50 ton per år deponeras inom anläggningen eller förvaras där under längre tid än tre år.

2 § Med avfall jämställs annat material som förs in till en avfallsanläggning som avses i 1 § första stycket.

3 § Bestämmelserna i 1 § gäller dock inte för anläggningar där deponering eller förvaring sker uteslutande av

1. ett eller flera av följande avfallsslag, nämligen
 - a) jord, grus, lera, skiffer, kalkstoft, kalksten eller annan sten,
 - b) bergrester från gruvindustriell verksamhet,
 - c) avfallssand från gruvindustriell verksamhet och avfall från vattenrening vid sådan verksamhet samt järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellets, eller
2. radioaktivt avfall,
3. vattenverksslam i slambassäng, eller
4. flytande avfall i vassbädd.

I fråga om avfall från vattenrening vid gruvindustriell verksamhet och järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellets gäller första stycket 1 endast under förutsättning att deponering eller förvaring sker tillsammans med avfallssand från gruvindustriell verksamhet. *Lag (2000:1429).*

Skattebelopp m.m.

4 § Avfallsskatt skall betalas med 435 kronor per ton avfall. *Lag (2005:962).*

5 § Avfallsskatt skall bestämmas på grundval av vägning.

Om den mängd avfall som förs in till eller uppkommer vid en anläggning är av mindre omfattning eller det av någon annan anledning finns särskilda skäl, får avfallsskatten bestämmas på annan grund än vägning.

Undantag från skatteplikt

6 § Avfallsskatt skall inte betalas för

1. material som är avsett att användas för driften av en avfallsanläggning eller som förs in till en sådan anläggning utan direkt samband med avfallshandlingen,

2. avfall som är avsett att inom en anläggning

a) behandlas genom kompostering eller reaktorbaserad rötning,

b) förbrännas,

c) användas för tillverkning av fast lagringsbart bränsle,

d) avvattnas,

e) renas, under förutsättning att avfallet är flytande,

3. flytande avfall som inom en anläggning är avsett att behandlas i vassbädd.

Första stycket 2 d, 2 e och 3 gäller endast om det vatten som avgår från behandlingen inte deponeras inom anläggningen.

Avfallsskatt skall dock betalas för rester som uppstår efter genomförd åtgärd enligt första stycket 2. *Lag (2000:1429)*.

Vem som är skattskyldig

7 § Skyldig att betala avfallsskatt är den som bedriver verksamheten på anläggningen. *Lag (2002:428)*.

Skattskyldighetens inträde

8 § Skyldigheten att betala avfallsskatt inträder i fall som avses i

1. 1 § första stycket när avfall förs in till anläggningen,

2. 1 § andra stycket när avfall uppkommer och i

3. 6 § tredje stycket när åtgärden har slutförts. *Lag (2000:1429)*.

Förfarandet

9 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförfarandelagen (2011:1244). Redovisningsperioden för avfallsskatt är dock kalenderkvartal. *Lag (2011:1398)*.

Avdrag

10 § Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på

1. avfall som förts ut från anläggningen, dock inte lak- och reningsvatten och inte heller gas som har bildats vid nedbrytning av organiskt avfall,

2. avfall som använts för driften av anläggningen,

3. avfall som inom anläggningen använts för konstruktionsarbeten eller för att där åstadkomma en miljösäker deponering eller förvaring, dock inte när avfallet använts för mellantäckning,

4. avfall enligt 3 § första stycket 1 a som är avsett att inom anläggningen användas för sluttäckning, om det förvaras skilt från annat avfall. *Lag (2002:998)*.

11 § Den som är skattskyldig får göra avdrag även för skatt på

1. vatten eller stabiliserande ämnen som utanför anläggningen tillsatts till aska,

2. förorenad jord från marksanering,

3. muddermassor från sanering och fördjupning av vattenområden,

4. avfall från sanering av upplag för farligt avfall,

5. slam från behandling av lakvatten från anläggning där gips deponeras,

6. avfall från rening av kommunalt avloppsslam som förorenats på grund av verksamhet vid Falu koppargruva,

7. asbesthaltigt avfall,

8. fluor- och svavelhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellet,

9. grönlutslam från kausticeringsprocesser,

10. returfiberavfall och avsvärtningslam från uppabetning av returpapper samt askor från eldning av avsvärtningslam,

11. slam från framställning av dikalciumfosfat, kalciumklorid och natriumfosfat,

12. kalciumfluoridslam från framställning av aluminiumfluorid,

13. gipsslam från framställning av uppkolningsmedel,

14. elfilterstoft från framställning av kalciumkarbid,

15. slagger från metallurgiska processer,

16. stoft och slam från rening av gaser från framställning av råstål och råjärn,

17. oljehaltigt glödskalsslam,

18. metallhydroxidslam,

19. stoft och slam från rening av rökgaser och processvatten vid framställning av koppar, zink och bly,

20. katodrester, blästerstoft, kolavfall samt stoft och slam från rening av rökgaser vid framställning av aluminium,

21. stoft och slam från rening av rökgaser från framställning av ferrolegeringar,

22. gjuterisand,

23. avfall från rensprocessen vid uppabetning av återvunnet glas, och

24. biobränsleaska, vars halt av cesium-137 uppgår till minst fem kilobecquerel per kilogram och som förts in till en avfallsanläggning som uppfyller de krav som Strålsäkerhetsmyndigheten fastlagt för deponering av sådan aska.

Vid fastställandet av halten cesium-137 enligt första stycket 24 ska askans torrsvikt användas. *Lag (2008:242)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1999:673

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

222 *Lag om skatt på avfall*

Till SFS 2000:1429

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas för tid från och med den 1 januari 2000.

Till SFS 2001:904

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fall då skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:960

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Till SFS 2002:428

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2002:998

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2005:962

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:242

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008.

Till SFS 2011:1398

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

Förordning (1999:1218) om skatt på avfall

2 december 1999

Ändringar införda t.o.m. SFS 2003:1012

Regeringen föreskriver följande.

1 § Skatteverket får meddela föreskrifter om vägning som avses i 5 § lagen (1999:673) om skatt på avfall. *Förordning (2003:1012)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1999:1218

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 2003:1012

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Lag (1972:266) om skatt på annonser och reklam

2 juni 1972

Ändringar införda t.o.m. SFS 2011:1305

Omtryckt i SFS 1984:156.

Kungl. Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut, funnit gott förordna som följer

1 § Skatt (reklamskatt) erlägges enligt denna lag till staten för annons, som är avsedd att offentliggöras inom landet, och för reklam, som är avsedd att spridas inom landet i annan form än annons.

I denna lag förstås med

1. trycksak, avtryck som framställts i flera lika exemplar i tryckpress eller genom screenförfarande,

2. reklam, meddelande som har till syfte att åstadkomma eller främja avsättning i kommersiell verksamhet av vara, fastighet, nyttighet, rättighet eller tjänst,

3. annons, särskilt utrymme som upplåtits i trycksak för återgivning av text eller bild för annan än utgivaren och sådant utrymme i trycksaken som tagits i anspråk av utgivaren för egen reklam,

4. periodisk publikation, publikation som enligt utgivningsplan ska komma ut med normalt minst fyra nummer om året och som inte är att anse som reklamtrycksak,

5. reklamtrycksak, trycksak som framställts huvudsakligen i syfte att offentliggöra reklam för utgivaren,

6. annonsblad, trycksak som inte är att anse som en reklamtrycksak och som innehåller annonser och som saknar redaktionellt innehåll eller som har ett obetydligt redaktionellt innehåll utöver sådant som har samband med dem som annonserar,

7. katalog, en efter vissa grunder upprättad förteckning över personer, föremål eller liknande,

8. program, förteckning över personer och deras roll eller nummer vid teaterföreställning, konsert, idrottsevenemang eller liknande. *Lag (2007:1167)*.

(Se vidare anvisningarna.)

Anv. till 1 §

1. Meddelande anses som reklam även när meddelandet innefattar erbjudande om inköp eller motsvarande.

Med avsättning förstås försäljning eller annan omsättning som normalt sker mot vederlag.

Bilaga till annan publikation än reklamtrycksak anses som självständig trycksak och dessutom som annons i publikationen.

2. Som trycksak anses icke vara som förses med tryck, om varan utgöres av penna, glas, klädesplagg eller annat som har ett självständigt bruksvärde eller

om varan är avsedd att användas som affärshandling, kontorsmaterial, etikett, emballage eller liknande.

Som reklamtrycksak anses icke trycksak som avser viss vara och skall åtfölja denna vid försäljning eller motsvarande, såsom garantisedel, bruksanvisning eller instruktionsbok. Som reklamtrycksak anses icke heller trycksak av innehåll som enbart utgör affärsteknisk information om priser, produkter, sortiment eller motsvarande, information till återförsäljare eller representanter eller intern information till anställda, medlemmar eller delägare eller trycksak som huvudsakligen är att anse som kalender, jubileumsskrift eller liknande eller som har huvudsakligen historiskt, tekniskt, ekonomiskt eller annat vetenskapligt innehåll.

3. Trycksak anses icke som reklamtrycksak enbart av den anledningen att den innehåller annonser med reklam för annan än utgivaren. *Lag (1975:117)*.

2 § Paragrafen upphävd. *Lag (1984:156)*.

3 § Skatteplikt föreligger, om ej annat följer av 4 §, för annons som avser reklam och för annan annons för vilken vederlag utgår.

4 § Skatteplikt föreligger ej för annons i

1. periodisk publikation som väsentligen framstår som organ för sammanlutning med huvudsakligt syfte att verka för religiöst, nykterhetsfrämjande, politiskt, miljövårdande, idrottsligt eller försvarsfrämjande ändamål eller att företräda handikappade eller arbetshindrade medlemmar,

2. publikation som ges ut på främmande språk för spridning huvudsakligen utomlands,

3. publikation eller bilaga till publikation, när annonsen avser endast publikationen eller annat nummer av denna eller, i fråga om bok, annan bokutgivning av samme förläggare. *Lag (1998:597)*.

5 § Skatteplikt föreligger, om inte annat följer av 6 §, för reklam som återges

1. i s.k. ljudtidning, i eller i anslutning till trafikmedel, butikslokal, sportanläggning, teater eller liknande lokal, på fastighet eller allmän plats eller på annat motsvarande sätt,

2. genom visning av film eller återgivning av ljud. *Lag (1998:597)*.

6 § Skatteplikt föreligger inte för

1. reklam som avses i 5 § 1, om fråga är om reklam i eller utanför företags butikslokal, arbetsplats, trafikmedel eller liknande och reklamen avser företaget, dess verksamhet eller utrymmet för reklamen,

2. reklam som avses i 5 § 2, om reklamen avser kommande verksamhet av det slag som bedrivs där reklamen offentliggörs. *Lag (1998:597)*.

7 § Paragrafen upphävd. *Lag (1998:597)*.

8 § Paragrafen upphävd. *Lag (1984:156)*.

9 § Skattskyldig är den som i yrkesmässig verksamhet inom landet offentliggör skattepliktig annons eller skattepliktig reklam i annan form än annons.

226 Lag om skatt på annonser och reklam

Även den som i yrkesmässig verksamhet distribuerar annonsblad som förts in till landet utan att reklamskatt betalats vid införseln är skattskyldig. *Lag (1998:597)*.

(Se vidare anvisningarna.)

Anv. till 9 §

En verksamhet anses som yrkesmässig om den utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). Verksamhet som inte utgör näringsverksamhet enligt inkomstskattelagen anses som yrkesmässig, när den innefattar ej enbart enstaka tillhandahållande av skattepliktig annons eller skattepliktig reklam.

Har innehavare av publikation träffat avtal med annan om rätt för denne att upplåta utrymme i publikationen för annons och uppbära vederlaget härför, är endast den sistnämnde skattskyldig. Motsvarande gäller i fråga om reklam enligt 5 §. *Lag (1999:1241)*.

9 a § En utländsk företagare som är skattskyldig enligt denna lag skall företrädas av en av beskattningsmyndigheten godkänd representant. En sådan representant skall enligt fullmakt av den utländske företagaren som ombud för företagaren svara för redovisningen av reklamskatt och i övrigt företräda den utländske företagaren i frågor som gäller skatt enligt denna lag. Beskattningsmyndigheten kan kräva att säkerhet ställs för skattens betalning. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos representanten.

Första stycket gäller inte en utländsk företagare som är juridisk person och har ett fast driftställe här i landet. *Lag (1994:1566)*.

10 § Delägare i enkelt bolag är skattskyldig i förhållande till sin andel i bolaget.

I fråga om kommanditbolag eller annat handelsbolag är bolaget skattskyldigt. I fråga om europeisk ekonomisk intressegruppering är grupperingen skattskyldig. Har skattskyldig avlidit, är dödsboet skattskyldigt. Har skattskyldig försatts i konkurs, är konkursboet skattskyldigt. *Lag (2000:469)*.

11 § Skattskyldigheten inträder när

1. skattepliktig annons offentliggörs,
2. skattepliktig reklam i annan form återges.

Erhåller den skattskyldige betalning i förskott inträder dock skattskyldighet för betalningen när den sker. *Lag (1998:597)*.

12 § Skatten för annons i periodisk publikation tas ut med 3 procent av beskattningsvärdet och annars med 8 procent av beskattningsvärdet.

För annons i annonsblad, katalog eller program tas skatten ut med 8 procent även om publikationen är periodisk. *Lag (2007:1167)*.

13 § Beskattningsvärdet utgöres i fall som avses i 3 § samt 5 § 1 och 2 av vederlaget.

Utgår icke vederlag för skattepliktig annons eller skattepliktig reklam i annan form än annons eller understiger vederlaget uppenbarligen vad som är skäligt, utgöres beskattningsvärdet av belopp som svarar mot skäligt vederlag.

I beskattningsvärdet inräknas ej beloppet av reklamskatt eller annan statlig skatt eller avgift. *Lag (1998:597)*.

(Se vidare anvisningarna.)

Anv. till 13 §

Med vederlag avses det avtalade priset, däri inräknat avtalade pristillägg enligt faktura eller annan handling.

Från vederlag får ej avräknas s.k. villkorlig rabatt som utgår vid betalning i efterhand inom viss tid. Utställes växel eller annat skuldebrev för betalningen, utgöres beskattningsvärdet av belopp enligt sådan handling med tillägg av vederlag som därutöver kommit den skattskyldige till godo. Avdrag får ej göras för diskonto vid diskontering av sådant skuldebrev.

Utgår gemensamt vederlag för prestationer som ska inräknas i beskattningsvärdet och för andra prestationer, bestäms beskattningsvärdet efter uppdelning av vederlaget efter skälig grund.

Skäligt värde enligt 13 § andra stycket bestämmes enligt ortens pris enligt samma grunder som föreskrivs för marknadsvärde i 61 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2007:1167)*.

14 § Paragrafen och anvisningarna till paragrafen upphävda. *Lag (1998:597)*.

15 § Paragrafen upphävd. *Lag (1984:156)*.

16 § I fråga om periodisk publikation, för vilken utgivaren äger rätt till återbetalning av skatt enligt 24 §, föreligger redovisningsskyldighet endast om det sammanlagda beskattningsvärdet av publikationens annonser för beskattningsår överstiger 60 000 kronor. I annat fall föreligger redovisningsskyldighet om sammanlagda beskattningsvärdet för beskattningsåret överstiger 20 000 kronor. Är ett beskattningsår längre eller kortare än tolv månader skall de angivna gränserna räknas upp eller ned i motsvarande mån. *Lag (1984:156)*.

(Se vidare anvisningarna.)

Anv. till 16 §

Redovisningsskyldighet för delägare i enkelt bolag bestäms av omfattningen av bolagets skattepliktiga verksamhet.

17 § Paragrafen upphävd. *Lag (1984:156)*.

18 § Lämnas återbäring, bonus eller annan förmån, som icke utgör s.k. villkorlig rabatt, i efterhand och avser förmånen något för vilket skattskyldighet inträtt, får avdrag för den del av den tidigare redovisade skatten som belöpt på förmånen göras i den ordning som gäller för den skattskyldiges redovisning för reklamskatt. Avser förmånen sådan annons i periodisk publikation, för vilken skattskyldighet inträtt under tidigare kalenderår, får avdraget dock ej överstiga den skatt som den skattskyldige erlagt eller haft att erlagga för det tidigare året minskad med belopp som återbetalats enligt 24 §.

Uppkommer förlust på fordran för vilken reklamskatt redovisats, äger första stycket motsvarande tillämpning. Har avdrag för skatt för sådan fordran gjorts

228 *Lag om skatt på annonser och reklam*

och inflyter därefter betalning, skall redovisning åter lämnas för den skatt som belöper på det betalda beloppet. *Lag (1974:416)*.

19 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:401)*.

20 § Paragrafen upphävd. *Lag (1984:156)*.

21 § Redovisningsperiod omfattar två kalendermånader. Skattskyldig som, i förekommande fall efter sådan återbetalning eller befrielse som avses i 24 §, för närmast föregående beskattningsår har redovisat eller skulle ha redovisat reklamskatt med minst 300 000 kronor skall dock lämna deklaration för varje kalendermånad. *Lag (1984:156)*.

22 § Paragrafen upphävd. *Lag (1984:156)*.

23 § Paragrafen upphävd. *Lag (1998:597)*.

24 § Till skattskyldig, som redovisat reklamskatt för annonser i självständig periodisk publikation, återbetalar beskattningsmyndigheten så stor del av den erlagda skatten för ett beskattningsår som svarar mot en skattepliktig omsättning om högst 50 miljoner kronor för helt år. Återbetalningen sker efter utgången av varje halvt beskattningsår. För första halvåret av ett beskattningsår får återbetalat belopp ej överstiga skatten på en omsättning om hälften av det nämnda beloppet. Är ett beskattningsår längre eller kortare än tolv månader ska den angivna gränsen räknas upp eller ned i motsvarande mån.

Skattskyldig som ger ut annonsblad, katalog eller program är inte berättigad till återbetalning av reklamskatt för sådan trycksak.

Föreligger rätt till återbetalning enligt första stycket får beskattningsmyndigheten, om den skattepliktiga omsättningen kan förväntas med säkerhet icke överstiga det högsta belopp för helt år som anges i första stycket, medge befrielse från skyldighet att inbetala reklamskatt.

Om synnerliga skäl föreligger, kan beskattningsmyndigheten återbetala skatt tidigare än som anges i första stycket. *Lag (2007:1167)*.

Anv. till 24 §

Anvisningarna upphävda. Lag (2007:1167).

25 § Har skattskyldig erlagt reklamskatt trots att redovisningsskyldighet icke förelegat, återbetalar beskattningsmyndigheten det sålunda erlagda beloppet. *Lag (1993:468)*.

26 § Skyldig att betala reklamskatt för import från tredje land av annonsblad som har getts ut i sådant land är den som med anledning av importen är skyldig att betala tull för annonsbladen eller skulle ha varit skyldig att göra detta om annonsbladen hade varit tullbelagda.

Om import enligt första stycket sker med stöd av ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) och tullskulden därför uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit där om varan

hade varit tullbelagd, är innehavaren av tillståndet skyldig att betala reklamskatt.

För den som är skattskyldig enligt första stycket inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

För den som är skattskyldig enligt andra stycket inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldigheten att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet.

Skatt enligt första stycket ska betalas till Tullverket.

Reklamskatt vid import utgår med 8 procent av beskattningsvärdet. Beskattningsvärdet utgörs av varans värde för tulländamål bestämt enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. *Lag (2011:280)*.

27–28 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (1973:992)*.

29–30 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (1984:156)*.

31 § Skattskyldig skall under en tid av två år bevara ett exemplar av varje trycksak som han framställt.

32 § Beslut enligt 24 § tredje eller fjärde stycket får inte överklagas. Beslut enligt 9 a § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. *Lag (2007:1167)*.

33 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförfarandelagen (2011:1244).

För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2000:1281). *Lag (2011:1305)*.

34 § I lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. finns särskilda bestämmelser om redovisning av reklamskatt. *Lag (2000:48)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1972:266

Denna förordning (lag 1975:117) träder i kraft den 1 november 1972, då förordningen (1971:170) om annonsskatt upphör att gälla.

Till SFS 1973:992

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1974.

Till SFS 1974:416

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1974.

I samband med ikraftträdandet iakttages följande.

1. De äldre bestämmelserna gäller fortfarande i fråga om mässa eller utställning som avslutats före utgången av juni månad 1974. De nya bestämmelserna tillämpas i fråga om annan mässa eller utställning.

230 *Lag om skatt på annonser och reklam*

2. Anvisningarna till 5 § samt äldre lydelse av 23 och 26 §§ och av anvisningarna till 1 § gäller fortfarande i fråga om reklamtrycksak som tillhandshållits eller framställts före utgången av augusti månad 1974.

3. Äldre lydelse av 16 § gäller för kalenderåret 1974.

4. I fråga om återbetalning av skatt på annonser i periodisk publikation gäller äldre bestämmelser för kalenderåret 1974, såvitt avser skattskyldig som äger rätt till sådan återbetalning för tid före ikraftträdandet.

5. Närmare föreskrifter för ikraftträdandet av denna förordning, såvitt gäller förtullning, meddelas av Kungl. Maj:t.

Till SFS 1975:117

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1975. Äldre lydelse av 4 § gäller för annons i publikation som utgivits före ikraftträdandet.

Till SFS 1977:367

Denna lag träder i kraft två veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den utkommit från trycket i Svensk författningssamling. De nya bestämmelserna tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 1977. *Lagen utkom från trycket den 14 juni 1977.*

Till SFS 1977:1050

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1978.

Har skriftligt avtal om införing av annons i allmän nyhetstidning, som enligt anvisningarna till 24 § utgör annonsblad, träffats före ikraftträdandet tillämpas skattesatsen sex procent på sådan annons.

Till SFS 1984:156

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

2. De äldre bestämmelserna i 17, 21 och 22 §§ och medgivanden som lämnats med stöd av dem gäller till dess motsvarande regler om redovisning av skatt i 2 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter träder i kraft enligt övergångsbestämmelserna till den lagen.

3. De äldre bestämmelserna i 29 § om att Riksskatteverket skall meddela förhandsbesked gäller för ärenden, i vilka yttrande från reklamskattenämnden har avgetts före ikraftträdandet.

4. De nya bestämmelserna i 14 § första stycket tillämpas även på ansökan om nedsättning som kommit in till beskattningsmyndigheten före ikraftträdandet men som avser postorderkatalog för vilken skattskyldighet inträder efter ikraftträdandet.

Till SFS 1985:158

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1985. 24 § i den äldre lydelsen tillämpas fortfarande i fråga om beskattningsår eller del därav som ligger före ikraftträdandet.

Till SFS 1985:497

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1985.

2. De äldre bestämmelserna i 14 § tillämpas dock fortfarande i fråga om införsel som skett före ikraftträdandet.

Till SFS 1987:1237

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1988.

Till SFS 1990:1438

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

Till SFS 1993:468

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993. Beslut som meddelats av Riksskatteverket före ikraftträdandet överklagas enligt äldre bestämmelser. Överklagandet skall dock ges in till Skattemyndigheten i Dalarnas län. *Lag (1996:962)*.

Till SFS 1994:1566

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

Till SFS 1994:1870

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

Till SFS 1996:967

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1996:962

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1998:597

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1999:404

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 1999:1241

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2000:48

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2000.

Till SFS 2000:469

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000. Om Skattemyndigheten i Gävle före ikraftträdandet har fattat ett beslut som avses i den äldre lydelsen av 10 § första stycket eller 24 § andra eller tredje stycket får beslutet överklagas hos Riksskatteverket.

Till SFS 2000:1434

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2002:401

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

232 *Lag om skatt på annonser och reklam*

Till SFS 2004:122

Denna lag träder i kraft den 1 april 2004.

Till SFS 2005:957

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:229

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. Den nya lydelsen av 26 § tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 2006.

Till SFS 2007:1167

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

2. Bestämmelserna tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 2007.

3. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2007.

Till SFS 2010:108

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

Till SFS 2011:280

Denna lag träder i kraft den 15 april 2011.

Till SFS 2011:1305

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

Riksskatteverkets författningssamling:

Riksskatteverkets föreskrifter (RSFS 2002:37) om skatt på annonser och reklam.

Riksskatteverkets allmänna råd:

Riksskatteverkets allmänna råd (RSV 2002:42) om skatt på annonser och reklam.

Lag (1972:820) om skatt på spel

28 december 1972

Ändringar införda t.o.m. SFS 2011:1306

Omtryckt SFS 1984:157.

Kungl. Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut, funnit gott förordna som följer.

1 § Spelskatt betalas enligt denna lag till staten för sådant roulettspel som kräver tillstånd enligt lotterilagen (1994:1000).

Kortspel och tärningsspel jämställs i denna lag med roulettspel. *Lag (1999:356).*

2 § Paragrafen upphävd. *Lag (1984:157).*

3 § Paragrafen upphävd. *Lag (1978:761).*

4 § Skattskyldig är den som har tillstånd som avses i 1 §. I fråga om roulettspel med utrustning som upplåts av någon med fast driftställe inom landet, är dock den som upplåter utrustningen skattskyldig. *Lag (1999:356).*

5 § Delägare i enkelt bolag är skattskyldig i förhållande till sin andel i bolaget.

I fråga om kommanditbolag eller annat handelsbolag är bolaget skattskyldigt. I fråga om europeisk ekonomisk intressegruppering är grupperingen skattskyldig. Har skattskyldig avlidit, är dödsboet skattskyldigt. Har skattskyldig försatts i konkurs, är konkursboet skattskyldigt. *Lag (2000:470).*

6 § Skattskyldigheten inträder med den kalendermånad då spelet påbörjas och upphör vid utgången av den kalendermånad då spelet upphör. *Lag (1994:1003).*

7 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:403).*

8–9 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (1984:157).*

10 § Spelskatt för roulettspel tas ut, för varje kalendermånad då skattskyldighet föreligger, med

2 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på ett spelbord,

4 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på två spelbord,

9 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på tre spelbord,

18 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på fyra spelbord och

med

25 000 kronor för tillstånd som innebär rätt till spel på fem spelbord.

Föreligger rätt till spel på flera spelbord än fem tas skatten för vart och ett av dessa bord ut med 5 000 kronor per månad. *Lag (1999:356).*

11 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:403).*

12–15 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (1984:157).*

16 § Anordnar någon skattepliktigt spel utan tillstånd, påför beskattningsmyndigheten anordnaren spelskatt med belopp motsvarande den skatt som enligt 10 § skulle ha utgått om tillstånd lämnats. *Lag (1993:473)*.

17–18 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (1984:157)*.

19 § Den som bedriver roulettspel med utrustning som upplåtits till honom är ansvarig för spelskatt för vilken skattskyldighet åvilar upplåtaren och som denne inte betalat. När spelutrustning upplåts i flera led gäller motsvarande för en upplåtare som själv inte är skattskyldig. *Lag (1999:356)*.

20–21 §§ Paragraferna upphävda. *Lag (1984:157)*.

22 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:403)*.

23 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag (2011:1306)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1972:820

1. Denna förordning träder i kraft den 1 april 1973.
2. Förordningen äger icke tillämpning på bingospel som enligt anmälan eller tillstånd enligt lotteriförordningen (1939:207) påbörjats före den 1 april 1973.
3. Den som avser att påbörja skattepliktig spelverksamhet under april månad 1973, skall senast den 15 mars 1973 göra anmälan för registrering enligt 7 §.
4. För att avgöra om anmälningsskyldighet för registrering enligt 7 § föreligger kan riksskatteverket före den 1 april 1973 infordra uppgift från den som kan antagas bli skattskyldig.
5. Ytterligare föreskrifter för ikraftträdandet av denna förordning meddelas av Konungen.

Till SFS 1978:761

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1979.
Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om spel som avser tid före ikraftträdandet.

Till SFS 1984:157

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

Till SFS 1993:473

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Till SFS 1994:1003

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

Till SFS 1988:1571

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989.
Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas i fråga om spel enligt sådant bingotillstånd som börjat gälla före den 1 januari 1989.

Till SFS 1999:356

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2000:470

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000. Om skattemyndigheten i Gävle före ikraftträdandet har fattat ett beslut som avses i den äldre lydelsen av 5 § första stycket eller 11 § får beslutet överklagas hos Riksskatteverket.

Till SFS 2002:403

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:1306

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

Skatteverkets allmänna råd:

Skatteverkets allmänna råd SKV A (2004:9) om spelskatt.

Förordning (1984:249) om spelskatt

10 maj 1984

Ändringar införda t.o.m. SFS 2003:935

Regeringen föreskriver följande.

1 § Den som har utsetts till kontrollant för ett spel skall se till att spelets anordnare iakttar bestämmelserna i lagen (1972:820) om skatt på spel. Kontrollanten skall bestyrka riktigheten av de uppgifter som lämnas i deklamationer för bingospel.

2 § Skatteverket meddelar de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställighet av lagen (1972:820) om skatt på spel. *Förordning (2003:935)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1984:249.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1984, då spelskattekungörelsen (1973:30) skall upphöra att gälla.

Till SFS 2003:935

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Lotterilag (1994:1000)

9 juni 1994

Ändringar införda t.o.m. SFS 2012:85

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag skall tillämpas på lotterier som anordnas för allmänheten.

Ett lotteri skall anses anordnat för allmänheten även när det som villkor för deltagande krävs medlemskap i en viss sammanslutning, om denna väsentligen har till uppgift att anordna lotterier eller när lotteriet annars med hänsyn till omfattningen eller till villkoren för deltagande är att jämställa med ett lotteri som är anordnat för allmänheten.

Lagen skall tillämpas också på lotterier i form av bingospel, automatspel, roulettspel, tärningsspel och kortspel som inte anordnas för allmänheten, om spelet anordnas i förvärvssyfte.

2 § Lagen gäller inte svenska statens premieobligationslån.

Den tillämpas inte heller på automatspel som inte ger vinst eller ger vinst bara i form av frispel. Föreskrifter om sådant automatspel finns i lagen (1982:636) om anordnande av visst automatspel.

Den tillämpas inte heller på spel enligt kasinolagen (1999:355). *Lag (1999:358)*.

Definitioner

3 § Med *lotteri* avses i denna lag en verksamhet där en eller flera deltagare, med eller utan insats, kan få en vinst till ett högre värde än vad var och en av de övriga deltagarna kan få.

Till lotteri hänförs

1. lottning, gissning, vadhållning och liknande förfaranden,
2. marknads- och tivolinöjen,
3. bingospel, automatspel, roulettspel, tärningsspel, kortspel, kedjebrevsspel

och liknande spel.

Vid bedömningen av om en verksamhet är ett lotteri skall hänsyn tas till verksamhetens allmänna karaktär och inte endast till den större eller mindre grad av slump som finns i det enskilda fallet.

Med vinst avses i denna lag även rätt till fortsatt spel. *Lag (1996:1168)*.

4 § Med *egentligt lotteri* avses i denna lag ett sådant lotteri som anges i 3 § andra stycket 1 och 2 med undantag för vadhållning i samband med hästtävling och sådan vadhållning i samband med idrottstävling som bedrivs i mer än en kommun.

Med *lottförsäljningsautomat* avses en automat som inte är utrustad med en slumpvalsgenerator eller ett elektroniskt minne och som efter betalning förser

deltagaren med en lottsedel som antingen är en vinstlott eller en nitlott. *Lag (1996:1168)*.

5 § Med *bingospel* avses i denna lag ett lotteri

1. som förutsätter att deltagaren är närvarande på spelplatsen och där köper en bingobricka,
2. där vinstmöjligheterna är beroende av om de nummer som dras sammanfaller med numren på bingobrickan, och
3. där deltagaren genast gör anspråk på sin vinst.

6 § Med *automatspel* avses i denna lag spel på mekaniska eller elektroniska spelautomater.

I denna lag avses med

1. *varuspelsautomat*: en spelautomat som betalar ut vinst i form av varor och där vinstmöjligheterna helt eller delvis beror på slumpen,
2. *penningautomat*: en spelautomat som betalar ut vinst i form av pengar och där vinstmöjligheterna huvudsakligen beror på slumpen,
3. *värdeautomat*: en spelautomat som betalar ut vinst bara i form av värdebevis, spelpolletter eller liknande och där vinstmöjligheterna huvudsakligen beror på slumpen, *Lag (2012:85)*.

7 § Med *kedjebrevsspel* avses i denna lag spel i vilka vinstmöjligheterna huvudsakligen beror på antalet deltagare som efter hand inträder i spelet.

8 § Med prisbasbelopp avses i denna lag prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken. *Lag (2010:1258)*

Krav på tillstånd och typgodkännande

9 § Lotterier får anordnas bara efter tillstånd, om något annat inte följer av denna lag.

Allmänna förutsättningar för tillstånd

10 § Tillstånd att anordna ett lotteri får lämnas endast om det kan antas att verksamheten kommer att bedrivas på ett från allmän synpunkt lämpligt sätt samt enligt meddelade föreskrifter, villkor och bestämmelser.

Tillståndstid

11 § Tillstånd att anordna lotteri skall avse en viss tid och ett visst område där lotteriverksamheten får bedrivas. Om det inte finns särskilda skäl till annat, skall området utgöras av det område där den sammanslutning som söker tillstånd huvudsakligen är verksam.

Tillstånd skall lämnas till den som anordnar lotteriet.

Tillstånd med villkor

12 § Tillståndsmyndigheten får förena ett lotteritillstånd med särskilda villkor samt med kontroll- och ordningsbestämmelser.

Föreståndare

13 § För varje tillståndspliktigt lotteri som anordnas av en juridisk person skall det finnas en föreståndare som tillståndsmyndigheten godkänner.

Tillståndsmyndigheten får medge undantag från kravet på föreståndare, om det är uppenbart att någon sådan inte behövs.

Typgodkännande

14 § Förslutna lotter och bingobrickor som används i ett lotteri skall vara av godkänd typ. Detsamma gäller teknisk utrustning som används för insatser, vinstdragning eller kontroll av egentliga lotterier och bingospel.

Ett beslut om typgodkännande får förenas med villkor.

Egentliga lotterier

Vem som kan få tillstånd

15 § Tillstånd att anordna ett egentligt lotteri får lämnas till en svensk juridisk person som är en ideell förening och som

1. enligt sina stadgar har till huvudsakligt syfte att främja ett allmännyttigt ändamål inom landet,

2. bedriver verksamhet som huvudsakligen tillgodoser sådant ändamål,

3. inte vägrar någon inträde som medlem, om det inte finns särskilda skäl för detta med hänsyn till arten eller omfattningen av föreningens verksamhet eller syfte eller av någon annan orsak, och

4. för sin verksamhet behöver lotteriinkomster.

Tillstånd får lämnas också till en annan juridisk person än en ideell förening eller en juridisk person som har till huvudsakligt syfte att främja ett allmännyttigt ändamål utom landet, om det finns särskilda skäl för det.

Förutsättningar för tillstånd

16 § Tillstånd att anordna ett egentligt lotteri får ges, om

1. värdet av vinsterna i lotteriet motsvarar minst 35 procent och högst 50 procent av insatsernas värde,

2. vinstandelen anges på lottsedlarna, lottlistorna eller på den plats där lotteriet bedrivs, och

3. det kan antas att lotteriet kommer att ge sökanden skälig avkastning och att denna kommer att användas för det aktuella allmännyttiga ändamålet.

Till grund för beräkningen av vinsternas värde enligt första stycket 1 får läggas en bedömning av ett sannolikt vinstutfall. Detta gäller för lotterier som har en i förväg fastställd vinstplan och som bedrivs i flera län.

Kravet enligt första stycket 3 på skälig avkastning gäller inte om det finns särskilda skäl för annat.

Om lotterna skall säljas i en lottförsäljningsautomat krävs vidare att

1. en vinstplan är fastställd i förväg,

240 Lotterilag

2. vinsterna har dragits i förväg inför en av tillståndsmyndigheten godkänd kontrollant, och att

3. automaten inte betalar ut någon vinst. *Lag (2003:346)*.

Lotterier som kräver registrering

17 § En sådan sammanslutning som avses i 15 § och som är verksam huvudsakligen inom en enda kommun får efter registrering anordna egentliga lotterier under en treårsperiod, om

1. lotterierna bedrivs bara inom den eller de kommuner där sammanslutningen är verksam,

2. lotterierna inte bedrivs från en fast försäljningsplats som tillhandahålls av ett serviceföretag,

3. insatsernas sammanlagda belopp i de lotterier som anordnas under treårsperioden uppgår till högst 20 prisbasbelopp,

4. en vinst som utgörs av pengar uppgår till högst ett prisbasbelopp,

5. värdet av vinsterna i varje lotteri motsvarar minst 35 procent och högst 50 procent av insatsernas värde,

6. vinstandelen anges på lottsedlarna, lottlistorna eller på den plats där lotteriet bedrivs, och

7. det för lotterierna finns föreståndare som registreringsmyndigheten godkänt.

Registreringsmyndigheten får medge undantag från kravet på föreståndare enligt första stycket 7 om det är uppenbart att någon sådan inte behövs.

För lotteri som avses i 16 § fjärde stycket gäller vidare där angivna särskilda förutsättningar. *Lag (2010:1258)*.

18 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:592)*.

Lotterier som inte behöver tillstånd

19 § En sådan sammanslutning som avses i 15 § första stycket får anordna egentliga lotterier utan tillstånd, om

1. lotteriet anordnas i samband med

a) en tillställning eller en sammankomst som sammanslutningen anordnar eller deltar i eller

b) ett bingospel som sammanslutningen anordnar,

2. lotteriet bedrivs bara inom det för tillställningen, sammankomsten eller bingospelet avsedda området,

3. värdet av varje insats uppgår till högst 1/6 000 prisbasbelopp,

4. värdet av högsta vinsten uppgår till högst 1/6 prisbasbelopp,

5. det sammanlagda värdet av vinsterna motsvarar minst 35 procent och högst 50 procent av insatsernas värde, om antalet insatser och vinster samt värdet av dessa är bestämda enligt en uppgjord plan,

6. vinstandelen anges på lottsedlarna eller lottlistorna eller i den lokal där lotteriet bedrivs,

7. lottköparen vid lottköpet får veta var och när vinsterna skall dras och på vilket sätt resultatet av dragningen görs tillgängligt för allmänheten, om vinstdragningen inte redan har ägt rum, och

8. vinsterna dras offentligt före tillställningens, sammankomstens eller bingo-spelets slut för dagen, om vinstdragningen inte redan har ägt rum före lottförsäljningen.

Försäljning av lotter genom påteckning på lottlistor får, trots vad som sägs i första stycket 2, påbörjas fyra veckor innan tillställningen eller sammankomsten äger rum. *Lag (2010:1258)*.

20 § Egentliga lotterier får även i andra fall än som anges i 19 § anordnas utan tillstånd, om

1. lotteriet anordnas i samband med
 - a) en offentlig nöjeställning,
 - b) en offentlig tillställning till förmån för ett allmännyttigt ändamål, eller
 - c) en allmän sammankomst för framförande av ett konstnärligt verk till förmån för ett allmännyttigt ändamål,
2. lotteriet bedrivs bara inom det för tillställningen eller sammankomsten avsedda området,
3. vinsterna utgörs bara av varor eller tjänster,
4. värdet av varje insats uppgår till högst 1/6 000 prisbasbelopp,
5. värdet av högsta vinsten uppgår till högst 1/60 prisbasbelopp,
6. vinsterna delas ut i omedelbar anslutning till deltagandet i lotteriet,
7. det sammanlagda värdet av vinsterna motsvarar minst 35 procent och högst 50 procent av insatsernas värde, om antalet insatser och vinster samt värdet av dessa är bestämda enligt en uppgjord plan, och
8. vinstandelen anges på lottsedlarna eller anslås i den lokal där lotteriet bedrivs. *Lag (2010:1258)*.

21 § I samband med utgivandet av en tryckt periodisk skrift får det utan tillstånd anordnas ett egentligt lotteri där pristagare utses i en tävling som har anordnats i skriften, om

1. det som villkor för att delta i lotteriet inte fordras att skriften innehas eller att insats betalas, och
2. värdet av högsta vinsten uppgår till högst 1/60 prisbasbelopp. *Lag (2010:1258)*.

Lotterier som förmedlas med hjälp av elektromagnetiska vågor

21 a § Lotterier som anordnas i samband med sändning i radio eller television eller på annat sätt förmedlas med hjälp av elektromagnetiska vågor är att anse som egentliga lotterier. Detta gäller dock inte vadhållning i samband med hästtävling och sådan vadhållning i samband med idrottstävling som bedrivs i mer än en kommun. Det gäller inte heller kedjebrevsspel eller liknande spel. *Lag (2002:592)*.

21 b § Ett sådant egentligt lotteri som avses i 21 a § får inte anordnas utan särskilt tillstånd utom i fall som anges i 21 c §.

Tillstånd får ges till sådan sammanslutning som avses i 15 §.

Tillstånd får ges endast om kraven i 16 § i tillämpliga delar är uppfyllda.

Tillstånd att anordna egentliga lotterier i kommersiell radio, närradio eller andra trådsändningar av television än vidaresändningar enligt radio- och tv-lagen (2010:696) får lämnas bara om det kan antas att marknaden för lokala lotterier inte försämras. *Lag (2010:771)*.

21 c § I samband med sändning i radio eller television får det utan tillstånd anordnas ett egentligt lotteri där pristagare utses i en tävling som har anordnats i sändningen, om

1. det som villkor för att delta i lotteriet inte fordras att insats betalas, och

2. värdet av högsta vinsten uppgår till högst 1/60 prisbasbelopp.
Lag (2010:1258).

21 d § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får, beträffande tillståndspliktiga lotterier som förmedlas med hjälp av elektromagnetiska vågor, meddela föreskrifter i fråga om åldersgräns och folkbokföring för deltagande, andra krav för anordnande av lotteri samt krav på utrustning som används av anordnaren. *Lag (2002:592)*.

Bingospel

22 § Tillstånd att anordna bingospel får ges till en sådan sammanslutning som avses i 15 §, om

1. värdet av högsta vinsten inte överstiger ett prisbasbelopp,

2. värdet av vinsterna i spelet motsvarar minst 35 procent av insatsernas värde,

3. vinstplanen anslås i spellokalen, och

4. det kan antas att bingospelet kommer att ge sammanslutningen skälig avkastning, om det inte finns särskilda skäl för något annat.

Förekommer det spel på värdeautomater i spellokalen skall vid bedömningen enligt första stycket 4 även den avkastning som sådant spel kan antas komma att ge sammanslutningen beaktas.

Om det finns särskilda skäl för det får värdet av högsta vinsten uppgå till högre belopp än som anges i första stycket 1, dock högst sex prisbasbelopp.

Tillstånd får lämnas för högst tre år åt gången. *Lag (2010:1258)*.

23 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:592)*.

24 § Vid prövning av frågor om tillstånd enligt 22 § till bingospel skall särskild hänsyn tas till sammanslutningens behov av inkomster från bingospel för sin verksamhet.

Om utrymmet för bingospel på marknaden är begränsat skall vid bedömningen av behovet av inkomster från bingospel hänsyn främst tas till omfattningen av ungdomsverksamheten i sammanslutningar vars ändamål naturligen kan förenas med ungdomsverksamhet. Företräde skall dessutom ges sammanslutning som bedriver verksamhet som främjar förståelsen för och underlättar anpassningen av handikappade barn och ungdomar i samhället.

Automatspel

24 a § Tillstånd till automatspel får lämnas bara ifråga om varuspelsautomat, penningautomat och värdeautomat. *Lag (2009:1090)*.

Spel på varuspelsautomater

25 § Tillstånd att anordna spel på varuspelsautomater får lämnas, om

1. spelet anordnas i samband med en offentlig nöjeställning i form av tivoli eller liknande,
2. värdet av spelarens insats uppgår till högst 1/7 000 prisbasbelopp,
3. värdet av högsta vinsten uppgår till högst 1/300 prisbasbelopp,
4. varje spelautomat förses med tillståndshavarens namn,
5. det kan antas att spelautomaten inte kommer att användas för något annat ändamål än den enligt ansökan är avsedd för, och
6. det kan antas att god ordning kommer att råda inom den lokal eller på den plats där spelet skall bedrivas.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela sådana föreskrifter om spelplats, speltid och märkning av spelautomaterna som avviker från första stycket 1 och 4. *Lag (2010:1258)*.

Spel på penningautomater och värdeautomater

26 § Tillstånd att anordna spel på penningautomater och värdeautomater får lämnas om spelet anordnas på fartyg i internationell trafik. *Lag (2009:1090)*.

27 § Tillstånd att anordna spel på värdeautomater i andra fall än som avses i 26 § får ges, om

1. spelet anordnas i samband med hotell- och restaurangverksamhet, om det för rörelsen finns serveringstillstånd enligt alkohollagen (2010:1622) eller i samband med bingospel,
2. värdet av spelarnas insats uppgår till högst 1/7 000 prisbasbelopp per spel,
3. värdet av högsta vinsten uppgår till högst etthundra gånger insatsen,
4. högst fem värdeautomater placeras på varje spelplats,
5. värdet av vinsterna i spelet motsvarar minst 85 procent av insatsernas värde,
6. spelautomaterna kan kontrolleras genom tele- och databaserade kommunikationssystem,
7. varje spelautomat förses med tillståndshavarens namn eller något annat kännetecken,
8. det kan antas att spelautomaten inte kommer att användas för något annat ändamål än den enligt ansökan är avsedd för, och
9. det kan antas att god ordning kommer att råda inom den lokal eller på den plats där spelet ska bedrivas.

Tillstånd enligt första stycket får bara lämnas till ett spelföretag som ägs av staten. *Lag (2010:1626)*.

Innehav av penningautomater och värdeautomater

28 § Penningautomater, värdeautomater och varuspelsautomater får innehas bara efter tillstånd.

Sådana automater får dock innehas utan särskilt tillstånd

1. av den som har tillstånd enligt 25, 26 eller 27 § att anordna sådant automatspel, om automaten omfattas av speltillståndet,
2. av automatinnehavares dödsbo under en tid av längst ett år från dödsfallet och av automatinnehavares konkursbo längst intill dess konkursen har avslutats, eller
3. av den som har fått sitt tillstånd att inneha automaten återkallat, till dess att tre månader har förflutit från det att beslutet om återkallelsen vann laga kraft.

Tillstånd får förenas med särskilda villkor samt med kontroll- och ordningsbestämmelser. *Lag (2009:1090)*.

29 § Införsel till landet av penningautomater, värdeautomater och varuspelsautomater är tillåten endast för den som har rätt att enligt 28 § första stycket eller andra stycket 1 inneha sådan automat. *Lag (2009:1090)*.

30 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva undantag från 28 § första stycket och 29 § i fråga om penningautomater, värdeautomater och varuspelsautomater som innehas

1. på fartyg i internationell trafik för spel på fartyget, eller
2. i yrkesmässig verksamhet för tillverkning, reparation eller liknande.

Lag (2009:1090).

31 § I fråga om rätten att hantera oförtullade penningautomater, värdeautomater och varuspelsautomater gäller lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m. *Lag (2009:1090)*.

Roulettspel och tärningsspel

32 § Tillstånd att anordna roulettspel och tärningsspel får ges, om

1. spelet anordnas i samband med
 - a) en offentlig nöjeställning inom en nöjespark eller liknande anläggning,
 - b) hotell- och restaurangverksamhet, om det för rörelsen finns serverings-tillstånd enligt alkohollagen (2010:1622) eller om det ändå kan antas att spelet utan olägenhet kan anordnas i samband med verksamheten, eller
 - c) trafik på fartyg i internationell trafik,
 2. värdet av spelarnas insats på varje särskild vinstmöjlighet uppgår till högst 1/6 000 prisbasbelopp,
 3. värdet av högsta vinsten på varje särskild vinstmöjlighet uppgår till högst 1/200 prisbasbelopp, och
 4. den som söker tillstånd bedöms vara lämplig att driva verksamheten.
- Lag (2010:1626)*.

33 § Vid prövningen enligt 32 § 4 skall tillståndsmyndigheten beakta sökandens erfarenheter på området, ekonomiska förhållanden, vilja och förmåga att fullgöra sina skyldigheter mot det allmänna, laglydnad i övrigt samt andra omständigheter av betydelse.

I fråga om aktiebolag, handelsbolag och ekonomiska eller ideella föreningar skall prövningen även omfatta

1. verkställande direktören och andra som genom en ledande ställning har ett bestämmande inflytande över verksamheten,

2. styrelseledamöter och styrelsesuppleanter som till följd av eget eller närståendes ekonomiska intresse har en väsentlig gemenskap med den juridiska personen som är grundad på andelsrätt eller därmed jämförligt ekonomiskt intresse, och

3. bolagsmännen i handelsbolag.

Som närstående till en styrelseledamot eller en styrelsesuppleant anses den som enligt 4 kap. 3 § första stycket konkurslagen (1987:672) är att anse som närstående till gäldenären.

Kortspel

34 § Tillstånd att anordna kortspel får ges, om

1. spelet anordnas i ett sådant sammanhang som avses i 32 § 1,

2. värdet av spelarens insats på varje särskild vinstmöjlighet uppgår till högst 1/600 prisbasbelopp,

3. värdet av högsta vinsten på varje särskild vinstmöjlighet uppgår till högst 1/400 prisbasbelopp, och

4. den som söker tillstånd uppfyller kraven i 32 § 4 enligt 33 §. *Lag (2010:1258).*

Förbud att delta i vissa lotterier

35 § Den som anordnar vadhållning i samband med hästtävling eller anordnar automatspel, roulettspel, tärningsspel eller kortspel får inte låta någon som är under 18 år delta i lotteriet. Detsamma gäller den som är ombud för den som anordnar lotteriet. *Lag (2001:1045).*

36 § Anställda eller funktionärer hos den som anordnar bingospel, annat automatspel än spel på värdeautomat i Sverige, roulettspel, tärningsspel eller kortspel får inte delta i lotteriet. *Lag (1996:1168).*

Förbudna förfaranden

37 § Det är inte tillåtet för den som anordnar ett lotteri enligt denna lag att lämna kredit för insatser i lotteriet. Detsamma gäller för den som är ombud för den som anordnar lotteriet.

Om det finns synnerliga skäl, får Lotteriinspektionen beträffande ett visst lotteri medge undantag från förbudet i första stycket. *Lag (2004:1066).*

37 a § En vinst som betalas ut i samband med spel på en varuspelsautomat får inte lösas in mot en annan vara eller mot kontanter av

1. den som anordnat lotteriet,
2. den som innehar den plats där lotteriet tillhandahålls,
3. den som bedriver näringsverksamhet där, eller
4. ombud för sådana personer som avses i 1–3. *Lag (2001:1045)*.

38 § Det är inte tillåtet att i yrkesmässig verksamhet eller annars i förvärvs-syfte

1. främja deltagande i ett inom landet anordnat lotteri som inte är tillåtet eller ett utom landet anordnat lotteri, eller
2. utan medgivande av anordnaren sälja lotter, ta emot insatser eller förmedla vinster i ett tillåtet lotteri.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får medge undantag från förbudet enligt första stycket 1 att främja deltagande i ett utom landet anordnat lotteri, om

1. lotteriet anordnas som ett led i ett internationellt samarbete på lotteri-området med svenskt deltagande, och
2. den utländska lotterianordnaren har rätt enligt det egna landets regler att anordna lotteri eller vadhållning samt att samarbeta internationellt. *Lag (2003:346)*.

Tillståndsmyndigheter

Egentliga lotterier

39 § Den kommunala nämnd som kommunen bestämmer prövar frågor om tillstånd enligt 16 §, när lotteriet skall anordnas av en sammanslutning som är verksam huvudsakligen inom endast en kommun.

Registrering enligt 17 § skall göras hos den kommunala nämnd som kommunen bestämmer.

40 § Länsstyrelsen prövar frågor om tillstånd enligt 16 §, när lotteriet ska bedrivas i flera kommuner inom ett län.

Regeringen meddelar föreskrifter om vilka länsstyrelser som ansvarar för tillståndsprövningen enligt första stycket. *Lag (2012:85)*.

41 § Lotteriinspektionen prövar frågor om tillstånd enligt 16 § när lotteriet ska bedrivas i flera län.

Lotteriinspektionen prövar också frågor om tillstånd i fall då särskilt tillstånd krävs enligt 21 b §. *Lag (2002:592)*.

Bingospel

42 § Länsstyrelsen prövar frågor om tillstånd enligt 22 §. Om bingospelet ska bedrivas i flera län eller om 22 § tredje stycket ska tillämpas prövas dock frågan om tillstånd av Lotteriinspektionen.

Regeringen meddelar föreskrifter om vilka länsstyrelser som ansvarar för tillståndsprövningen enligt första stycket. *Lag (2012:85)*.

Automatspel, roulettspel, tärningsspel och kortspel

43 § Lotteriinspektionen prövar frågor om tillstånd att anordna

1. spel på varuspelsautomater enligt 25 §,
2. spel på penningautomater och värdeautomater enligt 26 §,
3. roulettspel och tärningsspel enligt 32 § och
4. kortspel enligt 34 §. *Lag (2009:1090).*

44 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer prövar frågor om tillstånd enligt 27 § att anordna spel på värdeautomater. Innan sådant tillstånd lämnas skall berörd kommun ges tillfälle att yttra sig.

Lotterier i andra fall

45 § Regeringen får meddela särskilt tillstånd att anordna lotteri i andra fall och annan ordning än som anges i denna lag. Sådant tillstånd får dock inte avse kedjebrevsspel eller liknande spel eller automatspel som ger vinst i form av pengar, värdebevis, spelletter eller liknande.

Typgodkännande

46 § Lotteriinspektionen prövar frågor om typgodkännande enligt 14 §.

Tillstånd till innehav av vissa spelautomater

47 § Lotteriinspektionen prövar frågor om tillstånd enligt 28 § att inneha penningautomater, värdeautomater och varuspelsautomater. *Lag (2009:1090).*

Tillsyn och kontroll

Central och lokal tillsyn

48 § Lotteriinspektionen har den centrala tillsynen över att denna lag och de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen följs. Lotteriinspektionen utövar också den närmare tillsynen över sådana lotterier som anordnas efter tillstånd av inspektionen och regeringen.

Den kommunala tillstånds- och registreringsmyndigheten samt länsstyrelsen har den närmare tillsynen över sådana lotterier som får anordnas efter tillstånd av eller registrering hos myndigheten.

Länsstyrelser och kommuner skall hjälpa Lotteriinspektionen att utöva den centrala tillsynen.

Kontrollanter

49 § Tillståndsmyndigheten respektive registreringsmyndigheten skall utse en kontrollant för sådana egentliga lotterier som avses i 16, 17 och 21 a §§ samt fastställa arvodet till kontrollanten. Arvodet skall betalas av den som anordnar lotterierna.

Den som efter registrering anordnar lotterier enligt 17 § skall senast den 15 februari varje år till kontrollanten redovisa de lotterier som har anordnats

under föregående kalenderår. Kontrollanten skall senast den 1 april varje år och vid utgången av varje tillståndperiod lämna registreringsmyndigheten uppgift om insatsernas sammanlagda belopp i de lotterier som har anordnats under perioden. *Lag (2002:592)*.

Upplýsningsskyldighet

50 § Den som har tillstånd enligt denna lag eller med stöd av 17 § anordnar lotterier efter registrering är skyldig att på begäran av tillsynsmyndigheten lämna de upplýsningar och tillhandahålla de handlingar eller annat som behövs för tillsynen.

Varning och återkallelse av tillstånd

51 § Om tillståndshavaren inte följer föreskrifterna i denna lag eller föreskrifter, villkor eller bestämmelser som har meddelats med stöd av lagen, får den myndighet som har lämnat tillståndet meddela varning eller återkalla tillståndet.

Tillståndet får också återkallas eller ändras om förutsättningarna för tillståndet inte längre finns eller har ändrats.

Beslut om varning och återkallelse av tillstånd gäller omedelbart, om inte annat bestäms.

Förelägganden och förbud

52 § En tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden och förbud som behövs för att denna lag och de föreskrifter och villkor som har meddelats med stöd av lagen skall följas.

Ett sådant föreläggande eller förbud får förenas med vite.

Avgifter

53 § Avgifter får tas ut i ärenden om tillstånd, registrering, typgodkännande och tillsyn enligt denna lag.

I ärenden hos en kommunal nämnd skall avgiften betalas enligt den taxa som fullmäktige bestämmer.

I andra fall skall avgift betalas enligt de föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Straffbestämmelser

54 § Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1. olovligen anordnar lotteri, eller
2. olovligen innehar en penningautomat, värdeautomat eller varuspelsautomat.

Till böter eller fängelse i högst sex månader döms också den som olovligen i yrkesmässig verksamhet eller annars i förvärvssyfte uppsåtligen främjar deltagande i ett utom landet anordnat lotteri, om främjandet särskilt avser deltagande från Sverige.

I ringa fall döms inte till ansvar.

Är brottet grovt döms till fängelse i högst två år. *Lag (2009:1090)*.

55 § Den som har överträtt ett vitesföreläggande eller ett vitesförbud enligt denna lag får inte dömas till straff enligt 54 § för en gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

56 § Om flera har medverkat till brott som avses i 54 § gäller bestämmelserna i 23 kap. brottsbalken.

57 § Bestämmelserna i 54 och 56 §§ skall inte tillämpas, om gärningen är belagd med straff i brottsbalken.

Om olovlig införsel av vara och försök till det finns bestämmelser i lagen (2000:1252) om straff för smuggling. *Lag (2000:1252)*.

58 § Insatser som tagits emot vid brott enligt denna lag skall förklaras förverkade. Även annat utbyte av sådant brott skall förklaras förverkat. Detsamma gäller utrustning, handlingar och annan egendom som har varit föremål för ett sådant brott. Om en spelautomat förverkas skall även dess innehåll förklaras förverkat. Förverkande får inte ske om det är uppenbart oskäligt.

Utrustning, handlingar och annan egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt denna lag får förklaras förverkade, om det behövs för att förebygga brott eller om det annars finns särskilda skäl. Detsamma gäller egendom som varit avsedd att användas som hjälpmedel vid sådana brott, om brottet har fullbordats,

Förverkande kan, utöver vad som framgår av 36 kap. 5 § brottsbalken, ske hos den som yrkesmässigt tillhandahållit egendomen. I stället för egendomen kan dess värde förklaras förverkat. *Lag (2005:306)*.

Överklagande

59 § Ett beslut enligt denna lag av en kommunal nämnd, en länsstyrelse eller Lotteriinspektionen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1994:1000

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995, då lotterilagen (1982:1011) skall upphöra att gälla.

2. Tillstånd att anordna roulettspel, tärningsspel och kortspel som har beviljats enligt äldre föreskrifter upphör att gälla senast den 1 juli 1995.

3. Andra tillstånd än som avses i 2 och som har meddelats enligt äldre föreskrifter fortsätter att gälla. I fråga om sådana tillstånd tillämpas äldre föreskrifter. Tillstånd som gäller lottförsäljningsautomater vilka inte är tillåtna enligt den nya lagen får förlängas längst till och med den 31 december 1999. Registrering av lotterier enligt äldre föreskrifter fortsätter att gälla. Om registrering sker enligt den nya lagen upphör den gamla registreringen att gälla.

250 *Lotterilag*

4. Lagen får tillämpas från och med den 1 oktober 1994 i fråga om tillstånd till lotterier som skall anordnas efter den 1 januari 1995. Därvid skall frågor om tillstånd som enligt den nya lagen prövas av Lotteriinspektionen, före ikraftträdandet prövas av Lotterinämnden.

5. Äldre föreskrifter gäller i fråga om överklagande av beslut som i andra fall än som avses i 4 har meddelats före lagens ikraftträdande.

Till SFS 1996:1168

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

2. Verksamhet som före ikraftträdandet av denna lag inte är att anse som lotteri men som kommer att kräva tillstånd enligt de nya föreskrifterna får fortsätta att bedrivas till och med den 31 december 1997 under förutsättning att den som anordnar verksamheten senast den 2 januari 1997 underrättar Lotteriinspektionen om verksamhetens art. Detta gäller dock inte sådan verksamhet som enligt de nya föreskrifterna utgör automatspel.

Till SFS 1999:358

1. Denna lag träder i kraft, i fråga om 27 § den 1 oktober 1999, och i övrigt den 1 juli 1999.

2. I fråga om sådana tillstånd att anordna spel på varuspelsautomater som har beviljats före den 1 juli 1999 gäller äldre bestämmelser till utgången av år 2000.

3. Den som vid lagens ikraftträdande innehar en varuspelsautomat med tillstånd enligt 25 § får inneha automaten utan tillstånd som avses i 28 § till utgången av år 2001.

Till SFS 2000:1252

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2001:270

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

Till SFS 2001:1044

Denna lag träder i kraft den 31 januari 2002.

Till SFS 2001:1045

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2002.

Till SFS 2002:592

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2002.

Till SFS 2003:346

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.

Till SFS 2004:1066

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2005:306

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

Till SFS 2007:635

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2007. Den nya bestämmelsen skall dock tillämpas för tid från och med den 1 januari 2005.

Till SFS 2009:1090

Denna lag träder i kraft den 27 december 2009.

Till SFS 2010:771

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.

Till SFS 2010:1258

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:1626

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2012:85

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012.

Lotteriförordning (1994:1451)

1 december 1994

Ändringar införda t.o.m. SFS 2012:591

Regeringen föreskriver följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna förordning tillämpas på sådana lotterier och spel som avses i lotterilagen (1994:1000) och kasinolagen (1999:355). *Förordning (2000:11)*.

Ansökan

2 § Ansökan om tillstånd, registrering eller typgodkännande enligt lotterilagen (1994:1000) skall vara skriftlig.

Tillståndsmyndigheten får begära in de uppgifter som behövs för att pröva en ansökan enligt första stycket.

2 a § Ansvarig länsstyrelse enligt 40 § lotterilagen (1994:1000) är

1. Länsstyrelsen i Stockholms län, när lotteriet ska bedrivas i flera kommuner inom Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län,

2. Länsstyrelsen i Östergötlands län, när lotteriet ska bedrivas i flera kommuner inom Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län,

3. Länsstyrelsen i Skåne län, när lotteriet ska bedrivas i flera kommuner inom Skåne, Kronobergs eller Blekinge län,

4. Länsstyrelsen i Västra Götalands län, när lotteriet ska bedrivas i flera kommuner inom Västra Götalands eller Hallands län,

5. Länsstyrelsen i Dalarnas län, när lotteriet ska bedrivas i flera kommuner inom Dalarnas, Värmlands, Örebro eller Gävleborgs län,

6. Länsstyrelsen i Västernorrlands län, när lotteriet ska bedrivas i flera kommuner inom Västernorrlands eller Jämtlands län, och

7. Länsstyrelsen i Norrbottens län, när lotteriet ska bedrivas i flera kommuner inom Norrbottens eller Västerbottens län.

Förordning (2012:366).

2 b § Ansvarig länsstyrelse enligt 42 § lotterilagen (1994:1000) är

1. Länsstyrelsen i Stockholms län, när bingospelet ska bedrivas i Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands eller Västmanlands län,

2. Länsstyrelsen i Östergötlands län, när bingospelet ska bedrivas i Östergötlands, Jönköpings eller Kalmar län,

3. Länsstyrelsen i Skåne län, när bingospelet ska bedrivas i Skåne, Kronobergs eller Blekinge län,

4. Länsstyrelsen i Västra Götalands län, när bingospelet ska bedrivas i Västra Götalands eller Hallands län,

5. Länsstyrelsen i Dalarnas län, när bingospelet ska bedrivas i Dalarnas, Värmlands, Örebro eller Gävleborgs län,

6. Länsstyrelsen i Västernorrlands län, när bingospelet ska bedrivas i Västernorrlands eller Jämtlands län, och

7. Länsstyrelsen i Norrbottens län, när bingospelet ska bedrivas i Norrbottens eller Västerbottens län.

Förordning (2012:366).

2 c § Om Lotteriinspektionen i ett ärende om tillstånd att anordna spel på varuspelsautomater enligt 25 § lotterilagen (1994:1000) begär att sökanden ska ge in certifikat, intyg eller annan liknande handling som visar att ett visst tillståndskrav är uppfyllt, ska myndigheten godta motsvarande handling från en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Myndigheten får dock begära en icke-auktoriserad översättning av handlingen till svenska. *Förordning (2012:336).*

2 d § I ett ärende om tillstånd att anordna spel på varuspelsautomater enligt 25 § lotterilagen (1994:1000) ska ett beslut meddelas av Lotteriinspektionen inom två månader efter det att en fullständig ansökan kom in till myndigheten. Om det är nödvändigt på grund av utredningen av ärendet, får handläggningstiden vid högst ett tillfälle förlängas med högst två månader. Sökanden ska informeras om skälen för att handläggningstiden förlängs innan den ursprungliga tidsfristen har gått ut.

I 8 § lagen (2009:1079) om tjänster på den inre marknaden finns bestämmelser om att ett mottagningsbevis ska skickas till sökanden när en fullständig ansökan har kommit in och om innehållet i ett sådant bevis.

Ett beslut att förlänga handläggningstiden får inte överklagas. *Förordning (2012:336).*

2 e § Innan Lotteriinspektionen fattar beslut enligt 43 § 3 och 4 lotterilagen (1994:1000) skall berörd kommun ges tillfälle att yttra sig. *Förordning (2012:336).*

Egentliga lotterier och bingospel

3 § En sökande som är juridisk person skall bifoga sina stadgar eller sin bolagsordning och en verksamhetsberättelse med resultat- och balansräkning för det senaste verksamhetsåret till ansökan om tillstånd att anordna

1. egentliga lotterier enligt 16 eller 21 b § lotterilagen (1994:1000),
2. bingospel enligt 22 § lotterilagen. *Förordning (2002:758).*

Roulettspel, tärningsspel och kortspel

4 § Vid ansökan om tillstånd att anordna roulettspel, tärningsspel och kortspel enligt 32 och 34 §§ lotterilagen (1994:1000) ska Lotteriinspektionen inhämta eller av sökanden begära

254 Lotteriförordning

1. handlingar som styrker att sökanden inte är försatt i konkurs eller underkastad näringsförbud och inte heller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken,

2. intyg om yrkesmässig kompetens för de personer som ansökan avser,

3. handlingar som styrker sökandens ekonomiska förhållanden,

4. handlingar som styrker sökandens vandel, och

5. registreringsbevis, om sökanden är juridisk person.

Förordning (2008:56).

Föreskrifter

4 a § Lotteriinspektionen får meddela sådana föreskrifter om spelplats, speltid och märkning av spelautomater som avviker från 25 § första stycket 1 och 4 lotterilagen (1994:1000). *Förordning (2000:11).*

4 b § Lotteriinspektionen får meddela föreskrifter om krav på utrustning som används av anordnaren av tillståndspliktiga lotterier som avses i 21 a § lotterilagen (1994:1000). För sådana lotterier får Lotteriinspektionen även meddela föreskrifter till skydd för sociala intressen. *Förordning (2002:758).*

4 c § Lotteriinspektionen får meddela föreskrifter om tillämpningen av 22 och 24 §§ lotterilagen (1994:1000). *Förordning (2004:1067).*

4 d § I 8 och 8 a §§ finns bestämmelser om att Lotteriinspektionen och länsstyrelserna får meddela föreskrifter om avgifter för tillsyn. *Förordning (2012:591).*

4 e § Lotteriinspektionen och länsstyrelserna får meddela föreskrifter för verkställigheten av 5 § första stycket första meningen och 6–8 a §§. *Förordning (2012:591).*

Avgifter

Ansökan

5 § Lotteriinspektionen och länsstyrelserna ska ta ut avgifter i enlighet med 6 och 7 §§ för att pröva ansökningar enligt lotterilagen (1994:1000). Vid prövning av ansökningar tillämpas i övrigt 11–14 §§ och 30 a § andra och tredje styckena avgiftsförordningen (1992:191).

Regeringen tar ut avgifter i enlighet med 6 § för att pröva ansökningar enligt lotterilagen och kasinolagen (1999:355). Med undantag för 14 § avgiftsförordningen tillämpas de bestämmelser som anges i första stycket vid regeringens prövning. *Förordning (2012:591).*

6 § Avgift enligt 5 § ska tas ut med följande belopp:

<i>Ärendeslag</i>	<i>Avgift kronor</i>
1. Ansökan om typgodkännande enligt 14 § lotterilagen (1994:1000) för lottsedlar som kan ge en vinst om högst 1/33 prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken samt för bingobrickor.	4 000
2. Övriga ansökningar om typgodkännande enligt 14 § lotterilagen.	10 000
3. Ansökan om tillstånd att anordna egentligt lotteri enligt 16 § lotterilagen, om omslutningen uppgår till	
a) 1 miljon kr eller mindre	2 300
b) mer än 1 miljon kr men högst 5 miljoner kr	10 000
c) mer än 5 miljoner kr men högst 15 miljoner kr	60 000
d) mer än 15 miljoner kr.	80 000
4. Ansökan om tillstånd att anordna lotteri enligt 21 b § lotterilagen om värdet av högsta vinsten uppgår till	
a) högst 1/60 prisbasbelopp	2 300
b) mer än 1/60 prisbasbelopp.	80 000
5. Ansökan om tillstånd att anordna bingospel enligt 22 § lotterilagen.	2 300
6. Ansökan om tillstånd att anordna automatspel enligt 25, 26 eller 27 § lotterilagen.	2 300
7. Ansökan om tillstånd att inneha penningautomater, värdeautomater och varuspelsautomater enligt 28 § lotterilagen.	2 300
8. Ansökan om tillstånd att anordna roulettspel, tärningsspel och kortspel enligt 32 och 34 §§ lotterilagen.	2 300
9. Ansökan enligt lotterilagen och kasinolagen (1999:355) som ska prövas av regeringen.	10 000
Avgift ska inte tas ut för en ansökan som avser	
1. ändrad postadress eller	
2. minskning av antalet tillståndsspelbord eller spelautomater.	

Förordning (2012:591).

7 § Ansökan om tillstånd från flera sammanslutningar att gemensamt anordna antingen egentligt lotteri enligt 16 eller 21 b § lotterilagen (1994:1000) eller bingospel enligt 22 § lotterilagen ska vid tillämpningen av denna förordning anses utgöra ett ärende. *Förordning (2012:591).*

Tillsyn

8 § Lotteriinspektionen ska ta ut avgifter av tillståndshavaren för den tillsyn som myndigheten utövar enligt 48 § lotterilagen (1994:1000). Myndigheten får meddela föreskrifter om avgifternas storlek.

Lotteriinspektionen ska också ta ut avgifter av tillståndshavaren för sådan tillsyn som myndigheten utövar enligt 14 § kasinolagen (1999:355). Myndigheten får meddela föreskrifter om avgifternas storlek. *Förordning (2012:591).*

8 a § Länsstyrelserna ska ta ut avgifter av tillståndshavaren för den tillsyn som de utövar enligt 48 § lotterilagen (1994:1000). Länsstyrelserna får meddela föreskrifter om avgifternas storlek. Innan en länsstyrelse meddelar sådana föreskrifter ska den höra Lotteriinspektionen. *Förordning (2012:591)*.

Överklagade ärenden

9 § Innan en allmän förvaltningsdomstol avgör ett ärende enligt lotterilagen (1994:1000) skall domstolen inhämta yttrande från Lotteriinspektionen.

Allmän förvaltningsdomstols avgöranden i ärende enligt lotterilagen skall sändas till Lotteriinspektionen.

Undantag från 28 och 29 §§ lotterilagen (1994:1000)

10 § Bestämmelserna i 28 § första stycket och 29 § lotterilagen (1994:1000) om innehav och införsel av penningautomater, värdeautomater och skicklighetsautomater gäller inte i fråga om sådana automater som innehas på fartyg i internationell trafik för spel på fartyget.

Särskilda bestämmelser för lotterier som avses i 21 a § lotterilagen (1994:1000)

11 § Den som anordnar ett tillståndspliktigt lotteri som avses i 21 a § lotterilagen (1994:1000) får inte låta någon som är under 18 år delta i lotteriet.

Om det finns särskilda skäl får Lotteriinspektionen medge undantag från åldersgränsen för visst lotteri. *Förordning (2002:758)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1994:1451

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1995, då lotteriförordningen (1982:1012) skall upphöra att gälla.

De nya föreskrifterna får dock tillämpas före ikraftträdandet på ansökningar om tillstånd och typgodkännande som avser tid efter den 1 januari 1995.

Till SFS 1995:120

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1995.

Till SFS 1998:440

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1998.

Till SFS 1998:1434

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 1999:361

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1999.

2. Intill utgången av år 2000 tillämpas inte bestämmelserna i 28 § första stycket och 29 § lotterilagen (1994:1000) i fråga om varuspelsautomater som innehas i yrkesmässig verksamhet för tillverkning, reparation eller liknande.

Till SFS 2000:11

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2000.

Till SFS 2000:944

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2002:758

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2002.

Till SFS 2003:608

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2003

Till SFS 2004:1067

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2006:16

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2006.

Till SFS 2008:56

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2008.

Till SFS 2009:1219

Denna förordning träder i kraft den 27 december 2009 och tillämpas endast i fråga om ärenden som har inletts hos Lotteriinspektionen efter ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1687

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2012:366

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2012.

Till SFS 2012:591

1. Denna förordning träder i kraft den 15 oktober 2012.

2. I fråga om ansökningar som har kommit in till Lotteriinspektionen eller en länsstyrelse före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

Lag (1991:1482) om lotteriskatt

21 november 1991

Ändringar införda t.o.m. SFS 2011:1345

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Lotteriskatt skall betalas till staten för svenskt lotteri.

Lotteriskatt skall också betalas till staten för utländskt lotteri som avser vadhållning i samband med hästtävlingar, om

1. undantag medgetts för lotteriet enligt 38 § andra stycket lotterilagen (1994:1000),
2. deltagandet sker via en svensk trav- eller galopporganisation, och
3. det svenska speldeltagandet undantagits från lotteribeskattnings i det land där lotteriet anordnas.

Beteckningen lotteri har samma betydelse i denna lag som i 3 § lotterilagen. *Lag (2003:350).*

1 a § Lotteriskatt skall inte betalas för

1. sådant lotteri som avses i lagen (1972:820) om skatt på spel,
2. sådant lotteri som avses i lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande, m.m.,
3. vinstdragning på här i landet utfärdade premieobligationer,
4. lotteri som har anordnats av sådan sammanslutning som avses i 15 § lotterilagen (1994:1000),
5. sådant lotteri och sådant spel enligt kasinolagen (1999:355) som har anordnats av företag som i sin helhet, direkt eller indirekt, ägs av staten, eller,
6. lotteri där vinsterna inte utgörs av pengar. *Lag (2003:350).*

1 b § Lotteriskatt tas ut med 35 procent av den behållning som återstår sedan de sammanlagda vinster som betalats ut till vinnarna i lotteriet räknats av från de sammanlagda insatserna.

Vid bestämmande av behållningen av sådant utländskt lotteri som avses i 1 § andra stycket ska endast insatser och vinster som hänför sig till det svenska speldeltagandet beaktas. Motsvarande gäller för svenskt lotteri som avser vadhållning i samband med hästtävlingar där deltagande sker via en utländsk trav- eller galopporganisation.

Med utbetalade vinster avses de vinster som betalats ut inom 90 dagar från skattskyldighetens inträde. *Lag (2007:1383).*

2 § Skattskyldig är den som anordnar ett sådant lotteri för vilket skatt skall betalas enligt 1 §. I fråga om utländskt lotteri enligt 1 § andra stycket är sådan organisation som avses där skattskyldig. *Lag (2003:350).*

3 § Skattskyldigheten inträder vid vinstdragningen eller, om denna har ägt rum före lottförsäljningens början, vid utgången av den tid som bestämts för lottförsäljningen.

Med vinstdragning avses i fråga om vadhållning det förfarande, varigenom vinsterna bestäms.

4 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag (2011:1345).*

5 § För varje redovisningsperiod skall redovisas

1. skillnaden mellan de sammanlagda insatserna och de sammanlagda vinsterna enligt vinstplan eller annat beslut om att viss andel av insatserna skall betalas ut som vinster, och

2. de vinster som inte har blivit utbetalda inom 90 dagar från skattskyldighetens inträde. *Lag (2002:414).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1991:1482

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

2. Genom lagen upphävs lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster och lagen (1984:351) om totalisatorskatt.

3. Lagen om skatt på lotterivinster skall dock fortfarande tillämpas i sin lydelse före den 1 april 1986 i fråga om premieobligationer som getts ut före den dagen.

4. Äldre bestämmelser gäller i fråga om lotterier som påbörjats före den 1 januari 1992.

Till SFS 1993:491

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Till SFS 1994:1001

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1995.

Till SFS 1996:588

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1997:322

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 1998:292

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

Till SFS 1999:357

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999. Bestämmelserna i 1 § andra stycket i sin nya lydelse tillämpas dock för tid från och med den 1 april 1999.

260 *Lag om lotteriskatt*

Till SFS 2002:414

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2003:350

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.

Till SFS 2007:1383

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:1345

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

Lag (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.

21 november 1991

Ändringar införda t.o.m. SFS 2011:1346

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Skatt betalas enligt denna lag till staten för penningvinst vid vinstdragning i sådant vinstsparande anordnat av bank eller sparkassa som utgör svenskt lotteri och för penningvinst i sådant lotteri som avses i 21 § lotterilagen (1994:1000).

Skatten utgör 30 procent av vinstens värde. För vinst i lotteri som anordnas med stöd av 21 § lotterilagen skall skatt dock inte betalas med högre belopp än att etthundra kronor återstår av vinsten.

Vid beräkning av skattebeloppet skall i vinstens värde inräknas den skatt som skall betalas för vinsten.

Skatt skall inte betalas för vinster som inte tagits ut av vinnaren. *Lag (1995:764).*

2 § Skattskyldig är den som anordnar lotteriet.

Skattskyldigheten inträder vid vinstdragningen.

3 § Om den skattskyldige visar att en vinnare inte har tagit ut sin vinst inom föreskriven tid är den skattskyldige berättigad att få tillbaka den skatt som betalats för vinsten. Beskattningsmyndigheten beslutar om återbetalning efter ansökan av den skattskyldige. Räkna lämnas inte på återbetalat belopp.

4 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag (2011:1346).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1991:1483

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

Till SFS 1995:764

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995.

Till SFS 2002:415

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:1346

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

Lag (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.

17 december 1990

Ändringar införda t.o.m. SFS 2011:1340

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Till staten betalas skatt på premie för grupplivförsäkring och för utgivet belopp som motsvarar ersättning på grund av sådan försäkring enligt bestämmelserna i denna lag.

2 § Skattskyldiga är svenska försäkringsföretag, utländska försäkringsföretag i fråga om verksamhet som drivs här i landet, arbetsgivare och näringsidkare.

3 § För försäkringsföretag föreligger skatteplikt för premie för grupplivförsäkring i den mån förmånen av försäkringen enligt 11 kap. 19 § eller 15 kap. 9 § inkomstskattelagen (1999:1229) inte skall tas upp som intäkt eller premien enligt 16 kap. 25 § samma lag skall dras av.

För staten föreligger skatteplikt för belopp som utan att försäkring tecknats betalas ut i ersättning enligt avtal som motsvarar försäkringsavtal som avses i första stycket.

För annan arbetsgivare föreligger skatteplikt för belopp som utan att försäkring tecknats betalas ut i ersättning, i den mån ersättningen utgår enligt villkor och med belopp som i huvudsak motsvarar utbetalning av staten enligt andra stycket.

För arbetsgivare och näringsidkare föreligger skatteplikt för premie för grupplivförsäkring som meddelats i en utomlands bedriven försäkringsrörelse i den mån betalning av premie på motsvarande försäkring till svenskt försäkringsföretag hade föranlett skatteplikt för det svenska försäkringsföretaget enligt första stycket. *Lag (1999:1269).*

4 § För skattskyldiga som avses i 3 § första stycket inträder skatteplikt när premie mottas. Beskattningsunderlaget utgörs av 95 procent av mottagen premie. Skatten uppgår till 45,00 procent av underlaget.

Har ett försäkringsföretag för visst år tagit ut för hög preliminär premie för försäkring som avses i 3 § första stycket, skall beskattningsunderlaget för nästföljande år sättas ned med belopp som motsvarar för högt uttagen premie. *Lag (1997:942).*

5 § För skattskyldiga som avses i 3 § andra och tredje styckena inträder skatteplikt vid utbetalning som där sägs.

Beskattningsunderlaget utgörs av utbetalt belopp. Skatten uppgår till 81,83 procent av underlaget. *Lag (1997:942).*

6 § För skattskyldiga som avses i 3 § fjärde stycket inträder skatteplikt vid betalning av premie. Beskattningsunderlaget utgörs av 95 procent av betald premie. Skatten uppgår till 81,83 procent av underlaget. *Lag (1997:942).*

7 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag (2011:1340).*

8 § Paragrafen upphävd. *Lag (2002:1340).*

9 § Beskattningsmyndigheten får, om det behövs med hänsyn till uppbörderna av skatt enligt denna lag, medge att en skattskyldig får tillämpa en annan redovisningsperiod än vad som anges i 26 kap. 10 § skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag (2011:1340).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1990:1427

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas

1. för skattskyldiga som avses i 3 § första stycket på premie som mottas och avser tid efter ikraftträdandet,
2. för skattskyldiga som avses i 3 § andra och tredje styckena på belopp som utbetalas och avser tid efter ikraftträdandet,
3. för skattskyldiga som avses i 3 § fjärde stycket på premie som betalas och avser tid efter ikraftträdandet.

Med avvikelse från vad som sägs i 2 kap. 3 § första stycket lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall den första redovisningsperioden för skatt enligt de nya föreskrifterna omfatta tiden den 1 januari–den 30 juni 1991.

Till SFS 1992:1494

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas

1. för skattskyldiga som avses i 3 § första stycket på premie som mottas och avser tid efter ikraftträdandet,
2. för skattskyldiga som avses i 3 § andra och tredje styckena på belopp som utbetalas och avser tid efter ikraftträdandet,
3. för skattskyldiga som avses i 3 § fjärde stycket på premie som betalas och avser tid efter ikraftträdandet.

Till SFS 1993:490

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Till SFS 1994:1925

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas

1. för skattskyldiga som avses i 3 § första stycket på premie som mottas och avser tid efter ikraftträdandet,
2. för skattskyldiga som avses i 3 § andra och tredje styckena på belopp som utbetalas och avser tid efter ikraftträdandet,
3. för skattskyldiga som avses i 3 § fjärde stycket på premie som betalas och avser tid efter ikraftträdandet.

264 *Lag om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.*

Till SFS 1996:1070

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.
2. Den nya bestämmelsen i 4 § tillämpas på premie som mottas och avser tid efter utgången av år 1997. För premie som mottas under år 1997 och avser detta år tas särskild premieskatt ut med 44,17 procent.
3. Den nya bestämmelsen i 5 § tillämpas på belopp som utbetalas och avser tid efter utgången av år 1997. På belopp som utbetalas under år 1997 och avser detta år tas särskild premieskatt ut med 79,11 procent.
4. Den nya bestämmelsen i 6 § tillämpas på premie som betalas och avser tid efter utgången av år 1997. För premie som betalas under år 1997 och avser detta år tas särskild premieskatt ut med 79,11 procent.

Till SFS 1997:942

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.
2. Den nya bestämmelsen i 4 § tillämpas på premie som mottas och avser tid efter utgången av år 1997.
3. Den nya bestämmelsen i 5 § tillämpas på belopp som utbetalas och avser tid efter utgången av år 1997.
4. Den nya bestämmelsen i 6 § tillämpas på premie som betalas och avser tid efter utgången av år 1997.

Till SFS 1999:1269

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången i fråga om 2002 års taxering.

Till SFS 2002:413

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:1340

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

Lag (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel

14 juni 1990

Ändringar införda t.o.m. SFS 2012:269

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Allmän bestämmelse

1 § Till staten skall betalas avkastningsskatt enligt denna lag.

Skattskyldiga

2 § Skattskyldiga till avkastningsskatt är

1. svenska livförsäkringsföretag,
2. utländska livförsäkringsföretag som bedriver försäkringsrörelse från fast driftställe i Sverige och utländska tjänstepensionsinstitut som bedriver med försäkringsverksamhet jämförbar tjänstepensionsverksamhet från fast driftställe i Sverige,
3. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. och utländska tjänstepensionsinstitut som från fast driftställe i Sverige meddelar avtal om tjänstepension med villkor som innebär att institutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt samma lag,
4. arbetsgivare som i sin balansräkning redovisar pensionsutfästelse under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggande av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
5. obegränsat skattskyldiga som innehar pensionssparkonto,
6. obegränsat skattskyldiga som innehar pensionsförsäkring som är meddelad i försäkringsrörelse som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, eller försäkring som anses som pensionsförsäkring enligt 58 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229),
7. obegränsat skattskyldiga som under beskattningsåret innehaft en kapitalförsäkring som är meddelad i försäkringsrörelse som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige,
8. obegränsat skattskyldiga som innehar ett avtal om tjänstepension med ett utländskt tjänstepensionsinstitut i en verksamhet som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige, under förutsättning att avtalet är jämförbart med en pensionsförsäkring,
9. obegränsat skattskyldiga som under beskattningsåret innehaft ett avtal om tjänstepension med ett utländskt tjänstepensionsinstitut i en verksamhet som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige, under förutsättning att avtalet är jämförbart med en kapitalförsäkring,
10. obegränsat skattskyldiga som ingått ett avtal om tjänstepension med ett utländskt tjänstepensionsinstitut i en verksamhet som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige, om avtalet innehåller villkor som innebär att tjänstepensions-

institutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt lagen om tryggnads- och pensionsutbetalning m.m.

Om en sådan kapitalförsäkring som avses i första stycket 7 inte innehas av någon som är obegränsat skattskyldig, ska den som har panträtt i försäkringen anses inneha den.

Bestämmelserna i första stycket 6 och 7 omfattar inte försäkring som enbart avser olycks- eller sjukdomsfall eller dödsfall senast vid 70 års ålder och som inte är återköpsbar. Detsamma gäller ett motsvarande avtal om tjänstepension. *Lag (2011:1278).*

3 § För skattskyldiga som avses i 2 § ska ett kapitalunderlag beräknas. Kapitalunderlaget ligger till grund för skatteunderlaget som avkastningsskatten beräknas på. Bestämmelser om kapitalunderlag finns i 3 a–3 c §§ samt om skatteunderlag i 3 d §. *Lag (2011:1280).*

Kapitalunderlag

3 a § För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1–3 utgörs kapitalunderlaget av värdet av den skattskyldiges tillgångar vid ingången av beskattningsåret efter avdrag för finansiella skulder vid samma tidpunkt. För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 2 och sådana utländska tjänstepensionsinstitut som avses i 2 § första stycket 3 medräknas dock endast sådana tillgångar och skulder som är hänförliga till den i Sverige bedrivna försäkringsrörelsen eller tjänstepensionsverksamheten.

Vid beräkning av kapitalunderlag enligt första stycket ska det bortses från den del av tillgångar och skulder som

1. inte förvaltas för försäkringstagarnas räkning,
2. är hänförlig till avgångsbidragsförsäkringar meddelade enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer,
3. är hänförlig till försäkringar som i redovisningshänseende tas upp som grupplivförsäkringar, eller
4. avser sjuk- och olycksfallsförsäkringar hänförliga till försäkringsklass 1, 2, I b och IV enligt 2 kap. 11 § första stycket och 12 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Andra stycket gäller också i tjänstepensionsverksamhet i fråga om avtal som är jämförbara med personförsäkring.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 4 utgörs av avsättningsbeloppet vid ingången av beskattningsåret avseende sådana pensionsutfästelser för vilkas tryggnads- och avdragsrätt föreligger vid inkomstbeskattningen.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 5 utgörs av värdet av de tillgångar som vid ingången av kalenderåret är hänförliga till pensionssparkontot. Avdrag får ske för obetald skatt enligt denna lag som är hänförlig till kontot.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 6 och 7 utgörs av värdet vid beskattningsårets ingång av sådana försäkringar som anges där. Detta värde beräknas enligt sjunde och åttonde styckena.

Som värde av försäkringen tas upp dess på försäkringstekniska beräkningsgrunder framräknade återköpsvärde med tillägg för beräknad upplupen andel i livförsäkringsrörelsens överskott.

I fråga om försäkringsavtal som ingåtts före den 1 januari 1997 ska endast den del av försäkringens värde tas upp som överstiger värdet vid denna tidpunkt. Till det värde som undantas från skatteunderlaget får tillägg göras för årlig värdestegring beräknad enligt 3 d § första och fjärde styckena. Denna begränsning gäller dock inte om försäkringen övergått till ny innehavare efter utgången av år 1996 på annat sätt än genom arv, testamente, gåva, bodelning eller, såvitt gäller försäkring som har samband med tjänst, överlåtelse mellan arbetsgivare på grund av anställts byte av tjänst.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 8–10 utgörs av värdet vid beskattningsårets ingång av de tillgångar som är hänförliga till avtalet om tjänstepension.

Vid tillämpning av andra stycket 1 ska tillgångar som svarar mot konsolideringsfond enligt 11 kap. 19 §, 12 kap. 70 § eller 13 kap. 22 § försäkringsrörelselagen anses förvaltade för försäkringstagarnas räkning till den del fonden enligt bolagsordningen får användas för återbäring till försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar. *Lag (2011:1278)*

3 b § För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1, 2, 7 och 9 ska även värdet av de sammanlagda premier som har betalats under beskattningsåret till kapitalförsäkring eller till sådant avtal om tjänstepension som är jämförbart med kapitalförsäkring ingå i kapitalunderlaget. Vid beräkning av detta värde ska premier som har betalats under den andra halvan av beskattningsåret beräknas till halva värdet.

Vid beräkning av kapitalunderlag enligt första stycket ska det, för skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1 och 2, bortses från premiebetalningar som

1. är hänförliga till avgångsbidragsförsäkringar meddelade enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer,
2. är hänförliga till försäkringar som i redovisningshänseende tas upp som grupplivförsäkringar, eller
3. avser sjuk- och olycksfallsförsäkringar hänförliga till försäkringsklass 1, 2, I b och IV enligt 2 kap. 11 § första stycket och 12 § försäkringsrörelselagen (2010:2043). *Lag (2011:1278)*.

3 c § Vid överlåtelse under beskattningsåret av en kapitalförsäkring eller ett avtal om tjänstepension som är jämförbart med en kapitalförsäkring som avses i 2 § första stycket 7 och 9 ska kapitalunderlaget som beräknas enligt 3 a och 3 b §§ fördelas mellan överlåtare och förvärvare enligt andra och tredje styckena.

Den överlåtare som vid beskattningsårets ingång innehade en kapitalförsäkring eller ett avtal om tjänstepension ska ta med det värde som avses i 3 a § sjätte–nionde styckena i kapitalunderlaget.

Överlåtare och förvärvare ska i kapitalunderlaget ta med premiebetalningar enligt 3 b § som görs till försäkringen respektive avtalet om tjänstepension

under den tid då överlåtare respektive förvärvare innehaft försäkringen respektive avtalet om tjänstepension. *Lag (2011:1278)*.

Skatteunderlag

3 d § Skatteunderlaget är kapitalunderlaget enligt 3 a §, multiplicerat med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret, om inte annat anges i andra eller tredje stycket. För skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 1 och 2 ingår inte den del av kapitalunderlaget som ska tas med vid beräkning av skatteunderlag enligt andra eller tredje stycket.

Skatteunderlag som avser kapitalförsäkring är kapitalunderlaget enligt 3 a §, som är hänförligt till kapitalförsäkring, samt enligt 3 b och 3 c §§, multiplicerat med statslåneräntan vid utgången av november kalenderåret närmast före beskattningsåret.

Andra stycket gäller även för skatteunderlag som avser sådant avtal om tjänstepension som är jämförbart med kapitalförsäkring.

Skatteunderlaget avrundas nedåt till helt hundratal kronor. *Lag (2011:1278)*

4 § Som tillgång hos återförsäkringstagare räknas inte värdet av återförsäkringsgivares ansvarighet på grund av försäkringar som denne har övertagit i form av återförsäkring. Om återförsäkring skett hos en utländsk återförsäkringsgivare skall dock ett belopp motsvarande dennes ansvarighet räknas som tillgång, i den mån ansvarigheten överstiger värdet av reservdeposition som ställts av återförsäkringsgivaren hos återförsäkringstagaren.

Återförsäkringsgivares fordran hos återförsäkringstagare på grund av reservdepositionen upptas inte som tillgång. Den skuld som redovisas av återförsäkringstagaren på grund av depositionen är inte avdragsgill för denne. *Lag (1993:947)*.

5 § Om inte annat följer av 6–8 §§ tas tillgångar och skulder upp till bokfört värde. För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 5 ska tillgångarna dock tas upp till sitt marknadsvärde om inte annat följer av 7 §. *Lag (2011:74)*.

6 § Fastighet tas upp till marknadsvärdet. *Lag (1993:947)*.

7 § Värdepapper, som är upptaget till handel på en reglerad marknad, en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller som annars är föremål för regelbunden handel vid någon annan marknad som är reglerad och öppen för allmänheten, tas upp till det noterade värdet.

Finns det i ett bolag skilda aktieslag av vilka ett eller flera är upptagna till handel på en reglerad marknad eller föremål för sådan handel som avses i första stycket, skall de aktier i bolaget som inte är upptagna till eller föremål för handel tas upp till samma värde som de aktier som är upptagna till eller föremål för handel. Är flera aktieslag upptagna till eller föremål för handel, skall de aktier som inte är upptagna till eller föremål för handel tas upp till samma värde som de aktier som är upptagna till eller föremål för handel som har den lägsta kursen.

Om det vid värdering enligt de föregående styckena finns synnerliga skäl anta att det noterade värdet inte motsvarar vad som skulle kunna påräknas vid en försäljning under normala förhållanden, får i stället det beräknade priset vid en sådan försäljning läggas till grund för värderingen.

Aktie eller andel i dotterbolag, som direkt eller indirekt har till ändamål att äga fastigheter (fastighetsbolag) skall värderas med ledning av marknadsvärdena på fastigheterna. *Lag (2007:534)*.

8 § Fordran som inte omfattas av 7 § skall tas upp till sitt anskaffningsvärde jämte upplupen ränta. Avdrag för skuld får göras med belopp som beräknas på motsvarande sätt.

Osäker fordran får tas upp till det belopp som kan beräknas bli betalat. Värdelös fordran tas inte upp. *Lag (1993:947)*.

Skattesats

9 § Skatten uppgår till 15 procent av skatteunderlaget enligt 3 d § första och fjärde styckena om inte annat följer av andra, fjärde, sjätte och sjunde styckena.

Skatten uppgår till 30 procent av skatteunderlaget enligt 3 d § andra–fjärde styckena som avser kapitalförsäkring eller sådant tjänstepensionsavtal som är jämförbart med kapitalförsäkring.

Med pensionsförsäkring likställs i denna paragraf sådana avtal om tjänstepension som uppfyller villkoren i 58 kap. 1 a § första stycket 2 inkomstskattelagen (1999:1229).

I det fall beskattningsåret är längre eller kortare än 12 månader ska skattesatsen jämkas i motsvarande mån. Sådan jämkning ska också göras om

1. hela behållningen på ett pensionssparkonto avskattas enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen eller avsättning som avses i 3 a § fjärde stycket helt upplöses under beskattningsåret,

2. det kapital som hänför sig till en pensionsförsäkring avskattas enligt 58 kap. 19 eller 19 a § inkomstskattelagen eller 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, eller

3. en försäkring ska anses som en kapitalförsäkring enligt 58 kap. 2 § tredje stycket inkomstskattelagen.

Överlåts ett helt försäkringsbestånd från ett livförsäkringsföretag som är skattskyldigt enligt denna lag till ett annat sådant företag eller sker fusion mellan sådana företag inträder det övertagande företaget i det överlåtande företags skatemässiga situation.

Överlåts ett försäkringsbestånd helt eller delvis från ett livförsäkringsföretag som är skattskyldigt enligt denna lag till ett företag, som inte är det, ska det överlåtande livförsäkringsföretaget betala avkastningsskatt för den del av året som företaget innehåft försäkringbeståndet. Skattesatsen ska då jämkas i motsvarande mån. Detsamma gäller också vid överlåtelse genom fusion.

För den som efter överlåtelsen inträder som skattskyldig beräknas skatteunderlaget som om försäkringen innehåfts hela året. Skattesatsen ska dock jämkas med hänsyn till den tid som skattskyldighet förelegat. *Lag (2012:269)*.

Beskattningsförfarandet

10 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av avkastningsskatt finns i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Avkastningsskatt som ska tas ut av sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 5 ska för den skattskyldiges räkning betalas av det pensionssparinstitut med vilket den skattskyldige träffat avtal om individuellt pensionssparande. Vid tillämpningen av skatteförfarandelagen ska vad som sägs om skattskyldig och redovisningsperiod i stället gälla pensionssparinstitutet respektive pensionssparinstitutets beskattningsår. Pensionssparinstitutet ska vara registrerat hos beskattningsmyndigheten.

Förutom pensionssparinstitutet får även skattskyldig som avses i 2 § första stycket 5 överklaga beskattningsmyndighetens beslut om skatt enligt bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen.

Återbetalas skatt hänförlig till ett pensionssparkonto till ett pensionssparinstitut ska beloppet tillsammans med räntan enligt 65 kap. 16 § skatteförfarandelagen tillgodoföras kontot. Har kontot avslutats ska institutet ombesörja att beloppet i stället överförs till det pensionssparkonto till vilket de tillgångar som var hänförliga till det avslutade kontot har överförts. Finns inte sådant konto ska institutet betala ut beloppet på det sätt som gäller för utbetalningar enligt lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande. *Lag (2011:1279).*

10 a § Skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 och 7 har rätt till nedsättning av skatten på försäkring med belopp som motsvarar den utländska skatt eller den skatt enligt kupongskattelagen (1970:624) som är hänförlig till försäkringen och som försäkringsgivaren eller den skattskyldige har betalat. Nedsättning för utländsk skatt medges bara om rätt till avräkning enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt saknas. Med utländsk skatt avses dels sådan skatt som anges i 1 kap. 3 § nämnda lag, dels punktskatt och förmögenhetsskatt. Avräkningsbar skatt som kvarstår outnyttjad får räknas av senare år mot skatt enligt denna lag vilken avser samma försäkring.

Den skattskyldige ska lämna de uppgifter som behövs för prövningen av begäran om nedsättning av skatt. Om det framgår att det finns förutsättningar för nedsättning, trots att den skattskyldige inte kan lämna samtliga de uppgifter som är nödvändiga för tillämpning av nedsättningsreglerna, får nedsättning ske med skäligt belopp. *Lag (2011:1278).*

Övriga bestämmelser

11 § Paragrafen upphävd. *Lag (1999:1264).*

12 § Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229). Beskattningsåret för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 6–10 ska dock alltid vara kalenderåret. *Lag (2011:1278).*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1990:661

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1990 och tillämpas första gången vid 1992 års taxering. Lagen tillämpas dock inte om beskattningsåret har påbörjats före ikraftträdandet. Omfattar beskattningsåret vid 1992 års taxering del av kalenderåret 1990 nedsätts skatten med belopp motsvarande den andel av beskattningsåret som infallit under kalenderåret 1990.

För skattskyldiga som bedriver försäkringsrörelse och för pensionsstiftelser skall innehavet av värdepapper värderas till det högsta av anskaffningsvärdet och marknadsvärdet vid övergångstillfället. Innehavet av andra fastigheter än anläggningsfastigheter skall värderas till det högsta av anskaffningsvärdet och det uppskattade värdet vid övergångstillfället.

Om ett ömsesidigt livförsäkringsföretag överlåter hela sitt försäkringsbestånd till ett för ändamålet bildat försäkringsaktiebolag, inträder det övertagande företaget i det överlåtande företagets skattemässiga situation vid tillämpning av andra stycket. *Lag (1999:1264)*.

Till SFS 1991:1847

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992. Äldre bestämmelser tillämpas dock för beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

Till SFS 1991:1915

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992 och tillämpas från och med 1992 års taxering.

Till SFS 1993:947

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994. I fråga om skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 1–5 tillämpas lagen första gången vid 1995 års taxering, dock att äldre bestämmelser gäller för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet.

2. Har uppskovsbelopp fastställts enligt 2 § lagen (1990:655) om återföring av obeskattade reserver för skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1–3 gäller följande. Återföring av den del av uppskovsbeloppet som inte återförts senast vid 1994 års taxering till statlig inkomstskatt skall ske vid 1995 års taxering till avkastningsskatt eller, om taxering inte sker år 1995, vid 1996 års taxering. Därvid skall det vid taxeringen beräknade skatteunderlaget enligt 3 § som är hänförligt till andra personförsäkringar än pensionsförsäkring ökas med det återstående uppskovsbeloppet.

3. De nya bestämmelserna i 7 § andra stycket tillämpas första gången för beskattningsår som påbörjas efter utgången av år 1994. *Lag (1993:1568)*.

4. Pensionssparinstitut som skall redovisa avkastningsskatt enligt 10 § andra och tredje styckena skall lämna deklaration första gången för den redovisningsperiod som innefattar tidpunkten den 1 januari 1995. *Lag (1993:1568)*.

Till SFS 1994:1878

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995. Äldre bestämmelser tillämpas dock för beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

272 *Lag om avkastningsskatt på pensionsmedel*

Till SFS 1994:1879

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid 1996 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet.

Till SFS 1996:1236

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997 och tillämpas första gången vid 1998 års taxering. Äldre bestämmelser i 2 § sista stycket i dess lydelse intill den 31 december 1996 tillämpas dock i fråga om ett handelsbolag eller en europeisk ekonomisk intressegruppering för räkenskapsår som har påbörjats före ikraftträdandet. I fråga om försäkringar som meddelats i en försäkringsrörelse som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige tillämpas lagen dock inte tidigare än fr.o.m. det första beskattningsår efter ikraftträdandet under vilket premie eller liknande ersättning för försäkringen betalas. Nedsättning enligt de nya bestämmelserna i 10 a § medges endast för utländsk skatt som betalas efter ikraftträdandet.

Till SFS 1997:538

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas första gången vid 1999 års taxering.

Till SFS 1998:332

Denna lag träder i kraft den 30 juni 1998 och tillämpas vad gäller 2 § första gången vid 1999 års taxering, 3 § första gången vid 2001 års taxering samt 9 och 11 §§ första gången vid 1998 års taxering. De nya bestämmelserna i 3 § skall dock tillämpas vid 1998, 1999 och 2000 års taxeringar om den skattskyldige har yrkat att de nya bestämmelserna i lagen (1998:328) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) skall tillämpas vid dessa taxeringar.

Till SFS 1999:1129

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1264

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

Till SFS 2002:412

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2003:1195

Denna lag träder i kraft den 31 december 2003 och tillämpas första gången vid 2005 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock för beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

Till SFS 2004:1304

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid 2006 års taxering.

2. De nya bestämmelserna i 9 § tredje stycket 1 tillämpas endast på försäkringsavtal som ingåtts efter ikraftträdandet.

Till SFS 2005:1172

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

Till SFS 2007:534

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2007.

2. Äldre bestämmelser gäller alltjämt vid fastställande av kapitalunderlag som avser tid före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:136

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på avtal som ingåtts den 2 februari 2007 eller senare med undantag för den nya bestämmelsen i 2 § första stycket 9 som tillämpas på avtal som ingåtts den 1 maj 2008 eller senare.

2. Livförsäkringsavtal som avses i 9 § tredje stycket i dess äldre lydelse och vilka ingåtts senast den 1 februari 2007, ska även efter ikraftträdandet av denna lag likställas med pensionsförsäkring vid tillämpning av 9 §. Om en premie betalas efter den 1 februari 2007 ska dock ett särskilt skatteunderlag beräknas för den del av försäkringens värde som är hänförligt till premiebetalningen om,

a) premien beror på att avtalet ändrats på ett sätt som medför ökad premieförpliktelse totalt sett eller att premiebetalningen tidigareläggs, eller

b) en större premie betalas än den som lägst ska betalas för betalningsperioden enligt avtalet.

På ett sådant särskilt skatteunderlag ska skatt tas ut enligt 9 § andra stycket.*)

3. Vid en överlåtelse av försäkringsavtal som tecknats före den 2 februari 2007 till en ny försäkringsgivare eller en överföring av sådana försäkringsavtal från en enhet till en annan hos försäkringsgivaren ska 2 § första stycket 7 a och 9 § sjätte och sjunde styckena tillämpas på det överlåtna eller överförda avtalet om transaktionen sker efter den 31 december 2008. I sådana fall ska försäkringsavtalet anses ha ingåtts vid den tidpunkt då ansvaret för försäkringen övergår på den nya försäkringsgivaren respektive när försäkringen förts över.

Till SFS 2008:1349

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

Till SFS 2011:74

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering.

2. Understödsföreningar som efter den 1 april 2011 fortsätter att driva sin verksamhet enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar med stöd av 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) och som bedriver till livförsäkringsverksamhet hänförlig verksamhet ska räknas

* Ny lydelse av punkt 2. Se övergångsbestämmelserna till *lagen (2011:1278)* om ändring i *lagen (1990:661)* om avkastningsskatt på pensionsmedel.

274 *Lag om avkastningsskatt på pensionsmedel*

som svenska livförsäkringsföretag vid tillämpningen av denna lag, med undantag för 9 § femte och sjätte styckena.

Till SFS 2011:1278

Punkt 2 i övergångsbestämmelserna till *lagen (2008:136)* om ändring i *lagen (1990:661)* om avkastningsskatt på pensionsmedel ska ha följande lydelse.

2. Livförsäkringsavtal som avses i 9 § tredje stycket i dess äldre lydelse och vilka ingåtts senast den 1 februari 2007, ska även efter ikraftträdandet av denna lag likställas med pensionsförsäkring vid tillämpning av 3 b–3 d samt 9 §§.

Om en premie betalas efter den 1 februari 2007 ska dock ett särskilt skatteunderlag beräknas för den del av försäkringens värde som är hänförligt till premiebetalningen om,

- a) premien beror på att avtalet ändrats på ett sätt som medför ökad premieförpliktelse totalt sett eller att premiebetalningen tidigareläggs, eller
- b) en större premie betalas än den som lägst ska betalas för betalningsperioden enligt avtalet.

Första stycket gäller inte vid beräkning och beskattning av ett särskilt skatteunderlag som avses i andra stycket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

2. I fråga om skattskyldiga som avses i 2 § 1 och 2 gäller äldre bestämmelser för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet.

Till SFS 2011:1279

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

2. Den nya lydelsen av 10 § andra och tredje styckena tillämpas på avkastningsskatt som avser beskattningsår och redovisningsperioder som börjar efter den 31 januari 2012. Den nya lydelsen tillämpas även på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och på förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012.

3. För ränta som tillgodoräknas enligt skattebetalningslagen (1997:483) gäller 10 § fjärde stycket i sin äldre lydelse.

Till SFS 2011:1280

(Denna lag ändrade SFS 2011:1279 innan lagen trädde i kraft den 1 januari 2012.)

Till SFS 2012:269

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012. Bestämmelserna ska dock tillämpas för tid från och med den 1 januari 2012.

Lag (1993:931) om individuellt pensionssparande

10 juni 1993

Ändringar införda t.o.m. SFS 2013:566

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller sådant individuellt sparande för pension som sker enligt särskilt avtal med ett pensionssparinstitut enligt villkoren i denna lag.

Lagen gäller inte sparande som omfattas av försäkringsavtal.

Definitioner

2 § I denna lag betyder

1. *pensionssparavtal*: sådant avtal som anges i 1 §,
2. *pensionssparrörelse*: verksamhet som består i att erbjuda allmänheten pensionssparavtal,
3. *pensionssparinstitut*: företag som har fått tillstånd att driva pensionssparrörelse,
4. *pensionssparare*: en person som ingått pensionssparavtal,
5. *pensionssparkonto*: sådant konto som avses i 3 kap. 4 §,
6. *kontoinnehavare*: pensionssparare och person som genom förmånstagarförordnande eller bodelning förvärvat rätt enligt ett pensionssparavtal,
7. *värdepappersinstitut*: det som anges i 1 kap. 5 § 27 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och
8. *fondpapper*: aktie och obligation samt sådana andra delägarätter eller fordringsrätter som är utgivna för allmän omsättning, fondandel och aktieägares rätt gentemot den som för hans räkning förvarar aktiebrev i ett utländskt bolag (depåbevis). Lag (2007:539).

Sundhetskrav

3 § Pensionssparrörelse skall bedrivas så att allmänhetens förtroende för verksamheten upprätthålls och tillgångar på pensionssparkonton inte otillbörligen riskeras samt i övrigt så att rörelsen kan anses sund.

Tillståndsplikt

4 § Pensionssparrörelse får bedrivas endast efter tillstånd av Finansinspektionen.

5 § Tillstånd att driva pensionssparrörelse får endast meddelas värdepappersinstitut.

Tillstånd får meddelas om

1. bolagsordningen, reglementet eller stadgarna inte strider mot denna lag eller någon annan författning,

2. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven på en sund pensionssparrörelse och

3. företaget uppfyller de villkor som i övrigt anges i denna lag.

6 § Till ansökan om tillstånd skall fogas en plan för den tilltänkta verksamheten. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om vad en verksamhetsplan skall innehålla.

2 kap. Sparformer

1 § Individuellt pensionssparande får ske i en eller flera av sparformerna

1. inlåning,
2. andelar i värdepappersfond och i specialfond och
3. andra fondpapper.

Lag (2013:566).

2 § Vid inlåning skall pensionssparmedlen för spararens räkning placeras i ett svenskt eller utländskt bankföretag.

3 § Vid sparande i en värdepappersfond eller specialfond ska pensionssparmedlen för spararens räkning placeras i en sådan värdepappersfond som avses i lagen (2004:46) om värdepappersfonder eller i en sådan specialfond som avses i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Pensionssparmedlen får även placeras i ett utländskt fondföretag som är underkastat lagstiftning eller annan offentlig reglering som väsentligen stämmer överens med den som gäller för investeringsfonder här i landet. *Lag (2013:566).*

4 § Vid sparande i andra fondpapper än andelar i en värdepappersfond eller i en specialfond ska pensionssparmedlen för spararens räkning placeras i fondpapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. *Lag (2013:566).*

3 kap. Pensionssparrörelse

Pensionssparavtal

1 § Ett pensionssparavtal skall vara skriftligt. I avtalet skall anges spartiden, tidpunkten då utbetalningarna skall börja och det antal år utbetalningar skall ske. Pensionssparavtalet skall även innehålla fullmakt för pensionssparinstitutet att förfoga över tillgångar på pensionssparkonto för betalning av avkastningsskatt enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel. Avtalsvillkor som inte tagits in i avtalet är utan verkan mot kontoinnehavaren.

2 § Ytterligare bestämmelser om villkor som skall tas in i ett pensionssparavtal finns i 58 kap. 30 § inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (1999:1279).*

Sparmedlens förvaltning

3 § Pensionssparinstitutet skall, inom ramen för bestämmelserna i 2 kap. om tillåtna sparformer, placera tillgångarna på pensionssparkontot på det sätt

kontoinnehavaren från tid till annan bestämmer. Placeringarna får fördelas mellan sparformerna.

4 § Pensionssparinstituten skall för varje pensionssparavtal föra ett pensionsparkonto. På kontot skall institutet fortlöpande anteckna

1. in- och utbetalningar,
2. köp och försäljningar av fondandelar och andra fondpapper,
3. räntor och utdelningar, samt
4. skatter och avgifter som dras från kontot. Pensionsparkontot skall vid varje tid utvisa vilka olika tillgångar som förvaltas för kontoinnehavarens räkning.

5 § Tillgångar som inte placeras som inlåning i pensionssparinstituten enligt 2 kap. 2 § skall hållas avskilda från institutets tillgångar.

6 § Fondpapper får inte förvärvas eller avyttras till ett pris som avviker från det gällande marknadsvärdet. *Lag (1998:273)*.

7 § Pensionssparinstituten får avyttra tillgångar på ett pensionsparkonto i den utsträckning det behövs

1. för att utbetalningar enligt pensionssparavtalet skall kunna göras,
2. för att skatter och avgifter skall kunna tas ut från pensionsparkontot, eller
3. enligt lag eller annan författning.

Utbetalning och byte av pensionssparinstitut

8 § Utbetalning från pensionsparkonto får ske endast enligt villkoren i pensionssparavtalet eller enligt föreskrifter i denna lag eller annan författning.

9 § Kontoinnehavaren får flytta pensionssparavtalet till ett annat pensionssparinstitut. Det institut från vilket pensionssparavtalet flyttas får då ta ut en skälig avgift. Denna får dras från pensionsparkontot.

Vid sådan flyttning som avses i 6 kap. 3 § får avgift inte tas ut.

Information

10 § Pensionssparinstituten ska årligen ge kontoinnehavaren en skriftlig redovisning av förvaltningen av tillgångarna på pensionsparkontot till följd av åtgärden.

11 § Pensionssparinstituten ska årligen ge kontoinnehavaren en skriftlig redovisning av förvaltningen av tillgångarna på pensionsparkontot. I redovisningen ska anges

1. tillgångarnas ingående och utgående värde,
2. tillgångarnas placering,
3. köp, försäljningar och andra omplaceringar som skett,
4. belopp som har betalats eller utbetalats,
5. räntor och utdelningar, och
6. skatter och avgifter som dragits från kontot.

Om tillgångarna under året varit placerade i andelar i en sådan värdepappersfond som avses i lagen (2004:46) om investeringsfonder eller i en sådan specialfond som avses i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder, ska det i redovisningen dessutom anges hur stort belopp av de totala kostnader som belastat fonden under det närmast föregående kalenderåret som hänför sig till andelsinnehavet. Det ska framgå hur stor del av beloppet som avser förvaltningskostnader, inklusive kostnader för förvaring av fondtillgångarna. *Lag (2013:566).*

12 § Om fondpapper på ett pensionssparkonto är registrerade i pensionsparainstitutets namn (förvaltarregistrerade) skall institutet, om inte annat har avtalats, se till att kontoinnehavaren ändå får del av den information som han annars skulle ha fått genom utgivaren av fondpapperen.

4 kap. Spararens förfoganden

Allmänna bestämmelser

1 § Överlåtelse eller annat förfogande över tillgångar på ett pensionssparkonto eller över rätten enligt ett pensionssparavtal får inte ske på ett sätt som strider mot denna lag eller mot villkor som enligt 58 kap. 30 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall tas in i avtalet. Sådana förfoganden är ogiltiga.

Bestämmelsen i första stycket hindrar dock inte utmätning eller överlåtelse vid ackord eller konkurs. *Lag (1999:1279).*

2 § Om pensionssparavtalet upphör att gälla, skall bestämmelserna i denna lag om begränsningar i rätten att förfoga över tillgångar på pensionssparkontot inte längre tillämpas.

3 § Lagen (1904:48 s. 1) om samäganderätt skall inte tillämpas i fråga om tillgångar på ett pensionssparkonto.

Förmånstagarförordnande

4 § En pensionssparare får förordna sådana närstående som avses i 58 kap. 27 § inkomstskattelagen (1999:1229) som förmånstagare till rätten enligt pensionssparavtalet. Ett sådant förmånstagarförordnande kan återkallas av pensionsspararen, om han inte gentemot förmånstagaren åtagit sig att inte återkalla det. *Lag (1999:1279).*

5 § Ett förmånstagarförordnande och ett villkor enligt 7 kap. 2 § 5 äktenskapsbalken om att belopp som betalas ut enligt ett pensionssparavtal skall vara förmånstagarens enskilda egendom liksom en återkallelse av ett sådant förordnande eller villkor skall, för att vara gällande, skriftligen meddelas pensionsparainstitutet eller genom institutets försorg antingen tas in i pensionssparavtalet eller antecknas på detta.

Om pensionsspararen har förenat ett förmånstagarförordnande med ett villkor om att utbetalningar enligt ett pensionssparavtal skall vara mottagarens

enskilda egendom, skall pensionssparinstitutet skriftligen underrätta förmånstagaren om villkoret när ett pensionsbelopp första gången betalas ut.

Verkan av förmånstagarförordnande

6 § Om en förmånstagare förordnats, ingår de tillgångar som omfattas av förordnandet inte i pensionsspararens kvarlåtenskap. Om förmånstagare inte förordnats upphör pensionssparavtalet att gälla vid pensionsspararens död.

Jämkning av förmånstagarförordnande

7 § Om en pensionssparare efterlämnar make eller bröstarvinge och en tillämpning av förmånstagarförordnandet skulle leda till ett resultat som är oskäligt mot någon av dem, kan förordnandet jämkas så att tillgångarna på pensionssparkontot helt eller delvis tillfaller maken eller bröstarvingen. Vid prövningen skall särskilt beaktas skälen för förordnande samt förmånstagarens och makens eller bröstarvingens ekonomiska förhållanden.

8 § Om en pensionssparares dödsfall inträffar sedan det dömts till äktenskapsskillnad mellan pensionsspararen och dennes make eller sedan talan om äktenskapsskillnad väckts men innan bodelning förrättats gäller, i stället för vad som föreskrivs i 7 §, följande beträffande jämkning till förmån för pensionsspararens make. Om maken vid bodelningen inte kan få ut sin andel därför att rätten enligt pensionssparavtalet övergår till någon annan som förmånstagare, är denne skyldig att av tillgångarna på pensionssparkontot avstå vad som fattas.

9 § Den som vill begära jämkning enligt 7 eller 8 § skall väcka talan mot förmånstagaren inom ett år från det att bouppteckning efter pensionsspararen avslutades eller dödsboanmälan gjordes. Väcks inte talan inom denna tid är rätten till jämkning förlorad.

Tolkning av förmånstagarförordnande

10 § Vid tolkning av bestämmelserna om förmånstagarers rätt enligt ett pensionssparavtal skall bestämmelserna i 14 kap. 6 § försäkringsavtalslagen (2005:104), utom vad som avser arvingar, tillämpas. Med försäkringstagare skall då i stället avses pensionssparare. *Lag (2005:117).*

Övriga bestämmelser om förmånstagarförordnande m.m.

11 § Under pensionsspararens livstid får förmånstagaren inte genom överlåtelse eller på annat sätt förfoga över den rätt som förordnandet medför.

12 § Vid pensionsspararens död övergår rätten enligt pensionssparavtalet till förmånstagaren. Denne får dock inte göra inbetalningar till pensionssparkontot, ändra vad som bestämts i pensionssparavtalet om utbetalningarnas storlek och utbetalningstiden eller själv förordna förmånstagare.

Om flera samtidigt är förmånstagare får omplaceringar av tillgångar på pensionssparkontot eller byte av pensionssparinstitut ske endast med samtliga förmånstagarers samtycke.

Om förmånstagarna inte kan enas om tillgångarnas förvaltning skall pensionssparinstitutet på begäran av någon av dem upprätta ett pensionssparkonto för varje förmånstagare och fördela tillgångarna mellan kontona. Vid fördelningen skall förmånstagarna anses ha lika rätt om inte annat följer av pensionsspararens förordnande.

13 § Om rätten enligt ett pensionssparavtal övergått till någon annan av en annan orsak än pensionsspararens eller en tidigare förmånstagares död, upphör förmånstagarförordnandet att gälla, om det inte är ett förordnande som enligt 4 § inte får återkallas.

14 § Om förmånstagare avlider sedan förmånstagarförordnandet börjat tillämpas, upphör pensionssparavtalet att gälla. Är flera samtidigt förmånstagare gäller vad nu sagts till den del tillgångarna vid en fördelning enligt 12 § tredje stycket belöper på den avlidne.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte om det i förordnandet föreskrivits att rätten till utbetalningar enligt pensionssparavtalet skall övergå till någon annan om förmånstagaren avlider.

15 § Om någon genom brott uppsåtligen har dödat pensionsspararen eller en förmånstagare, gäller bestämmelserna i 15 kap. ärvdabalken om förlust av rätt att ta arv eller testamente för gärningsmannens rätt enligt ett pensionssparavtal.

Detta gäller även när någon annars har orsakat pensionsspararens eller en förmånstagares död genom en uppsåtlig gärning som innefattat våld på den dödades person och utgjort brott för vilket lindrigare straff än fängelse i ett år inte är föreskrivet. Lika med våld anses att försätta någon i vanmakt eller annat sådant tillstånd.

Vad som sägs i första och andra styckena om den som har begått ett brott gäller också var och en som har medverkat till brottet såsom sägs i 23 kap. 4 och 5 §§ brottsbalken.

16 § Om vid bodelning rätten enligt ett pensionssparavtal helt eller delvis har tillagts kontoinnehavarens make gäller för denne bestämmelserna i 12 § första stycket om förmånstagare.

Har rätten enligt pensionssparavtalet delats skall pensionssparinstitutet upprätta ett pensionssparkonto även för den andre maken och fördela tillgångarna mellan kontona i enlighet med vad som bestämts vid bodelningen.

5 kap. Förhållandet till spararens borgenärer

1 § Tillgångar på ett pensionssparkonto får utmätas för pensionsspararens skulder endast om spartiden enligt avtalet understiger tio år eller om spararen något år betalat in sparbelopp som är mer än dubbelt så stort som genomsnittet av de årliga inbetalningar som har skett under spartiden.

2 § Om tillgångarna på ett pensionssparkonto får utmätas och förmånstagare har insatts enligt förordnande som kan återkallas, har efter pensionsspararens död dennes borgenärer, i den utsträckning fordringarna inte kan betalas ur kvar-

låtenkapen, samma rätt till tillgångarna som om de tillfallit förmånstagaren genom testamente.

3 § Om pensionsspararen försätts i konkurs efter ansökan som gjorts innan tio år förflutit från det att pensionsavtalet ingicks eller om offentligt ackord har fastställts inom samma tid skall bestämmelserna i 117 § i den upphävda lagen (1927:77) om försäkringsavtal också tillämpas i fråga om möjligheten att av pensionssparinstitutet utkräva medel som pensionsspararen betalat enligt pensionsparavtalet. Vid tillämpningen skall paragrafens hänvisning till 116 och 102 §§ samma lag i stället gälla 1 § respektive 4 kap. 4 §. *Lag (2005:117)*.

4 § Vid tillämpning av bestämmelserna i 1–3 §§ skall, om byte av pensionssparinstitut skett, överföring av tillgångar på ett pensionssparkonto till nytt konto inte anses som inbetalning. Prövningen såvitt gäller tidpunkten för pensionsparavtalets ingående och spartiden skall ske utifrån det ursprungliga avtalet.

6 kap. Avveckling av pensionssparrörelse

Obligatorisk avveckling

1 § Om ett pensionssparinstituts tillstånd att bedriva pensionssparrörelse återkallas eller annars upphör att gälla eller om institutet trätt i likvidation eller försatts i konkurs, skall pensionssparrörelsen avvecklas.

Frivillig avveckling

2 § Ett pensionssparinstitut får i annat fall än som sägs i 1 § avveckla sin pensionssparrörelse endast med tillstånd av Finansinspektionen. Sådant tillstånd får ges om avvecklingen bedöms kunna ske utan att kontoinnehavarnas ställning försämras eller om det finns särskilda skäl.

Till ansökan om tillstånd skall fogas en plan för hur avvecklingen skall ske. Pensionssparinstitutet skall lämna Finansinspektionen de ytterligare upplysningar om den planerade avvecklingen och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär.

Genomförande av avvecklingen

3 § Vid avveckling av en pensionssparrörelse skall kontoinnehavarna underrättas om avvecklingen samt uppmanas att med tillämpning av 3 kap. 9 § inom en viss tid, lägst två månader, flytta pensionssparkontots tillgångar till ett annat pensionssparinstitut. Underrättelse skall ske genom kungörelse i Post- och Inrikes Tidningar och i övrigt på ett ändamålsenligt sätt. Efter utgången av den tid som angetts får flyttning inte ske. En upplysning om detta skall tas in i underrättelsen.

4 § Efter utgången av den enligt 3 § bestämda tiden skall ett återstående bestånd av pensionsparavtal om möjligt överlätas till ett eller flera andra pensionssparinstitut. Ett avtal om överlåtelse skall godkännas av Finansinspektionen för att bli giltigt.

Om inspektionen anser att ett avtal skall godkännas, skall inspektionen i Post- och Inrikes Tidningar och i övrigt på ett ändamålsenligt sätt kungöra avtalets innehåll. Kungörelsen skall innehålla föreläggande för kontoinnehavarna att inom en bestämd tid, minst en månad efter kungörelsens utfärdande, anmäla till inspektionen om de har något att invända mot avtalet.

Godkänner inspektionen ett avtal om överlåtelse, övergår ansvaret för pensionssparavtalen på det övertagande pensionssparinstitutet. Detta institut skall underrätta kontoinnehavarna om överlåtelsen och de eventuella ändringar i villkoren som överlåtelsen medför. Finansinspektionen bestämmer på vilket sätt underrättelsen skall ske.

5 § Pensionssparavtal som inte överlåtits inom sex månader från utgången av den enligt 3 § bestämda tiden upphör att gälla.

Övriga bestämmelser

6 § Om en pensionssparrörelse enligt vad som sägs i 1 § skall avvecklas eller om ansökan om tillstånd enligt 2 § getts in, får nya pensionssparavtal inte ingås.

7 § Pensionsbelopp som förfaller till betalning efter det att ett pensionssparinstitut trätt i likvidation eller försatts i konkurs skall betalas ut i den utsträckning tillgångar som avskilts för kontoinnehavarens räkning räcker för betalningarna.

7 kap. Tillsyn m.m.

Tillsynens inriktning

1 § Pensionssparinstitut står under tillsyn av Finansinspektionen. Vid sin tillsyn skall inspektionen se till att en sund pensionssparrörelse främjas.

Övriga tillsynsfrågor m.m.

2 § Bestämmelserna i 23 kap. 15 § 1, 25 kap. 1, 2, 4–6, 17 och 29 §§ samt 26 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden skall tillämpas även i fråga om pensionssparrörelse. Hänvisningarna till lagen om värdepappersmarknaden skall därvid i stället gälla denna lag. *Lag (2007:539)*.

3 § Återkallas eller upphör ett pensionssparinstituts tillstånd att bedriva värdepappersrörelse upphör också tillståndet att bedriva pensionssparrörelse att gälla.

Avgifter till Finansinspektionen

4 § Den som ansöker om tillstånd enligt denna lag skall betala avgift för prövningen enligt de närmare föreskrifter regeringen meddelar. Om Finansinspektionen för bedömning av en viss fråga i prövningen behöver anlita någon med särskild fackkunskap, skall kostnaden för detta betalas av sökanden.

Pensionssparinstitut skall med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt de närmare föreskrifter regeringen meddelar.

Överklagande

5 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag får, med undantag av det som följer av hänvisningen i 2 § till 26 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag (2007:539)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1993:931

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.
2. Frågor om tillstånd enligt denna lag får prövas före ikraftträdandet. Ett beslut i en sådan fråga skall gälla tidigast från ikraftträdandet.

Till SFS 1998:273

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

Till SFS 1998:389

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1998 men tillämpas inte i de fall där det första beslutet i ärendet har meddelats dessförinnan.

Till SFS 1999:319

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.
2. Den information som enligt 3 kap. 11 § andra stycket skall lämnas för kalenderåret 1999, får begränsas till att avse kostnader som belastat fonden under perioden 1 juli–31 december 1999.

Till SFS 1999:1279

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på förhållanden som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

Till SFS 2004:60

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2004.
2. Vad som sägs i 2 kap. 1, 3 och 4 §§ samt 3 kap. 11 § om investeringsfonder skall också gälla sådana värdepappersfonder som förvaltas av fondbolag som med stöd av 3 § lagen (2004:47) om införande av lagen (2004:46) om investeringsfonder driver verksamhet enligt lagen (1990:1114) om värdepappersfonder.

Till SFS 2005: 117

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Till SFS 2007:539

Denna lag träder i kraft den 1 november 2007.

Till SFS 2013:566

Denna lag träder i kraft den 1 november 2007.

Lag (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.

Den 7 juni 2007.

Ändringar införda t.o.m. SFS 2011:1421

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Skatt skall betalas till staten enligt denna lag på premie för trafikförsäkring som avser risk belägen inom landet samt på trafikförsäkringsavgift.

Definitioner

2 § I denna lag avses med

trafikförsäkring: försäkring enligt trafikskadelagen (1975:1410),

trafikförsäkringsavgift: sådan avgift som får tas ut enligt 34 § trafikskadelagen,

risk belägen inom landet: risk belägen i Sverige enligt 1 kap. 17 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) eller 1 kap. 7 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige. *Lag (2011:77)*.

Skattskyldighet

3 § Skattskyldig för skatt på premie för trafikförsäkring är försäkringsgivare som meddelar trafikförsäkring enligt trafikskadelagen (1975:1410).

En utländsk försäkringsgivare som inte bedriver sin verksamhet här i landet från en sekundäretablering enligt lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, ska utse en skatterepresentant som ska företräda försäkringsgivaren på det sätt som framgår av 5 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Skatterepresentanten ska vara bosatt i Sverige eller vara en svensk juridisk person. *Lag (2011:1421)*.

4 § Skattskyldig för skatt på trafikförsäkringsavgift är den som enligt trafikskadelagen (1975:1410) har rätt att ta ut sådan avgift.

Beskattningsunderlag och skattskyldighetens inträde

5 § Underlaget för beskattning av trafikförsäkringspremie utgörs av den intjänade premien för en trafikförsäkring för en kalendermånad.

Skattskyldigheten inträder vid utgången av den kalendermånad för vilken premien har tjänats in.

6 § Med intjänad premie menas i 5 § premieinkomst före avgiven återförsäkring med tillägg eller avdrag för förändring i avsättning för ej intjänade premier.

Den intjänade premien skall inte påverkas av förändring i avsättning för kvardröjande risker.

Den intjänade premien skall inte justeras för överlåtarens upplösning av respektive förvärvarens avsättning för ej intjänad premie som beror på en överlåtelse av ett försäkringsbestånd.

7 § Med premieinkomst före avgiven återförsäkring menas den totala bruttopremien för trafikförsäkring som inbetalts eller kan tillgodoföras företaget för försäkringsavtal där försäkringsperioden påbörjats före kalendermånadens utgång. Som premieinkomst räknas också premier för försäkringsperioder som påbörjas först efter kalendermånadens utgång, om de enligt avtal förfaller till betalning under kalendermånaden.

Förnyelsepremier som inte är bekräftade av försäkringstagaren samt premier för nytecknade försäkringsavtal skall räknas in med de belopp som de beräknas inflyta med.

Annullationer skall reducera premieinkomsten så snart beloppet är känt. Tilläggspremier skall räknas in med det belopp som de beräknas inflyta med.

I premieinkomsten ingår inte skatter och andra offentliga avgifter som belastar försäkringspremien.

8 § Med bruttopremie menas den avtalsbestämda premien för hela försäkringsperioden efter avdrag för sedvanliga kundrabatter. Bruttopremien omfattar alltså även

- a) ej aviserade premier som kan beräknas först senare,
- b) terminspremier som betalas in halvårsvis, kvartalsvis, eller månadsvis samt ersättningar från försäkringstagare för utgifter som försäkringsföretaget haft i samband med att försäkringsavtalet tecknades,
- c) företagens andel av det totala premiebeloppet vid koassurans.

9 § Underlaget för beskattning av trafikförsäkringsavgift utgörs av mottagen trafikförsäkringsavgift.

Skattskyldigheten inträder när trafikförsäkringsavgiften tas emot.

Skattens storlek

10 § Skatten på trafikförsäkringspremien utgör 32 procent av beskattningsunderlaget.

Skatten på trafikförsäkringsavgiften utgör 22 procent av beskattningsunderlaget.

Avdrag

11 § Den som är skattskyldig enligt 4 § får göra avdrag för skatt på trafikförsäkringsavgift som återbetalas.

Förfarandet

12 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag (2011:1421)*.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2007:460

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.
2. Lagen tillämpas på trafikförsäkringspremie och trafikförsäkringsavgift som avser tid efter ikraftträdandet.
3. Vid beräkning av beskattningsunderlaget för skatt på trafikförsäkringspremie skall bortses från justeringar av premier som är hänförliga till tiden före ikraftträdandet.
4. Utan hinder av vad som annars följer av lag eller avtal får den som är skattskyldig enligt 3 §, från försäkringstagare som ingått avtal om trafikförsäkring före lagens ikraftträdande, ta ut ersättning som motsvarar kostnad för skatt enligt denna lag på premier som avser tid efter ikraftträdandet.

Till SFS 2011:77

Denna lag träder i kraft den 1 april 2011.

Till SFS 2011:1421

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

Rådets direktiv 2008/118/EG

av den 16 december 2008

om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG

Konsoliderad version, 2013-07-01

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [Yttrandet avgivet den 18 november 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT)],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [Yttrandet avgivet den 22 oktober 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT)], och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor [EGT L 76, 23.3.1992, s. 1] har ändrats flera gånger på väsentliga punkter. Eftersom ytterligare ändringar är nödvändiga bör direktivet för tydlighetens skull ersättas.

(2) Villkoren för uttag av punktskatt på de varor som omfattas av direktiv 92/12/EEG, nedan kallade *punktskattepliktiga varor*, bör, för att säkerställa att den inre marknaden fungerar korrekt, även i fortsättningen vara harmoniserade.

(3) De punktskattepliktiga varor som detta direktiv gäller bör definieras med hänvisning till rådets direktiv 92/79/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatt på cigaretter [EGT L 316, 31.10.1992, s. 8], rådets direktiv 92/80/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatter på andra tobaksvaror än cigaretter [EGT L 316, 31.10.1992, s. 10], rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker [EGT L 316, 31.10.1992, s. 21], rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker [EGT L 316, 31.10.1992, s. 29], rådets direktiv 95/59/EG av den 27 november 1995 om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror [EGT L 291, 6.12.1995, s. 40], och rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet [EUT L 283, 31.10.2003, s. 51].

(4) Punktskattepliktiga varor får vara föremål för andra indirekta skatter för särskilda ändamål. I sådana fall bör dock medlemsstaterna, för att inte undergräva effekten av gemenskapsbestämmelser om indirekta skatter, följa vissa väsentliga delar av de bestämmelserna.

(5) För att säkra fri rörlighet bör beskattning av andra varor än punktskattepliktiga varor inte leda till gränsformaliteter.

(6) Formaliteternas tillämpning bör säkras när punktskattepliktiga varor flyttas från de territorier som definieras som en del av gemenskapens tullområde, men är undantagna från detta direktivs tillämpningsområde, till territorier som definieras på samma sätt men där detta direktiv är tillämpligt.

(7) Eftersom suspensiva förfaranden enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen [EGT L 302, 19.10.1992, s. 1] ger tillräcklig övervakning när punktskattepliktiga varor omfattas av bestämmelserna i den förordningen är det inte nödvändigt att tillämpa ett särskilt system för punktskatteövervakning under den tid som de punktskattepliktiga varorna omfattas av ett suspensivt tullförfarande i gemenskapen.

(8) För att den inre marknaden ska fungera korrekt krävs fortfarande att begreppet punktskatt, och villkoren för uttag av punktskatt, är desamma i alla medlemsstater, och därför måste det på gemenskapsnivå klargöras när punktskattepliktiga varor släpps för konsumtion och vem som är skyldig att betala punktskatten.

(9) Eftersom punktskatt är en skatt på konsumtion av vissa varor bör skatten inte tas ut för punktskattepliktiga varor som under vissa omständigheter förstörts eller gått oåterkallerligen förlorade.

(10) Bestämmelser om uppbörd och återbetalning av skatt påverkar hur den inre marknaden fungerar och bör därför följa icke-diskriminerande kriterier.

(11) Vid fall av oegentligheter bör punktskatten betalas i den medlemsstat på vars territorium den oegentlighet som lett till frisläppande för konsumtion begåtts, eller om det inte går att fastställa var oegentligheten begåtts, i den medlemsstat där den upptäcktes. Om de punktskattepliktiga varorna inte når sin destination och ingen oegentlighet har upptäckts, ska det antas att oegentligheten begåtts i avsändarmedlemsstaten.

(12) Utöver de fall av återbetalning som anges i detta direktiv bör medlemsstaterna, när detta är förenligt med direktivets syfte, kunna återbetala punktskatt som betalats för punktskattepliktiga varor som släppts för konsumtion.

(13) Bestämmelserna och villkoren för leveranser som är undantagna från betalning av punktskatt bör även fortsättningsvis vara harmoniserade. Vid undantagna leveranser till organisationer i andra medlemsstater bör ett intyg om undantag användas.

(14) De fall där skattefri försäljning till resande som lämnar gemenskapens territorium är tillåten bör fastställas tydligt för att undvika skatteundandraganden och missbruk. Eftersom personer som färdas landvägen kan förflytta sig oftare och friare än personer som färdas med båt eller med flyg är risken för att reglerna om skatte- och avgiftsfri import inte respekteras av de resande, och därmed också kontrollbördan för tullmyndigheterna, väsentligt högre för resor landvägen. Det är därför lämpligt att föreskriva att försäljning av punkt-skattefria varor vid landgränserna inte bör vara tillåten, vilket redan är fallet i de flesta medlemsstater. En övergångsperiod bör emellertid fastställas under vilken medlemsstaterna tillåts fortsätta att undanta varor som tillhandahålls i befintliga skattefria butiker vid deras landgränser mot ett tredjeland från punktskatt.

(15) Eftersom kontroller måste genomföras i produktions- och lagringsanläggningar för att se till att förfallna skattebelopp betalas är det nödvändigt att behålla ett system med upplag som godkänts av de behöriga myndigheterna, för att underlätta sådana kontroller.

(16) Det är också nödvändigt att fastställa krav som godkända upplagshavare och näringsidkare utan ställning som godkända lagerhavare ska uppfylla.

(17) Punktskattepliktiga varor bör, innan de släpps för konsumtion, kunna flyttas inom gemenskapen under punktskatteuppskov. Sådan flyttning bör medges från ett skatteupplag till olika bestämmelseorter, särskilt ett annat skatteupplag men även till platser som vid tillämpningen av detta direktiv fyller samma funktion.

(18) Flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov bör också tillåtas från platsen för importen till dessa bestämmelseorter, och bestämmelser bör därför införas rörande statusen för den person som tillåts avsända, men inte inneha, varorna från platsen för importen.

(19) För att säkra betalning av punktskatten om varuflyttningen inte avslutas bör medlemsstaterna kräva en garantiförbindelse, som bör lämnas av den avsändande godkände upplagshavaren eller av den registrerade avsändaren eller, om avsändarmedlemsstaten tillåter detta, någon annan person som är involverad i flyttningen, på villkor som medlemsstaterna fastställer.

(20) För att säkra skatteuppbörd enligt de skattesatser som fastställts av medlemsstaterna måste de behöriga myndigheterna ha möjlighet att bevaka flyttningarna av punktskattepliktiga varor, och det bör därför införas bestämmelser om ett övervakningssystem för sådana varor.

(21) För detta ändamål är det lämpligt att utnyttja det datoriserade system som införts genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor [EUT L 162, 1.7.2003, s. 5]. Genom att använda det systemet, i stället för ett pappersbaserat system, påskyndas de nödvändiga formaliteterna och övervakningen av flyttning av punktskattepliktiga varor med punktskatteuppskov underlättas.

(22) Det är lämpligt att fastställa det förfarande enligt vilket näringsidkare underrättar medlemsstaternas skattemyndigheter om avsända eller mottagna sändningar av punktskattepliktiga varor. Hänsyn bör tas till situationen för vissa mottagare som inte är anslutna till det datoriserade systemet, men som får ta emot punktskattepliktiga varor som flyttas under skatteuppskov.

(23) För att säkerställa att bestämmelserna om flyttning under punktskatteuppskov fungerar på avsett sätt bör villkoren för flyttningens påbörjande och avslutande samt för fullgörande av skyldigheterna klargöras.

(24) Det är nödvändigt att fastställa vilka förfaranden som ska tillämpas när det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

(25) Medlemsstaterna bör tillåtas införa särskilda bestämmelser för flyttning av punktskattepliktiga varor med punktskatteuppskov som sker helt och hållet på deras eget territorium, eller ingå bilaterala avtal med andra medlemsstater för att möjliggöra förenkling.

(26) Det är lämpligt att, utan att ändra deras allmänna inriktning, klargöra vilka skattebestämmelser och förfaranderegler som gäller vid flyttning av varor för vilka punktskatt redan betalats i en medlemsstat.

(27) När punktskattepliktiga varor förvärvas av enskilda personer för eget bruk och transporteras av dem själva till en annan medlemsstat bör punktskatten tas ut i den medlemsstat där de punktskattepliktiga varorna förvärvats i enlighet med den princip som styr den inre marknaden.

(28) I de fall då punktskattepliktiga varor efter frisläppandet för konsumtion i en medlemsstat innehas i kommersiellt syfte i en annan medlemsstat, är det nödvändigt att fastställa att punktskatt ska betalas i den andra medlemsstaten. För detta ändamål är det framför allt nödvändigt att definiera begreppet kommersiellt syfte.

(29) När punktskattepliktiga varor förvärvas av personer som inte är godkända upplagshavare eller registrerade mottagare och som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet, och när dessa varor avsänds eller transporteras direkt eller indirekt av säljaren eller för dennes räkning, bör punktskatt betalas i destinationsmedlemsstaten, och bestämmelser om ett förfarande som ska följas av säljaren bör fastställas.

(30) För att undvika intressekonflikter mellan medlemsstater och dubbelbeskattning i fall där punktskattepliktiga varor som redan släppts för konsumtion i en medlemsstat flyttas inom gemenskapen, bör bestämmelser införas för situationer där punktskattepliktiga varor är föremål för oegentligheter efter frisläppandet för konsumtion.

(31) Medlemsstaterna bör kunna föreskriva att varor som släpps för konsumtion ska vara försedda med skattemärken eller nationella identifieringsmärken. Användning av sådana märken bör inte ställa några hinder i vägen för handeln mellan medlemsstaterna.

Eftersom användning av dessa märken inte bör leda till dubbelbeskattning, bör det klargöras att alla belopp som betalats eller garanterats för att erhålla sådana märken ska återbetalas, efterges eller utges av den medlemsstat som utfärdat märkena, om skattskyldighet har inträtt och punktskatt uppburits i en annan medlemsstat.

För att undvika eventuellt missbruk bör de medlemsstater som utfärdade skattemärkena eller identifieringsmärkena dock kunna ställa som villkor för återbetalningen, eftergivandet eller utgivandet att märkena bevisligen har avlägsnats eller förstörts.

(32) Tillämpning av de sedvanliga kraven i fråga om flyttning och övervakning av punktskattepliktiga varor skulle kunna innebära en oproportionerlig administrativ börda för små vinproducenter. Medlemsstaterna bör därför kunna undanta dessa producenter från vissa krav.

(33) Hänsyn bör tas till att man ännu inte kommit fram till någon lämplig gemensam ståndpunkt i fråga om punktskattepliktiga varor för furnering för fartyg och luftfartyg.

(34) När det gäller punktskattepliktiga varor som används för byggande och underhåll av gränsöverskridande broar mellan medlemsstaterna, bör dessa medlemsstater tillåtas att vidta åtgärder som avviker från de normala regler och förfaranden som tillämpas på punktskattepliktiga varor som flyttas från en medlemsstat till en annan, för att minska den administrativa bördan.

(35) Åtgärder för genomförande av detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [EGT L 184, 17.7.1999, s. 23].

(36) För att kunna medge en period för anpassning till det elektroniska kontrollsystemet för flyttning av varor under punktskatteuppskov bör medlemsstaterna beviljas en övergångsperiod under vilken sådan flyttning fortfarande får genomföras enligt de formaliteter som anges i direktiv 92/12/EEG.

(37) Eftersom målet med detta direktiv, nämligen att fastställa gemensamma regler om vissa aspekter med anknytning till punktskatt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av direktivets omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

1. I detta direktiv fastställs allmänna regler för punktskatt som direkt eller indirekt drabbar konsumtion av följande varor, nedan kallade *punktskattepliktiga varor*.

- a) Energiprodukter och elektricitet som omfattas av direktiv 2003/96/EG.
- b) Alkohol och alkoholdrycker som omfattas av direktiven 92/83/EEG och 92/84/EEG.
- c) Tobaksvaror som omfattas av direktiven 95/59/EG, 92/79/EEG och 92/80/EEG.

2. Medlemsstaterna får påföra andra indirekta skatter på punktskattepliktiga varor för särskilda ändamål, förutsatt att dessa skatter är förenliga med gemenskapens regler om punktskatt eller mervärdesskatt i fråga om bestämning av skattebas, skatteberäkning, skattskyldighet och övervakning, men inte innefattar bestämmelser om undantag från skatteplikt.

3. Medlemsstaterna får påföra skatter på

- a) andra produkter än punktskattepliktiga varor,
- b) tillhandahållande av tjänster, även sådana som har anknytning till punktskattepliktiga varor, vilka inte kan betecknas som omsättningsskatter.

Påförande av sådana skatter får emellertid inte leda till gränsformaliteter i handeln mellan medlemsstater.

Artikel 2

Punktskattepliktiga varor ska beläggas med punktskatt vid tidpunkten för

- a) tillverkningen, inklusive, i förekommande fall, utvinningen, inom gemenskapens territorium,
- b) införseln till gemenskapens territorium.

Artikel 3

1. De formaliteter som anges i gemenskapens tullbestämmelser för införsel av varor till gemenskapens tullområde ska i tillämpliga delar gälla vid införsel av punktskattepliktiga varor till gemenskapen från något av de territorier som avses i artikel 5.2.

2. De formaliteter som anges i gemenskapens tullbestämmelser för utförsel av varor från gemenskapens tullområde ska i tillämpliga delar gälla vid utförsel av

punktskattepliktiga varor från gemenskapen till något av de territorier som avses i artikel 5.2.

3. Finland får genom undantag från punkterna 1 och 2 vid flyttningar av punktskattepliktiga varor mellan sitt territorium i enlighet med artikel 4.2 och de territorier som avses i artikel 5.2 c tillämpa samma förfaranden som för flyttningar inom sitt territorium enligt definitionen i artikel 4.2.

4. Kapitlen III och IV ska inte tillämpas på punktskattepliktiga varor som omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang.

Artikel 4

I detta direktiv och dess genomförandebestämmelser avses med

1. *godkänd upplagshavare*: en fysisk eller juridisk person som av en medlemsstats behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet tillverka, bearbeta, förvara, ta emot eller avsända punktskattepliktiga varor, enligt ett uppskovsförfarande i ett skatteupplag,

2. *medlemsstat och en medlemsstats territorium*: territoriet i varje medlemsstat i gemenskapen där fördraget är tillämpligt i enlighet med artikel 299 i fördraget, med undantag av tredjeteritorier,

3. *gemenskapen och gemenskapens territorium*: medlemsstaternas territorium enligt definitionen i punkt 2,

4. *tredjeteritorium*: de territorier som anges i artikel 5.2 och 5.3,

5. *tredjeland*: varje stat eller territorium där fördraget inte gäller,

6. *suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang*: något av de särskilda förfarandena enligt förordning (EEG) nr 2913/92 med anknytning till den tullövervakning som icke-gemenskapsvaror är föremål för vid införsel till gemenskapens tullområde, tillfällig förvaring, frizoner eller frilager samt något av arrangemangen enligt artikel 84.1 a i förordningen,

7. *uppskovsförfarande*: en skatteordning som tillämpas på tillverkning, bearbetning, förvaring eller flyttning av punktskattepliktiga varor som inte omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang, varvid punktskatten är vilande,

8. *import av punktskattepliktiga varor*: införsel till gemenskapens territorium av punktskattepliktiga varor, såvida inte varorna vid införseln till gemenskapen omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang eller frisläpps från ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt arrangemang,

9. *registrerad mottagare*: en fysisk eller juridisk person som av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, ta emot punktskattepliktiga varor som förflyttas under ett uppskovsförfarande från en annan medlemsstat,

10. *registrerad avsändare*: en fysisk eller juridisk person som av importmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett under ett uppskovsförfarande enbart avsända punktskattepliktiga varor vid deras övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 79 i förordning (EEG) nr 2913/92,

11. *skatteupplag*: en plats där varor som är belagda med punktskatt tillverkas, bearbetas, förvaras, mottas eller avsänds enligt ett uppskovsförfarande av en godkänd upplagshavare i dennes affärsverksamhet under de särskilda villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är beläget.

Artikel 5

1. Detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1 ska tillämpas på gemenskapens territorium.

2. Detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1 ska inte tillämpas på följande territorier, vilka ingår i gemenskapens tullområde:

a) Kanarieöarna.

b) De franska territorier som avses i artiklarna 349 och 355.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

c) Åland.

d) Kanalöarna.

3. Detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1 ska inte tillämpas på de territorier som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 299.4 i fördraget och inte heller på följande andra territorier, som inte ingår i gemenskapens tullområde:

a) Ön Helgoland.

b) Territoriet Büsingen.

c) Ceuta.

d) Melilla.

e) Livigno.

f) Campione d'Italia.

g) De italienska delarna av Luganosjön.

4. Spanien får tillkännage att detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1 ska tillämpas på Kanarieöarna – med förbehåll för åtgärder för att kompensera för dessas extremt avlägsna läge – med avseende på alla eller vissa av de punktskattepliktiga varor som avses i artikel 1, från och med första dagen i andra månaden efter tillkännagivandet.

5. Frankrike får tillkännage att detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1 ska tillämpas på de territorier som avses i punkt 2 b, med förbehåll för åtgärder för att kompensera för dessas extremt avlägsna läge, med avseende på alla eller vissa av de punktskattepliktiga varor som avses i artikel 1, från och med första dagen i andra månaden efter tillkännagivandet.

6. Bestämmelserna i denna artikel ska inte hindra Grekland från att vidmakthålla den särskilda status som garanteras berget Athos genom artikel 105 i den grekiska författningen.

Artikel 6

1. Mot bakgrund av de konventioner och fördrag som ingåtts med Frankrike, Italien, Cypern respektive Förenade kungariket, ska Monaco, San Marino, Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia och Isle of Man inte betraktas som tredjeländer vid tillämpningen av detta direktiv.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att flyttningar av punktskattepliktiga varor som utgår från eller är avsedda för

a) Monaco behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Frankrike,

b) San Marino behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Italien,

c) Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Cypern,

d) Isle of Man behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Förenade kungariket.

3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att flyttningar av punktskattepliktiga varor som utgår från eller är avsedda för Jungholz och Mittelberg (Kleines Walsertal) behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Tyskland.

KAPITEL II

SKYLDIGHET ATT BETALA PUNKTSKATT, ÅTERBETALNING AV OCH UNDANTAG FRÅN PUNKTSKATT

AVSNITT 1

Tid och plats för skattskyldighets inträde

Artikel 7

1. Skattskyldighet för punktskatt inträder när varan släpps för konsumtion och i den medlemsstat där detta sker.

2. Frisläppande för konsumtion ska vid tillämpningen av detta direktiv anses föreligga vid

- a) punktskattepliktiga varors avvikelse, även otillåten, från ett uppskovsförfarande,
- b) innehav av punktskattepliktiga varor utanför ramen för ett uppskovsförfarande för vilka punktskatt ännu inte har uppburits enligt gällande gemenskapsbestämmelser eller nationell lagstiftning,
- c) tillverkning av punktskattepliktiga varor, även otillåten, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
- d) import av punktskattepliktiga varor, även otillåten, såvida inte de punktskattepliktiga varorna omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande.

3. Tiden för frisläppande för konsumtion ska vara

- a) i de situationer som avses i artikel 17.1 a ii, när den registrerade mottagaren tar emot de punktskattepliktiga varorna,
- b) i de situationer som avses i artikel 17.1 a iv, när mottagaren tar emot de punktskattepliktiga varorna,
- c) i de situationer som avses i artikel 17.2, när de punktskattepliktiga varorna tas emot på platsen för den direkta leveransen.

4. Att de punktskattepliktiga varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkallerligen gått förlorade inom ramen för ett uppskovsförfarande på grund av varans egen beskaffenhet, oförutsebara omständigheter eller force majeure eller ska, som en följd av de behöriga myndigheternas medgivande, inte betraktas som ett frisläppande för konsumtion.

Vid tillämpningen av detta direktiv ska varor anses vara fullständigt förstörda eller oåterkallerligen ha gått förlorade, om de har gjorts oanvändbara som punktskattepliktiga varor.

Att de punktskattepliktiga varorna i fråga har förstörts fullständigt eller oåterkallerligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt kunna påvisas för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där varorna har förstörts fullständigt eller oåterkallerligen gått förlorade eller, om det inte är möjligt att fastställa var förlusten skett, där den upptäcktes.

5. Varje medlemsstat ska upprätta sina egna bestämmelser och villkor för att fastställa de förluster som det hänvisas till i punkt 4.

Artikel 8

1. Skyldig att betala punktskatt som förfallit till betalning är

- a) när det gäller punktskattepliktiga varor som avviker från ett uppskovsförfarande enligt artikel 7.2 a

i) den godkände upplagshavaren, den registrerade mottagaren eller någon annan person som frisläpper eller på vars vägnar de punktskattepliktiga varorna frisläpps från uppskovsförfarandet eller, vid en otillåtet frisläppande från skatteupplaget, varje annan person som deltagit i detta frisläppande,

ii) i händelse av en oegentlighet under flyttning av punktskattepliktiga varor enligt ett uppskovsförfarande i enlighet med vad som fastställs i artikel 10.1, 10.2 och 10.4: den godkända upplagshavaren, den registrerade avsändaren eller varje annan person som ställt garanti för betalningen enligt artikel 18.1 och 18.2 eller varje annan person som medverkat i den otillåtna avvikelsen och som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att denna avvikelse var otillåten,

b) när det gäller innehav av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 7.2 b: den person som innehar de punktskattepliktiga varorna eller varje annan person som varit del i innehavet dem,

c) när det gäller den tillverkning av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 7.2 c: den person som tillverkar de punktskattepliktiga varorna eller vid otillåten tillverkning varje annan person som har deltagit i tillverkningen av dem,

d) när det gäller den import av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 7.2 d: den person som deklarerar de punktskattepliktiga varorna eller den person på vars vägnar de deklarerar vid import eller vid otillåten import varje annan person som medverkar i importen.

2. Om flera personer är skyldiga att betala en punktskatteskuld, ska de solidariskt ansvara för denna skuld.

Artikel 9

Villkoren för skattskyldighet och den punktskattesats som ska tillämpas ska vara de som är i kraft den dag då skattskyldighet inträder i den medlemsstat där varan frisläpps för konsumtion.

Punktskatt ska påföras och uppbäras och i tillämpliga fall återbetalas eller efterges i enlighet med det förfarande som fastställs av varje medlemsstat. Medlemsstaterna ska tillämpa samma förfaranden för inhemska varor som för varor från andra medlemsstater.

Artikel 10

1. Om en oegentlighet som ger upphov till frisläppande för konsumtion enligt artikel 7.2 a har begåtts vid flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, ska frisläppandet för konsumtion ske i den medlemsstat där oegentligheten begicks.

2. Om en oegentlighet som ger upphov till frisläppande för konsumtion enligt artikel 7.2 a har konstaterats vid flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, och det inte kan fastställas var oegentligheten har begåtts,

ska denna anses ha begåtts i den medlemsstat och vid den tidpunkt då den upptäcktes.

3. I de fall som avses i punkterna 1 och 2 ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där varorna har eller anses ha frisläppts för konsumtion underrätta de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

4. Om punktskattepliktiga varor som flyttas under ett uppskovsförfarande inte har anlänt till destinationsorten och ingen oegentlighet som ger upphov till deras frisläppande för konsumtion enligt artikel 7.2 a har konstaterats under flyttningen, ska oegentligheten anses ha begåtts i avsändarmedlemsstaten och vid den tidpunkt då flyttningen inleddes, utom i de fall då det, inom fyra månader efter den tidpunkt då flyttningen inleddes enligt artikel 20.1, på ett tillfredsställande sätt kan visas för de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten att flyttningen har avslutats i enlighet med artikel 20.2, eller på vilken plats oegentligheten har begåtts.

Om den person som har tillhandahållit garantin enligt artikel 18 inte har, eller har kunnat bli, informerad om att varorna inte anlänt till destinationsorten, ska denne beviljas en tidsfrist på en månad från den tidpunkt då denna information lämnas av de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten, för att få möjlighet att bevisa att flyttningen har avslutats i enlighet med artikel 20.2, eller på vilken plats oegentligheten har begåtts.

5. Om det i de fall som avses i punkterna 2 och 4, före utgången av en period på tre år från den dag då flyttningen inleddes enligt artikel 20.1, fastställs i vilken medlemsstat oegentligheten faktiskt begicks, ska dock bestämmelserna i punkt 1 tillämpas.

I dessa situationer ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där oegentligheten begicks informera de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där punktskatten har uppburits, varvid dessa ska återbetala eller efterge den så snart som bevis lagts fram på uppbörd av punktskatt i den andra medlemsstaten.

6. I denna artikel avses med oegentlighet: en händelse, annan än sådan som avses i artikel 7.4, som inträffar under en flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, genom vilken en flyttning eller en del av en flyttning av punktskattepliktiga varor inte avslutats i enlighet med artikel 20.2.

AVSNITT 2

Återbetalning och eftergift

Artikel 11

Utöver i de fall som avses i artiklarna 33.6, 36.5 och 38.3 samt i de fall som anges i de direktiv som avses i artikel 1, kan punktskatt på punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion, på begäran av en berörd person, återbetalas eller efterges av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten där dessa

varor frisläpptes för konsumtion i de situationer som fastställs av medlemsstaterna och enligt de villkor som medlemsstaterna fastställer för att förhindra eventuellt skatteundandragande eller missbruk.

Denna återbetalning eller eftergift får inte leda till undantag av annat slag än de som avses i artikel 12 eller i ett av de direktiv som anges i artikel 1.

AVSNITT 3

Undantag från skatteplikt

Artikel 12

1. Punktsskattepliktiga varor ska undantas från betalning av punktsskatt, om de är avsedda att användas

- a) i samband med diplomatiska eller konsulära förbindelser,
- b) av internationella organisationer som är erkända som sådana av de offentliga myndigheterna i värdmedlemsstaten samt av medlemmar i sådana organisationer, inom de gränser och på de villkor som fastställts genom de internationella konventionerna om upprättandet av dessa organisationer eller genom avtal med organisationernas ledning,
- c) av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget, utom den medlemsstat där punktsskatten kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier,
- d) Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättandet av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier,
- e) för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.

2. Undantag från skatteplikt ska gälla med förbehåll för de villkor och begränsningar som fastställts av värdmedlemsstaten. Medlemsstaterna får bevilja undantag genom återbetalning av punktsskatten.

Artikel 13

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21.1 ska punktsskattepliktiga varor som flyttas under ett uppskovsförfarande till en mottagare enligt artikel 12.1 åtföljas av ett intyg om undantag.

2. Kommissionen ska, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 43.2, fastställa form och innehåll för intyget om undantag.

3. Förfarandet i artiklarna 21–27 ska inte tillämpas på flyttningar av punktsskattepliktiga varor som görs under ett uppskovsförfarande till de väpnade

styrkor som avses i artikel 12.1 c, om de omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på Nordatlantiska fördraget.

Medlemsstaterna får emellertid föreskriva att det förfarande som anges i artiklarna 21–27 ska användas för sådana flyttningar som helt äger rum på deras territorium eller, genom ett avtal mellan de berörda medlemsstaterna, mellan deras territorier.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna får undanta punktskattepliktiga varor som tillhandahålls av skattefria butiker och medtas i det personliga bagaget av resande vid flyg- eller sjöresa till ett tredjeteritorium eller tredjeland från betalning av punktskatt.

2. Varor som tillhandahålls ombord på ett luftfartyg eller fartyg under flyg- eller sjöresa till ett tredjeteritorium eller tredjeland ska behandlas på samma sätt som varor som tillhandahålls av skattefria butiker.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att de undantag som föreskrivs i punkterna 1 och 2 tillämpas på så sätt att skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk förebyggs.

4. De medlemsstater som den 1 juli 2008 har skattefria butiker belägna någon annanstans än inom en flygplats eller hamn får fram till den 1 januari 2017 fortsätta att undanta punktskattepliktiga varor som tillhandahålls av dessa skattefria butiker och medtas i det personliga bagaget av resande till ett tredjeteritorium eller tredjeland.

5. I denna artikel avses med

a) *skattefri butik*: inrättning belägen inom en flygplats eller hamn vilken uppfyller de villkor som har fastställts av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, särskilt enligt punkt 3,

b) *resande till ett tredjeteritorium eller tredjeland*: passagerare som innehar en färdhandling för flyg- eller sjöresa vilken anger att den slutliga destinationen är en flygplats eller hamn i ett tredjeteritorium eller tredjeland.

KAPITEL III

TILLVERKNING, BEARBETNING OCH FÖRVARING

Artikel 15

1. Varje medlemsstat ska fastställa sina egna regler i fråga om tillverkning, bearbetning och förvaring av punktskattepliktiga varor, om inte annat följer av detta direktiv.

2. Tillverkningen, bearbetningen och förvaringen av punktskattepliktiga varor för vilka punktskatt inte har betalats ska äga rum i ett skatteupplag.

Artikel 16

1. En godkänd upplagshavares öppnande och drift av ett skatteupplag ska godkännas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är beläget.

Godkännandet ska ske på de villkor som myndigheterna har rätt att fastställa för att förhindra eventuellt skatteundandragande eller missbruk.

2. En godkänd upplagshavare ska

- a) vid behov lämna en garantiförbindelse som täcker risken i samband med tillverkningen, bearbetningen och förvaringen av punktskattepliktiga varor,
- b) rätta sig efter de krav som fastställts av den medlemsstat inom vars territorium skatteupplaget är beläget,
- c) för varje skatteupplag föra räkenskaper över varulager och flyttningar av punktskattepliktiga varor,
- d) när flyttningen avslutas föra in alla punktskattepliktiga varor som flyttas under ett uppskovsförfarande i sitt skatteupplag samt föra in dem i sina räkenskaper, utom i de fall där artikel 17.2 tillämpas,
- e) samtycka till all övervakning och alla varulagerinventeringar.

Villkoren för den garantiförbindelse som avses i led a ska bestämmas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är godkänt.

KAPITEL IV

FLYTTNING AV PUNKTSKATTEPLIKTIGA VAROR MED UPPSKOV

AVSNITT 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 17

1. Punktskattepliktiga varor får flyttas under ett uppskovsförfarande inom gemenskapens territorium, även om varorna flyttas via ett tredjeland eller ett tredjeterritorium

a) från ett skatteupplag till

i) ett annat skatteupplag,

ii) en registrerad mottagare,

iii) en plats där de punktskattepliktiga varorna lämnar gemenskapens territorium enligt artikel 25.1, eller

iv) en mottagare enligt artikel 12.1, om varorna avsänds från en annan medlemsstat,

b) från platsen för importen till någon av de destinationer som avses i led a, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

I denna artikel avses med *platsen för import* den plats där varorna befinner sig när de övergår till fri omsättning enligt artikel 79 i förordning (EEG) nr 2913/92.

2. Genom undantag från punkt 1 a i och ii och punkt 1 b i denna artikel, och utom i de situationer som anges i artikel 19.3, får destinationsmedlemsstaten på av den angivna villkor tillåta att punktskattepliktiga varor flyttas under ett uppskovsförfarande till en direkt leveransplats på dess territorium, om denna plats har angetts av den godkände upplagshavaren i destinationsmedlemsstaten eller av den registrerade mottagaren.

Denne godkände upplagshavare eller denne registrerade mottagare ska ansvara för inlämnandet av den mottagningsrapport som avses i artikel 24.1.

3. Punkterna 1 och 2 ska även tillämpas på flyttningar av punktskattepliktiga varor med nollskattesats som inte har frisläppts för konsumtion.

Artikel 18

1. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska på av dem angivna villkor kräva att riskerna i samband med flyttning under punktskatteuppskov täcks av en garantiförbindelse som lämnas av den avsändande godkände upplagshavaren eller den godkända avsändaren.

2. Med avvikelser från punkt 1 får avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter på av dem angivna villkor medge att den garantiförbindelse som anges i punkt 1 tillhandahålls av transportören eller fraktföraren, de punktskattepliktiga varornas ägare, mottagaren eller gemensamt av två eller flera av dessa personer och de personer som anges i punkt 1.

3. Garantin ska vara giltig i hela gemenskapen. Närmare bestämmelser om denna garanti ska fastställas av medlemsstaterna.

4. Avsändarmedlemsstaten får göra undantag från kravet på garantiförbindelse för följande flyttningar av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande

a) flyttningar som sker helt och hållet på dess eget territorium,

b) flyttningar av energiprodukter till sjöss eller via fasta rörledningar inom gemenskapen, om övriga berörda medlemsstater samtycker till detta.

Artikel 19

1. En registrerad mottagare får varken inneha eller avsända punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande.

2. En registrerad mottagare ska uppfylla följande krav:

- a) Före avsändandet av de punktskattepliktiga varorna garantera betalning av punktskatt på de villkor som anges av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter.
- b) När flyttningen avslutats föra in de punktskattepliktiga varor som mottagits enligt ett uppskovsförfarande i sina räkenskaper.
- c) Samtycka till varje kontroll som gör det möjligt för destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter att förvissa sig om att varorna verkligen har tagits emot.

3. För en registrerad mottagare som endast mottar punktskattepliktiga varor vid enstaka tillfällen ska det tillstånd som avses i artikel 4.9 begränsas till att gälla en viss kvantitet punktskattepliktiga varor, en enda avsändare och en viss tidsperiod. Medlemsstaterna kan begränsa tillståndet till en enda flyttning.

Artikel 20

1. Flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande ska i det fall som avses i artikel 17.1 a i detta direktiv påbörjas när de punktskattepliktiga varorna lämnar skatteupplaget och i de fall som avses i dess artikel 17.1 b när varorna övergår till fri omsättning enligt artikel 79 i förordning (EEG) nr 2913/92.

2. Flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande ska i de fall som avses i artikel 17.1 a i, ii och iv och 17.1 b avslutas när mottagaren tagit emot leveransen av de punktskattepliktiga varorna och i de fall som avses i artikel 17.1 a iii när varorna har lämnat gemenskapens territorium.

AVSNITT 2

Förfarande som ska följas vid flyttning av punktskattepliktiga varor under uppskov

Artikel 21

1. En flyttning av punktskattepliktiga varor ska endast anses äga rum under ett uppskovsförfarande om varorna åtföljs av ett elektroniskt administrativt dokument som behandlas i enlighet med punkterna 2 och 3.

2. För tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska avsändaren lämna ett preliminärt elektroniskt administrativt dokument till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten, med användning av det datoriserade system som avses i artikel 1 i beslut nr 1152/2003/EG (nedan kallat *det datoriserade systemet*).

3. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna på det preliminära elektroniska administrativa dokumentet.

Om uppgifterna inte är giltiga, ska avsändaren underrättas om det utan dröjsmål.

Om uppgifterna är giltiga, ska myndigheterna tilldela dokumentet en unik administrativ referenskod och underrätta avsändaren om denna.

4. I de fall som avses i artikel 17.1 a i, ii och iv och 17.1 b samt 17.2 ska de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten utan dröjsmål vidarebefordra det elektroniska administrativa dokumentet till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten, vilka ska vidarebefordra det till mottagaren, som är en godkänd upplagshavare eller en registrerad mottagare.

Om de punktskattepliktiga varorna är avsedda för en godkänd upplagshavare i avsändarmedlemsstaten, ska de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat vidarebefordra det elektroniska administrativa dokumentet direkt till denne.

5. I det fall som avses i artikel 17.1 a iii i detta direktiv ska de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten vidarebefordra det elektroniska administrativa dokumentet till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där exportdeklarationen har inlämnats i enlighet med artikel 161.5 i förordning (EEG) nr 2913/92 (nedan kallad *exportmedlemsstaten*) om det gäller en annan medlemsstat än avsändarmedlemsstaten.

6. Avsändaren ska lämna den person som medföljer de punktskattepliktiga varorna en utskriftsversion av det elektroniska administrativa dokumentet eller ett annat kommersiellt dokument som innehåller en tydlig uppgift om den unika administrativa referenskod. Detta dokument ska på begäran kunna uppvisas för de behöriga myndigheterna under hela flyttningen under ett uppskovsförfarande.

7. Avsändaren kan återkalla det elektroniska administrativa dokumentet innan flyttningen har påbörjats enligt artikel 20.1.

8. Vid en flyttning under ett uppskovsförfarande kan avsändaren via det datoriserade systemet ändra bestämmelseort, till en ny bestämmelseort, som måste vara någon av de destinationer som avses i artikel 17.1 a i, ii eller iii eller, i tillämpliga fall, i artikel 17.2.

Artikel 22

1. Vid flyttningar av energiprodukter under ett uppskovsförfarande till sjöss eller på inre vattenvägar till en mottagare som inte är slutgiltigt känd när avsändaren lämnar in det preliminära elektroniska administrativa dokumentet enligt artikel 21.2, kan de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ge avsändaren tillstånd att utlämna uppgifterna om mottagaren i dokumentet.

2. Så snart uppgifterna om mottagaren är kända eller senast när flyttningen har avslutats, ska avsändaren sända dem till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten enligt det förfarande som avses i artikel 21.8.

Artikel 23

De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten får, på av den medlemsstaten fastställda villkor, tillåta att avsändaren delar upp en flyttning av energiprodukter under punktskatteuppskov i två eller flera flyttningar, under förutsättning att

1. den totala kvantiteten punktskattepliktiga varor inte ändras,
2. uppdelningen sker på territoriet hos en medlemsstat som tillåter sådan uppdelning,
3. de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat informeras om var uppdelningen sker.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om de tillåter uppdelning av flyttningar på sitt territorium och om de villkor som i så fall är tillämpliga. Kommissionen ska översända dessa upplysningar till de andra medlemsstaterna.

Artikel 24

1. Vid mottagande av punktskattepliktiga varor på någon av de destinationer som avses i artikel 17.1 a i, ii eller iv eller 17.2 ska mottagaren utan dröjsmål och senast fem arbetsdagar efter det att flyttningen avslutats, förutom i fall som vederbörligen styrkts på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt, med hjälp av det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna mottagits (nedan kallad *mottagningsrapport*).

2. De behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstatens ska besluta om hur mottagningsrapporten för varor till de mottagare som avses i artikel 12.1 ska överlämnas.

3. De behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna i mottagningsrapporten.

Om uppgifterna inte är giltiga, ska mottagaren underrättas om det utan dröjsmål.

Om uppgifterna är giltiga, ska destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter till mottagaren bekräfta registrering av mottagningsrapporten och sända den till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

4. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra mottagningsrapporten till avsändaren. När avsändnings- och destinationsort är belägna i samma medlemsstat, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten vidarebefordra mottagningsrapporten direkt till avsändaren.

Artikel 25

1. I de fall som avses i artikel 17.1 a iii och, i förekommande fall, 17.1 b i detta direktiv ska en exportrapport fyllas i av de behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten, på grundval av den påskrift som utfärdas av utfartstullkontoret enligt artikel 793.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli

1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen [EGT L 253, 11.10.1993, s. 1] eller av det kontor där formaliteterna enligt artikel 3.2 i detta direktiv fullgjorts, med intyg om att de punktskattepliktiga varorna har lämnat gemenskapens territorium.

2. De behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna i den påskrift som avses i punkt 1. Så snart dessa uppgifter kontrollerats och i de fall avsändarmedlemsstaten är en annan än exportmedlemsstaten ska exportmedlemsstatens behöriga myndigheter sända exportrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

3. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra exportrapporten till avsändaren.

Artikel 26

1. Med avvikelse från artikel 21.1 får avsändaren, när det datoriserade systemet inte är tillgängligt i avsändarmedlemsstaten, påbörja en flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, förutsatt att

a) varorna åtföljs av ett pappersdokument som innehåller samma uppgifter som det preliminära elektroniska administrativa dokument som avses i artikel 21.2,

b) avsändaren informerar de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten innan flyttningen påbörjas.

Avsändarmedlemsstaten kan också begära en kopia av det dokument som avses i led a, en kontroll av uppgifterna i den kopian och, när avsändaren är ansvarig för otillgängligheten, relevant information om anledningen till denna otillgänglighet, innan flyttningen påbörjas.

2. När det datoriserade systemet åter blir tillgängligt ska avsändaren lämna ett preliminärt elektroniskt administrativt dokument enligt artikel 21.2.

Så snart uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet godkänts i enlighet med artikel 21.3 ska detta dokument ersätta det pappersdokument som avses i punkt 1 a i den här artikeln. Artikel 21.4 och 21.5 samt artiklarna 24 och 25 ska gälla i tillämpliga delar.

3. Till dess att uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet har godkänts anses flyttningen av punktskattepliktiga varor äga rum under ett uppskovsförfarande med stöd av det pappersdokument som avses i punkt 1 a.

4. En kopia av det pappersdokument som avses i punkt 1 a ska arkiveras av avsändaren till stöd för dennes bokföring.

5. När det datoriserade systemet inte är tillgängligt i avsändarmedlemsstaten, får avsändaren lämna de uppgifter som avses i artikel 21.8 eller artikel 23 på annat sätt. Avsändaren ska innan en ändring av destinationen eller en uppdelning av flyttningen görs underrätta de behöriga myndigheterna i

avsändarmedlemsstaten om ändringen. Punkterna 2–4 i den här artikeln ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 27

1. Om i de fall som avses i artikel 17.1 a i, ii och iv, 17.1 b och 17.2 den mottagningsrapport som avses i artikel 24.1 inte kan lämnas in efter en flyttning av punktskattepliktiga varor inom den tidsfrist som anges i den artikeln, antingen på grund av att det datoriserade systemet är otillgängligt i destinationsmedlemsstaten eller på grund av att förfarandena enligt artikel 26.2 i det fall som avses i artikel 26.1 ännu inte fullföljts, ska mottagaren, utom i vederbörligen motiverade fall, till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten lämna ett pappersdokument innehållande samma uppgifter som mottagningsrapporten och med en försäkran om att flyttningen har avslutats.

Utom i de fall då den mottagningsrapport som anges i artikel 24.1 med kort varsel kan lämnas in av mottagaren via det datoriserade systemet eller i väl motiverade fall, ska de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten skicka en kopia av det pappersdokument som avses i första stycket till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten som ska vidarebefordra det till avsändaren eller hålla det tillgängligt för denne.

Så snart som det datoriserade systemet åter blir tillgängligt i destinationsmedlemsstaten eller förfarandena i artikel 26.2 fullföljts ska mottagaren lämna in en mottagningsrapport i enlighet med artikel 24.1. Artikel 24.3 och 24.4 ska gälla i tillämpliga delar.

2. Om i det fall som avses i artikel 17.1 a iii en exportrapport enligt artikel 25.1 inte kan upprättas efter en flyttning av punktskattepliktiga varor, antingen på grund av att det datoriserade systemet är otillgängligt i exportmedlemsstaten eller på grund av att förfarandena enligt artikel 26.2 i det fall som avses i artikel 26.1 ännu inte fullföljts, ska de behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten lämna ett pappersdokument innehållande samma uppgifter som exportrapporten och en försäkran om att flyttningen har avslutats utom i de fall då en exportrapport enligt artikel 25.1 med kort varsel kan upprättas via det datoriserade systemet, eller i andra vederbörligen motiverade fall.

De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra en kopia av det pappersdokument som avses i första stycket till avsändaren eller hålla det tillgängligt för denne.

Så snart som det datoriserade systemet åter blir tillgängligt i exportmedlemsstaten eller förfarandena i artikel 26.2 fullföljts, ska de behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten lämna en exportrapport i enlighet med artikel 25.1. Artikel 25.2 och 25.3 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 28

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 27 ska den mottagningsrapport som avses i artikel 24.1 eller den exportrapport som avses i artikel 25.1 utgöra bevis på att flyttningen av punktskattepliktiga varor har avslutats i enlighet med artikel 20.2.

2. Om mottagningsrapporten eller exportrapporten saknas av andra anledningar än de som anges i artikel 27 kan, med avvikelse från punkt 1, avslutandet av flyttningen av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, i de fall som avses i artikel 17.1 a i, ii och iv, 17.1 b och 17.2 styrkas genom en påskrift från de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten, grundat på tillfredställande bevis, om att de avsända punktskattepliktiga varorna har nått den angivna destinationsorten eller, i det fall som avses i artikel 17.1 a iii, av en påskrift från de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där utfartstullkontoret är beläget om att de punktskattepliktiga varorna har lämnat gemenskapens territorium.

Vid tillämpningen av första stycket ska ett dokument som lämnas av mottagaren och som innehåller samma uppgifter som mottagningsrapporten eller exportrapporten utgöra tillfredsställande bevis.

När detta bevis har godkänts av de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten, ska dessa avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Artikel 29

1. Kommissionen ska anta åtgärder i enlighet med det förfarande som avses i artikel 43.2 för att fastställa

- a) form och innehåll för de meddelanden som enligt artiklarna 21–25 ska utbytas mellan de personer och behöriga myndigheter som berörs av en flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande,
- b) regler och förfaranden för utbyte av de meddelanden som avses i led a,
- c) formen för de pappersdokument som avses i artiklarna 26 och 27.

2. Varje medlemsstat ska för tillämpningen av och i enlighet med artiklarna 26 och 27 fastställa i vilka fall det datoriserade systemet kan anses vara otillgängligt och de regler och förfaranden som ska gälla i dessa fall.

AVSNITT 3

Förenklade förfaranden

Artikel 30

Medlemsstaterna får införa förenklade förfaranden för sådana flyttningar av punktskattepliktiga varor enligt ett uppskovsförfarande som helt sker på deras territorium, inklusive möjligheten att frångå kravet på elektronisk övervakning av sådana flyttningar.

Artikel 31

I samförstånd och enligt villkor som fastställs av samtliga berörda medlemsstater får förenklade förfaranden inrättas för sådana flyttningar av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande som sker ofta och regelbundet mellan två eller flera medlemsstaters territorium.

Denna bestämmelse inbegriper flyttningar via fasta rörledningar.

KAPITEL V

FLYTTNING OCH BESKATTNING AV PUNKTSKATTEPLIKTIGA VAROR EFTER FRISLÄPPANDE FÖR KONSUMTION

AVSNITT 1

Enskilda personers förvärv

Artikel 32

1. För punktskattepliktiga varor, som förvärvas av en enskild person för dennes eget bruk, och som transporteras av denne person från en medlemsstat till en annan, ska punktskatten endast tas ut i den medlemsstat där de punktskattepliktiga varorna förvärvas.

2. För att avgöra om de punktskattepliktiga varor som avses i punkt 1 är avsedda för den enskildes eget bruk ska medlemsstaterna beakta framför allt följande faktorer:

- a) Innehavarens kommersiella ställning och dennes skäl för att inneha de punktskattepliktiga varorna.
- b) Den plats där de punktskattepliktiga varorna finns eller, i tillämpliga fall, det transportsätt som använts.
- c) Alla handlingar som hänför sig till de punktskattepliktiga varorna.
- d) De punktskattepliktiga varornas beskaffenhet.
- e) De punktskattepliktiga varornas kvantitet.

3. För tillämpningen av punkt 2 e kan medlemsstaterna fastställa referensnivåer, enbart till ledning för bevisningen. Dessa referensnivåer får inte understiga följande värden:

- a) Tobaksvaror
 - Cigaretter: 800 stycken.
 - Cigariller (med en vikt av högst 3 gram per styck): 400 stycken.
 - Cigarrer: 200 stycken.
 - Röktobak: 1,0 kg.

b) Alkoholdrycker

- Spritdrycker: 10 liter.
- Mellanprodukter: 20 liter.
- Vin: 90 liter (varav högst 60 liter mousserande vin).
- Öl: 110 liter.

4. Medlemsstaterna kan också föreskriva att punktskatt ska tas ut i den medlemsstat där förbrukningen sker vid förvärv av mineraloljor som redan släppts för förbrukning i en annan medlemsstat, om dessa produkter transporteras med ovanliga transportsätt av en enskild person eller för dennes räkning.

Med *ovanliga transportsätt* avses i denna punkt transport av bränslen på annat sätt än i fordonstankar eller lämpliga reservdunkar liksom transport av flytande eldningsbränsle på annat sätt än med tankbilar som används i yrkesmässig trafik.

AVSNITT 2

Innehav i en annan medlemsstat

Artikel 33

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 36.1 ska punktskattepliktiga varor som redan frisläppts för konsumtion i en medlemsstat och som innehas för kommersiella syften i en annan medlemsstat för att levereras eller användas där, beläggas med punktskatt som ska tas ut i denna andra medlemsstat.

Med *innehav i kommersiellt syfte* avses i denna artikel innehav av punktskattepliktiga varor av en annan person än en enskild person eller av en enskild person av andra orsaker än för dennes eget bruk och som transporteras av denne i enlighet med artikel 32.

2. Villkoren för skattskyldighet och den skattesats som ska tillämpas ska vara de som är i kraft den dag då skattskyldighet inträder i den andra medlemsstaten.

3. Betalningsskyldig för punktskatten ska, i de fall som anges i punkt 1, vara antingen den person som verkställt leveransen eller som innehar de varor som är avsedda att levereras, eller den person till vilken varorna levererats i den andra medlemsstaten.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 38 ska punktskattepliktiga varor som redan frisläppts för konsumtion i en medlemsstat och flyttas inom gemenskapen i kommersiellt syfte, inte anses innehas för sådant syfte förrän de kommer fram till destinationsmedlemsstaten, förutsatt att de flyttas med stöd av de förfaranden som anges i artikel 34.

5. När punktskattepliktiga varor förvaras ombord på ett fartyg eller ett luftfartyg som reser mellan två medlemsstater och varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på någon av medlemsstaternas territorium ska det inte anses som att de innehas för kommersiella syften i den medlemsstaten.

6. Punktskatten ska på begäran återbetalas eller efterges i den medlemsstat där frisläppandet för konsumtion ägde rum om de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten konstaterar att skattskyldighet har inträtt och punktskatt uppburits i den medlemsstaten.

Artikel 34

1. I de situationer som avses i artikel 33.1 ska de punktskattepliktiga varor som flyttas mellan olika medlemsstaters territorier åtföljas av ett följedokument som upptar de viktigaste uppgifterna i det dokument som avses i artikel 21.1.

Kommissionen ska enligt förfarandet i artikel 43.2 anta bestämmelser som fastställer följedokumentets form och innehåll.

2. De personer som avses i artikel 33.3 ska iaktta följande krav:

- a) Lämna en deklARATION till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten och ställa garanti för betalning av punktskatten innan varorna avsänds.
- b) Betala punktskatten i destinationsmedlemsstaten i enlighet med det förfarande som fastställts av den medlemsstaten.
- c) Samtycka till varje kontroll som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten att förvissa sig om att de punktskattepliktiga varorna faktiskt har mottagits och att den punktskatt som belastar dem har erlagts.

I de fall och på de villkor som den själv bestämmer kan destinationsmedlemsstaten förenkla eller bevilja undantag från kraven i led a. I så fall ska den underätta kommissionen som i sin tur ska informera de övriga medlemsstaterna.

Artikel 35

1. När punktskattepliktiga varor som redan frisläppts för konsumtion i en medlemsstat ska flyttas till en annan destination i samma medlemsstat via en annan medlemsstats territorium gäller följande krav:

- a) Flyttningen ska ske med stöd av det följedokument som avses i artikel 34.1 och via en lämplig resväg.
- b) Avsändaren ska, innan de punktskattepliktiga varorna avsänds, lämna en deklARATION till de behöriga myndigheterna på avsändningsorten.
- c) Mottagaren ska intyga mottagandet av varorna i enlighet med de krav som fastställts av de behöriga myndigheterna i destinationsorten.

d) Avsändaren och mottagaren ska samtycka till alla kontroller som gör det möjligt för deras respektive behöriga myndigheter att förvissa sig om att varorna verkligen har mottagits.

2. Om punktskattepliktiga varor ofta och regelbundet flyttas på det sätt som avses i punkt 1, kan de berörda medlemsstaterna i samförstånd och på de villkor som de själva bestämmer, förenkla kraven i punkt 1.

AVSNITT 3

Distansförsäljning

Artikel 36

1. Punktskattepliktiga varor som redan frisläppts för konsumtion i en medlemsstat och som köps av en annan person än en godkänd upplagshavare eller en registrerad mottagare som är etablerad i en annan medlemsstat och som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet, och som avsänds eller transporteras direkt eller indirekt till en annan medlemsstat av säljaren eller för hans räkning ska vara punktskattepliktiga i destinationsmedlemsstaten.

Med *destinationsmedlemsstat* avses i denna artikel den medlemsstat dit försändelsen eller transporten ankommer.

2. I det fall som avses i punkt 1 inträder skattskyldigheten i destinationsmedlemsstaten när de punktskattepliktiga varorna levereras. De villkor för skattskyldighet och den punktskattesats som ska tillämpas ska vara de som är i kraft den dag då skattskyldighet inträder.

Punktskatten ska betalas enligt det förfarande som fastställts av destinationsmedlemsstaten.

3. Den person som är betalningsskyldig för punktskatten i destinationsmedlemsstaten ska vara säljaren.

Destinationsmedlemsstaten kan emellertid föreskriva att den skattskyldige ska vara en skatterepresentant som är etablerad i destinationsmedlemsstaten och godkänd av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten eller, i de fall säljaren inte har iakttagit bestämmelserna i punkt 4 a, mottagaren av de punktskattepliktiga varorna.

4. Säljaren eller skatterepresentanten ska uppfylla följande krav:

a) Registrera sin identitet och ställa garanti för betalning av punktskatten i det behöriga kontor som särskilt anvisats och på de villkor som destinationsmedlemsstaten fastställt innan de punktskattepliktiga varorna avsänds.

b) Betala punktskatten i det kontor som avses i led a efter det att de punktskattepliktiga varorna anlänt.

c) Föra räkenskaper över leveranserna av punktskattepliktiga varor.

De berörda medlemsstaterna kan på de villkor som de fastställer förenkla dessa krav på grundval av bilaterala avtal.

5. I det fall som avses i punkt 1 ska punktskatten i den första medlemsstaten på säljarens begäran betalas eller efterges, om säljaren eller dennes skatte-representant följt de förfaranden som är fastställda i punkt 4.

6. Medlemsstaterna får fastställa särskilda regler för tillämpningen av punkterna 1–5 när det gäller punktskattepliktiga varor som omfattas av särskilda nationella distributionsregler.

AVSNITT 4

Förstöring och förluster

Artikel 37

1. När punktskattepliktiga varor förstörts helt eller gått oåterkallerligen förlorade under transporten i en annan medlemsstat än den medlemsstat där de frisläppts för konsumtion, på grund av varans egen beskaffenhet, oförutsebara omständigheter eller force majeure, eller till följd av denna medlemsstats behöriga myndigheters medgivande, ska punktskatten, i de fall som avses i artiklarna 33.1 och 36.1, inte tas ut i den medlemsstaten.

Att de punktskattepliktiga varorna i fråga har förstörts helt eller gått oåterkallerligen förlorade ska på ett tillfredsställande sätt kunna påvisas för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där varorna förstördes helt eller gick oåterkallerligen förlorade eller, om det inte var möjligt att fastställa var förlusten skett, där den upptäcktes.

Den garanti som ställts enligt artikel 34.2 a eller artikel 36.4 a ska släppas fri.

2. Varje medlemsstat ska föreskriva sina egna regler och villkor för fastställandet av de förluster som avses i punkt 1.

AVSNITT 5

Oegentligheter under flyttning av punktskattepliktiga varor

Artikel 38

1. När en oegentlighet har begåtts i samband med en flyttning av punktskattepliktiga varor i enlighet med artikel 33.1 eller artikel 36.1 i en annan medlemsstat än den där varorna frisläppts för konsumtion, ska de vara punktskattepliktiga och punktskatten ska tas ut i den medlemsstat där oegentligheten begåtts.

2. Om en oegentlighet har begåtts under flyttning av punktskattepliktiga varor i enlighet med artikel 33.1 eller artikel 36.1 i en annan medlemsstat än den i vilken de frisläppts för konsumtion och när det inte går att avgöra var

oegentligheten begåtts, ska oegentligheten anses ha begåtts och punktskatten ska utkrävas i den medlemsstat där oegentligheten konstaterades.

Om det, före utgången av en treårsperiod från den dag då de punktskattepliktiga varorna förvärvades, fastställs i vilken medlemsstat som oegentligheten faktiskt begåtts, ska dock bestämmelserna i punkt 1 tillämpas.

3. Punktskatten ska betalas av den person som ställt garanti för betalning av skatten enligt artikel 34.2 a eller artikel 36.4 a och av varje person som medverkat i oegentligheten.

De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de punktskattepliktiga varorna frisläppts för konsumtion ska på begäran återbetala eller efterge punktskatten när den uppburits i den medlemsstat där oegentligheten begåtts eller konstaterats. De behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten ska frisläppa den garanti som ställts enligt artikel 34.2 a eller artikel 36.4 a.

4. I denna artikel avses med oegentlighet ett fall som inträffat under en flyttning av punktskattepliktiga varor enligt artikel 33.1 eller artikel 36.1, som inte omfattas av artikel 37, och på grund av vilket en flyttning eller en del av en flyttning av punktskattepliktiga varor inte avslutats i vederbörlig ordning.

KAPITEL VI

ÖVRIGT

AVSNITT 1

Märkning

Artikel 39

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.1 får medlemsstaterna kräva att punktskattepliktiga varor bär skattemärken eller nationella identifieringsmärken för fiskala ändamål när de släpps för konsumtion på deras territorium eller, i de fall som avses i artikel 33.1 första stycket och artikel 36.1, när de förs in på deras territorium.

2. Varje medlemsstat som kräver användning av sådana skattemärken eller nationella identifieringsmärken som avses i punkt 1 ska göra dem tillgängliga för godkända upplagshavare från övriga medlemsstater. En medlemsstat kan dock föreskriva att dessa görs tillgängliga för de skatterepresentanter som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

3. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser som de kan komma att införa för att säkra en korrekt tillämpning av denna artikel och för att förhindra skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk, se till att de skattemärken eller nationella identifieringsmärken som avses i punkt 1 inte skapar hinder för den fria rörligheten för punktskattepliktiga varor.

När sådana märken anbringas på punktskattepliktiga varor ska alla belopp, utom kostnaderna för deras utfärdande, som betalats eller ställts som säkerhet för erhållandet av sådana märken återbetalas, efterges eller utges av den medlemsstat som utfärdade dem om punktskatteplikten har utlösts och har uppburits i en annan medlemsstat.

Den medlemsstat som utfärdade dessa skattemärken eller identifieringsmärken får dock ställa som villkor för återbetalningen, eftergivandet eller utgivandet av det belopp som betalats eller ställts som säkerhet, att det på ett tillfredsställande sätt kan visas för dess behöriga myndigheter att märkena har avlägsnats eller förstörts.

4. De skattemärken eller nationella identifieringsmärken som avses i punkt 1 ska vara giltiga i den medlemsstat som utfärdat dem. Medlemsstater kan dock komma överens om ett ömsesidigt erkännande av varandras märken.

AVSNITT 2

Små vinproducenter

Artikel 40

1. Medlemsstaterna kan undanta små vinproducenter från kraven i kapitlen III och IV och från de övriga krav som avser flyttning och övervakning. När sådana små producenter genomför transaktioner inom gemenskapen ska de underrätta berörda myndigheter och iaktta de krav som fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 884/2001 av den 24 april 2001 om tillämpningsföreskrifter för följedokument vid transport av vinprodukter och för register som skall föras inom vinsektorn [EGT L 128, 10.5.2001, s. 32].

2. När små vinproducenter är undantagna från krav enligt punkt 1 ska mottagaren, genom den handling som krävs enligt förordning (EG) nr 884/2001 eller genom en hänvisning till denna, underrätta de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten om de mottagna leveranserna av vin.

3. Med *små vinproducenter* avses i denna artikel personer som producerar i genomsnitt mindre än 1000 hektoliter vin per år.

AVSNITT 3

Furnering för fartyg och luftfartyg

Artikel 41

Till dess att rådet har antagit gemenskapsbestämmelser om furnering för fartyg och luftfartyg får medlemsstaterna bibehålla sina nationella bestämmelser avseende undantag för sådan furnering.

AVSNITT 4

Särskilda regler

Artikel 42

De medlemsstater som har ingått ett avtal om ansvarsfördelningen när det gäller byggande eller underhåll av en gränsöverskridande bro får anta åtgärder som avviker från bestämmelserna i detta direktiv för att underlätta förfarandet för uppbörd av punktskatt på de punktskattepliktiga varor som används för byggandet och underhållet av den bron.

Vid tillämpningen av dessa åtgärder ska den bro och de byggplatser som avses i avtalet anses utgöra en del av territoriet i den medlemsstat som är ansvarig för byggandet eller underhållet av bron i enlighet med avtalet.

De berörda medlemsstaterna ska anmäla dessa åtgärder till kommissionen, som i sin tur ska informera de övriga medlemsstaterna.

KAPITEL VII

KOMMITTÉN FÖR PUNKTSKATTER

Artikel 43

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté kallad *kommittén för punktskatter*.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 44

Kommittén för punktskatter ska, förutom de uppgifter som avses i artikel 43, granska de ärenden som kommitténs ordförande tar upp, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat, när det gäller tillämpningen av gemenskapsbestämmelser om punktskatt.

KAPITEL VIII

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 45

1. Senast den 1 april 2013 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om genomförandet av det datoriserade systemet och i synnerhet om skyldigheterna enligt artikel 21.6 samt om de förfaranden som är tillämpliga om systemet är otillgängligt.
2. Senast den 1 april 2015 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om genomförandet av detta direktiv.

3. De rapporter som avses i punkterna 1 och 2 ska i synnerhet grunda sig på uppgifter från medlemsstaterna.

Artikel 46

1. Avsändarmedlemsstaten kan till och med den 31 december 2010 tillåta att flyttningar av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande påbörjas enligt de förfaranden som anges i artiklarna 15.6 och 18 i direktiv 92/12/EEG.

Dessa flyttningar och deras avslutande ska omfattas av de bestämmelser som avses i första stycket samt av artiklarna 15.4, 15.5 och 19 i direktiv 92/12/EEG. Artikel 15.4 i det direktivet ska tillämpas på alla garantier som utses i enlighet med artikel 18.1 och 18.2 i det här direktivet.

Artiklarna 21–27 i det här direktivet ska inte tillämpas på sådana flyttningar.

2. Flyttningar av punktskattepliktiga varor som påbörjats före den 1 april 2010 ska utföras och avslutas i enlighet med bestämmelserna i direktiv 92/12/EEG.

Detta direktiv ska inte tillämpas på dessa flyttningar.

[Artikel 46.3 ska tillämpas fr.o.m. den 27 februari 2010]

3. Utan att det påverkar artikel 32 får de medlemsstater som inte avses i artikel 2.2 tredje och fjärde styckena i direktiv 92/79/EEG i fråga om cigaretter som förs in på deras territorium utan ytterligare betalning av punktskatter från och med den 1 januari 2014 tillämpa en kvantitativ begränsning på lägst 300 i fråga om cigaretter som förs in från en medlemsstat som i enlighet med artikel 2.2 tredje och fjärde styckena i det direktivet tillämpar lägre punktskatter än de som följer av bestämmelserna i artikel 2.2 första stycket.

De medlemsstater som avses i artikel 2.2 tredje och fjärde styckena i direktiv 92/79/EEG som tar ut en punktskatt på minst 77 EUR per 1000 cigaretter får oberoende av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset från och med den 1 januari 2014 tillämpa en kvantitativ begränsning på lägst 300 i fråga om cigaretter som utan ytterligare betalning av punktskatter förs in på deras territorium från en medlemsstat som tillämpar en lägre punktskatt i enlighet med artikel 2.2 tredje stycket i det direktivet.

Medlemsstater som tillämpar en kvantitativ begränsning i enlighet med första och andra styckena i denna punkt ska informera kommissionen om detta. De får utföra nödvändiga kontroller under förutsättning att dessa inte påverkar den inre marknads sätt att fungera. (2010/12/EU)

Artikel 47

1. Direktiv 92/12/EEG ska upphöra att gälla från och med den 1 april 2010.

Det direktivet ska emellertid fortsätta att tillämpas med de begränsningar och för de ändamål som fastställs i artikel 46.

2. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet.

Artikel 48

1. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2010 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv från och med den 1 april 2010. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa lagar och andra författningar tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 49

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 50

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 2008.

På rådets vägnar

R. BACHELOT-NARQUIN

Ordförande

Sakregister

Administrativt samarbete inom EU, förordning	11
Alkoholförordning	133
Alkohollag	111
Alkoholskatt, förordning om.....	163
Alkoholskatt, lag om.....	136
Annons och reklamskatt, lag om.....	224
Avfallsskatt, förordning om	223
Avfallsskatt, lag om	219
Avkastningsskatt på pensionsmedel, lag om.....	265
Bekämpningsmedelsskatt, lag om.....	214
Energiskatt på elektrisk kraft, förordning	107
Energiskatt, beslutade lagändringar	93
Energiskatt, förordning om	100
Energiskatt, lag om	35
Europeiska gemenskapens punktskatteområde, förordning om.....	9
Exportbutiker, lag om	207
Individuellt pensionssparande, förordning.....	172
Individuellt pensionssparande, lag om.....	275
Kärnkraftsreaktorer, termisk effekt, lag.....	109
Lotteriförordning	252
Lotterilag.....	237
Lotteriskatt, lag om	258
Naturgrusskatt, lag om.....	217
Privat införsel av tobaksvaror, lag om	168
Provantering av fartyg och luftfartyg, förordning om.....	213
Provantering av fartyg och luftfartyg, lag om.....	209
Punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter, förordning om.....	32
Punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter, lag om	12
Reklamskatt, lag om	224
Spelskatt, förordning om.....	236
Spelskatt, lag om.....	233
Särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lag om	262
Termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, lag om	109
Tobaksskatt, förordning om	201
Tobaksskatt, lag om	173
Trafikförsäkringspremie, lag om	284
Vinstsparande m.m., lag om	261
Återbetalning av mervärdesskatt och vissa punktskatter till hjälp- organisationer, utländska beskickningar m.fl., förordning om	6